

رێتەر مێرێ

منتدی إقرأ الثقافي

www.igra.ahlamontada.com

کۆمهله ئهدهبییکی هه ره به نر خه
له فهلسه فه و بیر و باوه ری کور دی

سه لانه دین
سه لانه دین

سرشناسه	:	سجادی، علاءالدین، ۱۹۰۷ - ۱۹۸۴ م.
عنوان و نام پدیدآور	:	پشته‌ی مرواری: کومه‌له له‌ده‌بیکی هه‌ره به‌نرخه له فه‌لسه‌فه و بیروباوه‌ری کوردی/ دانراوی عه‌لاه‌ددین سه‌ججادی.
مشخصات نشر		سنندج: کردستان، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری		۸ ج؛ ۲۱/۵×۱۴/۵ س.م.
شابک		دوره: ۸-۴۱۱-۹۸۰-۹۷۸-۹۶۴ / ج ۱: ۵-۴۱۲-۹۸۰-۹۷۸-۹۶۴
		ج ۲: ۲-۴۱۳-۹۸۰-۹۷۸-۹۶۴ / ج ۳: ۹-۴۱۴-۹۸۰-۹۷۸-۹۶۴
		ج ۴: ۶-۴۱۵-۹۸۰-۹۷۸-۹۶۴ / ج ۵: ۳-۴۱۶-۹۸۰-۹۷۸-۹۶۴
		ج ۶: ۰-۴۱۷-۹۸۰-۹۷۸-۹۶۴ / ج ۷: ۷-۴۱۸-۹۸۰-۹۷۸-۹۶۴
		ج ۸: ۴-۴۱۹-۹۸۰-۹۷۸-۹۶۴
وضعیت فهرست نویسی	:	فیبیا
یادداشت	:	کردی.
موضوع	:	شوخی‌ها و بذله‌گویی‌های کردی--عراق-- قرن ۲۰م.
موضوع	:	۲۰th century -- Kurdish wit and humor-- Iraq
موضوع	:	داستان‌های طنزآمیز کردی
موضوع	:	Humorous stories, Kurdish*
رده بندی کنگره	:	PIR۳۲۵۶
رده بندی دیویی	:	۸۷۹/۲۸۲۶۲
شماره کتابشناسی ملی	:	۷۴۲۸۵۳۱
وضعیت رکورد	:	فیبیا

پشته‌ی مرواری

- ۸ -

کۆمه‌له‌ ئه‌ده‌بیی‌کی هه‌ره به‌ نرخه
له‌ فه‌لسه‌فه و بیروباوه‌ری کوردی

دانراوی:

مامۆستا عه‌لئه‌ددین سه‌ججادی

انستیتۆتێکۆڵێتی کۆڵتورێکی کوردستان

سنه

پشته‌ی مرواری

- ۸ -

✓ ناوی کتیب (نام کتاب):	پشته‌ی مرواری
✓ دانراوی (مؤلف):	ماموستا عه‌لانه‌ددین سه‌جادی
✓ پنداجوونه‌وه و هه‌له‌بۆیری:	ژيلا قه‌وامی / په‌فیه‌ق پۆسته‌می
✓ که‌په‌تی چاپ (نویت چاپ):	یه‌که‌م (اول) ۱۳۹۰ - ۲۰۲۱
✓ ژماره‌ی چاپکراو (تی‌راژ):	۱۰۰۰ به‌رگ (جلد)
✓ ژماره‌ی لاپه‌ره و قه‌واره (تعداد صفحات):	۲۱۱ لاپه‌ره (صفحه‌ی رقی)
✓ ده‌زگای چاپ و بڵاوکردنه‌وه (ناشر):	بڵاوکردنه‌وه‌ی کوردستان (انتشارات کُردستان)
✓ شابک:	دوره: ۸ - ۴۱۱ - ۹۸۰ - ۹۶۴ - ۹۷۸ - شابک جلد (۸): ۴ - ۴۱۹ - ۹۸۰ - ۹۶۴ - ۹۷۸

ناواخن

۵	ناواخن
۹	پیشه کی
۱۳	گه نجي دره خشان
۶۲	له باخن گولتيك
۷۴	تاڤگه ی ټيلاخ
۱۲۳	به بنه چه و باوك و دايك نيهه:
۱۲۹	كلتسه ی پژدی
۱۳۹	داستان

ئەم كتيبه به زمانىك نووسراوه
كه زمانى كوردىيه

به رگى هه شتەم

انتشارات كوردستان

سنه

پيشه‌كى

پۇژ و حەفتە ئەپرا و مانگ و سال دىت. مانگ و سال ئەپرا و كارەسات يەك بە شوين يەكدا دىت. من لە سالى (۱۹۵۷) ھە دەستم دا بە نەخشەى «رشتەى مروارى» يە ھە. لەم ماوە يە دا تا ئىستە حەوت بەرگى دەرچوو، ئەمە بەرگى ھەشتە مەتەى كە لە بەردەستتايە. ديارە لە ھە ھە ھە ھە گەلى قسەشم لە سەريان خواردوو، بە لام «بەرەكەت دا» كۆلم نە دا. لام وايە ھەموو ئىشىكى تازە سەرەتا خاوەنە كانيان كە وتوونەتە بەر پلارى پلار ھاويزان؛ ئەوانەى كە ھىزى خۇراگرتيان نەبوو، وازيان ھىناو و ئىشە كەيان پوو كاوەتە ھە. ئەوانە شيان كە خۇيان راگرتوو لە ئەنجاما گەشتوون بە ئارەزوو. ئەمە ئامۇژگارىيە كە بۇ ئەو كە سانە كە ئەيانە وئ پايدار بن لە ئىشە كانيانا.

لە سەرچوون و خۇراگرتن «بەر» ئەدا بە دەستە ھە، ئەوانەى كە لە فرمانە كانيانا سەر كە وتوون، فرمانە كانيان زانستى بووبى، يا پيشە سازى، ھە ياسايى، بىنگومان گەلى تەنگوچە لە مەيان ھاتوو تە سەر رى. ھەلى كۆليان ھەر نەداو تالە ئەنجاما گەشتوون بەو ئامانجەى كە ھەيانبوو. من ئاليم بالۇنيكم بالداو تە ھە بە ئاسمانە ھە ھىناو مەتە ھە، ئەمە ئاليم، چونكە ئەو ئىشە ئىشى من نيبە؛ «نان بۇ نانەوا و گوشت بۇ قەساب». بە لام ئەتوانم بلیم: كتيبيكى ھەكوو «رشتەى مروارى» دېنمە بەرھەم كە ئەو

جۆره شتانه كه له پوورى نه ته وايه تى منه و به لامه وه وايه سوودى ههيه له رووى ئه ده به وه بۆ نه ته وه كه م؛ چونكه ئه ده ب بناغهى نه ته وه يه. له هه موو نه ته وه يه كدا - چ كۆن چ تازه - ده سته يه كى تايه تى خه ريكى زيندوو كردنه وهى ئه م كه له پووران به بون و به م شتانه له م پووه وه ناوبانگى نه ته وه يان بلاقو كردوه ته وه. ئه م جۆره شتانه ميژووى به سه رهاتى نه ته وه يه. به لى، ئه مانه له پوواله تا زاخاوى ميشكن؛ به لام هه ريه كه ده رسيكيان تيدا هه يه و هه ريه كه په نديكى لى وه رئه گيرى! ئاخ خۆزگا چه رخى له مه و پيشتر ئيمه ئه م شتانه مان به چاپكراوى ئه كه وته به ر ده ست، ئه و وه خته ئه مزانى كه ئيسته چ سامانيكى ئه ده بيمان هه يه.

له سه ره تاى سالى (۱۹۵۷) وه تا ئيستا ئاخۆ من چه ند دۆستم له ده ست ده رچوو ييت؟ ئاخۆ چه ند له و دۆسته ديرينانه م - كه سه ره چاوه بوون به به ره هم هينانى رشتەى مروارى - له ده ست ده رچووبن و پرويان كردوه ته وه بۆ مه زارى خاك و منيان به داخى كۆچى خۆيان وه هيشتۆته وه؟ گومانى تيدا نيه ئه و پيگايه ئه وان گرتيان منيش ئه يگرم و منيش ئه چم بۆ ديه نيان. به ديه نيه كى هه تا هه تايى؛ به لام توخوا واز بينه، به لكوو يه ك دوو هه نگاوى تر بنيم، دهنگى زهنگى كاروان دهنگ ئه داته وه؛ با هه موومان گويمان لى بى:

زلهى زايه لهى دووكانچهى ده ماخ

ئه يداته وه دل ئه كا ئاخ و داخ

ئاي حاجى محهمه د عه نبه ر له كو ييت؟

خه ييام به زاته وه له سه دهى پينجه م و شه شه مى هيجريدا پروو ئه كاته خوا و ئه لى: تو منت هينايه دنيا وه ئايا هيج پرست به من كرد؟ هاتم بۆ ئه م دنيايه به بى په زامه ندى خۆم. شيخ سه لامى شاعيرى ئيمه ديوانه كهى

ئەوی کرد بە کوردی و لە سالی (۱۹۵۱) دا چاپ کرا. لە سەر ئەو شوێنە من قسە یەکم کردوو، وتوو: ھە کوو ھاتنە کە پیاو بە ئارەزووی خۆی نەبوو؛ چوونە کەشی ھەر بە ئارەزووی خۆی نییە. چونکە ھەز ئەکا بە کەری و کویری و ئیفلجی بمینیتەو، ھەر بەو مەرجە لە دنیا دەر نە چیت. کە چی پالی پتو ھە ئێن و بە بێ خواستی خۆی لە دنیا دەری ئە پە پین.

دۆستەکانی من پالیان پیاو ھە نان و پویشن، بەو مەرقە دە ی کاکە ھە دە پال بە منیش ھە ئێن و ئە پۆم؛ توخوا تا نە پویشن تووم با زلیا و پلایوینکی تر بکەم.

ئەو سالی ھە مە ی شازەمانی پە ھە تی ھە ندی کە وچکی «ھە لە دن» ی ھینابوو، لە بناری «میرگە پان» بانگی ئە کرد؛ کە وچکی ھە لە دن ناوی قوولە و دە سکی پان، نە خشی ھە یە ھە ک خۆتان، بۆ ماستاوی سە ردی نیو ھە وان؛ ئە ھە ی سابر و ھە لی ماستاو دە نگ ئە کە ن بە یە ک بۆ پیا ھە لە دن. پینان ئە و ت: تۆ لیر ھە ئە م بانگە وازە بۆ ئە کە ی؟ ئە یوت: با دە نگم بگاتە ناو شار و بێن بە پیرمە ھە. منیش ئە لیم: پشستە ی مرواری کۆرپە ی گوپی ئاگردانە، ئە گەر تۆ ئە و نە دوینی ئە و تۆ نادوینی.

ھە موو ئە دە بیك لە ھە موو سە ردە میکا و لە ناو ھە موو نە تە وە یە کدا چۆنیە تی پایە ی ئە و نە تە وە یە دە ر ئە خا. ھە ندیک لە و ئە دە بە سە لیتە ی تاکە تاکە ی نە تە وە کە پیشان ئە دا، ھە ندیک ی گوزارشت لە رابواردنی ھە موو نە تە وە کە ئە داتە وە. بە ھە ردوو لایە نە وە پایە ی زیرە کی و زە وقی گشت نە تە وە کە پیشان ئە دە ن. نە تە وە کانی تر مایە یان زۆر بوو بۆ دروستکردنی ئە دە بە کە یان، ئە و مایە یە کە ئە وان بوویانە کوردە کە نە یبوو، لە گە ل ئە وە شا زە وقی تاکە تاکە ی وە یا ھە موویان لە جموجوول لە دروستکردنی ئە دە بە کە یان لا م وایە کە متر نە بوو لە وان. بۆ یە وا ئە لیم، چونکە

نه ته وه کانی تر نیوه‌ی سه‌رچاوه‌ی ئه‌ده به که یان له حوکمه وه هه‌ستاوه.
کورد ئه‌و حوکمه‌ی نه‌بووه، که چی سه‌لیقه و زه‌وقی خۆی هه‌ر به زکماکی
کۆگایه‌کی زیریننی ئه‌ده‌بی دروست کردوه.

به ئه‌ندازه‌ی توانا که و تمه سه‌ر کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌وانه و له تۆی دوو به‌رگی
رېشته‌ی مرواریدا خستمنه به‌ر ده‌ستی تۆ؛ ئیتر تۆش که یفی خۆته. من
به تۆ و تۆ به خوا. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شا بۆ ئیسته که بخوینیته وه ئه‌لیت:
په‌ککوو له‌وی حه‌لامه‌ته‌ی، ئه‌مانه‌ی کوو لۆ پێ که‌تینه. عه‌ولی عه‌زه‌ی
کۆنه‌ماسیش له‌ولاتی سوله‌یمانی وه‌سپیکێ رېشته‌ی مرواری ناردبوو ئه‌لێ:

تاقانه‌ی ناو تاقانه ده‌سته گۆلی دیوه‌خانه
قورووی ده‌ستی نازدارانه گۆلی ده‌ستی عه‌ودالانه

عه‌لاهه‌ددین سه‌جادی

۱۹۸۲/۱۲/۴

گەنجی درەخشان

۱. سالح قازی ھەبوو گێڕایەو وەتی: ئەوا زابتی لیوام لە ھیندستان
لەگەڵ زابتیکی زۆر گەورە سیخ-کە ھەردوو کمان لە لەشکری
ئینگلیزدا بووین- دۆستایەتیەکی تەواومان پەیدا کرد. زابتە سیخەکە وتی:
تۆ من فیری کوردی بکە، منیش تۆ فیری ئینگلیزی ئەکەم و ھەریەکیش
دەفتەری کمان ھەبێ بۆ نووسینەو ھێشتەکان، و تەم: باشە.

دەستمان کرد بە فیرکردنی یەك. بڕیارمان وا بوو یەكەمجار وشە و پاشان
پستە، ئەو کەلیماتی ئینگلیزی ساغی بە من ئەوت ئەم نووسی، منیش
کەلیماتی کوردی ئەوت ئەویش ئەینووسی. مەسەلەن من ئەموت: بە
کوردی بە نان ئەلین: «پلۆو»، بە ئاو ئەلین: «تلۆو»، ئەیانێ نووسی. بە
مەرحەبا ئەلین: «گویت». بە بەخێرھاتن ئەلین: «چکوو پکوو». بە بچۆ
بۆ بازار ئەلین: «گپ لى پیت». بە وەرە بۆ ئێرە ئەلین: «شنەلى پنه». ئەمانەى
ھەموو ئەنووسی و وەکوو بولبول لەبەرى کردبوون. شتەکان
ئێجگار زۆر بوون، ئەویش ھەمووی پەوان کردبوو، بەلام لەو زۆر ئەترسام
کە ئەگەر جارێك شتیکم لى بپرسیتەو ە من نازانم چیم وتوو. لەوانەى
شتى تر بلێم و بە درۆ بکەومەو، ئەوەندە ھەبوو ئەو وای پەوان کردبوون
ھیچ کەلکی نەئەکەوتە ئەو کە لیم بپرسیتەو.

بەم جۆرە تا نزیکەى سێ مانگێك پۆشتین، ھەمەى پوورە نازى ھەبوو،
خەلکی سولەیمانی بوو، ئەویش عەسکەرى لیوا بوو، لە فەوجیکى تر بوو؛
نەقل بووبوو بۆ ئەو فەوجەى لای ئیمە. پۆژیک زابتە سیخەکە تووشى

ئه‌بێ و ئه‌زانێ کورده به‌و کوردیه که فیر بووبوو، له‌گه‌ڵ حه‌مه‌دا ده‌ست
ئه‌کا به‌ قسه‌کردن. زۆر به‌ گه‌رموگۆری تیی هه‌له‌چه‌ی، حه‌مه‌ش به‌ لایه‌وه
سه‌یر ئه‌بێ. حه‌مه‌ هیندی ئه‌زانێ، پینی ئه‌لێ: ئه‌وه‌ تو چۆن قسه‌ ئه‌که‌ی؟
زابه‌که‌ش ئه‌لێ: به‌ کوردی. ئه‌لێ: باوکم ئه‌مه‌ کوردی نییه‌. ئه‌لێ: ئه‌ی
چییه‌؟ ئه‌لێ: نازانم. منیش وا له‌ دووره‌وه‌ چاوم لێیان، ئاگام لێ بوو گه‌لێ
له‌گه‌ڵ حه‌مه‌دا قسه‌ی کرد به‌ هیچ ده‌رچوو. تی‌گه‌یشت هه‌ر شتێک فیر
بووه‌، هه‌مووی قسه‌ی قۆره‌ و هیچی هیچ نییه‌.

ئه‌وه‌نده‌م زانی شیره‌که‌ی هه‌له‌کیشا که‌وته‌ ناو عه‌سکه‌ره‌کان وه‌کوو هار
هه‌را ئه‌کا و په‌لامار ئه‌دا، که‌ف ئه‌چه‌رینێ به‌ ئینگلیزی و به‌ هیندی ئه‌دا
به‌یه‌کا، به‌ شوینما ئه‌سوورپه‌ته‌وه‌ بمکوژی. وتم: به‌ قورعان خویننی خۆم
کرده‌ ته‌شته‌وه‌، وا ئه‌ویش نزیکم بۆوه‌. هیچ چارم نه‌ما چوومه‌ چادری
میجه‌ره‌که‌ و له‌ پشت ئه‌وه‌وه‌ خۆم شارده‌وه‌؛ ئه‌ویش چاوی لێم بوو که
پرووم کرده‌ ئه‌وێ. هات خۆی کرد به‌ ناو چادره‌که‌دا. ئینگلیزه‌کان شله‌زان
و گرتیان، نازانن مه‌سه‌له‌یش چییه‌؟ پێیان وت: چییه‌؟ بۆ وا شیت
بویت و ئه‌م شیره‌ پرووته‌ چییه‌ به‌ ده‌سته‌ته‌وه‌؟ ئه‌مجا به‌ ئینگلیزی وتی:
ئه‌و سه‌گی سه‌گبابه‌ ئه‌مه‌ سێ مانگه‌ گوايه‌ منی فیری کوردی کردووه‌،
به‌ دڵ و به‌ گیان هه‌مووم نووسیوه‌ ته‌وه‌ و له‌ به‌رم کردووه‌، که‌چی ئیسته‌
وه‌کوو تی‌گه‌یستم هیچی به‌ سه‌ر هیچه‌وه‌ نییه‌. ئه‌بێ دوو ساڵ خه‌ریک
بم تا ئه‌وانه‌م له‌ بیر بچیته‌وه‌. ئه‌م قه‌حه‌بابه‌ به‌م جۆره‌ منی کوشتووه‌، ئیسته‌
هه‌ر ئه‌بێ پارچه‌پارچه‌ی بکه‌م.

وتی: ئینگلیزه‌کان که‌ ئه‌مه‌یان دی، هه‌موو ده‌ستیان کرد به‌ پێکه‌نین
و ساردیان کرده‌وه‌، منیان هه‌تا ده‌ستم ماچ کرد و ئاستیان کردینه‌وه‌؛ به‌لام
دوا‌ی ئه‌وه‌ ئیتر هه‌ر به‌ خێسته‌وه‌ سه‌یری ئه‌کردم.

٢. شیخ بابە‌عەلی تە‌کیەیی جاریک له‌گه‌ڵ مه‌لا حسینی
پیسکه‌ندی و مه‌لا عەزیز موفتیدا ئه‌چن بۆ که‌رکووک بۆ

دیده‌نی سەید ئه‌حمەدی خانەقا.

ئاوده‌سه‌کانی خانەقا ئه‌و وه‌خته له‌ ده‌ره‌وه‌ی حەوشی خانەقاوه
بوون، دیواری به‌ینی ئاوده‌سه‌کانیش به‌رز نه‌بوون، هه‌رکه‌سه‌ دابنیش‌تایه
ئە‌وی تە‌نیشتی لێ‌وه‌ دیار بوو. نوێژی نی‌وه‌رۆ ئه‌بی و بابە‌عەلی ئه‌چیتە
سه‌ر ئاوده‌ست، له‌و کاته‌دا یه‌کیکی تریش دیت له‌و دی‌وه‌وه‌ دائه‌نیشیت،
ده‌ست ئه‌با قوتو جگه‌ره‌که‌ی ده‌ردینێ و جگه‌ره‌یه‌کی ئه‌داتێ و به‌خێرهاتنی
ئە‌کا، به‌ جل‌وبه‌رگه‌یا ئه‌زانێ به‌قاله‌، ده‌ست ئە‌کا به‌ سه‌ودا کردنی
سڵق و توور له‌گه‌لیا، که‌ ئیسته‌ حۆقه به‌ چه‌نده، له‌ گه‌رمه‌ی ئه‌و قسه‌دا
پیاویکی تر دیت ئه‌ویش له‌م تە‌نیشتی‌وه‌ دائه‌نیشی، ده‌ست ئه‌با
جگه‌ره‌یه‌کیش ئه‌دا به‌و و به‌خێرهاتنی ئە‌کا و چاک و چۆنی له‌گه‌لا
ئە‌کا! ئه‌ویش به‌ تۆزاوی جل‌وبه‌رگی و جامه‌دانە‌که‌یا ئه‌زانێ تووتنچیه‌،
خه‌به‌ری تووتنی ئاغه‌جه‌له‌ری لێ‌ ئه‌پرسی، مو‌عامه‌له‌ی ئە‌وی له‌گه‌ڵ
ئە‌کا که‌ باقه‌ی جگه‌ره‌ ئیسته‌ به‌ چه‌نده! ئه‌مجا هه‌لئە‌ستن و هه‌ریه‌که‌
به‌لای ده‌ست‌نوێژی خۆیا‌نه‌وه.

ئە‌م خه‌به‌ره ئه‌گاته‌وه به‌ سەید ئه‌حمەد، سەید و ئه‌و ده‌سته‌یه‌ هه‌ر
له‌ منالی و فە‌قیه‌تیه‌وه‌ پێکه‌وه‌ په‌فیق بوون. سەید که‌ دائه‌نیشن،
پوو ئه‌کاته‌ شیخ بابە‌عەلی، ئە‌لێ:

بابە‌عەلی ئه‌و دی‌وه‌خانە چی بوو گه‌رم‌ت کردبوو؟ بابە‌عەلیش ئە‌لێ:
سەید دی‌وه‌خانە هه‌موو جۆره‌ قسه‌یه‌کی تیدا ئه‌کرێ، تۆ له‌وێ نه‌بووی،
له‌باتی تۆ جگه‌ره‌شم دانێ و قسه‌شم له‌گه‌ڵ کردن بۆ ئە‌وه‌ی بی‌تاقه‌ت
نه‌بن! سەید ئە‌لێ: بابە‌عەلی ده‌ستی خۆت وه‌شاند، هه‌ر ئه‌و کاته ئه‌مر

ته‌کا ریزه‌ ټاوده‌ سټیکي رېځکوپېک له‌ حه‌وشه‌ی خانه‌ قاکه‌ دا دروست ته‌کەن، تا ته‌وان له‌ وئ ته‌بن ټاوده‌ سته‌کان ته‌واو ته‌بن، ته‌لئ: بابه‌ عه‌لی جوور، بابه‌ عه‌لیش ته‌لئ: جوورا و جوور!

٣. ته‌مه‌یان من خوم به‌ پوه‌وه‌ بووم: به‌ شیر مشیر له‌ وه‌ختی هه‌رمیننی خه‌یا تیبه‌که‌ی له‌ به‌غدا له‌ هه‌رمینانه‌ بوو. پیاوه‌ گه‌وره‌کانی عه‌سکه‌ری و مه‌ده‌نی هه‌موو له‌لای ته‌و جلوه‌رگیان ته‌دووری. زه‌مان هینای به‌ سه‌را هیچ نیس و کاری نه‌ما، هه‌ر مایه‌وه‌ سه‌ر دوو‌کانه‌ پروته‌که‌ی. ده‌رده‌لئ ته‌م بی نیس و کاریبه‌ی له‌ لای سالح قازی زور ته‌کرد، ته‌ویش به‌ینیک خستبوویه‌ سه‌ر ته‌وه‌ که‌ نیشیکي باشی بو دوزیوه‌ته‌وه‌. له‌ ته‌نجام هاته‌ سه‌ر ته‌وه‌ - منیش له‌ وئ بووم - پئی وت: هه‌شت که‌ر له‌م که‌ره سپانه‌ بکه‌ره، هه‌موو رۆژی له‌ «باب‌ المعظم» ه‌وه‌ تا «باب‌ الشرجی» به‌چه‌ند کاروان خه‌لکی سوار که‌ و هاتوچویان پئی بکه‌، ته‌مه‌ ده‌رامه‌تیکي باشت ته‌داتئ. به‌ شه‌رتئ ئوتوموبیلش له‌ جاده‌ی ره‌شیدا زور بوو، به‌لام وه‌ستا به‌شیر برپای به‌ قسه‌که‌ کرد. وتی: ئاخ‌ر پارهم نییه‌ بکه‌رم. سالح قازی وتی: که‌واته‌ نیشیکي باشت‌رت بو ته‌دۆز مه‌وه‌. زور به‌ تانوپۆی ئیشه‌که‌ دا چوو، به‌ ته‌واوی وه‌ستا به‌شیری خسته‌ مه‌راقه‌وه‌، هه‌ر ته‌یوت: ده‌ پیم بلئ. ته‌یوت: پیت ته‌لیم. زور له‌گه‌لئ خه‌ریک بوو پئی بلئ. له‌ ته‌نجاما سالح له‌ سه‌رخو پئی وت: خه‌یاتی بکه‌. به‌شیر تووره‌ بوو وتی: راست نه‌بیته‌وه‌ بو نیشی بو ت دۆزیمه‌وه‌، ته‌ی نیسته‌چی ته‌که‌م؟ سالح وتی: مردووت مرئ هه‌موو نیشیک ته‌که‌ی هه‌ر خه‌یاتی نه‌بی، کتیب ته‌نووسی، نووسه‌ر نیت؛ سیاسه‌ت ته‌که‌ی، سیاسی نیت؛ خوتبه‌ ته‌ده‌ی، خه‌تیب نیت؛ فه‌لسه‌فه‌ ته‌نوینی، فه‌یله‌ سووف نیت. ته‌وا ته‌لیم: کاروانچیبه‌تی بکه‌ ته‌لئی: پارهم نییه‌. تو خه‌یاتیت، ته‌بی خه‌یاتی خوت بکه‌ی.

٤. بەشیر مشیر ھەبوو لە بەغدا، کۆریکی ھەبوو لە بەغدا
 «شامل»ی ناو بوو؛ بەلام کە ئەبێرد بۆ کۆردەواری ئەبوت
 «شاھۆ»ی ناو. کچی بەگلەریکی شەقلاوی بۆ ماری ئەکات. بەگە
 شەقلاو، بەشیر بە تجاریکی گەورە بەغدا ئەزانێ، بەشیریش
 بەگەکە شەقلاو بە بەگی مالی میران ئەزانێ. ئەمانە ھەریە کە بە
 نیازیک دەستخەڕۆی ئەو یەکەیان بووبوون.

جاریکیان بەشیر و کۆرەکە ئەچن بۆ شەقلاو بۆ گواستنەو
 کچە و ئەچنە مالی باوکی کچە. باوکە ئەکەوێتە پەلپ و بیانوو و پیک
 ناکەون. شاھۆیش دیار بوو کچەکە یینیوو، تۆزێ حەزی لێ کردبوو.
 بەشیر پوو ئەکاتە کۆرەکە ئەلێ: ھەتیو ھەستە با بچینەو ھەر سێ
 تەلەقی ئەو کچە کەوتبێ. کۆرەکەش واقعی وەر ئەمینێ، ئەلێ: بابە تەلەقی
 چی؟ ئەلێ: ھەستە ھەتیو با پڕۆین ئەوا ھەرسێ تەلەقم دا، بەم جۆرە
 ئەگەر پێنەو ھەبوو بەغدا.

٥. سەمەد مەنجەل ھەبوو خەلکی کۆیە بوو، بەبێ پەردە قسە
 ئەکرد. کاک مەسعود مەمەد بۆی گیرامەو ھەتیو:

ئەوا حافز قازی لە جۆشی بەرزێ و دەست پڕۆیشتنایە لە بەغدا و
 یەکیکە لە شەخسیەتە دەولەمەندەکانی بەغدا. پڕۆیک سەمەد بە بەر
 موغازەکە حافز قازیدا تێ ئەپەڕێ تەماشای ئەکا و حافز قازی لەگەڵ
 ھەندێ کەسێ تر لە بەر موغازەکە خۆیا پراوەستاو لەسەر جادە پەشید.
 سەمەد لە تەنیشتیەو خۆی ئەداتە پال کۆلەکە یەک و سەری دەردینێ،
 ناسراوی پێشوویشیان لەگەڵ حافزدا نییە، بە ھەموو دەنگی خۆی بانگ
 ئەکا: گەواد! حافز! ئەکاتەو. سەمەد ئەلێ: عەمى مەویناک! واتە: لەگەڵ
 تۆم نییە. حافزیش دەمى ئەبێ بە تەلەقی تەقیو. ئێتر چی بلی.

له جنيودان به لاوه هيچي تری بۆ ناميښته وه، با بۆ خوی هەر جنيو
 بدا. په لام نه شزانم نايه ت نه گهر ييتيش تا نه گاته ئيره سارد نه ييته وه.

۷. خدرە سوور ھەبوو لە «کەلۆی» ئەبوت: ئاغاشرە ی بانە کە لێ ئەکەون ئەبن بە ئاشەوان؛ چونکە لە ئاشەوانیشدا بپۆ و بەردە ی تێدا ھە یە.

۸. کابرایە ک ھەبوو ناوی «برایمۆکە» و خەلکی «کونەفلوسە» ی خۆشناو بوو. پۆژێک چوار بار ترێ دێتێ بۆ ھەولێر. ترێکە ئەفرۆشی و ئەگەریتەو. سواری یەکی لە گویدرێژەکان ئەبن و سێکە ی تری ئەداتە پیش خۆی. لەو سەرۆزورەکە ی لا پیرمادا سەیر ئەکا و سێکەری لە پیشە. ئەلێ: من کە ھاتم بۆ ھەولێر چوار بوون، ئێستە ما بوون بە سێ؟ دائەبەزێ ئەیانژمیریتەو سەیر ئەکا چوارن. سوار ئەبیتەو ئەبنەو بە سێ. ئەلێ: دەسا شەرت بێ دەسا ھەولێریان کەریکیان لێ دزیە.

دائەبەزیتەو ئەیانژمیریتەو چوارن، سوار ئەبیتەو سێن. ئەلێ: یارەبی بە گوناحم لێ نەگری ھەولێریان نەیاندرزییە، ئەمە ئیشی ئەم پیرمەمە یە، پیر بوو ناتوانی بپروا لۆ عەجان کەر لە من ئەدزی. ئەمە لای خۆی شیخی دووگردانە کە چی دزیش دەکا.

لەو سوار بوون و دابەزینە کابرایەکی ماوەرانی چاوی لێ ئەبن، ئەچی بە لایەو پیتی ئەلێ: ئەو لۆ وادەکە ی؟ ئەلێ: چسوانم کەرانم بردیە لۆ ھەولێر چوار بوون، کە چی ھەنووکە دەمی چوارن و دەمی سێن. ئەلێ: ئە ی ئەو ی خۆت حیساب ناکە ی کە سواری بووی؟ ئەلێ: دەک مارت بە قۆر نەگیرێ ئەو کوو زانیت؟ دەسا دەبی پیم بریی من کەینێ دەمرم، دیارە تۆ ھەموو شتان دەزانی.

کابرای ماوەرانی بە لایەو زۆر سەیر ئەبن ئەلێ: ئەو کەرە ی سواری

بوویت ھەر وەخت سێ تپ و نیوی کەند لەم ھەوارەدا تۆ دەمریت. لێک جیا ئەبنەو.

برایمۆکە زۆر ناروا پیرە کەر تریک ئەکەن. کابرا ئەلێ: ئەوا ھەندیکێ چوو، تریکی تر و تریکی تر. ئەلێ: مایەو ھە سەر نیوہە، زۆر ناروا کەرە کە تسیک ئەکەن، کابرا ئەلێ: ئەوا تەواو من مردم. لە کەر دائەبەزێ و لەو ناوہدا لێ رانئەکشێ و کەر بەو ناوہدا بلۆ ئەبنەو. لەلای ئیوارەدا کابرایە ک بەویدا تێ ئەپەرێ، سەر ئەکا و زەلامیک لەویدا کەوتوو. ئەچیتە سەری نووکە پێیەکی تیو ئەژەنێ ئەلێ: کابرا بۆ لێرە کەوتوو؟ ئەلێ: لێم گەرێ من مردیم. ئەلێ: چۆن؟ ئەلێ: خدری زیندە پێی وتم: ھەر وەخت کەرە کەت سێ تپ و نیوی کەند تۆ دەمری. ھەنووکە ئەو کەندی و من مردم. پێی ئەلێ: ھەستە ھەمی کەرە، ھەستە ھیشتا ماوتە، ھەلێ ئەستێن، کەرەکانی بۆ کو ئەکاتەو و ئەلێ: پرۆ لە مالمەو بمر.

لە سابلاخ مەلایەکی شەرەفکەندی ھەبوو دەستی دوختۆری ٩. ھەبوو. رۆژیک کابرایە ک ئەچیتە لای ئەلێ: ئاغەیی حەکیم مەلا! چاویکم نازانم چییە، حەرارەتیکێ زۆری تێ کەوتوو، ئەنیلێنی وەکوو تەنوو. لەبەر ئەو ھەم وشک ھەلگەراو، ھەم تەنگیش بۆتەو. حەکیم مەلاش ئەلێ: وەللا من ئەمانە ھیچی لێ نازانم، بەلام ئەوەندە ئەزانم تۆ پیاویکی لەخواترسیت و دوعات قەبوولە، دوعا بکە ئەم دەردانە لە چاوی تۆ ھەلگیریت و بیخاتە قوزی ژنی دوختۆرەو!

لە دیی «دری» کچییک لە ئەوپەری جوانیدا شیت بووبوو، ١٠. لەبەر جوانییە کەشی لە ھەموو ئەو ولاتە (ئالان و سیوہیل) خەلک ھەر زۆر زۆر ئەھاتن بۆ خوازینی. ھەر کە ناوی میردیان لینی

ئەھیتنا كچه كە ئەو ەندەى تر شىت ئەبوو. باوك و دايكه كەشى ھىچ شەخس و مەلایەك نەما نەيەن، بە ھىچ جوړىك چار نەكرا.

رؤژىك ھەلى ئەگرن ئەيەن بۆلای شىخ بابە ەلى سووسە، شىخ بابە ەلى دەم و نفوسە كەى لەوانە نەبوو، ھەر شىتتىك بېرايەتە ئەوى چاك ئەبوو ەو. ژوورىكى تاريكى ھەبوو لە مالە كەى خۇيا، كە شىتتىكيان ئەبرد ئەيخستە ئەوى و نەيئە ھىشت كەس بچى بە لايا. كچه شىتە يەك دوو رۆژ لەو ژوورەدا مايەو، پاشان شىخ خۆى بە تەنيا چوو بۆلای و دەرگا كەى لەو ديوەو ە داخست. تۆزى بە نەرمونيانى قسەى لەگەل كچه كەدا كرد تا تۆزى سامى شكا، پاشان پىى وت: كچم دەرەكەت چىيە؟ راستم پىى بلى، من چارەت ئەكەم.

شىخ سەيرى كرد كچه كە زۆر ئاقلە، شىخ ديسان قسەى لەگەل كەردەو ە تا بە تەواوى سامى شكا؛ ئىنجا وتى: ئەو ە راستى بىى يا شىخ من كچىنىم نەماو، وە بە زۆرىش وايان لى كەردووم، ھەموو لەبەر ئەو ەيە كە خۆم كەردو ە بە شىت و كە ناوى مەردىشم لى دىنن ئەو ەندەى تر شىت ئەبم، ئەزانم كە پىم بزائن ئەمكوژن، ئەمەيە راستىيەكە، جا تۆيش ئىتر كەيفى خۆتە. شىخ تۆزى پاما و لە پاشا وتى: كچم مەترسە رزگارت ئەكەم! ئەمەى وت و ھەستا ھاتە دەرەو ە و دەرگا كەى لەسەر داخستەو ە. [چوو ە لاى] باوك و وتى: چوومە لاى كچه كە لە پاش ئەو ە دوعاى جەلجەلووتى و ئەبوودوجانەم بە سەرا خویند، چووكە چووكىك لەناو سكيەو ە پەيدا بوو، كە چاك سەيرم كرد ئەمە شەيتانىكە و لەو ئىدايە خۆى شاردۆتەو ە، وتم: مەلەوون وەرە دەرەو ە ئەگىنا بەم ەسايە سەر و گوڭىلاكت ئەنمە يەك، تەماشام كرد نايەت و زياتر خۆى ئەشارىتەو ە، دەستم دايە ەساكەم، ھەر من دەستم دايە ەسا ھاواری كرد: يا شىخ دىمە دەرەو ە، بەلام بەرەلام

بکه‌یت، وتم: باشه مه‌لعوون به‌ره‌لآت ئە‌که‌م. ئیستا ئە‌و شه‌یتانه له هه‌ر‌کوێکیه‌وه به‌یتنه ده‌روه ئە‌و شوینه عه‌ده‌م ئە‌بێ، ئە‌گه‌ر له چاویه‌وه ده‌ری‌که‌م چاوی کوێر ئە‌بێ، ئە‌گه‌ر له ده‌میه‌وه ده‌ری‌که‌م ده‌می لار ئە‌بێ، ئە‌گه‌ر له شه‌رمیه‌وه ده‌ری‌که‌م په‌رده‌ی شه‌رمی ئە‌درێ، جا ئیسته ئیوه که‌یفی خۆتانه له کوێوه ئە‌لێن ده‌ری ئە‌که‌م.

باوک و دایکی کچه و تیان: یا شیخ به‌قوربانی ئە‌و ده‌م و نوفووسه‌ت بین، نه‌وه‌للا با کچه‌که‌مان نه‌ چاوی کوێر بێ و نه‌ ده‌می لار بێ، هه‌ر له شه‌رمیه‌وه ده‌ری‌که‌م، په‌رده‌ی کچینی نامینی قیر و سیا، هه‌موو که‌س ئە‌زانێ که‌ شیخ شه‌یتانه‌که‌ی له شه‌رمیه‌وه ده‌کردوه له‌به‌ر ئە‌وه‌یه کچینی نه‌ماوه. شیخ گه‌رايه‌وه بۆ‌لای کچه‌که‌ و پێی وت: رۆ‌له‌ من وام بۆ وتوویت، تۆیش هه‌ر وا بلێ که‌ به‌ ده‌م و نوفووسی شیخ بایه‌ک و خوین له شه‌رمه‌وه ده‌رچوو، ئیتر ئە‌و جوو‌له‌ که‌ له له‌شما بوو نه‌ما! ده‌ستی گرت و هێنایه‌ ده‌روه، باوک و دایکی ده‌ستیان کرده‌ ملی کچه‌که‌یان و ده‌ستی شیخیان ماچ کرد و گه‌رانه‌وه بۆ ولاتی خۆیان. کچه‌که‌ش به‌ ته‌واوی چاک بۆوه و هیچ عه‌له‌می تێدا نه‌ما.

کابرایه‌کی جافی ته‌خانی سواری مایینیک ئە‌بێ و ئە‌چی بۆ‌لای ۱۱. مه‌حموو‌پاشای جاف. که‌ ئە‌گاته به‌ر ده‌واره‌که‌ دائه‌به‌زی و مایین په‌و ئە‌کا و هه‌لدیت. مه‌حموو‌پاشا ئە‌لێ: کوپه‌ کاورا ئە‌و مایینه بۆ هه‌لدیت؟ کابراش ئە‌لێ: پاشا بیژم چی؟ نه‌گه‌ه‌تییه، ئە‌وه چووم بۆ شار نالم کرد، کاو‌رای نالوه‌نی باوه‌حیز خاس نالی نه‌کردوه عه‌زیه‌تی دا و ئیسته که‌ چاوی وه‌ تۆ که‌وت وایزانی ئە‌وه تۆیش نالوه‌نه‌که‌ی، وا په‌وی کرد!

۱۲. کابرایەك «مايندۆلى» پیرە داكنىكى ھەبوو زۆر دەست بلأو بوو، بەلام كۆرە خۆى دەولەمەندىكى چاك بوو. دەرەدە دلى بوو لە دايكەكەى، ئەيوت: ئەمە مالى باوكمى ھەموو لەناو دا. وتیان: كە تۆيش بمرى مالهەكەى تۆيش بەو جۆرە لەناو ئەدا. وتى: جا خۆ ئەو نابى بە میراتگری من. وتیان: چۆن، ئەى دايكت نىيە؟ وتى: نەوەللا باوكم لە پيش ئەوەدا بمرى تەلاقى داوہ!

۱۳. لە گوندیكى ئەو سەرە ژن و میردەك شەوئى لە ژوورەوہ راکشابوون، سەیریان كرد یەكئى لەسەر بانەوہ لە كوناڕۆژنەكەوہ سەیری خوارەوہ ئەكا. ئەمان تىگەشتن كە ئەمە دزە ھاتۆتە سەریان، چاوەرپى ئەوہ ئەكات كە ئەمانە بنوون. ئەمانە تەنانەت داریشیان لا نىيە، بە دەم قسەوہ ژنە بە پیاوہكەى وت: ئەرى پیاوہكە تۆ باوكت ھىچى بۆ بەجئى نەھىشتیت؟ خۆ ھىشتا كاسیيەكى وات نەكردووە ئەم سەروەت و سامانەت چۆن وا پێكەوہ نا؟ پیاوہ وتى: وەللا ژنەكە لە دزى. وتى: چۆن؟ وتى: بە شەو ئەچووم بۆ دزى، دەنگم نەئەكرد تا تۆزئى شەو دەرەنگ ئەبوو، مانگ ھەلئەھات. شەوقى مانگەكە لە كوناڕۆژنەى ژوورەكانەوہ ئەچووہ خوارەوہ، ئەبوو بە كۆلەكە، دەستم پێوہ ئەگرت و ئەچوومە خوارەوہ! چى ھەبوو نەبوو كۆم ئەكردەوہ ئەمدا بە كۆلما. دیسان بە كۆلەكەى مانگەكەدا سەر ئەكەوتمەوہ، ئیتر ئەمە ئیشم بوو ھەتا ئەم سامانەم بەم جۆرە پێكەوہنا. كابرای دزە لەسەر بانەوہ گوئى لە قسەكانیان بوو؛ لە دلى خۆیا وتى: ئەمە فلیمیكى باش و بى عەزیەت و بى ترسە. دەنگى نەكرد تا مانگەكە ھەلات، خۆى لەسەر كوناڕۆژنەكە لادا، شەوقى مانگەكە چووہ خوارەوہ، ئەویش دەستی پێوہ گرت كە بچیتە خوارەوہ. ترپەى ھات و كەوتە

خواره‌وه. ئه‌ستۆی ورد بوو؛ ئه‌مجا ژن و می‌رد هه‌ستان هاتنه‌ وێزه‌ی،
ئه‌وه‌نده‌ی‌تر شلوکوکیان کرد. کابراش ئه‌یوت: من که‌وتنه‌ خواره‌وه‌که‌م
به‌س نییه‌، ئیوه‌ش ئه‌وه‌نده‌ی‌تر شلوکوکتان کردم. به‌پاشه‌لیکی باشه‌وه
ئه‌گه‌ر یمه‌وه‌ دواوه‌.

مه‌لا ئه‌وره‌حمانی پێنجوین، ئه‌و عالمه‌ به‌ناوبانگه‌ بوو که
۱۴. یه‌کێک له‌ فه‌قێکانی مه‌لا حسینی پیسکه‌ندی سوله‌یمانی بوو.
مه‌لا ئه‌وره‌حمان وه‌کوو ئه‌و عالمه‌ به‌رزه‌ بوو، جارجار شیعریشی ئه‌وت.
کابرایه‌کی یۆسۆجانی لی‌ په‌یدا بووبوو چکیکی خویندبوو، ئه‌یوت:
ئه‌مه‌ هه‌ر ئیژن مه‌لا ئه‌وره‌حمان مه‌لایه‌ و شاعیر، که‌ی وایه‌؟ من له‌و
مه‌لاتر و شاعیرترم. وتیان: ئه‌گه‌ر وایه‌ تۆیش شتیک بلی. وتی:

مه‌لاوره‌حمان، مه‌لاوره‌حمان، مه‌لاوره‌حمانی پێنجوین را
زه‌ر به‌ر سه‌ر فولاد نه‌هی نه‌رم شه‌وه‌د را
وتیان ته‌واو شاعیری له‌مه‌ چاکتر چۆن ئه‌بی؟

مه‌لا حه‌سه‌نی شاتری گێپرایه‌وه‌ وتی: له‌ «مه‌سته‌کان» ی لای
۱۵. ئیمه‌ پیاویکی موباره‌کی ریش سپی هه‌بوو، خزمان بوو، لاله
حه‌مه‌مان پێ ئه‌وت. رۆژێک له‌ مزگه‌وته‌که‌دا لاله‌حه‌مه‌ نوێژی ئه‌کرد،
خه‌لکه‌که‌ش له‌م لاهه‌ دانیشتبوون و له‌ به‌ین خۆیا نا قسه‌یان هاته‌ سه‌ر
لاله‌حه‌مه‌ که‌ پیاویکی له‌ خواترس و نوێژکه‌ره‌. لاله‌حه‌مه‌ش ئه‌وا گوئی
لییه‌، هه‌ر نوێژه‌که‌ی بری و وتی: به‌ رۆژوویشم! «دَلَّائِلُ الْخَيْرَات» ییش
ئه‌خوینم!. وتی: هه‌لچوه‌وه‌ له‌ نوێژه‌که‌.

کابرایه‌کی «سونگر» ی مانگی موچه‌ره‌م بوو، شین و شه‌پۆر بۆ
۱۶. ئیمامی حوسه‌ین ئه‌کرا، ئه‌و کابرایه‌ له‌ هه‌موو که‌س زیاتر له‌

خۆی ئەدا و ناوی عەلی و حوسینی ئەھیتا. پێیان وت: تۆ عەلی ئەناسی؟
وتی: ڕا ئەناسم. وتیان: چەندەم خەلیفە بوو؟ وتی: من یانە ئەزانم، ئەو
ئەزانم کە ئیمام ھوسەین ئەوی لەو دەشت کەرۆھ لایە شەھید کرد!

شیخ محەممەدی بەرزنجی لە مزگەوتەکەی خۆیا وەعزی دایەدا،
۱۷. لە وەعزەکەیا وتی: کتێب ئەفەرموی: ھەرکەسە پۆژی عەرەفە
بەپۆژوو ببێ وەکوو ئەو وایە کە سالتیک بەپۆژوو بووبێ. ئەحە ی جاو
لە کۆپی وەعزەکەدا بوو، دەنگی نەکرد تا پۆژی عەرەفە ھات، ئەو پۆژە
بەپۆژوو بوو تا نیوہ پۆ؛ پاشان شکاندی. پێیان وت: خالەحمەد ئەمە چۆن
ئەبێ؟ وتی: من تا نیوہ پۆ بەپۆژوو بووم، بە شەش مانگ ئەشی، لەو
زیاترم ناوی!

ھەر ئەم ئەحە ی جاو، سالتیک لە پۆژی دووھمی پەمەزانا وتی:
۱۸. باش بوو پەمەزانمان گرت و لە کۆلمان بۆو. وتیان: چۆن شتی
وا ئەبێ، خالەحمەد ئیمپرۆ دووی پەمەزانە؟ وتی: مردووتان مرئ ئیوہ نایزان،
ئیمە سی کەس لە دەستەکە ی خۆمان کۆ بووینەوہ دویتنی ھەموومان
بەپۆژوو بووین. پەمەزانیش سی پۆژە، ئەوہ سی پۆژە کەمان تەواو کرد!

کابرایەکی ئەو ناو «شوان»-ە لە قنگی شیخ و مەلادا گەرۆ
۱۹. بووبوو، ناوی سوورەتەکانی قورئانی ھەموو ئەزانی. شەویک
چەند بارئ خەلۆوزی بردبوو بۆ کەرکوک بۆ فرۆشتن. دەمەوبەیان ئەگاتە
کەرکوک. بە بەر مزگەوتەکە ی مەلا ناسیحدات ئی ئەپەری، لا ئەدا بۆ نوێژ
کردن. مەلا ناسیح خۆی پێشنوێژییەکە ی ئەکرد، سوورەتی «البقرە» ی
لە نوێژەکەدا خوێند، تالی بووہوہ ھەتاوکەوت و بازاری ھەرمیتی خەلۆوز

فرۆشتن نەما. پاش نوێژ لە مزگەوت دەرچوو، بە ھەرحال جۆرك و خەڵۆزەكەى فرۆشت و ھەندى ئیش و كارى ناو شارى ھەبوو تا جێبەجێى كرد پۆژ درەنگ بوو، فریای گەڕانەو نەكەوت. وتى: تازە ناگەمەو مالى، ئیمشە و لە كەركوك ئەمیتەو لەو سەرەو زوو ھەلەستم و ئەپۆم. ئەو شەو مایەو، بەیانى زوو و لاغى داى پێش و پۆشت. پێگاكەى ھەر بە بەر مزگەوتەكەى مەلا ناسیحا بوو، وتى: با یەكجار نوێژەكەشم بكەم، مەلا ناسیح ئەمجارە سوورەتى «الفیل» سى خویند. كابرەكە گویى لە «الفیل» بوو، نوێژى برى و كردى بە پێلاوكانیا و بۆى دەرپەرى وتى: مەلا بۆچى من نازانم «بەقەر» بە مەعنای «گا» یە و «فیل» یە. دوینی سوورەى گات خویند ھەموو ئیشیكت لە دەست دەرکردم، ئیمپۆفیل ئەخوینی، فیل دە ئەوەندەى گا ئەبێ، تا بانگی خەوتنان ناگەمەو مالىو. گوو بە پێشى باوك ئەو كەسە لە پشت سەرتەو نوێژ ئەكا!

۴۰. مەلا یوسفى تەنگیسەر جارێك لەگەڵ شیخ محەمەدى گۆلانیدا لە سولەیمانى قسەیان ئەگیریتە یەك. قسەكەشى لەسەر ئەو ئەبێ كە شیخ محەمەد لە باسى نەتەوايەتیەو قسە ئەكا و زۆر بە سۆزى ھەلەچى. ئەو سەردەمەش باسى نەتەوايەتى لەناو ھەموو جێگایەكدا ئەوەندە باوى نەبوو. مەلا یوسف پێ ئەلێ: كافر بوویت و دان بەوەدا بنێ كە تۆ لە دین دەرچوویت. شیخ محەمەدیش ئەلێ: مەلا یوسف دان بەكوفرى خۆما نانیم، تەنیا بۆ ئەو ئەبێ كە بەربەرەكانى ئەو كەسانە ئەكەم كە لایان وایە كە خوا تۆی لەسەر جوائترین سوورەت دروست كردوو «لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ» ئەمە لە تۆدا نەھاتوو تەدى. پەنگبێ بەمە كافر بێم.

۴۱. کابرایەکی «باوە جانی» چوو بوو بۆ حەج، پاشان لە گەڵ کاروانا چوو بۆ مەدینە. سەیری کرد وا حاجییەکان ھەموو لە دەوری بارەگای پێغەمبەر خێر و خێرات ئەکەن؛ ئەویش ھەرچیکی ھێنابوو بۆ حەج ھەمووی لە کەعبەدا بلۆ کردبوو، ھێچی پێی نەمابوو بۆ مەدینە. ئەمجارە بە دەورە گۆمبەزی پێغەمبەر ئەسوورایە و ئەبوت: «لالە حەمە» بێم وە ساقەت! ئەو کاورا کانی «کاوە» ھێچیان پێی نەھێشت بۆت بێرم، ئەو لە پێگای تۆدا ھەر سێ تەلّاقی خازە ی کارەکەرتەم دا!! (خازە: ژنی بوو).

۴۲. ئەحە ی کێنو ھەبوو لە سولەیمانی، خانوویەکی ھەبوو فرۆشتبووی؛ کەچی ھەموو جار ھەر ئەچوو ئەوئ، ئەوانیش دەریان ئەکرد. چەند جاریک شتی وا پرووی دا لە ئاخرا وتی: من لەم خانووەدا ھاتوومەتە دنیاو لە بیرم ناچیتەو؛ خەریک بوو لە بیرم بچیتەو کەچی دایکە پەحمەتیبە کەم ھاتە خەوم و پێی وتم: پۆلە شیرە کەم پێت حەرەمت بێ ئەگەر خانووە کەمان بە جێ بێلێت.

۴۳. دوو کابرای «سیان» ئەبن بە ھاوێ و ئەچن بۆ ھەولێر. لە پێگادا ھەروا دەست ئەکەن بە قسەکردن بۆ ئەو پێگاکە بە قسە بێرن. یەکیکیان ئەلێ: ئێستە لەم پێگایەدا کووپە ئەیە ک لیرە ئەدۆزینەو بەشی ئەکەین لە بەینی خۆمانا. من بەشەکی خۆم ئەچم پانە مەپێکی پێ ئەکرم، پێو بە تەواوی ئەحە سێمەو. ئەوی کەشیان ئەلێ: دەسا من بە بەشەکی خۆم چەند گۆرگێک پەیدا ئەکەم بکەوێ ناو مێگە لەکەت بیانخۆن، تۆلە باب کوو مەر پائە گری؟ لەسەر ئەمە ئەبێ بە شەریان و سەرگوێلاکی یەک ئەنێتە یەک.

له و کاته‌دا سه‌یر ئەکەن وا پیاویکی ریش سپی له رینگای خوشناوانه
سوارى کەریك بووه و جەوه‌نەیه‌کی له بەرده‌مايه، هات. وتیان: با ئەو پیاوه
شەرعمان بکات، بزانی‌ن کاممان له‌سه‌ر حەقین. کەر سواریان راگرت
و کێشه‌که‌ی خۆیانیان یۆگێرايه‌وه. ئەویش توورپه‌بوو، هەر دەستی برد
پشکی جەوه‌نە‌ی کردە‌وه دۆشاوی تیدا بوو، دۆشاوی به‌و ناوه‌دا هە‌ل‌ریش‌ت
و وتی: خودا خینم وه‌کی وی دۆشاوه‌ی له‌سه‌ر وی عەرده‌ی بریژی، چ
بران هە‌ق‌رتان نینه و شیتن!

٢٤. شیخ بابە‌عە‌لی ته‌کیه‌یی و مه‌لا عە‌ولای په‌سۆیی کتییی
«خلاصة الحساب» له‌لای مه‌لا عومەر ئە‌فە‌ندی هە‌ولێر
ئە‌خویننه‌وه. بابە‌عە‌لی به‌ مه‌لا عە‌ولای ئە‌لێ: من تاقە‌تی به‌رئ، به‌رئ و
هە‌نووکە، هە‌نووکە‌ی مه‌لا عومەر ئە‌فە‌ندیم نییه و لێی تی ناگە‌م. پێکه‌وه
ئە‌چین له‌ کۆری دەر‌سه‌که‌ دائه‌نیشین، تۆ به‌ پوختی وه‌ری بگره‌ و پاشان
به‌ منی ره‌وان که‌.

مه‌لا عە‌ولای ئە‌لێ: بابە‌عە‌لی شتی وا چۆن ئە‌بێ؟ بابە‌عە‌لی ئە‌لێ:
به‌گویم ئە‌که‌ی باشه‌، به‌گویم ناکه‌ی به‌و داره‌ سه‌روبه‌چکت ئە‌نیمه
یه‌ک. ناچار مه‌لا عە‌ولای رازی ئە‌بێ. له‌ پاش ته‌واو کردنی کتییه‌که‌ به‌ جووته
پێکه‌وه ئە‌چن بۆ «بیاره» بۆ‌لای مه‌لا قادری بیاره. له‌ بیاره مه‌لا نه‌بی
ناویکی خە‌لکی ئە‌و باله‌کایه‌تی‌ه‌ی لێ ئە‌بێ، که‌ ئە‌ویش هەر بۆ ئە‌وه
چووه‌ که‌ له‌لای مه‌لا قادر بخوینێ.

ئە‌م مه‌لا نه‌بییه‌ پیاویکی زیره‌ک و له‌گە‌ل زیره‌کییه‌که‌شیا تۆزئ
بێ ئە‌قلی هە‌بوو. هەر فە‌قییه‌ک بچوايه‌ بۆ بیاره له‌گە‌ل ئە‌گە‌شته‌ ئە‌وئ به‌بێ
ئە‌وه‌ چاو بکاته‌وه مه‌لا نه‌بی به‌ پرسیار لێ کردن دایه‌گرت و ئە‌یشله‌ژاند،
واي لێ ئە‌کرد که‌ به‌ ته‌واوی بۆ له‌وه‌به‌دوا چاوترستین ئە‌بوو!

بابە عەلی و مەلا عەولا، ناوی ئەم مەلا نەبیەیان بیستبوو کە وایە. ئەگە نە نزیککی بیارە مەلا عەولا ئەلێ: بابە عەلی ئیستە ئیمە ئەچین و مەلا نەبی بە پرسیار دامان ئەگرێ، لەوانە یە نەیزانین، بە تەواوی حەیا مان ئەچی. بابە عەلی ئەلێ: مەلا عەولا ئەمە لێ گەڕێ بۆ من، من عیلاجی ئەکەم. ئەچن و ئەگە نە جێ. مەلا نەبی و فەقیکانی تر دین بە پیشوازیانەو. خەلکیکی تری زۆر کۆ ئەبنەو. بابە عەلی بەبی ئەوە بێلێ مەلا نەبی بیتە زمان ئەلێ: مەلا نەبی پرسیاریکی «فرائض»: «پیاوینک مرد، ژنیک و کچیک و کەریکی لە شوین بە جێ ما؛ چۆن میراتە کەیان بۆ بەش ئەکە ی؟» مەلا نەبی ئەلێ: ژنە کە ھەشت یە ک ئەبا، کچە کە نیوہی مالا کە ئەبا و ئەو سستی، ھەرچەندە فیکر ئەکاتەو ھیچی تری بۆ نایە، لە پاشا ئەلێ ئەو ئەوان دیارن، بەلام شەری شەریف بۆ ئەم کەرە نایە تە خەیاڵم ئیستە کە ھیچی دانابی. ئەم مەسەلە یە من نایانم، دواجار سەیری ئەنوار ی مەزنی بۆ ئەکەم. ئیتر بێرای بێرای مەلا نەبی نەویرا جاریکی تر لە عاستی ئەوان بیتە زمان. بەلکوو ئەو چاوترسینی ئەوان بوو. ئەوانیش پاش ماو یە ک خۆیندن لە بیارە ئەگەرینەو بۆ ھەولیر، ئیجازە لە مەلا عومەر ئەفەندی وەر ئەگرن.

۴۵. شیخ پەزای تالەبانی بۆ شاعیری ناوی لە ھەموو لایە ک دەرکردبوو. گەلێ جار شاعیرانی ئەو سەردەمە شیعیریان دائەنا، بۆیان ئەبرد بۆ ئەو ئەو پەسندی لە سەر بنووسی. ئەویش ئەو شتانە ی کە بەدلی نەبوا یە ک شیعری دانا بوو بۆی لە سەر ئەنووسین؛ وەکوو لەگەل شاعیریکی قزڵجەیشا ئەمە ی کردبوو.

یەکی کە ئەو ھەبوو لە ولاتی کۆیە مەلا تەماتەیان پێ ئەوت. ھەندی

شيعرى دانابوو، بردبووى بۇ شىخ پەزا پەسندى بۇ لەسەر بنووسى. كابراش
ناوى شيعرى نابوو «رەعد»؛ شيعرەكانىش ئەمانە بوون.

شاعرى بلند ھەر دوو ولايەت

خوا بتهىلى بۇ فەيز و كەرامەت

ياخوا بەخىر بىت بۇ ولاتى كۆيە

دايم بە خزمەتان وەك من بۇ تۆيە

تۇ شىخ پەزائىت و تەخەلوسى من پەعد

با بىزانى من شاعىرىكى پىر ئاوازم

ئىمە شاعىر بووين لە باوك و باپىر

دوعا گۆى شيعرىن شاعىرى ئىعزازم

ناومان لە دونيا وەك ناوى تۆيە

زەمانىك بوو بۇ دىدارت ئاوات خوازم

تەقدىمتان ئەكەم ئەم غەزەلە جوانمە

«تقرىظ»ى بفەرموون بۇ سەرفرازىم

ئومىدەوارم بە لوتفى بارى

بۇ من دايم مەعدەنى پارم

ئەمە ئەينووسى و ئەينىرى بۇ شىخ پەزا. شىخ پەزايش بەم شيعرى

خوارەو پەسندى ئەكا و بۆى ئەنئىرئەو.

ئەى تىرت پەعد و تست پەشەبا «هكذا إرثكم جداً و أباً»

۴۶. شىخ «عبد الحميد»ى ئەتروشى بۆى گىرامەو و تى: شىخ نور

مەمەدى بىرىفكانى پىاويكى بەدىمەن و ناودار بوو. كە ئەھاتە

مووسىل خانوويەكى سەربەخۆى خۆيى ھەبوو لەوئى ئەبوو. پىاوە گەورەكانى

مووسل ھەموو ئەھاتن بۆ دیدەنی. دیوہ خانى ھەموو دەم گەرم بوو. مام تەھایەکی قسە خوۆش ھەبوو موختاری یەکی لە گوندەکانی ئەترافی مووسل بوو. پۆزێك ئەویش دى بۆ دیدەنی شیخ. ئەو دائەنیشی، بەرەبەرە مووسلێەکانیش دین، ھەر مووسلێەك دیت شیخ پى ئەلى: «فەوق». ھەر فەوقێك ئەکرى مام تەھا تۆزێك ئەخشیته خوارەو تەھا ئەکەوێتە لای دەرگا. جارێکی شیخ چاک و چوونی لەگەڵ ئەکا ئەلى: مام تەھا چەقەنی؟ مام تەھایش ئەلى: ئەزبەنی چەقەنم «فەوق» یکی تر بکەى ئەز لە دەریمە!. شیخ نوور محەمەد دەست ئەکا بە پێکەنین ئەلى: مام تەھا ئەمانە بە میقانى ھاتینە دەبی بیانریزینین. مام تەھاش ئەلى: ئەزبەنی وەکوو بزانی ئەز قوزلقورتم!.

۴۷. مەلا ھەسەنی شاتری بۆی گێرامەو و تی: لالە ماریکی خزمەمان ھەبوو دەرۆشی شیخی کربچەش بوو. پیاویکی پیر بوو. من تازە خەتم دابوو، لالە ماری فرە شوین گەرا بوو: سەنە و سولەیمانی و بانە چوو بوو. کە خێل ئەچوو بۆ کویستان بە تەنیا بە گۆشەى ھەورامانا ئەچوو بۆ مەریوان و شلیر و ناوخوان. وەکوو بلیت دێوانە یەکی ھەبوو. ئەو سەردەمە شارەزور وەکوو ئیستا نەبوو، بە دەگمەن ماله جافی تیدا ھەبوو. ئەو دەشتی شارەزور ھەموو گزۆگیا و قامیشە لانی بوو. وتی: من تازە پى ئەگەیشتم، جارێك لەگەڵ لالە ماریا چووین بۆ ھەلەبجە. مامۆستا شیخ پەسوول زۆر نەبوو، بووبوو مەلای مزگەوتی پاشا، وەعزی ئەدا ئیمەش چووینە وەعزە کە یەو. ئیستەش لەبیرمە مامۆستا شیخ پەسوول لە وەعزە کەدا وتی: خواتتە عالا کە ویستی ئادەم دروست بکا، جبرائیلی نارد مستی خۆلی لە «دەجنا» ی لای تایفەو وەبرد و بە تۆزى لە

ئاوی «تایف» کردیان به قور و ئاده‌می له و قوره دروست کرد. مه لا حه‌سه‌ن وتی: هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م زانی لاله‌ مارف راست بووه‌وه و وتی: ئه‌ری مه‌ لا ئه‌وه تو ئیژی چی؟ وه‌لای خۆته‌وه عومرت کردگه! بۆچی ناییژی: بینایی چاوان جورده‌یلی نارد مشتێ خۆلی له‌ گویچه‌کی سه‌ی ساق هه‌لگرت و قمی ئاوی له‌ ئاوه‌ جوانه‌که‌ی سه‌راوی سوبحاناغا بۆ برد؟ ئه‌گه‌ر وه‌وه‌ش رازی ناوی له‌ کانیاوه‌که‌ی «حه‌وشوبارانی» بۆ برد، وه‌ ده‌سی موباره‌کی شینلای، دواجار پفیکی پیا کرد باوکه‌ ئاده‌م دروست بوو. چیت داگه‌ له‌م ده‌جاج و مه‌ جاجه؟ توخوا مه‌ لا تا ئاوی سه‌راوی سوبحاناغا و هه‌وشوبارانی بووسی، بینایی چاوان ئه‌چی له‌ ئاوه‌ بی‌فه‌ره‌که‌ی ئه‌و خواره‌ تیری؟ هیچ نه‌وی خۆ تو خویندگته‌ تا ئه‌و خۆله‌ مواره‌که‌ی سه‌ی ساق هه‌وی پیاوی هه‌قلی بوی ئه‌چی وه‌لای شتی تره‌وه؟ ته‌ماشاکه‌ ئه‌م ده‌شتی شاره‌زووره‌ خوا نه‌یورێ ئیژی هۆری ماله‌ گه‌وره‌س گۆل گۆل بووگه‌سه‌وه، ئه‌وه‌ گشتی هی ئه‌و ئاوه‌ جوانه‌س که‌ وه‌ سه‌ریا لره‌ ئه‌کا، ته‌واشاکه‌ ئه‌ شۆره‌ سواری ته‌رخانی و روغزایی و شاترییه‌ که‌ ئیژی مه‌لایکه‌ی سه‌ر عه‌رزن، ئه‌گه‌ر هی ئه‌و ئاو و خۆله‌ نه‌ون چۆن کوره‌ کوری وایان تیا هه‌لئه‌که‌وی؟ بچۆره ئه‌و ده‌شتی که‌ماجه‌ر و هه‌وشوبارانییه‌ له‌به‌ر بۆنی عه‌تر و عه‌ویر، ئیژی به‌هه‌شت له‌ وینه‌ی که‌وتگه‌سه‌ خواره‌وه. که‌ بینایی چاوان ئاو و خۆلی وای له‌ به‌رده‌سا هه‌وی، چۆن ئیژی وه‌ جوره‌یل بچۆ له‌و خواره‌وه‌ ئاو و خۆلم بۆ بی‌ره؟ وه‌ قه‌وره‌که‌ی حه‌مه‌پاشا خواویتی و قسه‌ی وا ناکا. ئه‌وه‌ نازانم جورائیل دزی لێ کردوی. تو ویژی خوا ئه‌وه‌نده‌ بی‌ئاگا وی‌ پروا ناکه‌م؛ با ئیش و کاریشی فره‌ وی‌ ئاگای له‌وه‌ هه‌ر ئه‌وی. خۆ خه‌وی لێ نه‌که‌وتگه‌! جا مه‌ لا ئه‌و پیت پیژم، وه‌و که‌ریمه‌ سووره‌ی که‌سه‌نه‌زانه‌ جارێکی تر وه‌عزی وابه‌دی وه‌م گالۆکه‌ سه‌ر و به‌چکت ئه‌ئیمه‌یه‌ك!

۴۸. قاراغای قارەوا پیاویکی هەبوو «بایز»ی ناو بوو، ناردی بۆ شار هەندێ شتومەکی بۆ بکڕی، پیشی وت: ئەگەر تانجییەکی ڕەسە نیشەت بەرچاو کەوت، بە هەر پارەیهێک یوو بەلکۆو لە خواوەنەکی وەر بگری و بیهێتی.

بایز چوو شتەکانی هینا، بەلام تانجییەکی وای بەرچاو نەکەوت گەڕایەو. قاراغا کە زانی تانجی نەهیناوە زۆر توورە بوو. بایز وتی: ئاغا ئەم توورەییە پێ ناوی، بەلکۆو من نازانم تانجی چۆن! ئاغا وتی: کەس هەیه نەزانێ تانجی چۆن، تانجی گۆیکانی درێژە، کلک و ناوقەدی باریکە. بایز وتی: جا ئاغا ئەمە ئاسانە. من ئەچم ئێستە هەر لە قارەوادا سەگێک دینمە ئەم ماله. قسەت ئەدەم هەر بە یەک حەفتە لە برسانا گۆینی شۆڕ بیتەو. کلک و ناوقەدی وا باریک بیتەو بە کونی سووژنەو فرتە بکات!

۴۹. کابرایەک هەبوو لە سولهیمانی «عەلی یوزباشی»یان پێ ئەوت، خەلکی ئەو خوارە و تەقاویت کرابوو. هاتبوو سولهیمانی ژنیکی هینابوو، لە گەرەکی قەزازەکان دانیشتبوو. پیاویکی خوا هەقە بە دینیش بوو. ڕۆژێک ئەچیتە لای شیخ بابە عەلی تەکیەیی ئەلی: یا شیخ! من لەو خوارە لەسەر مەزەبە حەنەفی بووم، کە هاتمە ئەم شارە بووم بە شافیعی؛ بەلام هەر لەسەر دوو مەزەب دەستنویژ ئەشۆم؛ ئیمڕۆ نوێژی نیوهرۆم کرد هەستم بە تەراپییەک کرد لەناو دەرپێکەما پەیدا بوو، لە پاش نوێژەکە کە بۆنم کرد بۆنێکی پیسی لێ هات، ئەو چۆن ئەبی؟ شیخ بابە عەلیش ئەلی: خوا سەلامەتت کا، نەوێک لەسەر دوو مەزەب، بەلکۆو بە هەر چوار مەزەب توگوت کردوو بە خۆتا قاچوقولت بشۆ و نوێژەکت بگێرەو!

۳۰. له و بناره کابرایه ک پښی ئه که ویتته مالئیک (وه کوو بۆیان گیترا مه وه له دینی ته مووته). کابرایه کی میوان له و ماله دانیشتبوو نانیان بو دانا بوو نانی ئه خوارد، خاوه ن ماله کهش له مال نه بوو. کابرای پښوار سه لامی کرد و له ولاوه دانیشته. کابرای میوان جوابی سه لامه که ی دایه وه ئیتر خولگی نه کرد بو نان خواردن، وا دیار بوو په کتریشیان ئه ناسی. کابرای پښوار وتی: که هاتم به سهر مالی ئیوه داتې په ږیم. کابرای تر وتی: پښگه که ت له ویوه بوو. وتی: ژنه که ت سکی پر بوو. وتی: خویشم ئه زانم. وتی: منالی هینا. کابرا وتی: ژنی سکی پر بی ئه بی منالی بیی. وتی: دوو کوری هینا. وتی: خه سوویشم هه موو جار دوو دووی ئه هینا. وتی: په کینکیان مرد. وتی: دیاره ژنه که م نه یتوانیه شیر به هه ردوکیان بدا؛ شیر ی که م بوو. وتی: له پاش به ینیک ئه وی تریشیان مرد. وتی: که برا که ی مرد وا دیاره ئه ویش له بهر جیابوونه وه ی ئه و لیی، مردووه. وتی: زوری پی نه چوو دایکه کهشیان مرد. وتی: له تاو کوږه کانی سوپی بووه ته وه. وتی: وا دیاره خواردنه که ت به له زه ته. وتی: له بهر ئه وه ی ئاخر منیش ئه یخوم؛ وتی: کابرا خه یال مه که؛ تو بیت و ئه م هیلکه ورژنه ناچیزیت.

۳۱. کابرایه کی خه لکی ئه و ولاته بو کاسی چوو بوو بو ئه و ولاتی ئه سته موله، به هه ر چه رمه سهری و په ریشانییه ک هه بوو شتیکی پیکه وه نابوو. ژنیک خستبوویه دوا ی خو په وه خو ی لی ماره کرد بوو. ژنه کولکه مالئیک هه بوو، پیاوه ی بردبووه لای خو ی. رۆژنیک پیاوه که په کینکی خه لکی ولاتی خو یانی بهر چاو ئه که وئ، بر دیه ماله وه. ئه م پیاوه ش که وا ږی که وتبووه ئه و ولاتی ئه سته موله و له وئ به هه ژاری ئه ژیا و که وتبووه داوی ئه و ژنه وه، له کاتی خو یا و له ولاتی خو یا پیاوینکی پیاو و ده وله مه ند

بوو. وا دیار بوو شتیکی لێ قه‌وما بوو؛ ولاتی به‌جێ هێشتبوو که‌ وتبووه
غه‌ریبی و که‌ وتبووه لای ئه‌و ژنه‌.

که‌ چوونه‌ ماله‌وه، ژنه‌ نانی بۆ میوانه‌که‌ دانا و میوانیش زۆری برسی
بوو ده‌ستی کرد به‌ نان خواردن. ئه‌مجا کابرا خه‌به‌ر و حال و ئه‌حوالی
ولاتی خۆیانی لێ پرسى وتی:

توخوا ئیستا «باشه‌» ی کورم چۆنه‌؟ کابرای میوان وتی: کورپی وا هه‌ر
نییه‌، هه‌موو ئه‌و ولاته‌ به‌ سه‌ری ئه‌و سویند ئه‌خۆن. وتی: ئه‌ی دایکی
چۆنه‌؟ وتی: مه‌پرسه‌، ئه‌گه‌ر چاکی و به‌ سه‌رو به‌ری ئه‌و نه‌بی باشه‌ی
کورپ ئاوا ده‌رناچێ. وتی: ماله‌که‌ چۆنه‌؟ وتی: دیواخانه‌که‌ شه‌و و پڕۆ
ئه‌گه‌رێ. وتی: مه‌رومالات چۆنه‌؟ وتی: باره‌باری مه‌ر و به‌رخ ئیواره‌ و
به‌یانیان له‌ ده‌وره‌ی په‌شمالا ئه‌لینی ده‌نگی ساز و ئاوازی به‌هه‌شته‌.
وتی: توخوا گه‌ماله‌ بۆره‌ چۆنه‌؟ وتی: به‌ ده‌وری پانه‌که‌دا هه‌روه‌کوو شیر
ئه‌سوورپیته‌وه‌؛ بۆچ دێلێ یه‌کێ توخنی ئه‌و میگه‌له‌ بکه‌وی. وتی: هه‌یچ
خه‌به‌رت له‌ ماینه‌که‌وه‌ هه‌یه‌؟ وتی: ماین، ماین نییه‌؛ دوو جوانووی به‌
شوینییه‌وه‌یه‌. له‌ناو قه‌رسیل و سیپه‌ردا به‌ ئاره‌زووی خۆیان ئه‌له‌وه‌پین.
ژنه‌که‌ زانی وا پیاوه‌ به‌و جۆره‌ ده‌ستی کردووه‌ به‌ قسه‌کردن و به‌ شان
و بالی سامانی مه‌رده‌که‌یا دیت و مه‌ردیش وا گوینی بۆ پاگرتووه‌ هات
نانه‌که‌ی له‌ به‌رده‌م کابرای میوانی هاوشاریدا هه‌لگرت. میوانیش هێشتا
تیری نه‌خواردووه‌. ئه‌مجا کابرا وتی: ده‌ی چاوه‌که‌م له‌ سه‌ر قسه‌کانت بپۆ،
کابراش وتی: بپرسه‌ تا وه‌لامت بده‌مه‌وه‌. کابرا وتی: قسه‌کانت ئه‌وه‌نده
پێ خۆشه‌ ئه‌مه‌وی دیسان لیت بپرسه‌وه‌: گه‌ماله‌ بۆر چۆنه‌؟ وتی: وه‌للا
تۆپی. وتی: چۆن، بۆچی تۆپی؟ وتی: گورگ نایه‌ ناو پانه‌که‌ که‌ لاکێکی زۆر
که‌وتبوو ئه‌ویش خه‌ریکی خواردن بوو، ئیسقانی گیرایه‌ گه‌رووی و خنکا.

وتی: به‌راست مەرەکان نەمان؟ بۆچی نەمان؟ وتی: پێم وتی، گورگ تیان نیشیت. ئەویش لەبەر ئەوە بوو ماینە کەو بە خۆی و جوانووەکانیەو دز بردنی ئیتر گورگ بە تەواوی دەرفەتی هینا و لە گۆشەییە کەو کەوتە پانەکە. وتی: ئەی باشە، دایکی باشە نەیتوانی باشە بنیتریت چارێک بکا؟ وتی: دایکی باشە مرد. وتی: بۆچی دایکی باشە مرد؟ لەبەر چی مرد؟ وتی: ئەوەندە گریا بە سەر تەرمی باشە کورتا هەتا سوێ بوو و مرد. وتی: بۆچی باشە کورم مرد؟ بۆچی مرد؟ وتی: ماله‌کەتان پرووخوا کەوت بە سەریا بوو بە ژێرەو و مرد.

ژنەش لەولاو گوێ لەم قسانەییە، هەرچەندە تی ناگا کە ئەم کابرایە چی ئەلی، بەلام بەرەنگ هەلبزرکاوی میدە کەیا ئەزانێ خەبەری ناخۆشە. ئەو زۆری پێ خۆش بوو. کابرای میوان هەر هەستا کردی بە کەوشەکانیا و بۆی دەرچوو وتی: لە خراپیی ئەم ژنەت لەوانەییە ئەم ماله‌ش برووخیت با برۆم!

حاجی برایمای عەنبار جارێک لەگەڵ هەمزەیی پیاویا ئەچنە ۳۴. سابلاخ و لە مزگەوتی سوور نویژی جومعه ئەکەن، ئیشی ناوشاریان تەواو ئەبێ و ئەگەر پێنەو. لە پاش چەند رۆژێک حاجی برایمایا ئەپرسی لە هەمزە و ئەلی: ئەرئ هەمزە! چ رۆژێک بوو نویژی جومعه مان کرد لە مزگەوتی سوور؟ ئەویش ئەلی: ئاغا باقلێکم رۆژی سێشەنبە بوو! ئاغا ئەلی: عامفەرم، وەللا من لەبیرم نەبوو کە ئەو رۆژه بوو.

جاران ئەمە هەبوو: دوو کەس یا سێ کەس لە ئەسپێکا ئەبوون ۳۳. بە شەریک، سا یا میراتی بوایه یا کرین. لە «مایندۆل» دوو کابرا بە شەریکی مایینتیکیان کړیوو، رۆژێک یەکنی لە کابراکان بە دار

هاته وێزەى ماینە کە زۆرى لى دا. ئەوى تر وتى: ئەوە بۆ لەو بەستە زمانە ئەدەى؟ ئەمیش وتى: برا من لە بەشە کەى خۆم داوێ تۆ هەقت چىيە؟!.

مەلا سەمایل کانیسکان جارىک لە «زێو» ی لای پیرە مەگروون ۳۴.
وێزەى ئەو ئەووت: لە «بدایع الظهور» دا ئەفەرموئ: هەرکەس ناوی ئادەم و حەوا بنووسى و لە مالا هەلیواسى شەیتان ڕوو ناکاتە ئەو ماله. مام سەمایلێکی زێویەیی هەبوو، لەوێزە کە دا بوو، سەریکی بادا و وتى: مەلا ئەو تۆ بە ڕیشى خۆت پى ئەکەنى یا بە هی ئیمە؟ ئادەم و حەوا لە بەهەشتدا لەگەڵ خودا بستیک بەنیان بوو، شەیتان چوو هەلیفریواندن، ئیستە چۆن کۆ لە ناوێ کەیان ئەکاتەو؟ تۆ قسە یە ک بەکە ئەقل بێگرئ. مەلا سەمایل وتى: باوکم! من بلیم چى «بدایع الظهور» وا ئەفەرموئ، نە من پازنە هەلکیشم و نە تۆیش مشتووی هەمانە.

جاریک ژنە کوردیک ڕیى ئەکەوێتە سولەیمانى، تووشى ۳۵.
ئەحەى کړنوو ئەبى لى ئەپرسى: ئەرى لاله! بازارى نەوات فروشەکان لە کوئس؟ ئەویش ئەلى: خوشکم لە ژیرە ئاوێ کراس و کەواکەى خۆتایە. ژنە ئەلى: ئەى گووى تۆ لى نەوارى! دەم و دگانی ئیژى چىغى شپە و دریاگە وەسەر دەوارا. من ئیژم نەوات ئەو ئیژى کەوات وا ئەزانى تارىەرە و لە هۆز بەجى ماگم.

حەمە عەلى مەلا محەمەد گێرپایەو وتى: لە مژگەوتە کەى ۳۶.
«بێژوئ» دوو قەبر هەیه ئەلین هی ئەسحابانە. پۆژیک کابرایەکی «بانالى» سى ئەچیتە بێژوئ و لە مژگەوتە کەدا لەگەڵ یەکیکی بێژوئ قسەیان ئەگێریتە یەک و دەست ئەکەن بە قسە و پلار گرتن لە یەک.

بانالئییه که به بیژویییه که ئەلئ: ئیوه هەر مه‌گەر خه‌ریکی نووکه نووک کردن بن، بزانه قه‌ت له شه‌رێکا توانیتان ده‌رکه‌ون؟ بیژویییه که‌ش ده‌ست بۆ قه‌بره‌کان رائه‌کیشی و ئەلئ: «ئیمه‌ خه‌ریکی نووکه نووکی؟ ئە‌ی ئە‌و دوو شیره‌ کئ له‌وئ رایکیشاون و شه‌هیدی کردوون!».

۳۷. کابرایه‌کی جاف سالتیک ئە‌چی بۆ حه‌ج. ئە‌و سه‌رده‌مه‌ له‌ ده‌ریادا پاپۆر و له‌ وشکانیا حوشر بوو. ئە‌ویش ئە‌وانه‌ی هیچ نه‌دیوو، چ له‌ پاپۆره‌که‌دا و چ له‌ سواری حوشره‌که‌دا زۆر تووشی عه‌زیه‌ت بووبوو. جا ئە‌یوت: ئیمه‌ ئە‌م هه‌موو عه‌زیه‌ته‌مان کی‌شا و ئە‌چین بۆ مائی خوا، خوا له‌ مائه‌وه‌ بوایه‌ خاس بوو، ئە‌م جرت و فرته‌مان به‌ هیچ ده‌رنه‌چوايه‌. بپرواش ناکه‌م له‌ مائه‌وه‌ بئ؛ چونکه‌ تاقه‌تی ئە‌م گشت ره‌وه‌یه‌ نییه‌ که‌ ئیژری ئە‌چن بۆ سه‌راوی سوبحانا‌غا ئاو ئە‌خۆنه‌وه‌!

۳۸. هەر حه‌مه‌ عه‌لی گیرایه‌وه‌ وتی: له‌ «قه‌شان» پارچه‌ به‌راوێک هه‌یه‌ دانراوه‌ بۆ مه‌لا، که‌ بیکا به‌ بیستان بۆ خۆی. بیستان هاتۆته‌ به‌ره‌م و خه‌یار و ترۆزی و هه‌موو شتیکی تیدا‌یه‌. رۆژێک ده‌سته‌یه‌ک ئە‌چن خه‌یارێکی زۆر ئە‌که‌نه‌وه‌ و له‌ سه‌رکانییه‌که‌ له‌ نزیک بیستانه‌که‌وه‌ دائه‌نیشن و ده‌ست ئە‌که‌ن به‌ خواردنی. مه‌لا ئە‌چی به‌ سه‌ریانان ئە‌زانئ ئە‌مه‌ له‌ بیستانه‌که‌ی ئە‌ویان هیتاوه‌.

مه‌لا حه‌سه‌ن هه‌بوو له‌ پیشا له‌ «ولاغلوو» بوو، مائی باری کردبوو چووبوو له‌ قه‌شان دانیشتوو. مه‌لا ئە‌چینه‌ لای مه‌لا شکات ئە‌کا ئە‌لئ: ئە‌و ده‌سته‌یه‌ هاتوون بیستانه‌که‌ میان پنیوه‌ و هه‌موویان خواردوو. مه‌لا حه‌سه‌نیش ئە‌لئ: مه‌لا، ئە‌مانه‌ تاوانیکی گه‌وره‌یان کردوو، شه‌رع ئە‌فه‌رموی: ئە‌مانه‌ به‌ رۆژ بیانبه‌ له‌ بیستانه‌که‌دا حه‌پسیان بکه‌ به‌ شه‌ویش بیانبه‌

ماله‌وه نه‌وه‌ك هه‌را بكه‌ن هه‌تا سى چوار رۆژ پاش ئه‌وه بيا نه‌ينه‌وه،
منيش خۆت ئه‌زانی له‌سه‌ر سه‌فه‌رم تا ئه‌و وه‌خته ئه‌گه‌ر يمه‌وه، كتيب
چى فهرموو به‌و جۆره‌ جه‌زايان ئه‌ده‌م.

مه‌لا ئه‌لى: كه‌واته مه‌لا حه‌سه‌ن به‌و جۆره‌ تو ئه‌لييت من ئه‌بى
دابه‌سته رابگرم. من ئه‌م شه‌رعه‌ ناكه‌م و هيچم ناوى با بچن به‌ رپى
خويانه‌وه. مه‌لا حه‌سه‌ن ئه‌لى: «باوكم نابى، ئه‌گه‌ر تو ئيسته به‌ره‌لايان
بكه‌ى ئيتر فير ئه‌بن، دزى ره‌چاو ئه‌كه‌ن و تويش ئه‌بى به‌ هاوبه‌شى
گوناهيان». مه‌لا خواخواوى بوو پرزگارى ببى؛ كه‌چى مه‌لا حه‌سه‌ن
وازی نه‌ئه‌هينا، ئه‌يووت: حوكمى شه‌رع ئه‌بى جيبه‌ جى بكرىت!

«سه‌ى زوبه‌يرى تالشی» هه‌بوو گيترايه‌وه وتى: له‌و «لاجان» به
بۆ «په‌سوێ» ئه‌چووم بۆ خزمه‌تى مه‌لا عه‌بدوللاى په‌سوێ بۆ
خويندنى رپازيات. رپم كه‌وته مالىك به‌ ميوانى، پياوه‌كه له‌ مال نه‌بوو،
خيزانه‌كه‌ى هات به‌ پيرمه‌وه پايه‌خى بۆ راخستم، به‌ خيهره‌تنيكى گه‌رموگورپ
كردم. هه‌ر خيزا مه‌نجه‌لى خسته‌ سه‌ر ئاگر. له‌ولاوه‌ حه‌وجۆشى دايه‌ پال
بۆ چا، هه‌ر به‌ ده‌ميشيه‌وه به‌ خيهره‌تم ئه‌كا. ئه‌وه‌نده ماريه‌تى له‌گه‌ل نواندم،
خۆم له‌ خۆما ته‌ريق ئه‌بوومه‌وه، زۆرى پى نه‌چوو نانيكى تيروته‌سه‌لى
دروست كرد و چاى پى گه‌ياندم.

له‌و كاته‌دا كه‌ ئه‌و هه‌موو شتيكى حازر كردوو، ميرده‌كه‌ى هاته‌وه.
چاوى به‌و نان و خوانه‌ و به‌ من كه‌وت ناوچاوى تيك دا و پيشى كرد.
ئاخه‌ره‌كه‌ى خۆى بۆ پانه‌گيرا وتى: ئه‌رى ئافه‌رت هيچ وه‌ بزانی من ديواخانم
داناوه‌ تو له‌ مالى باوكت ئه‌مه‌ت هه‌تاوه‌ وا ئه‌م خوانه‌ت پازاندووته‌وه‌ بۆ
ئه‌م كابرا گه‌ريده‌يه؟ وتى: منيش ئه‌وا وه‌خته بچم به‌ عه‌رزه‌كه‌دا.

ژنه وتی: پیاوه‌که تۆ بۆچ وائە‌که‌ی؟ ئە‌مه‌ مه‌ لائیکه‌ی سه‌ر عه‌رزه‌، ئە‌م ماله‌ هه‌رچه‌نده‌ میوان پرووی تی‌کا خوا زیاتری ئە‌کات؛ تۆ بۆچی خوا وای لی‌کردووی؟ پرویش ئە‌کاته‌ من ئە‌لی: کاکه‌ مه‌ لا تۆ فەر و به‌ره‌که‌تت هیناوه‌، بۆ خاتری ئە‌و قورعانه‌ که‌ خویندوو ته‌وه‌ ئە‌گه‌ر دلگران بی‌ی و نانی خۆت به‌ ته‌واوی نه‌خۆی! وتی: به‌ هه‌رجۆر بوو چه‌ند پاروویه‌کم خوارد و لیم دا رپۆیشتم. ژنه‌ به‌رپیی کردم تا به‌ر قاپی و هه‌ر دلی ئە‌دامه‌وه‌، پیاوه‌ش هه‌ر بۆله‌ی ئە‌هات و له‌ شوینی خۆی نه‌جوولا.

وتی: چووم بۆ په‌سوێ و له‌ پاش چه‌ند مانگێک گه‌رامه‌وه‌ بۆ سابلاخ. له‌م سه‌ریشه‌وه‌ رپیم که‌وته‌ مائیک و لام دا. هه‌ر که‌ سه‌رم کرد به‌ ماله‌که‌دا پیاویک به‌ پروویه‌کی خۆش و ده‌میکی به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ پیشوازی کردم و بردمیه‌ ژووره‌وه‌، رایه‌خی بۆ راخستم و وه‌کوو شه‌کر به‌ ده‌مه‌وه‌ ئە‌توايه‌وه‌. گورج هه‌ستا ملی گیسکیکی گرت دای به‌ عه‌رزا سه‌ری بری، گرووی و مه‌نجه‌لی هینا خسته‌ی ناویه‌وه‌ و نایه‌ سه‌ر ئاگر و حه‌وجۆشی خسته‌ پāl بۆ چا. وتی: ژنیکیش له‌ولاوه‌ دانیشتبوو هه‌ر پرته‌ و بۆله‌ی لێوه‌ ئە‌هات. حه‌رام بی، له‌ شوینی خۆی نه‌جوولا. که‌ سه‌یری ئە‌کردم وه‌کوو سه‌یری به‌راز بکا وابوو. کابرا به‌ هه‌رجۆر بوو ژنه‌ی هه‌ستان برنج و رۆنی پنی هینا و پیتی خسته‌ سه‌ر ئاگر.

به‌لام پیاوه‌که‌ خۆیشی هه‌ر خه‌ریکه‌، به‌ ده‌ست ئیش ئە‌کا و به‌ ده‌م قسه‌ی خۆش له‌گه‌ل من ئە‌کا. ژنه‌ش له‌ خوته‌وبۆله‌ به‌ولاوه‌ هه‌یچی تری له‌ ده‌ست نایه‌، تا ده‌ست ئە‌با بۆ شتی‌ک وه‌کوو بکیشن به‌ ته‌وقه‌ سه‌ریا وایه‌. وتی: منیش به‌مه‌ زۆر عاجز بووم، به‌لام پرووخۆشی پیاوه‌که‌ و گفتولفتی گلی دابوومه‌وه‌.

به‌ هه‌رجۆر بوو نان پنی‌گه‌یشت و ژنه‌ نانی تی‌کرد. به‌ لالووتیکه‌وه‌ هینای

داينا و گويم لى بوو وتى: ھا بىكەنە قوزلقورتان. من دىواخانم راگرتووه، ھەر پۇرۋەنە پۇرۇتېك يەكېنېم بۇ دىنىت.

وتى: بەپاستى زۆر دلم ناپەھەت بوو. لەگەل پىاۋەكەدا پىكەوھە نان ئەخوین و تىم: «سبحان الله». پىاۋە وتى: مامۇستا گوى مەدەرى نانى خۇت بخۇ، مال مالى مەنە، ئەو سەعاتە پى زىندوو ئەبمەوھە كە لە خزمەت زاتىكى ۋەكوو تۇدا دانىشم. و تىم: برا «سبحان الله» كەم بۇ ژنەكەى تۇنەبوو بۇ بەسەرھاتىك بوو كە لەم سەفەرەدا چاۋم پىكەوت.

وتى: توخوا مامۇستا چى بووھ؟ وتى: منىش بە تەۋاۋى بۇم گىرپاۋە ۋە كە چەند مانگى لەمەۋپىشتر ئەچووم بۇ پەسوۋى، لە فلانە شوينا پىم كەوتە مالىك. ژن و مىردىكى لى بوو ژنەكە ھەتا بلىيت بەرچاۋتير و شاژن بوو، پىاۋەكەى بە پىچەۋانەى ئەو زۆر چىرووك و بەرچاۋتەنگ بوو؛ كەچى ھاتمە ئىرە بە عەكسى ئەۋەم چاۋپى كەوت؛ پىاۋەكە تا ئەۋپەرى پىاۋەتى پىاۋ، ژنەش نازانم بلىم چى.

وتى: پىاۋەكە زەردەخەنەيەكى كرد و دەنگى نەكرد. و تىم: تۆيش ئەبى لەم زەردەخەنەيەى خۇتم تى بگەيەنى. وتى: مامۇستا ئەو ژنەى كە تۇ لەۋىدا چاۋت پىكەوتوۋە ئەۋە خوشكى مەنە. ئەم ژنەى منىش خوشكى مىردەكەى ئەۋە.

۴۰. پىاۋىكى دەۋلەمەند كە بە چىرووكى ناۋبانگى دەركردبوو، پۇرۇتېك پىاۋىكى ماقوۋل ئەبى بە مىۋانى. خزمەتكارەكە قاۋەيان بۇ دىنىت و فەنجائىكىش بۇ ئاغەى تى ئەكا. ئاغەى كە ئەيخواتەۋە پىنى ئەلى: ئەرى ھەتىۋ! ئەمە چىيە؟ ئەم قاۋەيە ھەم زۆر تالە ۋ ھەم لەبەر كۆنىش بۇگەنى كردوۋە. خزمەتكارەكە ئەبىزىكى، نازانى مىۋانەكە ھەر دانىشتوۋە

ئه‌لئى: ئاى به‌خوا ئاغه، نه‌مزانى به‌خوا له‌بیرم نه‌بوو چووم له‌قاوه‌ی میوانه‌که‌بۆ‌جه‌نایىشتم تئى‌کرد!

له‌و ماله‌ دوو سئى منالان هئینابوو خه‌ته‌نه‌یان ئه‌کردن، کچىك ۴۱.
له‌وئى بوو ئه‌ویش ده‌ستى کرد به‌گریان و هاوار هاوار. وتیان:
تۆ‌بۆچ ئه‌گرى؟ خو تۆ‌خه‌ته‌نه‌ناکه‌ن. وتى: ئاخىر بۆ‌منى تئىز ئه‌که‌ن!.

کابرایه‌ك بوو «پیرۆت» ناو، خاوه‌نى مه‌رومالات و سامانىكى ۴۲.
زۆر بوو؛ به‌لام له‌به‌ر پیسکه‌یى، خواردنى شه‌و و رۆژى خۆى
و منالانى بووبوو به‌ساوهر. ژنه‌كه‌ى هه‌رچه‌نده‌ ئه‌پاراپه‌وه‌که‌ پیاوه‌که‌ خوا
قه‌بوولئى نییه، خۆم و مناله‌كانم وشك هه‌لگه‌پاوین به‌ساوهر خواردن،
خوا نه‌بیرئى ده‌وله‌تیکى زۆرت هه‌یه‌ باهیچ نه‌بئى حه‌فته‌یه‌ك، جارىكیش
برنجیکمان ده‌رخوارد ده‌ی، سویمان بووه‌وه.

پیاوه‌ وتى: دایکم ساوهر، باوکم ساوهر، ئافه‌رت تۆ‌ئه‌قلت نییه،
ساوهر ئاوسئى، پیاو قه‌له‌و ئه‌کا. له‌سه‌ر پيشاو زوو ده‌رئه‌چئى، خواردنى
پئغه‌مبه‌رانه، قه‌راوانه‌ی پرى شوانانه، گه‌نمى به‌هاری کویستانه، به‌رداش
خۆى له‌به‌ریا ناگرئى، ته‌شپى لاوه‌شى بۆ‌ئه‌گریتته‌وه، له‌زستانا ئازوخه‌ی
ماله، له‌به‌هاریا خواردنى مناله، له‌هاوینا په‌نگى ئاله، له‌پاییزا خیرى
خوایه، له‌هه‌ر چوار وه‌خت بۆمان مایه، جارىکى تر ناوى نایه، خوا
یه‌که‌ و نه‌بووه‌ به‌دوو، بۆ‌ساوهره‌ تۆ‌ی دا به‌شووا!

ئافه‌رتى هه‌ناسه‌ سارد هیچى بۆ‌نه‌مایه‌وه‌ ئه‌وه‌ نه‌بئى که‌ به‌چیتته‌ لای
مه‌لاکه‌ی دراوسێیان ده‌رده‌للئى خۆى و مناله‌كانى له‌لا بکا. وتى: مامۆستا
چ‌بکه‌م؟ خۆم و مناله‌كانم وه‌خته‌ سویمان بپیته‌وه‌ بۆ‌چیشتیکی برنج،
میرده‌که‌شم ئه‌و هه‌موو سامانه‌ی هه‌یه‌ ئیمه‌ی گرتۆته‌ ساوهر. له‌ساوهر

به‌ولاهه نابئی شتیکی تر بخوین. له پئی خودا به‌لکوو چاریکمان بکه‌ی و له‌م پۆژه په‌شه‌ پرزگارمان بیی.

مه‌لا زۆر دلّی پئی سووتا وتی: خوشکم بچۆ به‌لکوو چه‌ند ده‌نکه‌ حه‌بی سیوی تورش په‌یدا که‌ی له‌گه‌لّ چه‌ند هه‌ودایه‌کی جالجالۆکه‌ پیکه‌وه‌ بیسووه‌وه‌ و بیده‌ له‌ لووتیا ئیتر وازی لی بینه‌ بۆ من. ژنه‌ چوو به‌ هه‌رجۆر بوو چه‌ند ناوکه‌ سیویکی په‌یدا کرد و له‌گه‌لّ جالجالۆکه‌ دا وه‌کوو مه‌لا وتی وای لی کرد. سه‌یری کرد میرده‌که‌ی له‌ خۆی بوردوووه‌ و بی‌هۆش بوو. ژنه‌ شه‌رزه‌ بوو هات بۆلای مه‌لا. مه‌لا وتی: خه‌مت نه‌بی وازی لی بینه‌ تا شه‌وی.

شه‌وی، مه‌لا دوو فه‌قیی ئازای هه‌بوو، وتی: له‌گه‌لم وه‌رن. هه‌رسیکیان چوون کابرایان هه‌لگرت و جله‌کانیان له‌به‌ر داکه‌ند. کفنیان کرد و بردیان بۆ سه‌ر قه‌بران، چالکیان بۆ هه‌لکه‌ند و خستیانه‌ چاله‌که‌وه‌، مه‌لا ئه‌وی پێویست بوو به‌ فه‌قیکانی وت.

کابرا زۆری پئی نه‌چوو هاته‌وه‌ هۆش، ته‌ماشای کرد ئه‌وا کفنی پێوه‌ پێچراوه‌ له‌ناو قه‌برایه‌. وتی: «ئۆف، پۆژه‌که‌ بوو که‌ لیی ئه‌ترسام». یه‌کی له‌ فه‌قیکان چوو له‌ لای سه‌ریه‌وه‌ وتی:

چه‌ند خوا؟ وتی: هه‌ر یه‌ك خوا.

چییه‌ ناوت؟ قوربان پیرۆت.

چییه‌ خواردن؟ نانی هه‌رز.

شیوی مالت چییه‌ به‌ ناو؟ خوا نه‌ییرئ ساوه‌ر به‌ ئاو.

نابی برنج له‌وئ هه‌بی؟ ساوه‌ر هه‌بی ئه‌و نابئی بی.

چی دی نابئی بخۆن ئێوه‌؟

وتی: قوربان ساوه‌ر بابه‌، ساوه‌ر داکه‌، ساوه‌ر ئه‌بی، برنج نابئی، ساوه‌ر

جینگای گشت پیتاکه.

فه قئی کوته‌کینکی پیا مالی و وتی:

پوژی ره‌شت ئاوا ئه‌بی. هاتنه ویزه‌ی به کوته‌ک دایانگرت، مه‌لا. که ئه‌و به ئه‌نکیر مه‌نکیری ئه‌زانی وتی: هه‌رکه‌س ساوهر بخوا له‌قه‌برا کوته‌ککاری ئه‌کری و دوا‌ی قه‌بریش ئه‌خریته‌جه‌هه‌نه‌مه‌وه. هه‌رکه‌سیش برنج و شتی خو‌ش بخوا له‌قه‌برا به باوه‌شیننی ره‌حمه‌ت باوه‌شین ئه‌کری و له‌دوا‌ی قه‌بریش ئه‌چیته‌به‌هه‌شته‌وه. ده‌بگره‌بخو‌بو‌خوت.

هاتنه ویزه‌ی ده‌ستیان کرده‌وه به کوته‌ککاری کردنی. ئه‌وه‌نده‌یان لی دا تا بیه‌وش بووه‌وه، ئه‌مجا هه‌لیانگرت و هیتایانه‌وه بو‌ماله‌که‌ی. کفنه‌که‌یان له‌به‌ر داکه‌ند، جله‌کانیان کرده‌وه به‌ری و لییان دا پویشتن.

کابرا که کوته‌به‌یانی هاته‌وه‌هوش. خو‌ی به‌زیندوو‌بینی، قه‌بر و ئه‌نکیر و مه‌نکیره‌که‌نییه. گه‌لی شوکری خوا‌ی کرد، هه‌رچه‌نده‌هه‌موو له‌شیشی شکا‌بوو، به‌لام هه‌ر خوی رانه‌گرت، ده‌ستبه‌جی چوو بو‌بازار له‌برنج و پو‌ن، له‌میوه، له‌نوق‌ل و نه‌بات، له‌خواردنی خو‌ش، هه‌رچی بوو له‌بازار هه‌مووی ک‌ری و دا‌ی به‌کو‌لی چه‌ند حه‌مالیکا و هاتنه‌وه‌بو‌ماله‌وه. ژنه‌که‌ی که ئه‌مه‌ی چاوپ‌پ‌که‌وت هه‌روا حه‌په‌سا. قه‌ت شتی وای نه‌دیوو. وتی: پیاوه‌که‌ئه‌مه‌چییه؟ وتی: ئافره‌ت ده‌نگ مه‌که‌من به‌چاوی خو‌م چاوم پ‌پ‌که‌وت هه‌رکه‌ساوهر بخوا ئه‌بی له‌گه‌ل ئه‌وا کوته‌ک بخوا، دوا‌ی ئه‌وه‌ش ئه‌بی بچیته‌جه‌هه‌نه‌م؛ هه‌رکه‌سیش خواردنی خو‌ش بخوا جینگای خو‌ی و باوباپیری به‌هه‌شته. تا من ماوم ئیتر ساوهر نایه به‌م ماله‌دا، له‌خواردنی خو‌ش به‌ولاوه‌هیچی تر ناچیته‌سه‌ر زمانی ئه‌م منالانه‌م، جارینکی که تو‌به له‌ساوهر خواردن!

۴۳. ھەمەبەگى حاجى رەسوول بەگ گىتپايە ۋە وتى: كابرايەك ھەبوو لە ۋ جافەتايە «شانەزەر» يان پى ئەوت. دۆستىكى ھەبوو لە ناو گۆرانە كانا زۆر زۆر ھاتوچۆى ئەكرد. پى ئەوت: برا تۆ بەرى جووت و گاكەت بەشت ناكە؛ مەن دەستم ئەروا لە لای مەھموو پاشا، پى ئىژم بىكا ۋە سەگەوان لە لای خۆى. ھەم ئەوى ۋە ئىمە، ھەم نانئىكى فرەشت دەس ئەكەوئ. بە بيانووى ئەم قسە و ئىتر ھەموو رۆژنىك لە مالى كابراى گۆرانە بوو. ئىۋارى گالۆكى خۆى ھەلئەگرت و ئەچوۋە ۋە بۆ مالى خۆى لە ھۆبەكەيان، بەيانى ديسان ئەھاتە ۋە. كابراى گۆرانىش لەبەر ئەو رۆژيان كۆلأبوو بە دەست كوردەكانە ۋە، لە بەلئى بەولاۋە و لە نان بۆ دانان بەولاۋە ھىچى تىرى بۆ نەمايو.

ئەو سالى لەسەر چوو، كەوتە پايىز عىل گەرايە ۋە بۆ گەرميان. كەوتە بەھار ديسان عىل سەرەۋرور بوو ۋە بۆ كوستان. كابرا ناسراۋىكى تىرى ھەبوو لە ۋ دەشتى شلىرە بىستبووى كە نەخۆشە، ھەر بەدەم كۆچە ۋە چوو سەرىكى لى دا و بۆ نيوەرۆژە لەوئى بوو. پاشان وتى: برا ۋا كۆچ رۆيشت، توى پرۆم پيا بگەم. لىرە ۋە سەر پىئو ھاتم سەرىكتان لى دەم، ئىمە ئەچىن بۆ كوستان. ئەگەر نەخۆشەكەتان مرد خۆتان خۆش ون، رىنگام دوورە ناتوانم لە كوستانە ۋە بگەرپىمە ۋە. ئەگەر ۋەخىر لە ۋ سەرە ۋە گەرايە ۋە بۆ گەرميان لا ئەدەم و سەرەخۆشەكى تىرتان لى ئەكەم؛ ئىتر ۋە دوعا.

كەگەيشتە كوستان دەۋارىيان دامەزراند و جىگىر بوون، پاشان دەستى كەردە ۋە بەھاتوچۆ كەردن بۆ مالى گۆرانەى دۆستى. ئەمجارە رۆژنىك بە كابراى گۆرانەى وت: بزا ۋە پاشام وت بىكا ۋە سەگەوان. ئەۋىش فەرموۋى: خاسە. بەلام با ھەر لە ئىستە ۋە پىت بىژم خاسە، ۋا بزانە تۆ

ویت وه سه‌گه‌وان لای پاشا. پاشا مرد تۆ ئیتر سه‌گه‌وانییه‌که‌ت نامینی،
 ئەکه‌ویت‌ه‌وه‌ باره‌که‌ی خۆت. من هەر له ئیسته‌وه‌ خه‌ریک ئەوه‌م
 ئیشیک‌ی‌ترت بۆ بدۆزمه‌وه‌. وه‌ خیر که‌ عیڵ گه‌رایه‌وه‌ بۆ گه‌رمیان ئەو
 وه‌خته‌ خه‌وه‌رت بۆ ئەنیرم تۆیش بی بۆ ئەوی. تۆ بیت بۆ مالی ئیمه‌،
 ئیشه‌که‌ت پێ ئیژم و یه‌ک دوو رۆژ چاوت پیمان ئەکه‌وی و دوا‌ی ئەوه‌
 ئەگه‌ر‌پته‌وه‌ بۆ کو‌یستان. ئەگه‌ر ئەو وه‌خته‌ چه‌رچیش هات بۆ ئیره‌ و
 موورگی پێ‌وو توخوا نه‌ختی موورگی کو‌یستانیش بێرانه‌ بۆ ده‌زوینکی
 ئەو که‌نیشکه‌ بی‌فه‌ره‌ بچووه‌ که‌ هەر داوا له‌ دایکی ئەکا. ئیتر ئەم
 قسه‌یه‌ش بوو به‌ پێخۆری ئەو ساله‌یان. کابرای گۆرانه‌ش چاری نه‌ئەما
 هەر ئەیوت: خوا له‌ براه‌تی و هاوسه‌ری که‌متان نه‌کا.

۴۴ مه‌لا سالحی کۆزه‌پانکه‌ له‌لایه‌ن حه‌جه‌وه‌ وه‌عزی دانه‌دا که‌
 هه‌رکه‌سه‌ جارێک برۆا بۆ مالی خوا، خوا له‌ هه‌موو گوناخی
 خۆش ئەبی. حسه‌ینی مه‌لا، له‌ کۆری وه‌عه‌زه‌که‌دا بوو وتی: مامۆستا ئەگه‌ر
 یه‌کیک نه‌یبوو ئەبی چی بکا؟ مه‌لا سالحیش وتی: که‌ نه‌یبوو هیچ، با
 هەر لۆ خۆی گوناخان بکا. وتی: ئەگه‌ر خانوویه‌کی هه‌بوو خانووه‌که‌ی
 بفرۆشی و پێوه‌ بچی بۆ حه‌ج یا هەر گوناخان بکا؟ وتی: حسه‌ینی مه‌لا،
 خۆ من کفرم نه‌کرد ئەو قسه‌یه‌م کرد. ده‌با بفرۆشی و بچی حه‌جی خۆی
 بکا. ئەمجا وتی:

توخوا مه‌لا سالح! من به‌ تۆ ئەریم، ئەوا کابرایه‌ خانییه‌که‌ی فروشت
 و چوو لۆ عه‌جی. ئەوا عه‌جی کرد یا دێته‌وه‌ یا نایه‌ته‌وه‌. ئەگه‌ر هاته‌وه‌
 له‌ کو‌ی دانیشی؟ ئەگه‌ر نه‌هاته‌وه‌ ئەبی له‌ عه‌جی له‌ ماری خودادا بی،
 ئەو وه‌خته‌ خودای لی ناپرسی: ئەری هه‌ی که‌ر! تۆ چوویت خانی

خۆت فرۆشتیه هاتوویت لیڤه له بن ماری منا دانیشیت و منه‌تی من هه‌رده‌گری. ده‌هه‌سته هه‌رۆ لۆ خۆت لۆ کوئی ده‌چی بچۆ. که هاته‌وه لیڤه‌ش خانی نه‌مايه، ده‌ست له گونانی به‌ره‌و ژیرتر. ئە‌مه‌ پێگایه‌ تۆ لۆ ئە‌و غه‌ریبه‌ی دانه‌نیی؟ مه‌ لا سال‌حیش وتی: حسه‌ینی مه‌ لا، من چوسوانم تۆ بوویته‌ معامی ئە‌و کابرایه‌ ده‌با نه‌ چیت و ملی ورد بێی. هه‌ر لۆ خۆی گونا‌حان بکا تا چاوی ده‌ردیت وه‌ بزانی عه‌ج لۆ من ده‌کا؟

٤٥. حسه‌ینی مه‌ لا، جارێکیان ئە‌چی بۆ حه‌ج و هه‌مو شتیکی حه‌جه‌که به‌ جێ دیتیت، پاشان سه‌ر به‌رز ئە‌کاته‌وه ئە‌لێ: خودایه‌ چ خزمه‌تی دیکه‌ ماینه‌ تا بیکه‌م، ئە‌گه‌ر نه‌ ماینه‌ ئە‌وا خوا عافیز!

٤٦. له‌و موکریانه‌، یه‌کێک له‌ ئا‌گاکان له‌ گه‌ڵ خزمه‌تکارێکیا ئە‌چن بۆ ساب‌لاخ؛ ئا‌غه‌ خزمه‌تکاره‌که‌ی ئە‌نێری بۆ با‌زار، شه‌کر و چا بکری‌ت و بیه‌یتیت. «چا» ناییت؛ ئا‌غا زۆر توو‌ره‌ ئە‌بیت و ده‌ست ئە‌کا به‌ جێ‌ئودان پێی. پێی ئە‌لێ: شه‌رت بێ جارێکی که‌ ناردتم بۆ هه‌ر ئیشیک، ئە‌بێ دوو ئیش بکه‌یت. هه‌ر له‌ ماوه‌ی ئە‌و سه‌فه‌ریانا ئا‌غا نه‌خۆش ئە‌که‌وێ. خزمه‌تکاره‌که‌ی ئە‌نێری به‌شویی حه‌کیمدا. خزمه‌تکار ئە‌چیت و دیته‌وه، دوو که‌سی له‌ گه‌ڵدایه‌! ئا‌غا ئە‌پرسی ئە‌وه‌ چیه‌؟ خزمه‌تکاره‌که‌ ئە‌لێ: ئا‌غه‌، ئە‌وه‌ یه‌کێکیان حه‌کیمه‌که‌یه‌، ئە‌وی که‌شیان خۆت فه‌رمووت: ئە‌گه‌ر ناردتم بۆ ئیشیک، ئە‌بێ دوو ئیش بکه‌ی، گۆڤ هه‌لکه‌نه‌! ئە‌گه‌ر خوا شیفای دایت به‌ حه‌کیمه‌که‌ باشه‌، ئە‌گه‌ر خۆ مر‌دیشی، ئە‌وا گۆڤه‌لکه‌نم هێناوه‌ گۆڤت بۆ هه‌لکه‌نی؛ ئە‌وه‌ هه‌ردوو ئیشه‌که‌م به‌ یه‌ک جار کردووه‌!

٤٧. کابرایه‌ک دۆستیکی هه‌بوو، به‌وه‌ خۆی ئە‌برده‌ پێشه‌وه‌ له‌ لایه‌وه‌ که‌ ئە‌یوت: من زۆر ئازام و باکم له‌ هه‌یج نییه‌. رۆژێک ئە‌م کابرایه‌

له دزیدا گیرا و خستیانه ژیر ئەشکەنجە و دارکاری. داری وایان لێ ئەدا ئەگەر له بەرازیان بدایە ئەیبۆراند، کەچی ئەم ورتە له دەنگی نەئەهاتە دەرەوه. له پاشا یەکنی لێی پرسى: ئەوه ئەو لێدانه ژانتی نەئەکرد؟ وتی: بەریوە‌للا له‌وانە بوو [گیانم] دەر‌بچیت. وتی: ئەى بۆچ هاوارت نەئەکرد؟ وتی: ئاگام لێ بوو دۆستە‌کەم وه‌ستا‌بوو سه‌یری ئەکرد، منیش هه‌موو جار به‌لای ئەوه‌وه ئەموت: ئازام و باکم له‌هیچ نییه. له‌و لێدانه‌ما هیچ هاوارم نەئەکرد، بۆ ئەوه‌وانە‌زانێ کە من درۆم کردووه و بۆی دەر‌که‌وێ کە من باکم له‌هیچ نییه!

۴۸. له‌سوله‌یمانی له‌و گه‌ره‌کی «سه‌رکار‌یز»ه‌ پیاوێک هه‌بوو «مه‌حموو»ی ناو بوو. خوشکێکی هه‌بوو «فاتم»ی ناو‌بوو. مه‌حموو منالێکی زۆری به‌پیشه‌وه‌ بووبوو، هه‌ر له‌به‌یانیه‌وه‌ بۆی ئە‌کیشان تا ئێواره‌ باشاری نەئە‌کرد. فاتمیش هه‌ر خه‌ریکی ئاو‌کیشان بوو بۆیان، زۆرت‌ریش کە مه‌حموو ئە‌چوووه‌ شتی ئە‌برده‌وه، تووشی فاتم ئە‌بوو ئە‌چوو بۆ ئاو. پڕۆژیک له‌کاتی هات‌وچۆدا مه‌حموو له‌فاتم ئە‌پرسی: چۆنی! ئە‌ویش ئە‌لێ: چۆنم، له‌م ماله‌دا خوا له‌من و تۆ به‌دبه‌ختری دروست نە‌کردووه؛ تۆ هه‌ر خه‌ریکی حه‌مالی و من هه‌ر خه‌ریکی ئاو‌کیشی.

۴۹. له‌سهنه‌ له‌م‌زگه‌وتی «فاروقیه» له‌سه‌رده‌می مه‌لا‌عه‌لیدا م‌جه‌ورینکی لێ بوو، شهل بوو؛ ده‌ستیکێ کوچ بوو، چاوێکی نە‌بوو، سه‌رینکی زیر‌گنێ پێوه‌ بوو.

میرزا مه‌ه‌دییه‌کی موئشی هه‌بوو پیاوێکی ده‌وله‌مه‌ند و خانه‌دان بوو. زه‌مان فیری تلپاک‌کیشانی کرد‌بوو. له‌رینگای تلپاکا هه‌موو مال و سامانه‌که‌ی دۆراند‌بوو، جینگای نه‌ما‌بۆوه‌ بۆ ستار‌گرتن، ته‌نیا م‌زگه‌وتی

فارۆقیە نەبێ. ئەگەر بە سوالکردن، وەیا بە پەشە دزی دوو قرائتیکی دەست کەوتایە ئەیدا بە تلیاک. سووچیکی پەنای دیتبوو وە لە حەوشە ی مزگەوتە کە ئە چوو لەویدا تلیاکە کە ی ئە کیشا.

لە پاش بەینیک مجەورە کە پێ زانی و دەستی کرد بە قسە وتن پێی، کە تۆ چۆن لە حەوشی مزگەوتدا تلیاک ئە کیشی. میرزا مەھدیش لەبەر بێ دەره تانی ھەموو قسە یەکی لێی قەبوول ئە کرد. بەلام مجەورە کە ھەر لە تامیا نەھیتشت و ھەر ئە یوت تۆ لە مزگەوتا چۆن تلیاک ئە کیشی.

میرزا مەھدی ئیتر لە وەزیا نەما وتی: ئاغە ی خادمی شەلی کویری کوچی کە چەل، خوا ئە وەننە میھرەوانی نە کردگە لە گەل تۆدا وا ئە وەننە تۆ لە سەری ئە کەیتە وە و مزگەوتە کە ی بۆ ئە پارێزی. وازم لێ بێرا با بە دەردی خۆمە وە بتلیمە وە. چەس ئە یژی بە کراھە گیریاگی بۆ ئە وە لە سەر خوا بکەیتە وە!

لە «سەفەر بەرلگ» کە دا پەشبگیر بوو. زەفتیە تووشی ٥٠. ھە رکەس ببوایە ئە یگرت، بەرگیان لەبەر ئە کرد و ئە یاننارد بۆ جەبھە ی شەڕ. کابرایەکی شارەزووریان گرتبوو ناردبوویان بۆ جەبھە. لە رینگادا خۆی دزیبوو وە ھە لاتبوو گەرا بۆ وە. پیانوت: بۆچ خۆت دزیو وە ھاتوویتە وە. ئە مە غەزایە چۆن پشستی تی ھەلئە کە ی؟

وتی: برا شەری چی و غەزای چی، نە من ئە وان ئە ناسم، نە ئە وانیش من ئە ناسن. ئیتر ئە م دوژمنایە تییە لە کوئ کە وتۆتە بە ینمان، تا من بچم دەست بدەمە یە قەیان؟ شەپیش بە کۆنە قین ئە کری، کۆنە قینیش نییە لە بە ینمانا، کە واسە حوکومەت با ھەر بۆ خۆی بچری!

۵۱. حاجی عه زیزی شه رعی، خیزانه کە ی له گە لیا پښ نه ئه کە ووت.

هەر پوڙه نه پوڙيک نه چوو له قازی شکاتی لښ نه کرد. قازیش

نه یارد به شوین حاجی عه زیزدا ئه یوت: نه مه چیه؟ حاجی عه زیزیش
 نه یوت: بلیم چی قوربان، له باتی کراسینک دوو کراسی بو نه کەم، له باتی
 که وایه ک دوو که وای بو نه کەم، خه لکی ربه یه برنج نه نیریتته ماله وه، من
 دوو ربه نه نیرمه وه، دراوسی نیو هوقه گوشت نه نیریتته وه، من هوقه یه ک
 نه نیرمه وه، ئیتر چی نه وی؟ قازی وتی: باشه که سینک نییه ریکتان بخاته وه
 با هه موو پوڙی بهر ده رگای مه حکمه مه نه گرن؟ نه ویش وتی: قوربان
 جه نابی قازی، نه و که سه ی ریکی نه خستینه وه مرد!

۵۲. مچی حه بی کشمیش هه بوو له سوله یمانی «نیره مووک»

بوو، که وای تاقه و سه لته ی ماوتی ره شی نه کرد به سه را. پشتینی

په شم و قوندیه ی نایابی به جیره، قژه که ی سه ری هه ر نه وه نده ره ش و
 جوان بوو که شانیه نه کرد و نه پوڙایه ناو شانیه نه توت خه یاته ی خاوه.
 هه ندی جاریش نه یهونییه وه نه یکرده بسک، چه فته و مشکی ریشووداری
 لولل نه دا به ده ستوری نه و سه رده مه ی سوله یمانی نه یبه ست به سه ره وه.
 سمیله که ی قه فی قه ترانی هه بوو له وسمه ی نه گرت، چاوی نه پرشت،
 ریشه که شی هه موو پوڙی لووسوپووس نه تاشی، پیاو که چاوی پی
 نه کە ووت نه یوت نه مه پاله وائیکه له پاله وانه کان. خو ئیجگار که فه قیانه کانی
 نه شه کانه وه به له نجه یه که وه، پیاو نه یوت نه مه خه رامانی چینه. هاتوچوی
 دیواخانی پیاوان و ژنانی نه کرد، ده نگینکی ناسکی ژنانیه هه بوو، نه توت
 کچی چوارده ساله. که نه چوو ناو بازار و سه ر دوو کانه کان پیاوان لینی
 کوئه بوونه وه به ده نگه ناسکه که ی نه یوت: «نه یه پو لاچو بچو به ولاره».

که ئه‌چوو‌ه ناو ژنان ده‌نگی خۆی ئه‌کرد به وه‌کوو پیاو به‌لام لێی نه‌ئه‌هات. ژنان هه‌موو ئه‌یانناسی، به‌بی‌ پهرده ئه‌چوو‌ه ژوو‌ره‌وه، هه‌موو ماله‌ گه‌وره‌کان ئه‌گه‌را. ژنان ئه‌یانویست گالته‌ی له‌گه‌ڵ بکه‌ن لێی کۆ ئه‌بوونه‌وه له ئه‌وه‌له‌وه ئه‌و به ده‌نگی وه‌کوو ده‌نگی پیاو ئه‌چوو‌ه مه‌یدانه‌وه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه که درۆ بوو ئه‌چوو‌ه وه‌ سهر ده‌نگه‌ راستیه‌که‌ی خۆی. ئه‌وانیش ده‌رپنکه‌یان دانه‌که‌ند. ئیتر به ته‌واوی ئه‌که‌وته سهر قسه‌ی ژنانه. خۆی ئه‌یوت: «کچی ئه‌یه‌رۆ مه‌که لاچۆ بچۆ به‌ولاوه».

ژنان و پیاوانی ئه‌و سهرده‌مه‌ی سوله‌یمانی بۆ ژیان و گوزه‌رانی، هه‌موو یارمه‌تیان ئه‌دا، ئه‌ویش به‌ ژیان و رابواردنیک‌ی پا‌ک و پوخت پراینه‌بوارد؛ چونکه له‌ناو ژنانا بۆنی پیاوی لێ ئه‌هات و له‌ناو پیاوانیش بۆنی ژنانی لێ ئه‌هات، به‌م بۆنه‌وه نانی که‌وتبووه‌ پۆنه‌وه. وه‌یا به‌ کوردی‌تر وه‌کوو مه‌سه‌له‌ کوردیه‌که‌ی لێ هاتبوو. ئه‌مجا که عه‌مری خ‌وای کرد نازانم باجی مریه‌م شۆردی یا مه‌لا غه‌فووری مزگه‌وتی ناو بازار، یا خه‌لیلی لای حاجی توفیقی پیره‌مێرد؛ چونکه خه‌لیلیش وه‌کوو مچه‌ نیره‌مووک بوو. ئه‌مه له مه‌لاکان پیره‌سه.

٥٣. جاران هه‌ر به‌ینه نه‌ به‌ینیک یه‌کینک راست ئه‌بووه‌وه یا داوی خ‌وایی ئه‌کرد یا داوی پینغه‌مبه‌ریه‌تی. وه‌کوو ئه‌وه که ئه‌لێ: جارنیک له‌و خ‌واره‌کابرایه‌ک په‌یدا بوو داوی خ‌وایی کرد، گرتیان و بردیان له‌ی خه‌لیفه‌ وتی: ئه‌مه چیه‌ هه‌ر رۆژی یه‌کینک سهر راست ئه‌کاته‌وه ئه‌لێ: من خوا وه‌یا پینغه‌مبه‌رم؛ ئه‌ی ئیمه‌ چین؟ ئیمه‌ خ‌وای سهر زه‌وین، ئیتر ئه‌مانه‌ی‌تر چین؟ پرووی کرده‌کابرا و پیتی وت: نازانم ئه‌م هه‌مووه چیه‌؟ ئه‌وه پاریش یه‌کێ په‌یدا بوو داوی پینغه‌مبه‌ری ئه‌کرد، وتم: بیکوژن.

کابرای خوا وتی: چاکت کرد من هیچ ټاگام له ناردنی ټه و نه بووه!

۵۴. هه روه هایه کینکی تریش په یدا بوو داوای پټغه مبه ری ټه کرد،
ټه ویشیان گرت و بردیانه لای خه لیفه. خه لیفه وتی: تو

پټغه مبه ریت؟ وتی: به لئ. وتی: موعجزه ت چیه؟ وتی: موعجزه یه کی زور
ټاشکرام هه یه. خه لیفه دلئ ټاچه نی وتی: چیه؟ وتی: ټه وه یه که ټه زانم
چیتان له دلایه. وتی: چیه؟ وتی: ټه وه یه که هه مووتان ټیسته ټه لئ: من
درو ټه که م! خه لیفه دهستی کرد به پټکه نین و به ره لای کرد!

۵۵. جاری کی تر کابرایه کی تر داوای پټغه مبه ری ه تی کرد گرتیان و
بردیانه لای خه لیفه، خه لیفه وتی: ټه مه له برسا شیت بووه و له
چلکا هار بووه. بیه ن له ټاشخانه ی باره گا بیگر نه گوشت و روڼ و بیه نه
حه مام بیشوڼ و جلی پاک و پوختی له بهر که ن چاک ټه بیته وه. بردیان
وه کوو خه لیفه وتی وایان لئ کرد!

له پاش ماوه یه ک خه لیفه بانگی کرده وه پټی وت: ټیسته ش جبره ټیل
دیت به لات ه وه؟ چیت بو دینئ؟ وتی: به لئ. وتی: چیه؟ وتی: ټه لئ
شویننکی چاکت ده ست که وتووه هیچ پټغه مبه ری ک هه رگیز ټه م خو ش
و ناز و نیعمه ته ی ده ست نه که وتووه؛ نه که ی به جیی بیلت. خه لیفه
وتی: ده باشه دانیشه بو خو ت هه ر بخو!

۵۶. ټه م شاره زووره ی ټیسته ټه وسا هه مووی قامیشه لان و چقل بوو،
زور که م ټاوه دانئ تیدا هه بوو؛ به تاییه تی له بهر ټه وه که رټبازی
جاف بوو، ټاوه دانئ هه ټنه ټه گرت. له نزیکی بیستان سووره رووبارئ هه بوو
له «ته پی سه فا» وه [رټیگایه ک] به سه ر رووباره که دا ټه هات بو بیستان سوور.

«مار» ێك له‌سه‌ر ئه‌و پڕیگایه‌دا په‌یدا بوو، پڕیگاکه‌ی گرتوو، نه‌یه‌ه‌شت که‌س به‌و پڕیگایه‌دا ها‌تو‌چۆ بکا، ته‌نانه‌ت سواری ئه‌گێرپایه‌وه‌ دواوه‌. زیاتر له‌ دوو مانگ ئه‌و پڕیگایه‌ی برد‌بۆوه‌ به‌ست. به‌ پڕیکه‌وت جارێك دوو که‌سی نه‌شاره‌زا به‌ حاڵی ئه‌و ماره‌، به‌و پڕیگایه‌دا ئه‌پۆن. ماره‌که‌ له‌و کاته‌دا له‌ چه‌قی پڕیگاکه‌ی ئه‌وانا له‌سه‌ر پڕووباره‌که‌ ئاو ئه‌خواته‌وه‌. ئه‌و دوو که‌سه‌ بۆیان پڕی ئه‌که‌وئ ماره‌که‌ ئه‌کوژن.

له‌ پڕۆی دوا‌ییدا له‌ بیستانسوور ب‌لاو ئه‌بیته‌وه‌ که‌ ماره‌که‌ کوژراوه‌. پیاویك له‌ دیکه‌دا هه‌بوو «مینه» ی ناو بوو، کو‌پروکا‌ل سه‌ریان ئه‌خسته‌ سه‌ری که‌ تۆ ماره‌که‌ت کوشتوو؟ ئه‌ویش وتی: نه‌. هه‌ر وازیان لی نه‌ه‌ینا، ئاخه‌که‌ی کابرا له‌ خۆی که‌وته‌ شکه‌وه‌ وتی: ئه‌و عاله‌مه‌ هه‌موویان ئه‌لێن: تۆ کوشتووته‌، که‌واته‌ ره‌نگبێ من کوشتبیتم. وتی: به‌لێ من کوشتوومه‌. ئه‌مجا مینه‌یان هه‌لگرت و چوون بۆ سه‌یری مار. مار، مار نه‌بوو، ئه‌ژده‌هایه‌ك بوو. مینه‌ که‌ چاوی به‌ مار که‌وت بورده‌وه‌! له‌ هۆش خۆی چوو. ماریش ئه‌وا تۆپیوه‌. به‌ هه‌ر جۆر بوو مینه‌یان ه‌ینایه‌وه‌ هۆش خۆی. ئه‌ویش بوو بوو به‌ قسه‌ی خۆیه‌وه‌ هه‌ر ئه‌یوت: من کوشتوومه‌!

دوو کتیب له‌ ناو فه‌قیانا باوی هه‌بوو ئه‌خوینرا، یه‌کیکیان ۵۷.

«عوامل» بیان پێ ئه‌وت؛ ئه‌وی تریان «جمع‌الجوامع». ئه‌و که‌سه‌ی که‌ سه‌ره‌تا ئه‌چوووه‌ فه‌قیته‌ی ده‌ستی ئه‌کرد به‌ عه‌وامل و ئه‌وه‌ی ئه‌خویند. ئه‌وه‌ش که‌ له‌ فه‌قیته‌ی ئه‌بووه‌وه‌ هه‌موو عیلمه‌کانی ئه‌خویند ده‌ستی ئه‌کرد به‌ «جمع‌الجوامع». مه‌عنای وایه‌ ئه‌م دوو کتیبه‌ ته‌قربیه‌ن ئه‌م سه‌ر و ئه‌وسه‌ری خویندنی فه‌قیته‌یه‌.

شیخ عه‌لی په‌رۆ هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی، مه‌لایه‌کی وانه‌بوو، شیخ بابه‌ عه‌لی

تەکیەیی ھەموو جار ئەبوت: شیخ عەلی «عوامل» و «جمع الجوامع» وەکوو یەك ئەزانئ. شیخ عەلی ئەمە ی پئ خوۆش بوو؛ یە عئنی چۆن عەواملی بە لاوہ ئاسانە بۆ زانیئە کە ی، جە معولجە وامعیشی بە لاوہ ئاوا یە و بە باشی ئە یزانئ، لە گەل ئە وە شا مە بە ستی شیخ بابە عەلی ئە وە نە بوو. مە بە ستی ئە وە بوو کە چۆن عەوامل بە و ئاسانییە نایزانئ، جە معولجە وامعیش ھەروەھا نازانئ. لە نە زانیئانا ھەروەکوو یەك وایە.

شیخ بابە عەلی تەکیەیی زیاتر لە ھەشتا سال عومری کردبوو، ٥٨. یە کئیک بوو لە عالە ھەرە گەورەکانی سولە یمانی. لە بن دەست ئە مە شەوہ لە نوکتە و قسە ی نە ستە قدا ھەر یە کئیک بوو لە نوکتە بیژەکانی سولە یمانی.

جارئیکیان وتی: ئیوہ وا ئە زانن کە من پیر بووم و گوپی زەمانی جوانیم نە ماوہ. وتیان: چۆن یاشئخ؟ وتی: ئیمە لە تەکیە لە تە نیشت مائە کە مانەوہ بەردئکی گەورە ھەبوو، ئە و سەردە مە کە منال بووم دەستم دا یە، بۆم نە ئە جوولآ. کە بووم بە گەنج و ھەرەتی ھەر زەکاری ھەر دەستم دا یە بۆم نە جوولآ. ئیستە کە ئیوہ ئەلئین پیر بووم ھەر دەستی ئە دە مئ، کە چی دیسان بۆم ناجوولئ! کە واتە دەوری منالئ و گەنجی و پیریم ھەروەکوو یەك وایە و ھیچ فەرقی نە کردووہ!

٥٩. شیخ رەزای تالە بانئ لە گەل وەسمان پاشای جافدا سەروسە ودای ھەبوو. ھەموو جار ھاتوچۆی ئە کرد. ھەروەھا لە گەل خانمی وەسمان پاشاشا ئە و ناسراوییە ی ھەبوو. رۆژئیک شیخ رەزا بە وەسمان پاشا ئەلئ: پاشا تۆ ئەرکئکی زۆری عە شیرەتی جافت بە سەرەوہ یە، ئە م عە شرەتە گەورە یە ئیدارە ی ئەوئ، ئە م دیواخان و دەواری دوانزە ھەستوونییە

ئیداره‌یه‌کی تری ئه‌وی. تو خۆت که نار گرتوو، خانم ئیداره‌ی عه‌شره‌ته‌که ئه‌کا. حه‌قیقه‌ت سه‌روکاری دیواخان و میوان و میوانداریش ئه‌کا، به‌لام ئه‌مه‌ بۆ ئه‌و ئه‌رکیکه‌ زیاد له‌ تاقت، خواش قه‌بوولی نییه. خانه‌دان و بنه‌ماله‌ی به‌ناوبانگ زۆره‌ له‌م کورده‌وارییه، ئه‌توانی ژنیکی تر له‌ یه‌کین له‌و خانه‌دانانه‌ بینیت، ئه‌و سه‌روکاری دیواخان و میوانان بکا؛ خانمیش یه‌کچاو ببێته‌وه‌ بۆ عه‌شره‌تدارییه‌که‌ و ئیداره‌ی ئه‌م تۆپی جافه. شیخ به‌م جۆره‌ دلێ وه‌سمان پاشا کرمی ئه‌کا.

ئه‌م قسه‌یه‌ ئه‌گاته‌وه‌ به‌ خانم. خانم له‌ شیخ په‌زا تووره‌ ئه‌بێت و ئه‌نیری ئه‌یهێنن. پیتی ئه‌لێ: شیخ په‌زا تو چۆن قسه‌ی وات له‌لای پاشا کردوو؟ گوايه‌ من که‌ عادل به‌م و له‌ بنه‌ماله‌ گه‌وره‌کانی سنه‌ به‌م وه‌کوو ئیداره‌ی عه‌شره‌تداریم پێ ئه‌کری، ئیداره‌ی دیواخان و میوانداریم پێ ناکری؟! شیخ په‌زا ئه‌لێ: خانم، من قسه‌ی وام نه‌کردوو و به‌ درۆ ئه‌مه‌یان بۆ هه‌لبه‌ستووم. خانم ئه‌لێ: چۆن؟ له‌وانه‌یه‌ من ئه‌مه‌م له‌ ناوچاو پاشاشه‌وه‌ خویندۆته‌وه‌. شیخ په‌زا ئه‌لێ: ئه‌مه‌ی پێ ناوی، له‌گه‌ڵ پاشادا رووبه‌روومان بکه‌ره‌وه‌، ئه‌گه‌ر من قسه‌ی وام کردبوو ئه‌و وه‌خته‌ تو هه‌قی گله‌ییت هه‌یه‌ و ئه‌توانی ئه‌وی له‌ ده‌ستت دی به‌رانبه‌ر به‌ من بیکه‌ی. خانم ئه‌لێ: باشه‌. خانم بۆ سبه‌ینێ کۆریکی سێ قۆلی بۆ خۆی و شیخ په‌زا و وه‌سمان پاشا رێک ئه‌خا و سێ به‌ سێ دائه‌نیشن. خانم ئه‌لێ: شیخ په‌زا ئه‌وه‌ تو و ئه‌وه‌ وه‌سمان پاشا، فهرموو قسه‌کانی خۆت بگیڕه‌وه‌. ئه‌لێ: قسه‌ی چی؟ ئه‌لێ: ئه‌و قسانه‌ که‌ هانی پاشا ئه‌ده‌ی ژنی تر بێنێ. ئه‌لێ: خانم ژنی تری چی؟ ئه‌وا پاشا خۆی به‌ رووه‌وه‌یه‌ و ئه‌وا تۆیش دانیشتووی، پاشا، وه‌کوو له‌ ناوچاویا خویندبوومه‌وه‌: [واي خه‌یاله‌] له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ تو ئه‌رکیکی زۆرت به‌ سه‌ره‌وه‌یه‌، ژنیکی تر بێنێ؛ ئه‌و خه‌ریکی دیواخان و

میوانداری بی، تۆیش سه‌روکاری عه‌شیره‌ته‌که بکه‌ی. منیش وتم: پاشا شتی وا مه‌که، هه‌وی له به‌ینی یه‌کا پئی ناکه‌ون. ئه‌وی به خانم ئه‌کری به که‌سی تر ناکری، ئه‌گه‌ر ژنیکی تر دینیت وه‌کوو تۆپی مندالانت لی دئی به ده‌ستیانه‌وه؛ ئه‌و فریت ئه‌دا بۆ ئه‌و، ئه‌و بۆ ئه‌و. ئه‌گه‌ر دوو ژنی تر دینیت وه‌کوو مه‌نجه‌لی سئ کوچکه‌ی ئاگردانت لی دئی، هه‌ر ئه‌بی ده‌ست بکه‌ی به کولان و جۆشدان به سه‌ریانه‌وه و هه‌یچیش له ده‌ست نایه. ئه‌گه‌ر سئ ژنی تر دینیت، وه‌کوو چوار گوریسی ده‌وارت لی دیت، هه‌ریه‌که به لایه‌کا رات ئه‌کیشن و تۆیش له و ناوه‌دا پرزه‌ت ئه‌پریت. خانم من ئه‌مه‌م وتوه‌!

خانم په‌نگیکی سوور و گه‌شی هه‌لنایه‌وه و هه‌ر له‌و وه‌خته‌دا بانگی کرد خه‌لاتیکی باشیان بۆ شیخ په‌زا هینا و وتی: له‌ پرویش و که‌شک و دوینه‌ش بارکه‌ن با شیخ په‌زا بینیریته‌وه بۆ مناله‌کانی، وتی: یا شیخ! هه‌موو جار هه‌ر قسه‌ی وا بکه. وتی: چۆنی ناکه‌م خانم. ئه‌مه‌ له‌م لاوه خانم وا، له‌ لاوه وه‌سمان پاشا په‌نگ له‌ پرویا په‌ری وتی: خوا بتگری شیخ په‌زا، تۆ که‌ی به‌لای منه‌وه وات وت؟ تۆ خۆت پرگار کرد و منت تووش کرد. شیخ په‌زا وتی: وه‌سمان پاشا تۆ هه‌یچت له‌ ده‌ست ناییته‌وه هه‌موو شت هه‌ر لایقی خانمه. به‌خوا سا هه‌موو جار هه‌ر قسه‌ی وای بۆ ئه‌که‌م جا تۆیش که‌یفی خۆته‌!

۶۰. سالی (۱۹۲۳) «سید عبدالعزيز شیخ الإسلامی» سنه، سه‌ره‌نگ ئه‌حمه‌دخانیکي حاکمی ئه‌و ولاته‌ دووری ئه‌خاته‌وه و ئه‌ینیری بۆ هه‌مه‌دان. ئه‌گاته «قروه» له‌م لاوه‌ بۆی تی ئه‌که‌ون، ئه‌و دوور خسته‌وه‌یه‌ لا ئه‌بری و شیخولئیسلام ئه‌گه‌ریته‌وه بۆ سنه. مه‌لا فه‌یزوللایه‌ک

هه‌بوو شاعیر بوو، شیعرى بۆ پیاوه گه‌وره‌کان دانه‌نا، شتیان ئه‌دایه.
به‌هۆی گه‌رانه‌وه‌ی شیخولئیسلام؛ پارچه‌شیعریکی فارسی سه‌رسه‌لامه‌تی
شیخولئیسلام و گه‌رانه‌وه‌ی دانه‌نێ و ئه‌چێ له‌ دیوه‌خانا بۆی ئه‌خوینیته‌وه.
مه‌فهوومی شیعره‌کانی ئه‌وه ئه‌بێ:

«له‌ پاش سه‌ر سه‌لامه‌تیت، نه‌زرم کردوو له‌ سه‌ر خۆم که‌ تۆ قسه‌ی
خۆشم له‌ گه‌لا بکه‌یت و به‌هۆی گه‌رانه‌وه‌شت زیافه‌تیک بکه‌ی بۆ ئه‌و
عالمه‌ و منیش بانگ که‌یت. ئاغهی «نظام الإسلام» هه‌موو جار قسه‌ی
خۆشم له‌ گه‌ل ئه‌کات و ئه‌مدوینێ، تۆ ئه‌وه‌شت نییه‌!».

ئه‌مجا شیخولئیسلام ده‌ست ئه‌کا به‌ قسه‌کردن له‌ گه‌لیا ئه‌لێ: «مه‌لا
فه‌یزوللا فره‌ خاسی شوکر، ئه‌حوالتان چۆنه‌، ئه‌وه‌ بۆچه‌ سه‌رمان لێ
ناده‌یت؟ من گجاری تۆم به‌ دلا تیت، خۆشتم گه‌ره‌که‌، حه‌ز ئه‌که‌م
جار جار ده‌رکه‌فیت». مه‌لا فه‌یزوللا ئه‌لێ: «شا شا، ئه‌وه‌ی پوولی تێ ناچێ
ئیکا، وه‌لێ ئه‌وه‌ی پوولی تێ ئه‌چێ ناکه‌فیته‌ قه‌ره‌ی!». شیخولئیسلام و
دانیشتوانی مه‌جلیس هه‌موو ده‌ست ئه‌که‌ن به‌ پیکه‌نین.

شیخولئیسلام ئه‌لێ: نه‌زهره‌که‌ی تریچت ئه‌که‌ین، هه‌ر له‌ ویدا ئه‌مر ئه‌کا
پاره‌یه‌کی باشی ئه‌ده‌نێ. ده‌عه‌وتیکی گه‌وره‌ش ئه‌کا و مه‌لا فه‌یزوللاش
ئه‌چیته‌ ناویه‌وه ئه‌لێ: «ئاغهی شیخولئیسلام ئاوا ئه‌وی!».

۶۱. پیاویک ئه‌چیته‌ لای مه‌لا عه‌بدوللای بیژوی ئه‌لێ: مامۆستا
به‌رۆژوو بووم، چوومه‌وه بۆ ماله‌وه؛ مناله‌کان «به‌روو»یان
ئه‌برژاند، نه‌فسم بۆی چوو، ده‌ستم برد ده‌نکیکم هه‌لگرت خواردم؛ ئیسته
چی بکه‌م؟ وتی: بابم پۆژیکی تر له‌ باتی بگه‌روه‌وه. وتی: منیش ئه‌وه‌م کرد،
به‌لام چوومه‌وه بۆ ماله‌وه مناله‌کان «کرۆسک»یان هێنا بوو، دلم لێ چوو

دهستم برد ده نکیکم لی خوارد. وتی: رۆژیکی تر له باتی ئەو رۆژه بگرهوه. وتی: بەلێ، بە رۆژوو بوومهوه، بەلام چوممهوه بۆ مالهوه منالهکان «گیزی» قەشانیان هینابوو، دهستم برد ده نکیکم لیی خوارد. مهلا عەبدوللا ئیتر ئاگری گرت و وتی:

بابم من وا به باش ده زانم به رۆژوو نه بیت تا ده ستانت وه کوو که زان ده به ستنهوه ئه یخه نه ملت. هه ندی قوزلقورتیش ده کهن به ده میته وه، جا ئەو وه خته ی به رۆژوو به و چاوت ده ردیت!

۶۲. پیاویک له و سه ره تاریکه شه و بوو؛ رېبوار بوو، سه ری لی شیوا و رینگای لی تیک چوو، پاشان مانگ هه لاتبوو، به مانگه شه و رینگاکه ی دۆزییه وه. ئەمجا پرووی کرده مانگه که و وتی: نازانم چی بلیم؟ ئەگەر ئەلیم: خوا نوورانیست کا، نورانیست! ئەگەر ئەلیم: خوا جوانت کا، جوانیت! ئەگەر ئەلیم: خوا عومرت درێژ کا، عومرت درێژه!. که واته هه ر ئەوه ئەلیم: «ئە ی له ده ورت گه رپیم خه پله ی ئاسمان!».

۶۳. له راپوێژی زمانی عه ره بیدا هه ندی شت هه یه نه نیره، نه مییه، نه نیره مووکه؛ که چی به ناوی «می» شه وه بیستراوه. وه کوو «أرض، قوس، أرنب، نار»، وه زۆر شتی تریش. ناچار به مانه یان وتوو: «مۆنث» ی «سماعی». ئەم جوړه راپوێژه له زمانی کوردیدا نییه.

به لام ره حمه تیبه که له م پرووه وه شتیکی ئەفه رموو، ئەیفه رموو؛ ئەو پیاوه ی که له سه ر قسه ی ژن بجوولیته وه و هه ر به قسه ی ئەو بکا، ئەوه ئەو پیاوه له زمانی کوردیدا پیتی ئەلین: «مۆنث» ی «سماعی». هه روه ها ژنیکیش که سواری قسه ی خۆی بی و هیچ به گوی میرده که ی نه کا، ئەوه ئەو ژنه ش له زمانی کوردیدا پیتی ئەلین: «مذکر» ی «سماعی».

٦٤. په‌حه‌تیه‌که‌ فەر‌هه‌نگێ‌کی‌ هه‌بوو، له‌و‌ فەر‌هه‌نگه‌یا‌ گه‌لێ‌ شتی‌ باس‌ کردبوو، پشته‌ی‌ مرواری‌ قه‌یدی‌ چیه‌ با‌ باسی‌ هه‌ندی‌کی‌ بکا، خو‌ قوفلی‌ که‌عه‌ که‌چ‌ نابێ‌؛ ئه‌فه‌رمووی‌:

«قِران‌ النَّحْسَین» : ئه‌وه‌یه‌ که‌ دوو‌ سه‌رخو‌شی‌ پێش‌دار‌ ماچی‌ یه‌ک‌تر‌ بکه‌ن.

«عه‌ربه‌ده‌» : نوێژ‌تیکه‌ له‌ گۆ‌ری‌ سه‌رخو‌شانا‌ بکری‌.

«پال‌ه‌وان» : ئاقل‌تیکه‌ له‌ ناو‌ سه‌رخو‌شانا‌ دا‌بنیشی‌.

«به‌رات» : ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ وه‌ختی‌ سه‌رخو‌شیدا‌ وه‌عه‌دی‌ پێ‌ بدا، به‌لام‌ که‌ ها‌ته‌وه‌ هو‌ش‌ خو‌ی، نه‌یدا‌ و‌ په‌شیمان‌ بیه‌ته‌وه‌.

«فروول» : ئه‌و‌ که‌سه‌یه‌ که‌ لای‌ دامه‌ و‌ تاو‌له‌ [دانیشی‌] و‌ یه‌کێ‌ له‌ دوو‌ که‌سه‌که‌ فی‌ر‌ ئه‌کا.

«زولقه‌پنه‌ین» : ئه‌وه‌یه‌ که‌ دوو‌ ژنی‌ هه‌بی‌.

«موده‌بیر» : ئه‌و‌ که‌سه‌یه‌ که‌ مه‌ساریفی‌ له‌ ده‌رامه‌تی‌ زیاتر‌ بی‌.

«پیش» : ته‌زبێ‌جی‌ ده‌ستی‌ ئه‌و‌ که‌سانه‌یه‌ که‌ ئه‌چنه‌ ده‌رباری‌ فیکره‌وه‌.

«پو‌وره‌ش» : ئه‌و‌ که‌سه‌یه‌ که‌ یه‌که‌مه‌جار‌ تووشی‌ یاره‌که‌ی‌ ئه‌بی‌ و‌ حه‌یه‌ته‌که‌ی‌ لووت‌ به‌رز‌ ناکاته‌وه‌.

«مال‌و‌یران» : ئه‌و‌ که‌سه‌یه‌ که‌ ژنی‌ ده‌سته‌مۆ‌ی‌ له‌ مال‌ا‌ هه‌بی‌.

«بازاری» : وه‌ستای‌ جێتو‌.

«هو‌نه‌ر» : قسه‌‌ دز.

«موعجزه‌» : ئه‌و‌ که‌سه‌یه‌ که‌ له‌لای‌ دامه‌ و‌ شه‌تره‌نج‌ و‌ شته‌ دا‌ئه‌نیشی‌ پاستیه‌که‌ی‌ ئه‌زانی‌، نایلی‌.

«التقاء‌ الساکِین» : دوو‌ فه‌قێ‌ن‌ له‌ حو‌جره‌یه‌ک‌دا.

«په‌مه‌زان» : به‌ هیوای‌ به‌هه‌شت‌ چوونه‌ ناو‌ جه‌حه‌نه‌مه‌وه‌.

«سوین»: پېنځوړی درؤ.

«عه زره فووت»: ئه و که سه‌یه شیعری خوۍ ئه خوینیتته وه، سه‌ری
بو ئه له قینن.

«راستگؤ»: دوزمنی هه موو که س.

«بی گوناخ»: ئه و که سه‌یه که که وتبیتته ژیر ده‌ستی سه‌رتاشی ناشیه وه.

«نادر»: ژنیکه که قسه‌ی به‌رئ و جی بکا.

«به‌دبه‌خت»: جوانیکه که ژنی پیری هه‌بی.

«بیوله‌ت»: پیریکه که ژنی جوانی هه‌بی.

«زه‌بانیه»: سه‌رتاشی ریشدار.

«زه‌قووم»: ئه و پاره‌یه‌یه که ئه‌یده‌یتی.

«مه‌لا»: عیزرائیلی منالان.

«دییق و ده‌رد»: هاوړپی خراپ.

«به‌رگدرووی چاک»: ئه و به‌رگ دروه‌یه که جله‌که به‌ئندازه نه‌دووریت.

«ته‌وقی له‌عنه‌ت»: ئه و زاویه‌یه که هه‌ر له‌مالا بیت.

«زیره‌کی ته‌واو»: ئه و که سه‌یه که شیعری بنووسیتته وه و بیخوینیتته وه و

هیچی لی‌تی نه‌گا.

«داماو»: پیریزنیکه که سیک بو ئیشیکی خیر لای لی نه‌کاته وه.

«نمایشگا»: کوړی سه‌رخوشان.

«خه‌ناق»: میوانی دایمی.

«نوستن»: زلیا و پلایوی هه‌ژاران.

«خرخال»: ئه‌نگوستیله‌ی پی.

«دوعای خیر»: ئیحسانی هه‌رزان.

«ژیرکراس»: مه‌حرمی دایمی.

«ئومىد»: كەشكۆلى بىي نەوايان.
«شەونم»: فرمىسكى چاوى شەو.
«مامان»: دەرکەوانى دواپراوھە.
«چاو»: دەرۋازەى دىل.
«حاجى لەقلەق»: مالاۋايى زستان.
«گۆرەوشار»: بن دەستى پىريژن.
«بانگبىژ»: جارچى خوا؛ دوژمنى خەو.
«پشتمل پان»: گىل. (وريا بە دەست نەبەى بۆ پشت مىلى خۆت!).

له باڅۍ گولټيک

۶۵. مه لا هه مزهۍ كورۍ محه مه د، سه رتا له گوندي «ده مه رقوس» هاتوته دنياوه. ئه م گونده [سه ر به] قه زاي شاڅۍ حه كاري ولاتي «نؤديز»ه و له عه شره تي خاني له «لوا»ي «وان» له ولاتي توركيادايه. ئه م پياوه يه كيټك بووه له زانا پايه به رزه كاني ئه و ولاته. هه موو ولاتي كورده واري به سؤران و بؤتانه وه له و سنوورانه دا گه پاره بؤ خوښندن و له گولۍ زانايي هه ر مزگه وت و هه ر عالميټك شيره يه كي شيريني وه رگرتووه. جگه له پايه ي زانايي ئاينيه كه ي شاره زايه كي ته واوي هه يه له باره ي كورد و عه شايړي كورده وه. له شيوه ي سؤرانيدا به پؤختي قسه ئه كا و ئيمام و خه تيب و موده پرپسه له يه كي له مزگه وت هه هليبه كاني ناو شاري زاخؤ. دوو كورۍ هه يه. ئه م كاته ته مه ني له ده وري هه شتا ساليډا ئه بوو. له رؤزي ۱۹۷۳/۸/۳ له ژير خيوه ته كه دا له حاجي هؤمه ران پنيكه وه دانيشتبووين، گه لي سهرگوزه شتي رابوردووي بؤ گيټر امله وه. يه كيټك له وانه ئه م كاره ساته ي خواره وه يه كه به رانبه ر به په وړه وه ي ميژوو رپيكه وتيكي سه يره. وتي:

له و گوندي ده مه رقوسه بڼه ماله يه ك هه يه به ميراتي به ته مه ن دريژي هاتوون. پياويټك هه يه «ميرخان»ي ناوه، ژنيكي هه يه «عه جه»ي ناوه (نازانم ئيسته ماون يا نه ماون، چونكه زؤر له ميژه من له وي ده رچووم). ئه مانه نه ته وه و به ريه كي زؤريان لي كه وتوته؛ ئه توانم بليم ته نيا ئه وان

بوون بە گۆندیکى سەر بە خۆ. عەجە دەستوێژیى لە ۲۱ کەس لە وانه ناشکى. ئەو سەردەمە کە من چاوم پێیان کەوتبوو ھەموو مابوون ئەمانەش بەم جۆرە.

دوو یان باوک و باپیری مێردە کەى، دوو کۆری خۆى، چوار زاوا، دوو یان مێردى، دوو کچى مێردە کەى خۆى بوون کە لە ژنى تر بووبوون. دوو شیان کۆرى زڕ کۆرەکانى بوون، دوو شیان یەکیکیان کۆرى کۆرە کەى بوو، یەکیکیان کۆرى کچە کەى، شەش کۆر و خوشکە زای شیرى، سێ لە مانە خۆى شیرى دابوونى، سێ کەى تریان ژنى پێشووی مێردە کەى (میرخان) شیرى دابوونى، کە ئەو ژنە و ئەم (واتە عەجە) خوشکى شیرى یەک بوون. یە عەنى [ژنى] پیاویک شیرى دابوو بە مانە.

مەلا ھەمزە وتى: ئەمانە ھەموو مابوون و پیاو بوون تا ئەم شوینە ئاگاداریە کەى مەلا ھەمزە بوو. منیش بەم ھۆیە وەشتیکى مێژوویم کەوتە وەبیر، ھەرچەندە ئاشنايتى بە کوردە وەنبیە، بەلام شتیکی مێژوویمى و عاجباتییە بۆ زانیاری بێکەلک نییە. ئەوەندە ھەیه من ھى «عەجە» م بەلاو ھەروداویکی سەیرترە! ئەو ش ئەو یە کە:

«عاتکە» ی کچى یەزیدى کۆرى موعاویەى کۆرى ئەبى سوفیان دایکى یەزیدى کۆرى عەبدولمەلیکی کۆرى مەروان بوو. لە یەک کاتا ھەرام بوو لە یانزە کەس لە خەلیفەکانى ئومەوى کە ئەو یانزە کەسەى لە ژيانیا چاوپێکەوت ئەوانیش:

- ۱- یەزیدى باوکى ۲- موعاویەى باپیری ۳- مەروانى باوکى عەبدولمەلک (کە ئەم ژنى عەبدولمەلک بوو و مەروان ئەبى بەخەزورى) ۴- وەلیدی کۆرى عەبدولمەلک ۵- سولەیمانى کۆرى عەبدولمەلک ۶- ھوشامى کۆرى عەبدولمەلک (کە ئەم سێیە ھەنەزای بوون) ۷- وەلیدی کۆرى

یه زیدی کورې خوی (که ولید ئه بیته کوره زای) ۸- یه زیدی کورې ولیدی کورې عه بدولمه لیک ۹- ئیبراهیمی کورې مهروانی کورې ولیدی کورې عه بدولمه لیک (که ئه م ئیبراهیمه ش کورې هه نه زای بوو) ۱۰- یه زیدی کورې عه بدولمه لیک (که ئه م یه زیده کورې خوی بوو) ۱۱- موعاویه ی برای خوی که ئه کاته موعاویه ی کورې ئه بی سفیان.

له مه وه ئه وه دهر ئه که وئ که عاتکه خه لافه تی دوانزه که سی له ئومه وی دیوه. یه کیکیان که عه بدولمه لیک کورې مهروانه، میردی خوی بووه و ئه وانی تر به هوی نه سه ب و ژن و ژن خوازییه وه لیی حه رام بوون و ده ستونژی لییان نه شکاوه.

٦٦. ژنیک کچیکی هه بوو، میردی کرد. ئه و شه وه که بیگوینزه وه ئه و قسانه ی له گه ل کرد وتی: کچم ئه و ماله ی که چاوت تیا یا پشکووت، که به ناز له ناویا گه وره بوویت، که به تیلی خوشویستنی باوک و دایک گه شکه ت ئه کرد، ئه و ئیسته به جیی دلیت. ئه بی به هاوسه ری که سینک، دوور نییه تا ئیستا یه کترتان نه دیبیت؛ هؤگریتان پیکه وه نه بووبیت؛ ئه بی به هاوسه ری یه کینک که پیکه وه پانه هاتوون. ئه بی بی به کاره که ریک بوی تا ئه ویش بی به خزمه تکاریک بۆت. ئه چیه مالتیک نه ده نگی باوکی تیدا یه نه هی دایک، به پارینه وه پنی تیا دائه نی. هه ر هه نکاویکت سله ماندنه وه یه که.

کچم ئه گه ر بته وئ له م ژیا نه تازه یه تدا به رخوردار بیت، ئه م ئاموژگارییا نه ی من بکه به گواره ی گویت، بۆ ئه وه هه موو ئه و ژیا نه تازه یه ت وه کوو گولی تازه ی به هار گه ش و تیراو بیت:

به قنیا ت به، چیت هاته بهر ده ست پنی پازی به، که میردت هاته وه

بە پروویکی خوشەوہ بچۆ بە پیریەوہ، ئەگەر شتیکی ھینایەوہ و دای بە دەستتەوہ - با کەمیش بێ - وای لێ وەر بگرە و بە جوړی لە پرووی ئەوا پیت خوش بێ، کە تۆ ھەرگیز شتی وا خوش و جوانت نە دیوہ. با لە مائی باوکیشتا ئەو شتە زۆر دیبی، قسە ی لە گوێ بگرە و چە لە حانیی لەگەڵ مەکە.

سەیری ئەو شوینە بکە کە ئەو سەیری ئەکا، ئاگاداری ئەو شوینە بە کە ئەو بۆنی ئەکا؛ چونکە ئەو شوینە ئەگەر پیسوپوخل بوو، تۆی لە بەرچاو ئەکەوێ، ئەگەر بۆنی ناخۆشی کرد لووت پیا نایەن، پیاو ھەز لە شوینی پاک و خوش ئەکا. ئاگاداری وەختی خواردن و نوستنی بە، لە وەختی خۆیا نانی بۆ دانێ و لە وەختی خۆیا بینوینە؛ چونکە برسییتی نانی ھاری بە دەمەوہیە و بێ خەوی ئاگری توورەیی و غەزەبی تیز ئەکا. ئاگاداری مائی بە و ئاگاداری منائی بە. کە مألێت بە خۆپایی دۆراند، خۆت بێ مأل ئەبیت. کە بێ ئاگا بووی لە منائی، «وقار» و سەنگینی ئەو پیاوہ نامینی؛ کە ھی ئەو نەما، تۆ سووک ئەبیت. پەرورەدی منال بە دەست دایکە نە باوک. بێ قسەیی مەکە. نھینیەکی کە ھەبوو ئاشکرای مەکە؛ چونکە ئەگەر بێ قسەیی بکە ی ئەوجا دلێ لیت پەر ئەبێ. ئەگەر نھینیەکی ئاشکرا بکە ی ئەمین مەبە لەوہ کە تۆلەت لێ نەکاتەوہ. خوشی و ناخۆشی ئەو و خۆت ھەردووکی کلێلەکی لە دەست تۆدایە.

۶۷. پیاوینیکیش ئامۆژگاری کورەکی ئەکرد پینی وت: پۆلە! کە

ویستت ژن بێتیت زوو بیھێنە با پیکەوہ پیر بین و منالێشتان ببێ بە سوار لە دواتانەوہ. تۆ پیر و ئەو جوان لە ئاخر عومرا پێ ناکەون. خزم باشتەرە لە بیگانە. ھەموو جار قسە ی خوشی لەگەڵا بکە. بیروپرای

وهربگره مه‌رجیش نییه به‌گوئی بکه‌ی. له به‌رچاوی خه‌لکه‌وه به‌ده‌می
پی‌که‌نین و به‌چاوی به‌رزوه‌سه‌یری بکه‌.

ئه‌و ژنه‌ی که ئه‌یه‌یتی ئه‌گه‌ر له‌عومری شانزه تا بیست وچوار بوو زیاد
له‌ئه‌ندازه‌مه‌چۆره‌لای؛ چونکه‌ره‌نگبی تۆ له‌هه‌وه‌له‌وه‌برسی بیت ئاگات
له‌خۆت نه‌بی، به‌لام له‌پاش ماوه‌یه‌ک تۆ واما‌یتیت و بۆت تیر ناکرئ.
ئه‌ویش به‌ئاوه‌دانیکی تر فیر بووه‌له‌وانه‌یه‌بۆت زه‌وت نه‌کرئ، ئیشی و
بکا ئابرووی هه‌ردوو لاتان بره‌وا. هه‌ر جاره‌که‌شتیک ئه‌بینی بۆی بینه‌و به‌
روویه‌کی خۆشه‌وه‌بیده‌رئ، بلی: ئه‌مه‌م بۆ تۆ و له‌به‌ر تۆ هیناوه‌.

مه‌لا توفیقی عه‌تار ئامۆژگاری حه‌مه‌ی کورپی خۆی ئه‌کرد
68. ئه‌یوت: رۆله! خواردن مه‌که‌به‌سه‌ر خواردنا، به‌رۆیشتا که
هیلاک بوویت دانیشه‌. به‌تیری مه‌چۆره‌حه‌مام. مه‌چۆره‌لای پیریژن.
له‌سه‌ر تیری مه‌چۆره‌لای ژن. هه‌یج نه‌بی حه‌فته‌یه‌ک جارێک به‌پشانه‌وه
«معه‌»ی خۆت پاک بکه‌ره‌وه. مێوه‌تا نه‌گات مه‌یخۆ. باستورمه‌زۆر مه‌خۆ.
که‌نیوه‌رۆژه‌ت کرد به‌سه‌ریا بخه‌وه. که‌شیت کرد به‌سه‌ریا بگه‌رئ. که
نوستی به‌سه‌ر لای چه‌پا بخه‌وه. زیاتر له‌شه‌و به‌سه‌ر لای راستا مه‌خه‌وه.
تا برسیت نه‌بی نان مه‌خۆ. که‌هینشتا دلت ئه‌با ده‌ست بگره‌وه. که‌تیرت
له‌شتیک خوارد، شوین چاوت مه‌که‌وه‌که‌پیت ئه‌لی: ئه‌وه‌شی هه‌ر
لئ‌بخۆ؛ واته‌چاوت دلی له‌و شته‌ئ‌ه‌چئ. به‌شه‌و که‌ویستت بنوی له
پیشا بچۆره‌سه‌ر ئاوده‌ست، ئیشته‌به‌و چوونه‌هه‌بی یا نه‌بی. شتی گه‌رم
مه‌خۆ. ماست و ماستاو زۆر به‌که‌لکه‌بۆ له‌ش. ده‌ستوور (حوقنه‌) بۆ له‌ش
وه‌کوو ئاو وایه‌بۆ دار.

بۆ قازیه‌کان

٦٩. به‌و پیری شه‌وکیله‌ هه‌رکامپیکتان نه‌یزانن له‌ قازیه‌تیتان
ئه‌خه‌م؛ جا وریای خوۆتان بن.

دوو پیاو هه‌ریه‌که‌یان دایکی ئه‌وی که‌یانی هینا، وه‌ هه‌ریه‌که‌ له‌و
ژنانه‌ کورپیکیان بوو، ئه‌م کورانه‌ ئه‌بن به‌ چی یه‌ک؟

بۆ میژوو

٧٠. یه‌که‌م که‌س له‌ ولاتی سۆزاند که‌ هۆنراوه‌ی له‌ شیوه‌ی
هه‌ورامیه‌وه‌ خسته‌ ناو شیوه‌ی موکری «نالی» بوو.

٧١. یه‌که‌م که‌س که‌ مه‌قاماتی کوردی خسته‌ سه‌ر قه‌وانی «گرامافۆن»
سه‌ید عه‌لی ئه‌سغه‌ری کوردستانی و پاشان کاوئیساغای شه‌قلالا
و حه‌مدیه‌فه‌نی چایچی بوو له‌ سوله‌یمانی.

٧٢. یه‌که‌م خانووێک که‌ له‌ سه‌ر شیوه‌ی تازه‌ دروست کرا له‌
سوله‌یمانی ئه‌و خانووه‌ بوو که‌ ماوه‌یه‌ک کرا به‌ ئیداره‌خانه‌ی
زانکۆی سوله‌یمانی. له‌ سالی (١٩٣٥) ده‌ستی پێکرا. پاش ئه‌و، مالی
حاجی برایماغای خه‌فاف و مالی حاجی مه‌لاسه‌عیدی که‌رکووکی زاده
بوو. ئه‌مه‌ بێجگه‌ له‌ سه‌راکه‌ که‌ له‌ سه‌رده‌می میچه‌رسۆندا دروستکراو
نه‌خشه‌که‌ی له‌گه‌ڵ سه‌رای هه‌ولێردا یه‌کێک بوو.

٧٣. یه‌که‌م که‌س - جگه‌ له‌ مه‌عمووره‌کان - له‌ ئه‌هلیدا سه‌تره‌ و
پانتۆلی له‌به‌ر کرد له‌ سوله‌یمانی تۆفیق قه‌زاز بوو.

٧٤. یه‌که‌م که‌س له‌ناو مه‌لاکانا له‌ سوله‌یمانی که‌ فێستی سووری
به‌ میژه‌روه‌ له‌ سه‌ر نا، مه‌لا مسته‌فای حاجی مه‌لا په‌سوول بوو.

ئەمە ئەهلی و مەلاکان ئەلیم، ئەگەینه حاجی مەلا سەعیدی مەبعووس
پیشتر له سەریا بوو.

٧٥. یەكەم كۆتییكی گەورە‌ی كوردی كه چاپكرا و به جزوبەندی
فەننیه‌وه كه‌وته بازار، چاپی دووه‌می میژووی ئەده‌بی
كوردی بوو كه له سالی (١٩٥٢) دا دەرچوو.

٧٦. یەكەم «گەشتیك» كه به كوردی نووسرابێ و چاپ كرابێ
گەشتیك له كوردستانی عەلانی ددین سەججادی بوو كه له
سالی ١٩٥٦ دا دەرچوو.

٧٧. یەكەم كۆتیب كه له بارە‌ی لێكۆڵینه‌وه‌ی ئەده‌بی كوردی (نەقدی
ئەده‌بی) به كوردی له چاپ دەرچوو بیت، كۆتیی «نرخ شناسی»
عەلانی ددین سەججادی بوو كه له سالی (١٩٦٩) چاپ كراوه. (ئەمە
پروپاگەنده نییه، عەلانی ددین سەججادی پێویستی به‌وه نییه به‌لام
ئەمە بۆ میژووه).

تەزییح

٧٨. له سەده‌ی یەكەمی كۆچییه‌وه تەزییح له «بێزەنتی» سیه‌كانی
رۆژه‌لاته‌وه كه‌وته ناو عەرەبه‌كانی سەرەتای ئیسلام و پاشان
هەموو ئیسلامه‌كانه‌وه. پێشتریش له هیندییه‌كانه‌وه كه‌وتۆته ناو
بێزەنتیه‌كانه‌وه، كه كه‌وته ناو ئیسلامیشه‌وه، هەروا به‌بێ نازی مایه‌وه،
ته‌نانه‌ت له سەده‌ی سییه‌می كۆچیدا زیاتر ژنان و پیاوانی پارێزگار
به‌كاریان ئەهێنا. پاش ئەوه‌ ورده‌ ورده‌ له هەموو ولاتانی ئیسلامیدا بڵاو
بووه‌وه.

ته‌زبیحات به سه‌ره‌تای داهاتنی ئیسلام و سه‌رده‌می پئیغه‌مه‌ردا ع‌ل‌ل‌ل‌ه‌ع‌ل‌م‌س‌ل‌ه‌ به ورده به‌رد (چه‌و) و ناوکی زه‌یتوون ئه‌کرا. که ته‌زییح بلاو بووه‌وه، ئه‌م، شوینی ئه‌وانی گرت‌وه. له کورده‌واری خانه‌قاکانی نه‌قشبه‌ندی هه‌ر به‌و ورده به‌ردانه‌ زیکر ئه‌که‌ن، به‌لام ته‌کیه‌کانی قادری ئه‌و به‌ردانه‌یان گۆرپوه‌ته‌وه به‌ته‌زییحی ده‌نک گه‌وره‌ی سه‌دویه‌ک دانه‌یی. له خانه‌قاکانا ئه‌و ورده به‌ردانه‌ کۆمه‌ل کۆمه‌ل دانراون هه‌ر سوفیه‌ک سه‌د دانه‌ی لی دینیت و زیکری خۆی پئی ئه‌کا.

کووره‌ی پۆژ

79. کووره‌ی پۆژ شتیکی خری وه‌کوو تۆپه به‌ناو خۆیا هه‌موو وه‌کوو پزیسکه‌ی ئاگره. ئه‌م پزیسکانه به‌یه‌کا دین و ده‌چن و ته‌قینه‌وه. له هه‌ر ده‌قیقه‌یه‌کا گه‌لی ملیار ته‌قینه‌وه له‌ناو ئه‌و کووره‌یه‌دا دروست ئه‌بی. له‌م پزیسکانه و له ته‌قینه‌وه‌ی ئه‌م پزیسکانه ئه‌و کووره گه‌وره سووتینه‌ره په‌یدا بووه. خۆر ملیۆنی جار له زه‌وی گه‌وره‌تره، سێسه‌د هه‌زار جار له ئه‌رز قورستره.

ئه‌م کووره‌یه درێژیه‌که‌ی له‌م سه‌ره‌وه یۆ ئه‌و سه‌ر-واته قوتره‌که‌ی- هه‌شت سه‌دوشه‌ست و پینج هه‌زار میل دووره. ئه‌و ئه‌ستیره هه‌ره به‌چوکانه که ئیمه به ئاسته‌م ئه‌یانینین ئه‌وانه زۆر له‌و کووره‌ی پۆژه گه‌وره‌ترن. تۆ ئه‌زانی ئه‌ستیره‌ی قوتب چه‌نده دووره له ئیمه‌وه؟ ئه‌ستیره‌ی قوتب چوارسه‌دوشه‌ست و پینج سال به‌برینی تیشکی پۆژ له ئیمه‌وه دووره؛ واته: کاتی که پروناکی له‌م ئه‌ستیره‌وه سه‌ر هه‌له‌دا به (670) سال ئه‌گا به ئیمه به‌مه‌رجیک له هه‌ر سانیه‌یه‌کدا سه‌دوهه‌شتاوشه‌ش هه‌زار میل بپری، وه بلاو بوونه‌وه و په‌ره سه‌ندنی ئه‌و ئه‌ستیره‌یه دووه‌هه‌زار و پینجسه‌د جار زیاتر و به‌هێزتره له بلاو بوونه‌وه و په‌ره‌سه‌ندنی پروناکی کووره‌ی پۆژ.

۸۰. کورد، به سروشت پهنگی سووری خوش ئه‌وی، پیره‌مێرد ئه‌لی:

من پهنگی سوورم بۆیه خوش ئه‌وی

مژده‌ی شه‌فه‌قی لی ده‌رئه‌که‌وی

به‌لام له‌ راستیدا ئه‌مه‌ شتیکی سروشتیه. کورد خۆی‌شی هه‌ستی
پێ نه‌کردوو، ئه‌وه‌نده‌ هه‌یه‌ غه‌ریزه‌که‌ی ویستوویه‌تی. ئه‌و هه‌یزه‌ که
هه‌یزی بینینه‌ و له‌ چاودایه‌، واته‌ ئه‌و هه‌یزه‌ که‌ شت ئه‌بینی، کاتی که
پرووبه‌پرووی تی ئه‌کا که‌ هه‌موو زه‌راته‌که‌ی له‌ ئۆینی خۆی ئه‌کشیته‌وه‌ به
هه‌موویانه‌وه‌ پروو ئه‌که‌نه‌ ئه‌و پهنگه‌ سووره‌. وه‌کوو بلیت پهنگه‌ سووره‌ که
له‌ خۆیا کۆ بکاته‌وه‌، به‌پنجه‌وانه‌ی پهنگی ره‌ش و پهنگه‌کانی تر، ئه‌وان
هه‌یزی بینینی چاو ته‌نگ ئه‌که‌نه‌وه‌، نایه‌لن ئه‌و نووره‌ به‌ ته‌واوی بگاته
ناخی پهنگه‌ که‌. جا ئه‌مه‌یه‌ فه‌لسه‌فه‌ی ئه‌وه‌ که‌ کورد به‌ غه‌ریزه‌ پهنگی
سووری خوش ئه‌وی؛ ئه‌و غه‌ریزه‌یه‌ ئه‌مه‌ی دۆزییه‌وه‌.

۸۱. کورد ئه‌لی: «پیاو پاره‌ په‌یدا ئه‌کا و ژن ئاگاداری ئه‌کا». ئه‌م
قسه‌یه‌ له‌ فه‌لسه‌فه‌یه‌کی قووله‌وه‌ هاتوو. ئه‌بوا هه‌ر وا بوایه‌،
که‌ چی ئیسته‌ پنجه‌وانه‌ بۆته‌وه‌. به‌ مه‌رقه‌دی کاکه‌ حمه‌د پیاو پاره‌ په‌یدا
ئه‌کا و ژن به‌ قوریا ئه‌با!.

۸۲. سه‌رینی نه‌رم و ره‌ق له‌ کاتی نوستندا کار ئه‌کاته‌ سه‌ر خه‌و
بینینی خوش و ناخۆش. چونکه‌ ژیر سه‌ر که‌ ره‌ق بوو ده‌ماری
سه‌ر کرژ ئه‌بیته‌وه‌ و ورده‌ ده‌ماره‌کانی سه‌ر ئه‌وانیش توند ئه‌بنه‌وه‌. له‌م
ئیشه‌ ئه‌و هه‌لمه‌ی که‌ له‌ناو میشکه‌ که‌دا په‌یوه‌نده‌ به‌ هه‌ست پۆشراوه‌کانه‌وه‌،
جموجووله‌که‌ی له‌ عاده‌تی خۆیا نامینی، خه‌و بینینه‌که‌ به‌ شتیکی سامناک
ده‌رئه‌که‌وی.

٨٣. ئەم سامانه‌ی ئیمه‌ وانه‌ زانین چاومان لیه‌ و که‌ چی‌ چاوی‌شمان
 لیتی نییه‌، زۆر سه‌یره‌. هه‌ر ته‌نیا قسه‌یه‌کی‌ کورت له‌ ئەستیره‌کانیه‌وه‌
 ئەکه‌ین وانه‌ زانین هه‌زاران ئەستیره‌ی تێدا یه‌ که‌ چی‌ وانه‌ نییه‌؛ به‌ لک‌وو ته‌نگی
 به‌ گه‌لێ ملیۆن هه‌لچنیوه‌. ئەگه‌ر واتزانی که‌می‌ کردوو هه‌یج لیتی پامه‌ وه‌سته
 و بیژیره‌.

تیشکی‌ پرووناکی‌ له‌ هه‌ر سانیه‌یه‌کدا (١٨٦) هه‌زار مایل‌ ئەبرێ و تیشکی‌
 مانگ به‌ سانیه‌یه‌ک ئەگا به‌ ئیمه‌ی‌ پرمووزنی‌ سه‌رزه‌وی‌. که‌ ئەرزه‌که‌ی‌
 ئیمه‌ به‌ چاوه‌ و ئەستیرانه‌وه‌ ئەلینی‌ خرنوکه‌یه‌!

هه‌ی‌ پۆڤ به‌ هه‌شت ده‌قیقه‌، واته‌ به‌ (٤٨٠) سانیه‌. که‌واته‌ دووری‌
 پۆڤ له‌ ئیمه‌ (٤٨٠) ئەوه‌نده‌ی‌ دووری‌ مانگه‌. ئەگه‌ر شه‌و و پۆڤیک
 بیست و چوار سه‌عات وه‌یا (١٤٤٠) ده‌قیقه‌ وه‌ مانگیك (٣٠) پۆڤ و سالتیک
 (١٢) مانگ بێ، پرووناکی‌ ئەستیره‌ی‌ قوتب به‌ (٤٨٦) سال‌ ئەگا به‌ ئیمه‌!
 ئەستیره‌یه‌کی‌ تر هه‌یه‌ له‌و سه‌ره‌ ئیمه‌ پینی‌ ئەیژین «ژنه‌ تاوسه‌».
 پرووناکییه‌که‌ی‌ به‌ دوو ملیۆن سال‌ ئەمانگاتی‌. ماشائهللا له‌ ئیشی‌ خوا! له‌م
 ئاسمانه‌دا وه‌یا بلتین له‌م بۆشایی‌ دوا‌یی‌ نه‌هاتووێ ئاسمانه‌دا به‌ ملیارد
 ئەستیره‌ هه‌یه‌ که‌ گه‌لێ‌ ملیارد سالی‌ ئەوێ تا پرووناکییه‌که‌یان بگا به‌ ئیمه‌.
 ئەگه‌ر به‌روا ناکه‌ی‌ گوریسینک بگره‌ به‌ ده‌سته‌وه‌ به‌ تیشکی‌ ئەستیره‌که‌دا
 هه‌لزنێ تا ئەگه‌یه‌ته‌ ئەوسه‌ر، له‌ولاوه‌ به‌ گوریسه‌که‌ ورده‌ ورده‌ بیپیوه‌ تا
 ئەگه‌یه‌ته‌ ئەم سه‌ر.

له‌م گه‌رانه‌تا به‌ناو ئەستیره‌کانا تووشی‌ فره‌ شتی‌ سه‌یر سه‌یر ئەبی‌.
 ئەو وه‌خته‌ دیته‌ سه‌ر ئەوه‌ که‌ ته‌نیا ئەرز جینگای‌ ئاده‌میزاد و گیانه‌به‌ر
 نییه‌، به‌ لک‌وو له‌ هه‌ندی‌ له‌وانا گه‌لێ‌ زیاتر هه‌یه‌ و ئەوان رڤسخه‌ن به‌ ئیمه‌
 ئەکه‌ن؛ - ئیمه‌ی‌ ئاده‌میزاد - به‌ککوو له‌ وی‌ عه‌لامه‌تێ.

۸۴. له ناو کورددا له خۆراییی ئەم قسە یە بلّاو نەبۆتەووە که ئەلّی:
«بونگووسە بالّا و چل گەزە پێشە».

«لوئیس کۆلون» لە فەرەنسا که (۷۸) سال عومری بوو، وە لە سالێ (۱۹۰۴) دا توو خووش، تەنیا پێشەکه‌ی سی مەتر و نیو بوو. وەکوو چۆن جاران پادشا و که‌شیشەکان داوینێ جوبەکانیان لە دواووە خولامەکان بۆیان هەلەگرتن، «لوئیس کۆلون» یش لە پێشەووە ئەبوا یەکیک داوینێ پێشەکه‌ی کلافە بکردایە و بیگرتایە بە دەستیەووە بۆ ئەو نەپرژیتە سەر ئەرزەکه‌ووە.

۸۵. توخوا برا ئەگەر نەتزانێوە بیزانە: هەر تاقە زەلامێک توو بیگری،
بە جۆریکی ئیعتیادی لە ماوێ (۷۸) سالدا (۶۶۶) ملیۆن
جار هەناسە ئەدا. ئەگەر برپوا ناکە ی لە خۆتا تاقی بکه‌رەووە که بە یەک
دەقیقە شانزە جار هەناسە ئەدەیت، وەیا چکی بچۆ بەولاترەووە لە
سەعاتیکا هەزار هەناسە ئەدەیت.

۸۶. ئەزانی ئەگەر لە کاتی پزمینا مرووف چاوی نەنووقینێ دەست
ئەکا بە تر کەندن. سا بەخوا برا چاو بنووقینێ و نەنووقینێ هەر
ئەبێ بینووقینێ؛ چونکه پزمینی بێ چاو نوقاندن هەر نابێ. ئەمەش
لەبەر ئەوەیە که دەماری ناو بۆریە ی «سی» و گەروو بە تەوژمی پزمینەکه
کوور ئەبیتەووە. ئەو دەمارە چوووە ناو پیلووەکانی چاویشەووە، بەو هۆیەووە
پیلووەکان گرژ ئەبنەووە و چاوەکه ئەنووقی.

۸۷. توخوا ئەمە مۆجزە نییە؟: منالی شیرەخۆر ئەتوانی لەگەل شیر
خواردنەکه‌دا هەناسەش بدا پێکه‌ووە. که‌چی گەورە ئەمە ی
پێ ناکرێ!

٨٨. ئەزانی هەر تاقە عینسانیک ئەوە‌نده‌ی ئاسنی تێدایە‌ که
بزماریکی پێ‌ دروست بکری. کورە‌ بیجگە‌ له‌ مه‌ش ئە‌وه‌نده‌ی
فسفۆری تێدایە‌ که‌ دووسە‌ دار شقارتە‌ی پێ‌ دروست بکری!

٨٩. کورە‌ مۆ‌جزە‌یه‌کی‌ تر: می‌شوو‌له‌ تۆ‌ چیت (٢٢) دانت هە‌بی‌!
به‌خوا سه‌یره‌ ئە‌سپ بۆ‌یه‌ به‌ پشووه‌ له‌ هه‌راکردنا، چونکه‌ سه‌لی
نییه‌. خوا هه‌قه‌ حوشریش زراوی نییه‌.

حه‌یوانی شاخدار سمی نییه‌. دیاره‌ ئە‌و حه‌یوانه‌ی سمی نه‌بی‌ شاخی
هه‌یه‌. کورە‌ بیجگە‌ له‌ ئاده‌میزاد. ئە‌ویش حه‌یوانه‌، که‌ چی نه‌ سمی هه‌یه‌
و نه‌ شاخ. ئە‌وه‌ نازانم که‌ له‌ وه‌ختی په‌شیمانیدا شاخی لی‌ برۆی!

٩٠. بورجه‌که‌ی شاری «بیزا» له‌ ئیتالیا گوایه‌ بستیک به‌ لایه‌کدا خوار
بۆ‌ته‌وه‌ و هەر ناکه‌وئ. ئە‌مه‌ له‌ هه‌موو دونیادا ناوی ده‌رکردووه‌،
که‌ چی مناره‌که‌ی مزگه‌وتی ئامیدی له‌ خواره‌وه‌ تا سه‌ره‌وه‌ زیاتر له‌ بستیک
خوار بۆ‌ته‌وه‌ هەر ناشرووخ، که‌ چی که‌س ناوی ناهینئ!

٩١. شای فەرهنسه‌ «شارلی» هه‌شته‌م که‌ له‌ (١٤٧٨)دا مرد، ژنه‌ به‌
مه‌ینه‌ته‌که‌ی بۆ‌ی رە‌شپۆش بوو. ئە‌م رە‌شپۆشییه‌ی ئە‌و
- به‌داخه‌وه‌ - بوو به‌ باو له‌ ولاتانی‌ تر. ئە‌ری‌ بابە‌ ئیمه‌ چیمان داوه‌ به‌ سه‌ر
رە‌شپۆشییه‌وه‌؟ بۆ‌چ واز ناهینن!؟

٩٢. هەر گیانه‌به‌ریک له‌ سه‌ر زه‌ویدا هه‌یه‌ له‌ ده‌ریاشا هه‌یه‌، به‌لکوو
زۆری‌ وا هه‌یه‌ له‌ ده‌ریادا هه‌یه‌ و له‌ سه‌ر زه‌ویدا نییه‌. هه‌ندئ
له‌ گیانه‌به‌ره‌کانی ده‌ریا می‌زووی‌ دروستبوونیان ئە‌گه‌رپێ‌ته‌وه‌ بۆ‌ هه‌شتا ملیۆن
سال له‌ مه‌وپێ‌شتر. بروا ئە‌که‌ی بیکه‌، بروا ناکه‌ی بچۆ‌ تاقی بکه‌ره‌وه‌.

تافگه‌ی ئیلاخ

۹۳. دوو پیاوی لال له و سه‌ره‌وه له پێیه‌کی چۆلا به‌یه‌ك ئەگەن.

یه‌كه‌میان له‌وی‌تر ئەپرسی: «ئێه‌ررێ بێرا گ‌گ‌گیان بێو کوی

ئێو‌غر ئێه‌ك‌كه‌ی؟»

کابرای دووه‌م واتێ ئەگا كه‌ ئه‌م پیاوه‌ گ‌الته‌ی پێ ئەکا به‌لام گوێی

نادات. ئەمیش ئەپرسی: «ئێه‌ی بێرا گ‌گ‌گیان ئێه‌تتۆ بێو ک‌ک‌ک‌وی

ئێه‌چی؟»

کابرای یه‌كه‌م واتێ ئەگا كه‌ پیاوه‌ی دووه‌م لاسایی ئەکاته‌وه‌، تووره‌

ئەبێ و ئەلێ: «ح‌ح‌ح‌یزی ک‌ک‌ک‌ه‌ران بیاو! بێوچی لاس‌س‌س‌اییه‌م ئەکه‌یت‌ه‌وه‌؟»

دووه‌م ئیتر تووره‌ ئەبێ و ئەلێ: «ه‌ه‌ه‌ه‌ی س‌س‌س‌ه‌ گ‌گ‌گ‌باب بێو‌چ‌چ‌چی

ج‌ج‌ج‌نیۆم د‌د‌د‌ه‌ه‌یتێ؟»

- «ئێه‌ی ت‌ت‌ت‌ۆ بێو‌چ‌چی لاس‌س‌س‌اییه‌م ئێه‌ك‌ک‌ک‌ه‌یت‌ه‌وه‌؟»

به‌م جو‌ره‌ له‌م وت‌یه‌ك و له‌و د‌وان، ل‌ئ‌یان ئەب‌یت‌ه‌ ج‌ه‌نگ. پ‌اش ئەوه‌

باش له‌یه‌ك ه‌ه‌ئ‌ه‌ه‌ن و ه‌ه‌ر‌یه‌ك ته‌ماشا ئەکا ئەوه‌ی‌تر ل‌ال‌ه‌، یه‌كه‌م

ئەلێ: «خ‌خ‌خ‌ ئێه‌وه‌ خ‌خ‌خ‌ۆم وه‌هام».

ئەوی‌تریش ئەلێ: «ک‌ک‌ک‌وره‌ م‌م‌م‌ن‌یش وو‌وه‌ك ت‌ت‌ت‌ۆم».

ئەم‌جا ده‌ست ئەکه‌نه‌ ملی یه‌ك و ه‌ه‌ر‌یه‌كه‌ پ‌ێی خ‌وی ئە‌گر‌ی و ئە‌پ‌وا.

۹۴. کابرایه‌کی زه‌فتیه‌ ف‌ی‌ر بووبوو ه‌ر ج‌اره‌ كه‌ ئە‌چ‌وو‌ه‌ ح‌ه‌مام و

ئە‌ه‌اته‌ ده‌ره‌وه‌ به‌ ح‌ه‌مام‌چ‌یه‌كه‌ی ئە‌وت م‌ال‌تا‌وا ب‌ی و ل‌ی‌ی

ئەدا و ئەرپۇيشت، بەبى ئەو ھىچ پارەى ھەمام بەدات. وەخت واش بوو ماللاوايىە كەشى نە ئەكرد، پاست لىى ئەدا ئەرپۇيشت. بۆيەش وای ئەكرد چونكە زەفتىيە و خەلك ئاويرن قسەى لەگەل بكەن. رۆژنىك لەسەر عادەتى جاران ئەچى بۆ ھەمام، خۆى پرووت ئەكاتەو ئەچىتە ھەمامە گەرمەكە. وە كاتى دىتە دەرەو، سەير ئەكا جەلەكانى ھىچى نەماو، تەنھا پۆستالە چەكەكە و قايشە دراوەكەى پىشتى نەبى. ئەويش بە ھەمامچىيەكە ئەلئى: كوا جەلەكانم؟ ھەمامچىش ئەلئى: نازانم جەلت ھەبووە يان نەتبوو! برپا ناكەم ھەتبووبى!. ئەكەونە كىشەو؛ لە ئاخرا كابراى زەفتىيە ھەلئەستى پۆستالەكانى ئەكاتە پى و قايشە شەپكەى ئەبەستىتە پىشتى و ئەچى لە بەردەمى كابراى ھەمامچىدا تەق سەلامىكى بۆ ئەگرى و پروو ئەكاتە خەلكەكە و ئەلئى:

خەلكىنە بە وىژدانان من بەم جۆرە ھاتووم بۆ ھەمام؟ ھەمامچىيەكەش ئەلئى: «بەلئى بەو جۆرە ھاتووى. تۆ بۆ ھەمام نەھاتووى بۆ سىيەرى ئەشكەوتى جاسانە ھاتووى. يەكى بچى بۆ سىيەرى ئەشكەوت ديارە گەرمایەتى ئەچى بۆ ئەو ھەفتىكى بىتەو؛ كەواتە لەبەر گەرما خۆى پرووت ئەكاتەو».

(كابراى زەفتىيە تى ئەگا كە ھەمامچى لە كوئىو قسە ئەكا)

سالىك دەستەيە پۇلىس ئەچن بۆ ئەو شارەزوورە لە ئاوايى ۹۵. «قەدەفەر» ئەمىننەو. لە پاش ماوئەك ئەمرىان بۆ دى كە

بگەرپىنەو بۆ سولەيمانى. ھەموو كۆ ئەبنەو. تەماشائەكەن يەككىيان كەمە. ئەو يەكەش «ھەمە چاوشىن» ئەبى. مەكە ئەم ھەمە چاوشىنە ھەزى لە ئافرەتىكى جوان كروو. كە ئەزانى ئافرەتەكە لە مائەو نان

ئه‌کا به بیانوی برسیه‌تییه‌وه ئه‌چیته ژووره‌وه. ئه‌و که جاران ئه‌ییینی ئافره‌ت خۆی داپۆشییوو شیت بووبوو بۆی، ئیستا ئه‌م مه‌چه‌که نه‌رموشلانه‌شی هه‌لکردوه، هه‌ر به‌ته‌واوی هار ئه‌بی.

ئه‌چیته‌ پێشه‌وه داوا‌ی نانی لێ ئه‌کا. ئافره‌ته‌ش نایه‌وئ ده‌ری بکا، چونکه‌ ره‌وشتی لادئ وایه‌ یه‌کئ ده‌رکه‌ن که داوا‌ی نان ئه‌کا. پێی ئه‌لئ: برام فه‌رموو نان ئه‌وه‌ته‌ هه‌لگره‌. کابرا له‌ خۆشییا خه‌ریکه‌ بکه‌وێته‌ بال. هێز ئه‌داته‌ خۆی ئه‌چیته‌ پێشه‌وه‌ نانی هه‌لئه‌گرئ. که‌ یه‌که‌م پاروو ئه‌گرئ یه‌کئ لێ ئه‌دا. چی بکا، هه‌ر ژنه‌ ئه‌گریته‌ خۆیا ده‌ست ئه‌کاته‌ ماچ‌کردنی و خیراخیرا ئه‌لئ: به‌قوربانی چاوه‌کانت‌م لای که‌س مه‌لئ با ئابرووم نه‌چی. ژنه‌ی به‌سه‌زمانیش به‌فێله‌که‌ی نازانی، ئه‌لئ: مه‌ترسه‌ برام مه‌ترسه‌ لای که‌س ده‌نگ ناکه‌م.

نه‌خیر کابرا ده‌ست ئه‌داته‌ نانی دووه‌م، هه‌ر به‌چه‌شنی یه‌که‌مجار تریک‌تر به‌ر ئه‌داته‌وه. ئه‌مجاره‌ش په‌لاماری ژنه‌ ئه‌داته‌وه و ئه‌لئ: بیکه‌ به‌خاتری ئه‌ولیا‌یان لای که‌س ده‌نگ مه‌که‌ با ئابرووم نه‌چی!

ئه‌مجاره‌ ژنه‌ باش له‌ کابرا ئه‌گا. خۆی رانه‌پسکینئ و گور ئه‌داته‌ خۆی. تاو ئه‌داته‌ سه‌ره‌ بزوو‌تیکی قه‌وی و په‌لاماری ئه‌دا. زور باش دوو سه‌ری بزووت ئه‌مالئ به‌ سه‌روگو‌یلاکیا و ئه‌لئ: قه‌جه‌باب! نیازت هه‌یه‌ به‌ تر سواریشمان بی؟ یاللا ده‌ی. کابرا به‌ په‌له‌ ده‌رئه‌په‌رئ، نانه‌که‌شی به‌ده‌سته‌وه‌یه. له‌وه‌خته‌دا ده‌رئه‌په‌رئ ماله‌که‌ سه‌گی دریا‌ن ئه‌بی. سه‌گه‌ په‌لاماری کابرا ئه‌دا. کابرا له‌ په‌له‌په‌لی و له‌ولاوه‌ سه‌ر بزووت و له‌ملاوه‌ سه‌گ، پێ هه‌لئه‌نگو‌یت ئه‌که‌وئ. نانی له‌ ده‌ست ئه‌که‌وێته‌ خوا‌ره‌وه. ئه‌میش له‌ که‌ته‌که‌یا سه‌روگو‌ینی ئه‌که‌وێته‌ لای نانه‌که‌. سه‌گ که‌ چاوی به‌ نان ئه‌که‌وئ په‌لاماری نان ئه‌دا، که‌ نان هه‌لئه‌گریته‌وه

که لبه ی بهر گوڼی کابرا نه که وئ. نیوه ی گوڼ و نانه که پیکه وه نه با. کابرا خه لات ی خوڼن نه بی!

پولیسه کانی تر و خه لك کو نه بنه وه و نه لین: نه مه چیه؟ ثافره تیش له مال دیته دهره وه نه لی: نه م کابرایه هات برسی بوو، داوای نانی کرد. نانم دایه و گه پایه وه دواوه؛ سه گیک ی درمان هه یه سه گه که په لاماری دا کابرا. بلامانی. دهستی کرد به تر که ندن. سه گه که لای و ابوو نه مه ده مانچه ی پیوه نه نی. هیچ ده مانچه شی دیار نه بوو. له و وه خته دا نه میش که وت، سه گه که نیشته ملی و وای لی کرد. سه گه که ی ئیمه زور به سته زمانه، به لام کابرا تره که ی خو ی وای لی کرد.

پولیسه کان کابرایان هه لگرت بردیانه وه بو سوله یمانی. ئیتر له دوا ی نه وه مه نشوور بوو به «حه مه ترکه ن».

۹۶. ره فیق نه مین قادر، ناردی بو «پرشته» وتی: له و ولاتی ئالانه پی ریژنیك نه بی ئیشی هه ر چیلکه کیشان نه بی و له گه ل کچانا نه چوو. هه موو جار پرووی نه کرده کچه کان نه یوت: هاوړپیکانم با بچین بو چیلکه که مان. خو ی نه برده ریزی نه وان. کابرایه کی پیر که کونه هاوړپی پی ریژنه که نه بی و نه م قسه یه گو ی لی نه بی، پروو نه کاته پی ریژنه و نه لی: «پرتی قوونت نه ماوه و به قوزی کچان ده میزی».

۹۷. مه لا محه مه دی یاخیانی گتیرایه وه وتی: له «دولبیشك» پیاوړیک هه بوو کوڅخا نه ولایان پی نه وت. نه م کوڅخا نه ولایه پیاوړیکی ده وله مهند و بهرچاوتیر و میوانپه روهر بوو، به لام له له شولارا زور بچووک و که م نموود بوو.

جاریک ژنیک بار ی تر ی نه با بو نه وئ بیگورپتته وه به رزقی تر، له ناو

دیدا ئەپرسی: مالى كۆيخا ئەولا كامەيه، پيشانى ئەدەن. ئەچىتە ئەوئ بار ئەخا و لە سەربان دەست ئەكا بە بانگەواز كردنى ترى.

كۆيخا ئەولا لە مال ئەبى، دى بەلای ترییه‌وه دەست ئەكا بە سەبەتەدا، هەر جاره بۆلە ترییه‌ك دەردىنى و ئەيخوا. ژنه نایناسى، ئەلى: كۆره ئەوه بۆ لووت داژەندوو بە سەر تریكه‌دا؟ نازانى مالى فرۆشتە؟ بەخوا مەگەر كۆيخا ئەولا نەیه‌تەوه ئەبى پى بلىم هەر بە شەق بتكوژى. كۆيخا ئەولاش ئەلى: برۆ برۆ، لە ژنى كۆيخا ئەولا بەم! ژنه ئەلى: گووت خوارد، تۆ چۆن قسەى وا ئەكەى بە كۆيخا ئەولا؟

ژنه بانگەوازی تریى لە بیر ئەچىتەوه و ئەكەوێتە كۆستى كۆيخا ئەولادا، لە پاشا پى ئەلىن: كچى ئەوه كۆيخا ئەولا خۆیه‌تى. ئەلى: كۆيخا ئەولا بەم خانەدانیه‌ به‌خوا حەیفە ئەمە ئەگەر ئەویش بى ناماقوولى وا بكا. شەللا هەر وام بزانیايه كه لە مال نیه‌ چاوم بەو قەد و بالایە نەكەوتایە. ئەنجا كۆيخا ئەولا قاقا دەست ئەكا بە پىكه‌نین و ئەلى: تۆ بانگەوازی خۆت كردوو، ئێتر مەيكە. ئەلى: بارەكەى بۆ باركەن لە گەنم و سەربارىشى بۆ بخەنە سەر.

هەر رەفیق گىرايه‌وه وتى: جارێك مەلا حسینی «دەشتیوى» ۹۸.

وه‌عزى ئەدا لە سوله‌يمانى لە مزگەوتەكەى خۆيا. لە وه‌عزەكەدا وتى: لە حەدىسدا هەیه‌ ئەلى: «ئەرز لە سەر پششى گایە. گا لە سەر پششى ماسییه. كاسە لە سەر ئاوه، ئاو لە سەر بايه». كابرايه‌كى «زەروون»ى لە كۆرى وه‌عزەكەدا بوو هەر كردى بە كەوشەكانیا و بۆى دەرچوو. وتیان: بۆ كۆى؟ وتى: وازم لى بێنن با سەرى خۆم دەركەم وتى: «لەوه‌ زۆر ئەترسم منالێكى لاسار پختێك لە گاكە بكا، كه راپچەنى ئەرزەكە ژیره‌وژوور ئەبى».

وتيان: منال چۆن ئەگاتە لاي گاكە؟ وتى: برا منالى سولەيمانى شەيتان ئەدۆزىتەو، ئىستە ئەو گايە چۆن نادۆزىتەو؛ كە دۆزىيەو پېش ھەموو لايەك سولەيمانى ئەرووخى. نەوئەللا با تا زووە سەرى خۆم دەرکەم.

۹۹. كابرايەكى دەولەمەند ژىتىكى ھىنا زەماوەند و ئاھەنگىكى زۆرى گىپرا. لە پاش سى مانگ ژنەكە خولامىكى تۆى بوو. لە باوكەكەيان

پرسى: ناوى بنىين چى؟ وتى:

«ئەم منالە ديارە شاترى چاكە، نۆ مانگى بە سى مانگ برپوھ. كەواتە

ناوى بنىين پۆستە چى!».

۱۰۰. كابرايەكى «كرند»سى بەيانى لە مال دەرچوو، پاش نيوەرۆ گەراپەوھ بۆ مالەوھ. سەيرى كرد وا كورپە گەنجىكى جوان لە

مال دەرچوو و لەناو پارەوھ كە تووشى يەك بوون. كابرا زانى چ باسە، پرووى كرده كورپەكە وتى: «خوا بېيرى ئەم ژيانەى تۆ ھەتە، ھەر پۆژىك سەر بە مالىكا ئەكەى. بچۆ بۆ خۆت ژىتىك بىنەو كوو ئىمە ھىناومانە با چوار كەسىش لە تۆوھ خىرىكىيان دەستكەوئ!».

۱۰۱. كابرايەكى زۆردەيى ھەقدە ژنى ھىنابوو. سەر ھاتە سەر ژنى ھەژدەمىن. لىرەدا تووشى بوو بە تووشى پىرىژىتىكەوھ. يەكەم

شەو ئەچىتە پەردەوھ ئەلئ:

سەلاموھەلىك ئەى بووكى پەردە ھەقدەم ھىناوھ بە تۆوھ ھەژدە ژنەكەش بە نازىكەوھ لايەكى لى ئەكاتەوھ، گۆشەيەكى چارشىوھكەى لا ئەدا و ئەلئ:

عەلەيكەسەلام ئەى زاواى زۆردە ھەژدەم كردووھ بە تۆوھ نۆزدە

رۆلە ئەزانى كوز چىيە؟ وتى: ئەي چۆن نازانم كوز ئەو كووژەلەيە

كە شىن ئەبى و بە نانه وە ئەيخۇن؛ زۆر خۆشە. سۆفى ھەمە ھەسەن
وتى: خوا داويە. كۆرەى بىردە وە بۆ مالە وە، خۆى بارگەى پىنچايە وە چو و
بۆ ھەج. كۆرە لە مالا بوو بە رەنجەرئىكى باش.

كۆرەى رەنجەر بۆرە زەلامىكى چاك ئەبى، سۆفى ژن خۆى لى خۆش
ئەكا. بە لام كۆرە زۆر گىل ئەبى. ئىوارەك ئاگر ئەكەنە وە لەگەل كۆرەدا
دووبە دوو لەمبەر و لەوبەرى ئاگرەكە وە دائەنىشن. حاجى ژن دەرپىى
لە پىندا نابى. بە جۆرئ دائەنىشى كە دوابراوەكەى دەم بىكاتە وە! كۆرە
چاوى پى ئەكە وى. ئەلى: خانم ئە وە قەلەشە چىيە لە وى؟ ئە وىش
ئەلى: پۆلە ئە وە پۆژىك ئاغەت بە تەور دارى ورد ئە كرد، منىش ھەروا
دانىشتبووم، تەورەكە دەرپەرى داى لە وى بىرىندارى كرد، وا بەم جۆرە
دەمى كراو تە وە. كۆرە وتى: ئەى چاك نابىتە وە؟ وتى: بەرىوەللا ئەگەر
تىمار بىكرى چاك ئەبىتە وە، ئەبى پۆنى تى كرى.

كۆر ئاگای لە ھىچ نىيە، زۆر بۆى ئەكە وىتە ھەم و پەژارە وە. ژنە
ئەزانى كۆرە دۆش داماو ئاگاشى لە ھىچ نىيە، پىنى ئەلى: پۆلە! ھەم
مەخۇ تۆ ئەتوانى تىمارى بىكەى. كۆرە ئەلى: ئاخىر نازانم. ئەلى: من خۆم
فىرت ئەكەم چۆن دەرمىنى كەى. ھەلئەستى لىنگە و قووج بۆى ئەكە وى
و بە كۆرە ئەلى: وەرە ناو لىنگە وە. كە ئەچى و ھەيتە بۆنى دوابراوەكە
ئەكا راست ئەبىتە وە. ژنە ئەلى: بىخەرە سەر كۆنەكە وە پالى پىو نى.
بەلى، ئە وىش وا ئەكا. لە وەختەدا كە ئەيە وى پەھەت بىى ژنە سەير
ئەكا كۆرە زۆر شەرە. ئەلى: ئە وە چىيە؟ ئەلى: خانم نازانم يا ئەمرم يا گوو
ئەكەم بە خۆما. ئاغازنىش ئەلى: قوونى خۆت توند بىگرە نامرىت.

ئىتر بەم جۆرە كۆرە فىر ئەبىت، ھەر بەينى نە بەينى ئەلى: ئاغەژن ھەستە
با شوپىن تەورەكەى ئاغام تىمار بىكەىن، بەلكوو تا دىتە وە چاك بىتە وە.

حاجی له حج نه گه ریته وه و کورپه چي به پیریه وه هر له دوروه و بانگی نه کا نه لی: «ئاغا شوین ته وره که ی تو که ده می کرد بووه وه له ناو لنگی ئاغازنما هه موو پوژی. تیمارم نه کرد، که چی تا ئیسته هر چاک نه بوته وه!». حاجیاغای هه ناسه سارد به جارئ چووه تاسه وه و وتی: باشه باشه!.

۱۰۳. ره فیک حه مه ده مین قادر مه لا، له سوله یمانییه وه ناردی؛ وتی: سالیك فه قییه كه له «چه قر» هه بوو، هه ندی ته له به هاتنه نه وی. یه کیک له ته له به کان ویستی گالته یه كه به فه قیکه بکا. لیی پرسى: کاکه فه قی ناوت چیه؟ وتی: نه حمه د. وتی: کاکه فه قی ئیرایکت لی نه پرسم بزائم نه یزانی. وتی: فه رموو. وتی: «یا أحمق الحمار» م بو ئیراب که. فه قیکه وتی:

یا حه رفی «ندا» نه حمه ق ته رخیمه

میم مونا دا موفرده، مه عرفه ی میمه

«فعل» و «فاعل» بو وا مه جهوولن

ته له به و «حمار» هه ردوو مه فعوولن

باشه وا «حمار» هه ر ساله و ساله

به لام ته له به دایم به فاله^(۱)

نه لی: ته له به که به جارئ واقی وړ ما. وتی: کاکه فه قی ئیجگار واش نه. نه ویش وتی: کاکى خوّم جوابی سنان، قوزه لقورته.

۱. پتده چن نه سلی شیعره که ئوابن:

مونا داى موفرده، مه عرفه ی میمه

ته له به و «حمار» هه ردوو مه فعووله

به لام ته له به دایم به فاله

«یا» حه رفی «ندا»، «احم» ته رخیمه

«ق» فیعل، فاعیل له وا مه جهووله

باشه وا «حمار» هه ر ساله و ساله

چاۋ

۱۰۴. ھەر ھى ئەۋە: جارىكى واش لە «قاىكەن» بە سۈارى ئەسپىك
ئەدا بە لای دەستەيە كدا دانىشتىۋون لە بن كەپرىكا. قالە ناۋىكىيان
تيا بوو سەيرى كابراى سۈارى كرد وتى: «سەيرى ئەۋە ماينە كەن چۆن
مل و كلكى كىردوۋە بە يەك».

لەۋە ختەدا كابراى سۈار خەرىكى ئەۋە بوو سلاۋ بكا. ماينەكەى
سەرسىمىكى دا، كەۋت. كابرا بە ھەرچۆر بوو، ھەستايەۋە، ماين خۆى بۆ
نەگىراپەۋە چالتيك لە بەردەميا بوو، گلىر بوۋەۋە كەۋتە چالەكە و تۆپى. كابرا
چوو زىنەكەى لىي كىردەۋە و داى بە كۆلىا و چوو بە لای جەماعەتەكەۋە
وتى: توخوا جەماعەت ئەۋە كى بوو ئەۋە تىرەى تى گرتىم؟ وتيان: ئەۋە
فلان كەس بوو. ئەۋىش وتى:

«بەككو، بەخوا چاۋىكى پىس و تىژى ھەيە». ھەركە ئەۋە ئەۋەى وت،
كوتوپر قالە ھەردوۋ چاۋى كۆپر بوو. ئەۋىش وتى: باۋكم ھەق بە ھەق!.

۱۰۵. وتى: ژنىك ھەبوو لە «چەقز» پوۋرەخاتوونيان پى ئەۋت.
مەشھوۋر بوو كە چاۋى زۆر پىسە. پۆژنىك دوو كۆپى خۆى
لەگە لا ئەبى، ئەدەن بە لای خەرمانىكى زۆر گەۋرەدا. پوۋ ئەكاتە كۆپەكانى
ئەلى: پۆلە ئەم خەرمانى ھى كىيە؟ بەخوا خەرمانىكى بى ۋرەيە. يەكى لە
كۆپەكانى ئەلى: دايە - خوا بتگرى - ئەۋە خەرمانىكەى خۆمانە. پوۋرەخاتوون
خىراپە شىمان ئەيىتەۋە ئەلى: «گووم خوارد، توخوا ئەۋە چنگە كۆلۈشەكەى
خۆمانە. ئەۋە خۆ ھەر تۆزىكە». (كۆلۈش: قرچە مەلۆى بچوۋكى گەنم و
جۆيە).

۱۰۶. ئەمە یه‌کټکه له ئاموژگارییه‌کانی په‌حمه‌تی؛ ئەیفه‌رموو:

به‌زه‌بیته به‌مانه‌دا بیته‌وه تا خواش به‌زه‌یی به‌تو‌دا بیته‌وه:

- ژنیکی جوان که می‌رده‌کی چوو بێ بۆ سه‌فه‌ر.

- دلسووتاویك كه یه‌که‌مجار تووشی یاره‌که‌ی ئەبێ و حه‌یته‌که‌ی

هه‌ل‌ناستی.

- کابرایه‌ك كه ئەچیته ژووره‌وه بۆ شایه‌تی و کابرای تر ئه‌و شایه‌تییه‌ی

به‌دل نابێ؛ چونکه شایه‌تییه‌که‌ی ئه‌و له قازانجی ئه‌و نابێ. کابرا لێی

مۆر ئەبیته‌وه ناوچاوی لێ کرژ ئەکا.

- ئەو ده‌سته‌یه که له‌سه‌ر میزی خواردنه‌وه دانیشتون قومیکیان

خواردوو و هیشتا سه‌رخۆش نه‌بوون، عه‌ره‌قه‌که‌یان پ‌ژاوه.

- کوره‌گه‌نجیك كه به‌ ده‌ست ژنیکی پیری قوت‌په‌وه گیرى خواردوو.

- كچيک كه «بن» که‌ی نه‌ماوه و شه‌وی گواستنه‌وه‌شی نزیک پۆته‌وه.

- ئەو ژنه که جلیکی ته‌پری له‌سه‌ر ته‌ناف هه‌ل‌خستوو، کوتوپر ته‌نافه‌که

ئه‌پ‌چ‌پ‌ر، جله‌کان ئەکه‌ونه سه‌ر خۆله‌که. ئەویش ئەلێ: ئەی.

ع‌لی باپیر هه‌بوو خۆی له‌خۆیا دنیا‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ بوو. ئەو

۱۰۷.

ژیانه‌ی به‌لاوه‌ژیان بوو که له‌گه‌ل کورانی نه‌ونه‌مامانا راپیوی‌رێ.

تۆیش ئەیناسی.

جاریك شه‌و ئەبێ ئەو کوره‌ی که‌ دلی له‌م سه‌نده‌بوو، وه‌ ئاواره‌ی

ده‌شت و هه‌ردی کردبوو، تووشی ئەبێ. ده‌ست ئەکا به‌گه‌مه و گالته

کردن له‌گه‌ل‌یا. کوره‌به‌مسته‌کۆله‌به‌ر ئەبیته سه‌روگو‌یلاکی ع‌لی عاشق.

له‌م چنگه‌پ‌رچییه‌دا ده‌ستی خویناوی ئەبێ، یا خوینی خۆی یا خوینی

سه‌ر و پۆته‌لاکی کاکه‌ ع‌لی. ئەوه‌نده‌ی تر تووره‌ ئەبیته و ده‌ست ئەداته

خه‌نجه‌ر له‌کاکه‌عه‌لی. ئه‌ویش ئه‌لێ: به‌خوینی عاشقان ئه‌و ده‌سته
جوانه‌ت وا که‌په‌نگینه، به‌خه‌نجه‌ری دی نییه‌ حاجه‌ت. چیه‌ ئه‌م جه‌ور
و ئه‌م کینه‌؟

مه‌لا سمایلی کانیسکان جارێک له‌ سه‌ربانی مزگه‌وتی گه‌وره‌دا
١٠٨. بانگی ئه‌دا و به‌ده‌م بانگه‌که‌وه‌ به‌سه‌ر بانه‌که‌دا هه‌پای ئه‌کرد.
شیخ قادری حه‌فید چاوی لێ بوو پێ و ت: مه‌لا سمایل ئه‌وه‌ بۆچ به‌ده‌م
بانگه‌که‌وه‌ هه‌پا ئه‌که‌ی؟ وتی: قوربان خه‌لک پێم ئه‌لێن: تۆ له‌ دووره‌وه
ده‌نگت خۆشه، به‌ده‌م بانگه‌که‌وه‌ هه‌پا ئه‌که‌م با له‌ دووره‌وه‌ گویم له‌ ده‌نگی
خۆم بێ بزانه‌م پاست ئه‌که‌ن که‌ من له‌ دووره‌وه‌ ده‌نگم خۆشه‌!. شیخ قادر
ده‌ستی کرد به‌ پێکه‌نین و وتی: خوا بتگرێ مه‌لا سمایل بۆ خۆت و بۆ
قه‌ست.

مه‌لا عه‌لی حاجی په‌سوول هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی جارێک
١٠٩. ئه‌حه‌مه‌دی کورێ ئه‌که‌وێته‌ ئاو بیریکه‌وه‌. مه‌لا عه‌لی سه‌ر شوڤ
ئه‌کاته‌وه‌ به‌سه‌ر بیره‌که‌دا ئه‌بیینی، پێی ئه‌لێ: «کورم مه‌چوو به‌ هیچ
لایه‌کدا تا ئه‌چم گوریسێک دێنم و رات ئه‌کیشمه‌ ده‌ره‌وه‌!».

حه‌کیم گێراپه‌وه‌ له‌ هه‌ولێر وتی: له‌ گوندی «قوشته‌په‌» پیاوێک
١١٠. ئه‌چێته‌ لای مه‌لاکه‌ ئه‌لێ: مامۆستا پیاو که‌ ئه‌چێته‌ سه‌ر پێشاو
و-بلامانی- تا چه‌ند قنگی بشوا پاک ئه‌بیته‌وه‌؟ ئه‌ویش ئه‌لێ: برام هێنده
بشوا تا جیره‌ی لێوه‌ دێت.

ئه‌مجا کابرا ئه‌چێته‌ سه‌ر ئاوده‌ست هه‌ر ئاو ئه‌کا به‌ خۆیا ئه‌یشوا و
ده‌ستی پیا دینیت. دێته‌ ئه‌وه‌ جیره‌ی لێوه‌ بیت، تریک ئه‌که‌نی. ئه‌لێ:
«ئه‌ی به‌ کێری مه‌لاوه‌ چاک جیره‌ی لێوه‌ نه‌هات!».

۱۱۱. هەر ئەو گێرپایەوه وتی: لە گوندی «عاللا» مام پیرداود ئە چوو
 بۆ شار، ژنان دەوریان لێ دا هەریەکە چەند دراویکیان دایە
 بۆیان بدات بە شت. ژنیک لە ناو ژنەکانا ئەویش چوو بە لای مام پیرداود
 وتی: مام پیرداود بە سەدەقە‌ی سەرت بم! وی مەجیدیەم لۆم بەرە لۆم
 بدە بە دوو گەز جانگ لۆ ئاوەرکراس چم نینە.

مام پیرداود دوو گەز جانگی لۆ هینا پلکە‌ها مین ئاوەر کراسیکی زۆر
 تەسک و ترووسکی لێ کرد و هەندیکیشی مایەوه دای بە سەریا و چوو
 لە ناو ژنەکانا دەستی کرد بە شایی و ئەبوت: هاوەر کراسم بە هاوەر کراستان،
 چەقە‌لانی شەم بە بەرتان. (چەقە‌لانی: لە چکە).

۱۱۲. حەمە‌عە‌لی مە‌لا محە‌مە‌د گێرپایەوه وتی: جارنیک لە «چناران»
 رۆژی جومعه ئەبێ و خە‌لکە‌که هەموو ئە‌چن بۆ نوێژی
 جومعه؛ لە نوێژی جومعه‌شا ئەبێ چل کە‌س بن، ئەوان سێ و نۆ ئە‌بن.
 چاوە‌گێرن سە‌یر ئە‌کە‌ن مامە‌حە‌مە‌ نە‌هاتوو، ئە‌چن بە‌ دوویا ئە‌لین:
 پیاوە‌تیت بێ وەرە با جومعه‌کە‌مان تە‌واو بێ. ئە‌ویش ئە‌لێ:
 «خۆ‌ مآل و بیست نییە؛ من دوو کورم لە‌ جمعه‌دایە. بە‌ خودای باهم!
 پێ‌ بێت و نایمە‌ بە‌ر پێ؛ لە‌ کوێ‌وه‌ هاتوون بچنە‌وه‌ بۆ ئە‌و شوێ‌نه».

۱۱۳. هەر ئەو گێرپایەوه وتی: مە‌لا محە‌مە‌د دەرگە‌لە‌یی هە‌بوو، مە‌لا
 بوو لە «گە‌لآله». رۆژی جمعان - کە‌ سە‌لامی جومعه‌ی ئە‌دایە‌وه -
 هە‌لئە‌ستا رۆوی ئە‌کرده‌ خە‌لکە‌که ئە‌بوت:
 «سە‌گباينه! چاوان زە‌ق مە‌کە‌ن، کێ‌ر و رە‌ق مە‌کە‌ن و لە‌ قوزی ژنی
 خە‌لکی رۆ‌کە‌ن!».

۱۱۴. پیاویکی سمال عوزه یری ئەبى به میوانى مه لایەك. مه لاکه ده ورییه کی بچووک چىشتى برنج له گەل دوو سى نان ئەهینى و به میوانه که ئەلئى: فەرموو. کابراش دەست درىژ ئەکا بۆ پاروو. مه لا دەستی ئەگرى و ئەلئى: «کتىب ئەفەرمووئى: بیسمیلا بکه؛ ئەگینه شه یاتین و جنۆکه له گەلمان ئەخۆن». که له نان خواردن ئەبنه وه مه لا ئەلئى: چاوت لى بوو بیسمیلا چەند به بهرەکەت بوو؟ کابرا هەرچەندە تیریشى نه خواردبوو به ناچارى وتى: بهلئى قوربان واسه.

چەند پوژىکی پى چوو به رىکهوت مه لا ئەبى به میوانى سمال عوزه یری. کابرا له نگه ریه کی زل نان و پۆن و شلکینه ئەهینى و دایه نى ئەلئى: فەرموو: مه لا قۆلى لى هەلئەکا ئەیه وئى بلئى: بسمیلا، کابرا توند دەست ئەگرى به سەر دەمیا و ئەلئى: وه که لام بیژى بیسمیلا دەم و دگانت ئەشکینم. تۆ ئەگەر ئازای هەى جن هەى جن بکه. خۆى هەردوو قۆلى رانه وه شینى و دەست ئەکا به های جن های جن بیتنو بیتنو!

۱۱۵. کابرایه کی کورد پوژىک ئەبى به میوانى پیاویک؛ نان دائه نین. میوانه که یه کهم پاروو هەلئەگرى بیبا بۆ دەمى، خانه خوێکه ئەلئى: «برا راوهسته پارووه کهت موویکی پتویه». کابرا ئیتر پارووه که دائه نى و ئەکیشیتە دواوه.

خانه خوێکه ئەلئى: ئەوه بۆچی چوویتە دواوه؟ ئەویش ئەلئى: «به خوا برا تۆ ئەوهنده بهرچاو تهنگ بى، وه ها سه یری پارووی هه وه لم بکه ی من ئەم نانەم پى ناخوړئ!».

۱۱۶. که لای ئەلئى: له شىخ مراد ئەپرسى ئەلئى «سەید قلیه وه قاف که نه ی یا وه غهین؟» ئەویش ئەلئى: سەید که لای: نه وه قاف که نه ی نه وه غهین؛ وه گوشت که نه ی، بچوو قەرى باره تا بخوه نه ی.

۱۱۷. سالتیک له زه‌مانی تورکه‌کانا «داسنی» کوشتن باوی په‌یدا کردبوو؛ خه‌لک زۆر ئه‌چوون. هه‌رکەس که ئه‌هاته‌وه سەری داسنیک‌ی ئه‌کرد به‌سەر شیر وه‌یا تهن‌گ حسکه‌که‌یه‌وه بۆ ئه‌وه به‌خه‌لکی پیشان بدا که داسنیک‌ی کوشتووه.

باوکی عه‌زه‌کونه‌ماسی هه‌بوو ئه‌ویش له‌گه‌ل ئه‌و عیلاجاره‌دا رۆیشتبوو. له‌ولاه که هاتبوونه‌وه ئه‌ویش «پێ» یک‌ی کردبوو به‌سەر لووله‌ی تهن‌گه‌که‌یا. لێیان پرس‌ی: ئه‌مه‌ کێ کوشتوویه‌تی؟ وتی: من. وتیان: ئه‌ی سەره‌که‌یت بۆ نه‌هیتنا؟ وتی: «تا من فریا که‌وتم چوومه‌ سەری، سەری پێوه نه‌بوو؛ بردبوویان!».

۱۱۸. کابرایه‌کی قه‌ل‌خانی بێ تووتنی هیتابووی به‌سەریا، له‌و ولاتی کرماشانه‌ رۆژیک سوار‌ی خانمیک ئه‌بیت. له‌ وه‌ختی ئیشا خانم - بلامانی - تریک ئه‌که‌نێ. کابرا ئه‌لێ: خانم دوا‌ی خۆت بگره‌. خانمیش ئه‌لێ: «ئاغا له‌ ئشق ئه‌و سەر سووره‌ی تۆ توانای دوا‌گرتنم چووه‌!».

۱۱۹. کابرایه‌ک له‌ وگه‌رمیانه‌ مریشکیک ئه‌کړێ و ئه‌بیاته‌وه بۆ ماله‌وه. وه‌خت نزیکه‌ و په‌مه‌زان ئه‌بێ. مریشکه‌که‌ ئه‌دا به‌ ژنه‌که‌ی و پینی ئه‌لێ: ئه‌مه‌ هه‌لگره‌ بۆ په‌مه‌زان.

کابرایه‌کی قوماربا‌زی «په‌مه‌زان» ناو، گوێی لێ ئه‌بێ، ده‌نگ ناکا تا ده‌رفه‌تی بۆ هه‌ل‌ئکه‌وێ. رۆژیک می‌ردی ژنه‌ له‌ مال نابێ، کابرا خۆی ئه‌کا به‌ ژووره‌وه ئه‌لێ: لاله‌م ناردمی بۆ مریشکه‌که‌. ژنه‌ش ئه‌لێ: بۆچی تۆ په‌مه‌زانیت؟ ئه‌لێ: به‌لێ. ژنه‌ ئه‌چی له‌ کولین مریشکه‌که‌ ده‌رکا، ده‌رپیی له‌ پێدا نابێ، مالی حه‌ل‌ال ده‌رئه‌که‌وێ. کابرا له‌ دواوه‌ خۆی پێدا ئه‌دا و ئه‌بێ به‌ زاوا. ژنه‌ مریشکی بۆ ده‌رئه‌کا و ئه‌یداتی. کابرا به‌ نان و گانه‌وه

لى ئەدا ئەپوا.

ئىوارى ژنە مېردەكەى دېتەو ەپىى ئەلى: پەمەزانى باو ەزىز ەات
مەرىشكەكەم دایى پزگارىم بوو لە دەستى. كابر ئەلى: پەمەزانى چى؟ ئەلى:
ئەى تۆ نەتوت مەرىشكەكە بۆ پەمەزانە؟ مەنىش لىم پەرسى: تۆ پەمەزانىت؟
وتى: ئا؛ ئىتر دامى. كابر وتى: بە خوا چاكى گاوت. ئەویش وتى: تەپەتو
با من سەرم لە كولانەكەدا نەبوایە بى تەوانیایە بى گامایە!

۱۴۰. ژن و مېردىك لىك زىز بووبوون. وا ديار بوو ژنەكە لە مېردەكە
زىز بووبوو؛ ئىتر لە بەرچى بوو ئەو ە من نایزانم؛ پەنگبى تۆ
بىزانى. ئەمانە مەلىان ەبوو. پۆژىك پیاو ەكە دانوولەى بۆ مەلەكان كەردبوو،
بۆى دانابوون. پىى وتن: بۆن دەى با كىرتان ئەستور بى. ژنەكەى لە
قوشبەنىكەو ەگوپى لى بوو وتى: «ئەى دوزمنى لەشى خۆت! خۆت بۆ
دوو دەنك ناخۆى؟ ەر ئەىكەى بە قورگى ئەوانا!».

۱۴۱. پەرىژىكى زۆر پەپووتى پە ەبوو. لەوانە بوو لەبەر پەرى
تۆزى ئەقلەكەشى كەم بووبوو. كوروكال ئەكەوتنە شوپىنى
ئەیانوت: نەنە دەنگى ئەو ەى خوارەو ەت چۆنە؟ ئەویش دەستىكى ئەخستە
سەر دەمى و ئەوى تەرى ئەخستە سەر دوابراو ەكەى و ئەپوت: «تا ئەو
بەو ە ئەو ەش ئەپەو ە!».

۱۴۲. ەوسمان مەمەد سالىح گېراپەو ەوتى: تازە ئەم قەسەپە داھاتبوو
كە ەر شتىكى ناخۆش پەروى بەكرەپەتەپەكى پەپان ئەوت:
«گو ەمەدەرى پەپچى مەزەرىكە!»؛ واتە: زوو بەسەر ئەچى. پەپاوىكى
كوپرى قەسەقوت ەبوو لە سولەپمانى براپەكى لەسەر ەر شتىك بوو،
پانزە سال ئەپوا لە بەندىخانە بوایە. خەلكوخوا ئەچوونە لای براكەى دلیان

ئەدايه وه ئه يانوت: «ههچ نيه، پيچي ميژه ريكه. ئيشه لا زوو پرگارت
ئەبى». ئەوه نه يان ئەم قسه پي وتوو ئيتري جيقلدانه ي هه لي نه گرت
وتى: «كوړه له قهبرى داىكى ئەو مه لايه ئەبەم كه به پانزه سال ميژه رى
ئەبە ستيته وه!».

۱۴۳. كابرايه ك له «ته وي له» هه بوو «زوراب» ي ناو بوو؛ نويزى
نه ئەكرد. كابرايه كي درواسييان هه بوو پي وت: «ئەگەر نما
نه كه رى سان مه كشوت». ئەويش له نويزى ئيواره دا سه رها چوو مهزگوت
و ده ستى پي كرد. نيه تى هينا وتى:
«نیه تم هه نه يه رى ركاتي نما كه روو په رى سانى. ئانه ي نيه ت مارو
زورابه ن. "الله اكبر"».

۱۴۴. جار يك فه قتيه ك ئە چي ته خزمه تى شيخ بابە عه لي ته كيه يى
ئە لي: قوربان «كافيه» م كردوو به شيعر. ئيسته نيوه شيعر يك
داناوه، نيوه كه ي تريم بو نايه ت. ئە لي: ئەو نيوه يه چيه ؟ تا من نيوه كه ي ت
بو دانيم.
ئە لي: قوربان! «الكلمة لفظ وضع». شيخ بابە عه ليش ئە لي: «كيري
كه رم به قنگت وع!».

۱۴۵. كوينا خا هه وي زى «شاخه پيسكه» داىكى ئە مري، پووړه مه يره م
هه بو ئە چي ئه يشوا، هه موو جار به كوينا خا هه وي زى ئە وت:
كوينا خا داىكى ره حمه تيت ژنيكي به هه شتى بوو، له و وه خته دا ئە مشورد
هه ر پي ئە كه نى! چه ند جار يك ئە مه ي وت: هه ر جاره ش كوينا خا هه وي زى
له به ر خاتري قه بره كه ي داىكى شتيكي ئە دايه. له ئاخرا پووړه مه يره م له
تامى ده ركرد! ئاخو جار وتى: پووړه مه يره م وازيبنه ئە وه به قوزى تو و

ئەقلى من پىئەكەنى، ئەگىنا كەى ئەم شوئىنە شوئىنى پىئەكەنىنە!؟

۱۴۶. كابرايەكى كۆيەيى عەزىزى ناو بوو، جارئك ئەچىتە شاخە پىسكە
لە مالى ناسراو كەيا نان و ماست ئەخوا. دەم و لىوى پاك ناكاتەو،
ماستەكە ھەروا بە لىويەو ئەبى. بەو جۆرە ئەچىتە لای كويخا ھەوئىز.
كويخا ھەوئىز لىي ئەپرسى: عەزە ئەو ھەچىت خواردوو؟ ئەلى: كويخا
وہللا ئىستەكە گەيشتمە جى، لە مالى خانە خويكە ما مريشكىنيان بۆ
كوشتبوومەو، بەبى تۆ ناخۆش، مريشكم خوارد. كويخا ھەوئىزىش ئەلى:
وہللا عەزە راست ئەكەى؛ ئەو ھەتە رىقنەكەى بە بەر كولانەكەو ھە!

۱۴۷. مەلا محەمەدى دەرگەلەيى لە گەلەلە رۆژى جىمەان خوتبەى
ئەخويند. كە ئەچوو ھە سەر مەنبەرەكە دارىكى ئەگرت بە
دەستەو لە كاتى خوتبە خويندەنەو كەدا رايئەو ھەشاند. پىيان وت: مامۇستا
خەتیب كە ئەچىتە سەر مەنبەر شیر ئەگرى بە دەستەو، تۆ لە باتى شیرەكە
دارئك ئەگرى بە دەستەو؛ ئەو ھەچى؟ ئەو ھەش ئەيوت: ئەم تۆلە بابانە
پىويست ناكە من شیريان بۆ بگرم بە دەستەو، ئەگەر بە گوئيان نەكردم
بەم دارە سەرو ھەچكەيان ئەئىمە يەك و ئەيانترىنم بە گۆرى بابيانا.

۱۴۸. كابرايەك ھەبوو لەو خوارە كورپىكى ھەبوو يەكەنى لىي پەرسى:
بروا ئەكەى ئەم كورەت ھىچى لە تۆ ناكە. ئەو ھەش وتى: «برا
بۆچى درواسى دىلى منالەكانمان لە خۇمان بكەن!».

۱۴۹. كورپىكى باقلانى چووبوو ھەقنىيەتى، گەيشتبوو ھەكتىيى
«أنمودج». ھەر كەكتىيەكەى ئەگرت بە دەستەو خەوى لى
ئەكەوت. ھەختى سەردانى مالى خويان ھاتبوو، چووبوو بۆ سەردان.

مانگایه کیان هه‌بوو زۆر لاسار بوو، نه‌یه‌ه‌یشت بی‌دۆشن. دایکی کورپه به‌ته‌واوی به‌ده‌ستی‌ه‌وه‌که‌وت‌بووه‌عه‌زیه‌ته‌وه. ئە‌وا دایکی کورپه مانگای هیناوه‌گویره‌که‌که‌ی خستۆته‌به‌رده‌می، خۆیشی گۆرانی بۆ ئە‌لێ؛ که‌چی مانگا هه‌ر له‌قه ئە‌هاوینێ و نایه‌لێ بی‌دۆشن. کورپه‌ی فه‌قی هه‌ر که‌چاوی به‌مه‌که‌وت، خیرا چوو «أُموذَج» که‌ی هینا له‌به‌رده‌می مانگادا پانی کرده‌وه. دایکی وتی: ئە‌وه چی ئە‌که‌ی رۆله‌؟. فه‌قی وتی:

دایه، ده‌نگ مه‌که‌با خه‌وه‌که‌ی لێ نه‌زێ! هه‌ر ئیسته‌خه‌وی لێ ئە‌که‌وی، به‌ئاره‌زوی خۆت و به‌شینیه‌یی بی‌دۆشه. من هه‌موو جار که‌کتیبه‌که‌ئە‌گرم به‌ده‌ستمه‌وه‌خه‌وم لێ ئە‌که‌وی. لێ‌گه‌رێ ئیسته‌ئه‌میش خه‌وی لێ ئە‌که‌وی. هه‌ر تۆ ده‌نگ مه‌که‌با خه‌وه‌که‌ی نه‌زێ!.

مه‌لا فه‌تتاح هه‌بوو له‌و موکریانه، هه‌تا بلیت ناشیرین و ۱۳۰. نا‌هه‌موار بوو، به‌لام له‌قسه‌دا گره‌وی برد‌بووه، زۆر قسه‌خۆش بوو. کورپه‌کیشی هه‌بوو مه‌لا‌عه‌لی ناو بوو، مه‌لا‌عه‌لی له‌فه‌قییه‌تی بوو هه‌موو جار ها‌تو‌چۆی مالی خۆیانی ئە‌کرده‌وه‌بۆ سه‌ردان، به‌پنجه‌وانه‌ی باوکی، ئە‌م ئینسانیکێ رپیکوپیک و جوانچاک بوو. مه‌لا فه‌تتاح وه‌کوو عاده‌تی هه‌موو پیاویکی به‌و‌ه‌رع و به‌دین دائیما ئاوینه‌و کاوکل‌توو و مه‌قه‌ستی پێ‌بوو بۆ رپیک‌خستنی سه‌ر و ریشه‌که‌ی و چاو‌رشتنه‌که‌ی، مه‌لا‌عه‌لی کورپه‌ی هه‌ر جار که‌ئە‌چوووه‌ماله‌وه‌سه‌یری ئە‌کرد ئە‌وا باوکی چاوی رشتوو و ئاوینه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌یه‌شوکی خوا ئە‌کا، ئە‌لێ: حه‌مد و سه‌نا بۆ ئە‌و خوايه‌که‌ئیمه‌ی به‌چاکترین سوورته‌دروست کردوه. مه‌لا‌عه‌لی کورپه‌ی هه‌یچ ده‌نگی نه‌ئه‌کرد.

رۆژنیک مه‌لا‌عه‌لی چوووه‌ده‌ره‌وه‌یه‌کی لێی پرسی: باوکت له‌ماله‌وتی: به‌لێ. وتی: چی ئە‌کا؟ وتی: چی ئە‌کا؟ خوا ئە‌خا به‌درۆوه!

۱۳۱. عوسمان شارباژىپرى گىپرايە ۋە تى: لە ۋ بەر كىۋە كابرايە كى
 رەزاقورس ئەبىت بە ميوانى مالىك. تۆزى ناسراۋى پىشۋويان
 ھەبوو لەگەل ماله كەدا. كابرا بۆى دائەكوتى و ھەر نارۋا. ماله كەش
 ھەرچەندە پلارى تى ئەگرن كارى تى ناك.

رۇژنىك ژنى خانە خويكە پىي ئەل: ئىستە منالەكانت بەستە زمانانە،
 لەوانەيە لەبەر ئەۋە كە دەمىكە نەياندىويت، ئەبى دلىان زۆر نارەحت
 بى! ئەۋە ھىچ بىريان ناكەيت؟ لەوانەيە ئىمە بىريان ئەكەين، تۆ چۆن
 ئەبى بىريان نەكەى؟ توخوا كە چوويتە ۋە لەباتى ئىمەش چاوت پىيان
 بكەۋى. كابراى ميوان تى:

ۋەللا پاست ئەكەى، ۋەختە سوپم بىيتە ۋە بۆيان. ھەر ئىستە ئەچم
 پائەسپىرم ھەموو بىن بۆ ئىرە، با ئىۋەش چاوتان پىيان بكەۋى. ئەۋە
 باشتەر بۆ سوكنايى ئىۋە تا من خۆم بە تەنيا بچم و بيانىنم!

۱۳۲. زەمانى زوو ئەۋەى كە ئىستە پىي ئەلەين «مەحامى» ۋەيا
 «پارىزەر» دانەھاتبوو. لەباتى ئەم ناۋە «ئەوقات»، ۋەيا «ۋكىل
 مرافە» ھەبوو. ھەر كارەساتىك پروى ئەدا سەرچاۋەى ھەموو «مەلا»
 بوو، كە ئەۋ كارەساتانەى ئەبىرە ۋە. بەمانە ئەوترا «شەرع». جا ئەگەر
 كارەساتىك پروى بدايە، داۋاكەر ۋەيا داۋا لىكراۋ ئەوقات ۋەيا «ۋكىل
 مرافە» ى پائەگرت. ئەم ئەوقات و ۋەكىل مرافەنەش ھەر مەلا ۋەيا
 مىرزا بوون.

جارنىك كابرايەك جنىۋ ئەدا بە كابرايەكى تر، ئەل: كىرى پرووت بە
 قوزى دايكت. كابرا چوۋە لاي مەلا شكاتى كرد كە جنىۋى ۋاى داۋەتى.
 مەلا ناردى بە شوپىن ئەۋى ترا. ئەۋىش لەبەر ئەۋە كە ئىشەكە زل بوو،
 «ۋكىل مرافە» يەكى پراگرت. ھەموويان چوۋنە لاي مەلا. مەلا پروى كرده

۱۳۳. کابرایه کی «کەلەکن» سی ئەچیتە لای مە لا توفیقی عەتار ئەلێ: ئەو پۆژە چوومە «پیرە مەگروون». لەوەتی هاتوومەتەوێ مووی پریشم هەمووی ژان ئەکا. ئابزانە بە خێری خۆت دەرمائیتکم نادەیتێ تۆزێ چاک بێ. ئەویش ئەلێ: چیت خواردوو؟ ئەلێ: وەللا لەوێ پارچەیی نام بە سەهۆلەوێ خوارد. ئەلێ: برۆ مردووت مرئ! بمرە بۆ خۆت. نە خواردنت لە خواردنی موسلمانان ئەکا نە دەردت لە دەردی گاوران ئەکا!.

١٣٤. ئەلەين: پادشاھەك سەئ ژنى ھەبوو، يەكئ ئارى، يەكئ سامى،
 يەكئ چەرەكەسى، شەوئەك لەگەل ژنە ئارپەكەى نوستبوو
 لىئى پرسى: دنيا چ وەختە؟ وتى: دەمەوبەيانە، وتى: بە چيدا ئەزانى؟
 وتى: بۆنى گولان لەگەل دەنگى بولبولان و نەواى قومريان ئاھەنگى
 عەترەفشانى و نەواخوانى ئەگيرن، دلئ دلدەر مەست ئەكەن، باوہ شىئى
 خالئ سەرگۆناى نازداران ئەكەن. شەوى دووہ لەگەل ژنى ساميدا نوست،
 لىئى پرسى: دنيا چ وختە؟ وتى: بەرى بەيانە. وتى: بە چيدا ئەزانى؟ وتى:
 مليوانكەى مرواريم كە ئەكەوئتە سەر سىنەى قاقم، فینكى و ساردپەكى
 بە ئاستەمى وا ھەست ئەكەم وەكوو ئەو ساردپەكە لە شابالئ بە لەنگەرى
 پەرىپەوہ پىت و بدا لە ئەگرپەجەى نازدارئەك بى شەكىنئتەوہ و ئەو نەرمە

بدا له گۆنای ئالی ئەو نازاداره، ئەو چ هه ستیک ئەکا به و فینکه سینه ی
منیش ئەو هه سته ئەکا.

شەوی سێیه م له گەڵ ژنی چه رکه سیدا نوست، لیتی پرسی: دنیا چ
وه خته؟ وتی: دەمه ورۆژه. وتی: به چیدا ئەزانی؟ وتی: شەروەت وی له
پووتا گوو تاوی داوم!.

دڵ سووتاویك دەمێ ساڵ بوو دلی چووبوو له یاره که ی، هەر
۱۳۵. به شوین هه لیکا ئەگه را له جینگایه ک دهستی که وی. ئاخری له
پاش چاوه پروانییه کی چه ند ساڵه، جارێک له شوینێکی بێده نگدا دهستی
کهوت و خۆی تی هه لسوو؛ به لام حه یته له خه ودا بوو، هەر بۆی هه لنه ستا.
ئەمجا به ناچاری پرووی کرده یار و وتی:

له پاش چه ند ساڵ که پێمان که و ته ناو ده و له تسه رای رانت، وت:
لاچۆ له خه ودا یه بلوورینم چیه کارت. یاریش ئیتر پنی هه لنه گیرا وتی:
دەمێ بوو لافی مه ردیت لی ئەدا نه شته ر له کارایه، که چی وه ک په تکی
باره به لام سه ری شۆری له ئەرزایه.

ئەحە ی ناسر وه کوو گۆینده بوو، په ندیش بوو. هەر شتیکی
۱۳۶. به سه ر به اتایه خۆی ئە یگێرایه وه؛ دهنگی ئە وه شی هه بوو که
سه ر سه ودا ی له گەڵ منالاندا هه یه. ئە حمە د عه زیزئاغا بۆی گێرامه وه
وتی: ئە حە ی ناسر خۆی بۆی گێرامه وه وتی:

ئەوا جارێک له که رکوک منالیکم تاو دا برده مه شوینێک. که هاتینه
ده ره وه گویم لی بوو منالیکێ تر به و منالە ی وت: ئە وه چیت ئە کرد له گەڵ
ئە و پیاوه دا؟ وتی: وه للا برده می کیشامی به سه ر خۆیا. منیش وتم: سوبحانه لالا
هه تیوبازیش حه رام بوو، مه گه ر به وه لی و دوو شاهید نه بی!.

۱۳۷. دیسان ھەر ئەو گێڤایەو وە وتی: ئەحەى ناسر وتی: جارێك ھەتیوێكم تاو دا بە دوو تارانى. ھەتیوێكە وتی: ھەر بیخەرە ناو پانم واز بێنە. وتی: منیش وتم: ئەو تۆ ئەلیی چى؟ من ئەو چل و پینچ سالە لە ناو پانى خوڤمايە. جا ئەگەر وابى ئیتر ئەم دوو تارانىيە بۆ بدەم!.

۱۳۸. سەى كەرىم لای شىخ «حسام الدین» گێڤایەو وە وتی: ئەوا لە باخەكۆن مەجلىسى شىخ پەرە. موریڤ و سۆفییەكى زۆر دانىشتوون. لەو وەختەدا سۆفى پەشىد كەردى بە ژوورا و ھات. شىخ فەرمووی: سۆفى پەشىد! شىخ حەبیبەللاى خواشت چۆنە؟ ئەویش سى و دووی لى نەكرد وتی: عەمرى نەمىنى وەوێكەى خۆى گا!.

(ئەمەش ئەو بوو كە چوو وە خوازبێنى ژنىك بۆ كۆرەكەى. ئەوانیش وتووایانە كۆرەكەت پیاو نییە؛ وتوێ: كەواتە بیدەن بە خۆم. ئەوانیش داویانى).

۱۳۹. مەلا سەمایلێ كانیسكانى جارێك تووشى كۆرێك ئەبى، سا لەبەر ھەر شتىك ئەبى سەر ئەخاتە سەر كۆرەكە. كۆرە تۆزى خۆى ھەلئەگووشى و ناوچاوى دىنێتەوێك، وەكوو یەكێ ژانىكى پێو بى. لى ئەپرسى: ئەو چیتە؟ كۆرە ئەلى: وەللا دوو مەلەم دەركردوو. ئەلى: لەكوێ؟ ئەلى: بلامانى لە كۆنى قنگمەو. ئەلى: ھەتیو تۆ قسەيەك بكە بچیتە ئەقلەو. ئەلى: چۆن؟ ئەلى: دەرەل عەدەتى وایە لە شوینی تەنگ دەر ئەچى، چۆن لە شوینیكى فراوانى ئەوێ تۆو دەركچوو؟!

۱۴۰. دەرویش حەمەعلی باخانى گێڤایەو وە وتی: جارێك پێم كەوتە زێوێیە پیرەمەگروون. پۆزى جومعە بوو چووم بۆ مزگەوت بۆ نوێژ. مەلاكە دەستى دا بە خوتبەو (ناوى مەلاكەشى وت، بەلام

پاستی من له بیرم نه ماوه کیتی وت). کورپیکی هه بوو له و کاته دا هات دهستیکی خسته ئه ملای ده رگا که وه دهسته که ی تری خسته ئه ولایه وه. ئه وا مزگه وته که ش پره له خه لک. بانگی کرد: بابا! که ره که ئه گیت! یا بیبه م بۆ له وه پر؟ بابیشی هیچ خۆی تیک نه دا وتی: رۆله بیبه.

۱۴۱. کابرایه کی سمال عوزه یری هه بوو له و ولاتی چه قژ و قایکه نده «ده رویش ره حیم» سی ناو بوو. ئیش و کاری هه ر دزی بوو. شه ویک ئه چی بۆ دزی و هیچی ده ست ناکه وی. که ره کیک پی ئه بی دایه که نی ئه داته بن دهستی و دیته وه. ژنه که ی ئه چی به پیری وه. که ره که ی به گرتمۆله کی لی وه رنه گری. لای وائه بی بوخچه جلی دزیه تیه هیناویه ته وه. که سه یر ئه کا ئه ما که ره که لۆتی ره حیمه. ئه لی: ره حیم ئه وه چیت هیناوه؟ ئه لی: ئه وه که ره که. ئه لی: مال ویران ئه وه که ره که ی خۆته. ئه لی: ئافره ت ده نگ مه که ئه گه ر به دهستی خالی بهاتمایه وه کسه که م لی تیک ئه چوو، ئه وه م له خۆمان دزیوه تا به دهستی خالی نه گه ریمه وه!.

۱۴۲. مه حموواغا هه بوو له و ولاتی دیبوکریه. له کاتی خۆیا دلی چووبوو له ژنیکی پشتماله، هینابووی. کورپیکی لی بووبوو، کور گه وه بوو و بوو به کورپیکی قۆز و جه حیل و له راستیدا پیاویکی پیاوانه ی لی ده رچووبوو، به لام باوکی هه ر لیی رازی نه بوو، وه به لکوو هه موو جار هه ر قسه ی پی ئه وت و له وانه بوو له گه ل کوره کانی تریا. که له ژنیکی تر بوون. جیای ئه کردنه وه. کوره له باریا نه ما، ئیتر رۆژیک وتی: تو ئه م هه موو قسه یه به من ئه لیی له بهر ئه وه یه که دایکم پشتماله یه. ئه مه سووچی خۆت بوو با تۆزی خۆت بگرتایه بچوویتایه ژنیکی خانه دانت بهینایه با

کورپیکى ببوايه وه کوو خۆت و براکانم پیاو ببوايه. مه‌حموواغا سه‌رى داخست و وتى: پۆله! تۆ کورمیت من به‌هه‌له‌دا چووم.

۱۴۳. سالتیک ده‌سته‌یه‌کی کوروکالی سوله‌یمانی بۆ سه‌یران ئه‌چن بۆ سه‌راوی سوبحاناغا. له‌سه‌ر کانیه‌یه‌که‌ پاپه‌خى لى پائه‌خه‌ن و به‌زمى خواردنه‌وه‌ ئاماده‌ ئه‌که‌ن. پیریزنیکی جافی ئه‌و ناوه‌ وای دیار بوو ئه‌و ساله‌ له‌ عیل به‌جی ماوو. به‌لایانا تى ئه‌په‌رئ، سه‌یر ئه‌کا ئه‌وانه‌ شووشه‌ و قاپیان داناوه‌ و شتیک ئه‌خۆنه‌وه‌. به‌لایانه‌وه‌ پائه‌وه‌ستى و سه‌یریان ئه‌کا. له‌ پاشا ئه‌لى: ئه‌رى برا، ئه‌وه‌ شه‌روه‌تى شاریه‌یه‌ ئه‌یخۆنه‌وه‌؟ ئه‌وانیش ئه‌لین: به‌لى. ئه‌لى: ئا قومیکیش بده‌ن وه‌ من. ئه‌وانیش له‌ناو په‌رداخیکا له‌و شته‌ خۆشه‌که‌ بۆ تى ئه‌که‌ن و ئه‌یده‌نى. ئه‌ویش ئه‌ینى به‌ سه‌ره‌وه‌. که‌ ئه‌یخواته‌وه‌ تۆزى که‌یف ئه‌یگرئ و بزه‌یه‌کی بۆ ئه‌کا. ئه‌لى: برا وه‌ که‌لام چکى تفتوو، وه‌لى فره‌ خۆش وو؛ ئا قومیکى تریشم پى ناده‌ن؟ ئه‌وانیش قومیکى تری ئه‌یده‌نى. پیریزن به‌ ته‌واوی سه‌رخۆش ئه‌بى و نه‌شه‌ ئه‌یگرئ. ئه‌لى: ئا تۆ ده‌نگ! ئه‌رى کوره‌ شارى ئا له‌م شه‌روه‌تى ئیوه‌ ژنه‌کانیشتان ئه‌یخۆنه‌وه‌؟ ئه‌لین: به‌لى. ئه‌لى: ده‌سا وه‌و سه‌ی ساقه‌ هه‌رچى ژنه‌کانتانه‌ وه‌ شه‌و و وه‌ پۆژ هه‌ر خه‌ریکی میخوه‌نى کوزیانن. ئیوه‌ که‌ستان باوکی خۆتان نانا سنه‌وه‌.

۱۴۴. کابرایه‌ک کورپیکى هه‌بوو هه‌ر جاره‌ ئامۆزگارى ئه‌کرد و ئه‌یوت: پۆله‌ هه‌موو جار پیت ئه‌لیم: تۆ ئه‌بى بۆ ژیانى پاشه‌پۆژت شتیکت به‌ ده‌سته‌وه‌ بى بۆ ئه‌وه‌ پتوه‌ بژیت.

پیت ئه‌لیم ته‌نافبازی فیر بیه. هونه‌رى سه‌رمه‌قولات، جوئ سه‌گه‌وانى فیر بیه، قومه‌شکه‌نى فیر بیه، چه‌قه‌نه‌ی مه‌لا سمایلی فیر بیه. لۆتیه‌تى

فیر ببه، چاك مەيموون ھەلپەرىنە. ھەموو جار ئەمانەت پى ئەلیم ھىچ بەگویم ناکەى. ئەمە ئاخىر جارە پىت ئەلیم، ئىتر لە تاقەت ماو، ئەگەر بەگویم نەكەیت ئەتخەمە بەر خویندنى مەلا! بۆ ئەو بىى بە عالم و زانا؛ بىى بە شاعیر و دانا. بىى بە فەیلەسووفىكى توانا، بىى بە پارچە گەوھەرىكى درەخشان لە ھەموو ھونەرىكا. بەلام شىوى شەوت نەبىى بىخوى و كەشیش پىت نەلئ: كەرت بە چەند!

«ھىمن»سى شاعیر بۆى گىپرامەو وتى: كورپكى زىرەك ھەبوو ۱۴۵. لەو سەرە لەگەل دەستەىكى رەفقیجا جارێك خەرىكى شەراب خواردنەو و كاغەزبازى بوون. خەبەریان بۆ ھىنا وتیان: باوكت مرد. وتى: ھەموو كەس ئەمریت. وتیان كە وتۆتە ناو بىرى ناو حەوشەكە تانەو، ترنجاو تە ناویەو دەرناچیت. وتى: ئەو بىرەى مالى ئىمە خۆم ئەىزانم شیریش بکەو پتە ناویەو تیايا ئەترنجى و ئەمرى؛ ئىستە ئەو چۆن تیايا نامرى؟ دەستیشى ھەر بە كاغەزەكانەو ھە و كاغەز فرى ئەدا، دلئ نایە كۆرەكە بەجى پىلئ.

وتیان: بچۆ دەرى كە. وتى: وەختى خوى من نەمەتوانى لە شوینى خوى بى جوولینم، ئىستە چۆن ئەتوانم كە ترنجاو تە ئەو بىرەو دەرى كەم؟. وتیان: باشە، ئىمە دەرى ئەكەین لە بىرەكە، بەلام لەگەلمان وەرە با بچىن كفن و دفنى كەین و بى ئىژىن. وتى: مردووشۆر ھەىە خۆ من نایشۆم، بچن بىھىنن ئەو ئەیشوا. ئەگەر زىر و زیویش بى من برەو بە ئیو ئەكەم بچن بى ئىژن منى ناوئ!.

حەمەبەگى حاجى رەسوول بەگ گىپراپەو وتى: لە تارىەر عىل ۱۴۶. سەرەوژوور ئەبوونەو بۆ كوێستان، دوو سواری بنارى ھەلەبجە

به‌ویدا تی‌ئه‌په‌رن ته‌ماشا ئە‌که‌ن وا دوو کورپی عه‌شیره‌تی که‌ماله‌یی
چال‌تکیان هه‌لکه‌ندوو په‌پاوێکی ریش سپی خه‌ریکه‌ن نان و ماست ئە‌خوا.
کوره‌کانیش به‌لایه‌وه قنچه‌کیان کردوو و سه‌یری ئە‌که‌ن. سواره‌کان
ئه‌پرسن له‌ کوره‌کان ئە‌لێن: ئە‌مه‌ چیه‌؟ ئە‌وانیش وتیان:

برا ئە‌مه‌ باوکمانه‌. پیر بووگه‌، بۆمان ناگاته‌ کوێستان. عێل خه‌ری کرد
چوو؛ ئیمه‌ به‌جی ماگین وه‌ لایه‌وه‌. نان و ماستمان بۆ دانیاه‌گه‌ بیخوا. ئە‌و
چاله‌شمان بۆ هه‌لکه‌ندگه‌ که‌ نان و ماسته‌که‌ی خوارد بیخه‌ینه‌ چاله‌که‌وه
دایه‌پۆشین با قه‌ل و دال له‌م چۆله‌وانیه‌دا نه‌یخوا. خیرا ئیمه‌ش بچین وه‌
شوین عێلدا بیانگه‌ینی.

پیاوه‌ی هه‌ژاریش وا هه‌ر خه‌ریکه‌ ملّچه‌ملّج نان و ماستی خوی
ئه‌خوارد و بزه‌بز سه‌یریان ئە‌کا نازانی دنیا چ باسه‌.

وتی: وتمان کوره‌ هه‌ی زۆلینه‌ ئە‌مه‌ ئیوه‌ چی ئە‌که‌ن؟ ئە‌وانمان دایه
به‌ر قۆناخه‌ تفه‌نگ ده‌رمان کردن و پیاوه‌که‌مان خسته‌ پاشکۆی خۆمان
هه‌ینامانه‌وه‌ به‌خیومان کرد تا عێل گه‌رایه‌وه‌ بۆ شاره‌زور. هه‌تیوه‌کان هاتن
باوکه‌یانمان پێ دانه‌وه‌ هه‌تا چه‌ند سالی دواي ئە‌وه‌ هه‌ر ما و پاشان
عه‌مری خوای کرد!

١٤٧. ئە‌وپه‌رمانی خامه‌ له‌ سوله‌یمانی جاریک بۆ نوێژی نیوه‌رۆ
ئه‌چیته‌ مزگه‌وتی «خومخانه‌» بۆ نوێژکردن. ئە‌چیته‌ سه‌ر
ئاوده‌سته‌که‌ و دێته‌ ده‌ره‌وه‌ و ده‌عباکه‌ی ئە‌گرێ به‌ ده‌سته‌یه‌وه‌ له‌به‌ر
ئاوده‌سته‌که‌دا ئە‌گه‌رێ و ئە‌کۆکی و هه‌ر جاره‌ ئه‌یسوی به‌ دیواره‌که‌دا.
ئهمه‌ به‌ راویژی ئە‌و نوێژکه‌رانه‌ که‌ پیر ئە‌بن ئە‌لێن: «استبراء».

وه‌ستا گوروونیش هه‌ر بۆ نوێژ ئە‌چیته‌ ئە‌وی. که‌ ئە‌بینی ئە‌وپه‌رمان
وا ئە‌کا پێی ئە‌لی: کاکه‌ ئە‌وپه‌رمان دیواره‌کته‌ کون کرد، ده‌ واز بێنه‌.

ئەویش ئەلێ: وەستا گوروون بەو سەختی و رەپییە نەماوە کە تۆ چاوت پێ کەوتبوو!.

۱۴۸. حاجی حسینی کانی کەوایی هەبوو لە سوله‌یمانی ماله‌کە ی نزیکی مژگەوتەکە ی حاجی مەلا رەسوول بوو. قاپی حەوشە و بانی ئەو سەر دەمە ی سوله‌یمانی هەموو شەق و شەڕ بوو. حاجی حسین هیشتا حەجی نە کردبوو. حاجی مەلا رەسوولیش مابوو. شەویەک دز دێت دەرگا شەقۆشەرەکە ی مالی حاجی حسین ئە دزی. دەرگا بە کەلکی هیچ نە دەهات، بە لام لە بەر ئەو دنیای زستان و سارد بوو بۆ سووتان باش بوو. ئەویش شەوی دوایی ئە چن دەرگای مژگەوتەکە ی حاجی مەلا رەسوول ئە گری بە کۆلەو و ئە یهینێ لە شوین دەرگای حەوشەکە ی خۆیانی دانه‌نێ. ماله‌کە راست بە رانبەری مژگەوتەکە بوو. بە یانی حاجی مەلا رەسوول ئە چن بۆ مژگەوت، سەر ئەکا دەرگای مژگەوت نەماوە و وا بە ماله‌کە ی حاجی حسینه‌و. ئە چیتە لای حاجی حسین ئەلێ: بۆچ ئیشی وات کردوو و دەرگای مالی خوا چۆن ئە بە ی؟ ئەویش ئەلێ:

حاجی مەلا رەسوول دز قاپی حەوشەکە ی منی دزیو، خوا دزەکە ئە ناسی؛ بیدا بە دەستمەو و قاپی مالی خۆی بە ریتەو!.

۱۴۹. ئە حە ی کړنو نە خۆش ئە کەوێ. ئەو سەر دەمە حە کیمێک لە سوله‌یمانی ئە بێ ئە چیتە لای حە کیمەکە دەرمانیکی بداتی و چاریکی بکا. حە کیمەکە لە پاش تە ماشا کردنی ئەلێ: خالە حە مە د تۆ لە دل خالیە تییه‌و وات لێ هاتوو، ئە گەر دلت تۆزی هیزیکی تی کەوێتەو چاک ئە بیتەو. دەرمانە کەشی ئەو یه‌ی بیتی تا سێ رۆژ هەر رۆژی دوو جار بە یانی و ئیوارە دوو فرووجی سوورەو کراو، دوو شلکینە بە رۆن، چوار

هیلکه به میخلمه بخوی و کاسه‌یه فرنی بکه‌ی به سهریا، پاشان هیلنج
 بده‌ی برشینته‌وه تا سئ پوژ ئەمه بکه‌ی ئیتر چاک ئەبیتە‌وه. ئە‌حه‌ی کرپوو
 تۆزیک پائە‌مینئ و ئە‌لئ:

حه‌کیم باشی! ئە‌وه‌ تۆ به‌ پریشی خۆت پئ ئە‌که‌نی یا به‌ پریشی من؟
 ئە‌وانه‌ی تۆ ئە‌فرموویت ئە‌گه‌ریه‌ کینکی‌تر بیخوا و برشینته‌وه‌ من به‌
 سینه‌ باز ئە‌یقۆزمه‌وه‌!.

مه‌لا حه‌سه‌نی قازی خوی گیرایه‌وه‌ وتی: ئە‌وا قازین له‌ چوارتا؛
 ۱۵۰. ژنیک ده‌ستی پیاویکی گرتبوو هاتنه‌ لام. ژنه‌ وتی: قوربان
 جه‌نابی قازی! ئە‌م پیاوه‌ می‌ردمه‌، ئە‌مه‌وئ ته‌‌لاقم بدا و له‌ کۆلم بیتە‌وه‌.
 وتم: دایکم ته‌‌لاق شتیکی باش نییه‌. بۆچ ته‌‌لاقئ لئ وه‌رئه‌گری. پاش ئە‌وه‌
 ئە‌گه‌ر تۆ داوا‌ی ته‌‌لاق بکه‌ی هه‌موو حه‌ق و حوقووقیکت ئە‌پروا. ژنه‌ وتی:
 قه‌بوولمه‌. وتم: ئاخ‌ر له‌ به‌رچی وا وه‌ر‌ز بوویت، نه‌فه‌قه‌ت ناداتی؟ چیه‌؟
 وتی: قوربان نه‌فه‌قه‌م ئە‌داتی، به‌‌لام... وتم: ده‌ دایکم قسه‌ بکه‌. ژنه‌ وتی:
 قوربان شه‌رع شه‌رمی بۆ نییه‌، شه‌وئ ده‌ دوانزه‌ جار هه‌له‌ستیتە‌ سه‌رم.
 من تاقه‌تی ئە‌وه‌م نییه‌.

وتی: ئە‌مه‌م به‌‌لاوه‌ سه‌یر بوو. پیاوه‌ش هه‌یج ده‌نگ ناکا. وتی: پڕیکم
 خستن له‌سه‌ر ئە‌وه‌ که‌ شه‌وئ پینج جار ئیشی شه‌رعی بکه‌ن و له‌وه‌
 زیاتر نه‌بن. ژنه‌ پازی بوو. پیاوه‌ هه‌ل‌دایه‌ وتی: قوربان پرسپاری لئ بکه‌
 ئە‌گه‌ر پتو‌یستم به‌ به‌رکۆل و قه‌رز هه‌بوو ئە‌مداتی؟ ژنه‌ به‌مه‌ش پازی
 بوو. له‌ پاش سئ پوژ، ژنه‌ هاته‌وه‌ وتی: قوربان نه‌جاتم بده‌ له‌ ده‌ستی.
 وتم: چی بووه‌؟ وتی: به‌ سئ شه‌و به‌رکۆل و قه‌رزى شه‌ش شه‌وی لئ
 سه‌ندگم. نایتوانم، ئە‌م قه‌رزە‌ی له‌کۆئ پئ ئە‌دریتە‌وه‌.

فه‌ره‌ه‌نگی ته‌مه‌ل

- حه‌کیم: چه‌په‌ری مردن.
- جه‌ه‌لی مو‌ره‌که‌ب: دوو سو‌فی له‌یه‌ک شو‌ینا.
- ده‌رووی به‌ره‌حه‌ت: له‌فزی سی ته‌لاقه
- به‌دبه‌خت: ئه‌و که‌سه‌یه که به ده‌ست که‌وه‌گیری خوارده‌بی.
- ماچ: ده‌لالی ئه‌و شته‌که.
- خیرخوا: ئه‌و که‌سه‌یه که پیر‌ئینیک به واتیکیک بلاوینیتته‌وه.
- ره‌سوول: خیرخوای دوژمنان.
- خاوه‌ن پایه: دوژمنی هه‌موو که‌س.
- سه‌ردار له‌شکر: په‌تی گه‌سک.
- فه‌قی: هه‌ر برسی.
- چه‌په‌ر: خزمه‌تکاری خۆپایی.
- پیاوی ئازا: به‌پیر مردنه‌وه چوو.
- داستان‌نووس: پشیلە‌ی ملاز له‌کونی مشک‌گرتوو.
- نه‌خۆش: سه‌رمایه‌ی دوکتۆر.
- به‌لاج‌ه‌وی: لۆتی نو‌یژکه‌ر.
- واعز: ئه‌وه‌ی بیل‌یت و نه‌یکات.
- خۆشبه‌خت: که‌سیکه که هه‌رگیز پرووی حاکم و حه‌کیم نه‌بینیت.
- ژیری: هه‌گبه‌ی هه‌موو جو‌ره‌باس و خواسیک.
- خاوه‌ن ئه‌قل: ئه‌و که‌سه‌یه که ئه‌قلی گوزه‌ران و ژیا‌نی نییه.
- خولام: ژنی نه‌زۆک.
- دیوانه: ریگر.
- مه‌لازاده: کتیب فروشی به‌هه‌رزان و تالان.

ئەولاد: خوۆشی دَل و ئازاری گیان.
 بئی مەزە: وشکە مەعرفەت.
 بئی خەم: ئەو کە سەیه کە ھەر بە کۆلانا نا بە ھیچو پوچ ئە سوور پتە وە.
 کە رویشک: لە شکری شکاو.
 سەرگەردان: لووسکە ی بئی مشتەری.
 بەرتیل: گێری ئوتۆمبیل.
 ھاوشاری: کە سیکە کە ھەر لە باو باپیری وە عەیبی یە کینکی تر ھەر لە
 باو باپیری وە ئە زانی.
 مورتەد: برا لە مائی خوشکدا.
 دلتەنگ: باوک لە مائی کچدا.
 ناچار: قەرزار.
 ئە کابر: بەنگکیشی پەنامەکی.
 ھیچ: وەلامی ئیشی خراب.
 زستان: ئاوی کە پوو.
 ھاوین: کیری درێژ.
 «فاتحە»: سەرما ی دەروژە کەر.
 «بسم الله»: ئەگەر تیری، مەخۆ.
 باوەحیز: ئەو کە سە ی لە نیشتمان ھەلدیت.
 ماچ: دیسان بەرکۆلی وانیکە کە.
 تەوبە: پشتیوانی گومراھان.
 حافزی قورئان: گۆیندە ی خوا.
 شکات: بێزاری لە دۆستە کۆنەکان.
 فەلاکەت: ئەنجامی زانیاری.

پیسى: شتیكه له هه‌نگوین شیرینتر بێ.

پاره‌دار: بێ ئیشتها.

«مُتوگَل»: چاو له ده‌رگا.

داخدار: باوکی به‌ ناوی کورپه‌وه‌ ناو ده‌رکا.

مردوو‌شۆر: ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ کێرێک ئه‌شوا هه‌لناستی.

هه‌ر به‌رۆزوو: وانیکی پیرنژن.

خوانی یه‌غما: ئه‌و کورپه‌یه‌ که‌ ئه‌که‌وێته‌ به‌رپه‌لی ئاغه‌گه‌لی هه‌تیوباز.

خه‌لیفه‌ حه‌مه‌سالح هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی خه‌لیفه‌ی مالی ۱۵۱.

شیخ بوو. رۆژێک خۆی کۆ ئه‌کاته‌وه‌ و ئه‌چیی بۆ زیاره‌تی

مالی شیخ. شه‌وی ئه‌چیته‌ دیی ته‌رپه‌مار و ئه‌چیته‌ مزگه‌وت. به‌رێکه‌وت

به‌چه‌که‌ده‌رویشیکی جوانکه‌له‌ش له‌وێ ئه‌بێ. خه‌لیفه‌ حه‌مه‌سالح مرخی

لی خۆش ئه‌کا.

فه‌قیکان هه‌ست به‌مه‌ ئه‌که‌ن. له‌ نیوه‌شه‌وا ئه‌چن به‌ هیواشی

به‌چه‌که‌ده‌رویش له‌ شوینه‌که‌ی خۆی هه‌له‌گرن ئه‌یگوێزنه‌وه‌ بۆ لایه‌کی تر.

مجه‌ورینکی گژن له‌وێ ئه‌بێ که‌ رقیان لی ئه‌بێ ئه‌و ئه‌خه‌نه‌ شوینه‌که‌ی.

خه‌لیفه‌ حه‌مه‌سالحیش ئاگای له‌مه‌ نییه‌. له‌ پاش نیوه‌شه‌و ئه‌چیته‌ لای

کابرا و لینی توند ئه‌کا. کابرا هاوار ئه‌کا یاغه‌وسی گه‌یلانی! خه‌لیفه‌ حه‌مه‌سالح

پائه‌چه‌نی و ئه‌لی: من یاغه‌وسی گه‌یلانی، له‌ قوزی دایکی ئه‌و که‌سه‌

به‌م تۆی خستۆته‌ شوینی ئه‌وا!

شیروان عه‌لی ئه‌مین گێراپه‌وه‌ وتی: له‌م سه‌رده‌مانه‌ی دواپه‌دا ۱۵۲.

ته‌نه‌که‌چییه‌ک هه‌بوو له‌ سوله‌یمانی وه‌ستا فه‌تحو‌للای ناو بوو.

رۆژێک کابراپه‌کی عه‌ره‌ب ئه‌چیته‌ لای داوای «له‌وح»ی لی ئه‌کا. ئه‌ویش

هیچی لى تى ناگا. له عهرييشدا تهنه وشه ی «يا به» نه زانئ و هیچی تر. کابرای عهرييش له وشه ی «کاکه» به ولاره هیچی تر نازانئ. که چی هیچیان له هیچیان تى ناگن. له نهجاما وه ستا فه تحوللا دهستی بهرز نه کاته وه دهست نه کا به پلټوک لیدان و به ده میس نه لئ: «يا به هه ی لنگ لنگ و دنگ دنگ هه یه دنگ دنگ».

کابرای عهرييش نه له لنگ لنگ و دنگ دنگ تى نه گانه له پلټوک لیدانه که ی؛ پئی نه لئ: «شتگول». نه ویش وه کوو به روی له ده ما هه لتوقیئ به کوردی پیا دیت نه لئ: له وحه کان دوو جورن، جوریکیان ته نکن که پلټوکى لئ نه ده ی دهنگه که ی دهنگ نه داته وه و زینگه ی لیوه دئ، نه لئ: لنگ لنگ لنگ؛ جوره که ی تریشى نه ستووره که پلټوکى لئ نه ده ی دهنگه که ی نه لئ: دنگ دنگ دنگ؛ جا جه نابت کامیانت نه وئ؟ کابرای عهرب له م فهرمايشانه سه ری سر نه مینئ و ده می نه بی به ته له ی ته قیوه و لئ نه دا نه روا؛ چونکه له هه وه له وه له لنگ و دنگ تى نه نه گه یشت. ئیسته نه م ریس و گوریسه شی هاته سه ر هه ر به ته واوی سه ری لئ تیک چوو!.

محهمه د نه رده لان حاکم بوو له هه له بجه. له و سه رده مه ژنى ۱۵۳. هیتابوو له پشوودا بوو. میرزا غه فوور هه بوو هه ر له و سه رده مه دا و هه ر له هه له بجه دا، پیاویکی کوردی جافی لایوو ناوی «براحه مه» نه بی، نه یئیرئ بۇ بازار نازانم چی بۇ بکړئ. که چی له بهر نه وه که زور که س له نه هلی بازار له و وه خته دا له بانگیشتنى ئاههنگه که ی محهمه د نه رده لان نه بن دوکان که متر هه بوو. براحه مه شته که ی بۇ ناکړئ، به دهستی خالی نه گه ریته وه و نه لئ: بازار چۆل بوو حوکمه ت ژن دینئ.

۱۵۴. پیاویکی خوايامەرز ھەبوو لە سەردەمى ھوكمەتى عوسمانیدا
 كاربەدەستىكى تۆزى گەورە بوو. ھوكمەتى عىراق دامەزرا
 پلەيەك لە ئىشەكەى ھاتە خوارەو. ھەر چەند سالى پلەيەكى تر ئەھاتە
 خوارەو، ھەتا ھاتە سەر میرزا «کاتب»، بە ئىستلاحي ئەم دەورەيە.
 چوو لە شىخ سەلامى شاعىر پىتى وت: تۆكەينوبەينت لەگەل ئەمىن
 زەكى بەگدا ھەيە و ئەويش ئىستە وەزىرە و لەسەر ئىشە، بەلکوو بمبەى
 بۆلای پىتى بلىيت پلەيەك سەرم خەن و لەسەر ئەم كاتىبە لام دەن.

شىخ سەلامىش ئەلى: باشە و لەگەل خۆى ھەليئەگرى ئەيىات بۆى
 لای ئەمىن زەكى بەگ. ئەچن و دائەنىشن و پاشان بە ئەمىن زەكى بەگ
 ئەلى: قوربان! ئەمە فلانە كەسە و دراوسىي خۆمانە. ھەر لە كۆنەو
 كاربەدەست بوو. ھەر رۆژە نا رۆژىك پلەيەك ھىناوایانەتە دواو. ئىستە
 ھاتۆتە لای من كە بىھىتم بۆ خزمەتت بۆ ئەو بە ھەرچۆر بوو بەلکوو
 ئىشىكى وا بكەن پلەيەكى تر بىھىتنە خوارەو و بىكەن بە فەراش!

كاكى خوا بىامەرز كە گووى لەمە بوو ھەر لەویدا بەربووو جنىودان
 و قسە وتن بە شىخ سەلام: ھەى ناجىسن! من تۆم بۆ ئەو ھىناوە كە بمكەى
 بە فەراش يا سەرم خەى؟

شىخ سەلامىش تىنى بەربوو وتى: ھەى ناجىسنى مال وىران! تۆ ئەو ھەيتە
 ھەرەكوو مىزى ھوشتر ھەر بەرەو دوا ئەگەپىتەو، تازە ئەتەوئ
 سەركەو ھەيتەو؟ ھىچ شتىكى تر نەماوە بىكەن بەو تەنھا فەراشى نەبى.
 من وتم: بىكەن بە فەراش و ئىتر دواى ئەو ھىچى تر نامىننەتەو كە بىكەن
 بەو، بۆ خۆت رزگارت ئەبى!

ئەمىن زەكى بەگىش بەم كارەساتە پىكەنن ئەيگرى و لام وایە ئىشىكى
 بۆ خوايامەرز كرد.

له گوندی «وهرتی» لهو خوښاوه تیبه خه لکه که کو بوونه وه ۱۵۵.

وتیان: بچین بولای میر بو دیدهنی و ئه بی دیاریشی بو به رین. هاتنه سهر ئه وه که «نیری» یه کی بو به رن. به لام «حه چه» به بی ده ستونیز بچیته خزمه تی میر تابې. هینایان خستیانه حه وزیکه وه و له ئاوه که یان هه لئه کیشا. هه رکه ده ریان ئه هینایه وه «نیری» خوی پائه وه شان بو ئه وه ی ئاوه که له خوی بته کینی ترپکی ئه که ند. ئه یانوت: په ککو، ده ستونیزه که ی شکا! به هه رجور بوو ده ستونیزیان پی گرت و ترکه ندن دواپی هات. بردیان بو میر و میریش سه روجووت که وشى سووری به خه لات دانى و گه رانه وه.

له گه رانه وه دا هه موو له سهر تاشه به ردیک دانیشتن و قاچیان شوړ کرده وه سه یری که وشه کانیاں ئه کرد. پاشان سه ریان لی تیک چوو، نه یانزانی کامه قاچی کامیانه تا هه لیکیشنه وه هه روا په پ له وی مانه وه و پژ دره نگ بوو. له ئاواپی چاوړپیان ئه کردن. له ئه نجاما هاتن به ده نگیانه وه سه ریان کرد هه موو له وی وشک دانیشتبوون و قاچیان پاکیشاوه. ئه وانیش سه ریان لی تیک چوو، نه یانزانی چونیان هه لستین.

ئه مجا «مامۆتک» هات داریکی هه لگرت یه که یه که ئه یدا له قاچیان، دیاره ئیشی پی ئه گا قاچی ئه جوولانه وه. مامۆتک ئه یگرت و به خاوه ن قاچی ئه وت: ئه وه قاچی تو. ئه ویش هه لی ئه کیشایه وه و ئه پژیشت. که هه موو پژیشتن وتیان: «ئه گهر مامۆتک نه بوايه ئیمه لیږده هه موو ورچ و ده عبا ئه یخواردین!». .

هه ر له گوندی «وهرتی» دوو که س هه لئه ستن ئه چن بو ۱۵۶.
پاوه میتش (مه گه ز)! گه لیک ئه سوورپینه وه هیچیان ده ست

ناكەوئ. لە ئاخرا لەسەر كانىھىك دائەنىشن، كوتوپر مېشىك ئەنىشى بە ناوچەوانى يەككىيانەو. ئەوھى كە مېشەكەى بە ناوچاوەو نىشتۆتەو بەبى ئەوھ قسە بكا «فیتۆيەك» بۆ كابرای ھاوپرپى دائەھىلئى و بە پەنجە ئىشارە ئەكا بۆ ناوچەوانى خۆى و ئەلئى: ئەوھ مېشىكە بىكۆزە.

كابرای ھاوپرپى فېشەك ئەخاتە بەر تەفەنگ و تەقەگوللەيەك ئەنى بە ناوچەوانى كابرارە و ئەيكۆزئ. ديارە لەو وەختەدا كابرار دەم و لىوى لىك ئەبىتەوھ و ددانى دەرنەكەوئ. ئەمجا ئەوى تر پىنى ئەلئى: ما گرەكەى ئەكەى؟ ما لىم نەدايە؟ (يانئ: بۆچ پى ئەكەنى؟ بۆچى لىم نەداوھ؟)

لە «وهرتى» ئەلئى: ھەموو شت ئەچىنرئ چما خوى ناچىنرئ؟
 ۱۵۷. چەند كەسىك ئەچن خوى ئەبەن ئەپىرژىنن بۆ ئەوھ برۆئ. پاش ماوھەك ئەچنەوھ بزائن شىن نەبووھ. ديارە ھىچى ديار نىيە. يەككىيان بەردىك لەناو وەردەكە ھەلئەگرئ بۆ ئەوھ بزائى خويكە چەكەرەى كردووھ يان نە؟ بە رىكەوت دووپشكىك لە ژىر بەردەكەدا ئەبئ، بە چەكەرەى ئەزانئ. ھەلئەگرئ و ئەيا بۆ دەمى بۆ ئەوھ بىچىژئ. دووپشك ئەدا بە سەرى زمانىوھ ئەلئى: پەككو، ماشەللا چەند سوئىر و ئىژە! چ بران ناخورئ!.

لە بارەى حاجى مەلا رەحمانى شەرەفكەندىيەوھ

ھەژارى شاعىر گىراپاھەوتى: جارنىك سۆفییەك لە حاجى مەلا
 ۱۵۸. رەحمان ئەپرسى: قوربان رېش ھىشتەننەوھ لە شەرعا خىرى زۆرتەر؟ ئەوئىش ئەلئى: جا سۆفى چى لەوھ خىرى زۆرتەر؟ بەخوا لەو رۆژوھە من رېشم بەر داوھتەوھ قوونم ھەساوھتەوھ. جاران ئەگەر جىئویان پى بدامايە ئەيانوت: ھای لە قوونى بەم، ئىستە ھەر دەلئى ھای لە بن رېشى بەم!.

مه‌لا که‌ریمی گول - که «سوو» خۆریکی به‌ناوبانگ بوو. **۱۵۹.**

مردبوو. له‌خانه‌قای شیخی بورهان ناشتبوویان. که‌سوکاره‌کی به‌چاوی پر له‌فرمیسکه‌وه له‌حوجره‌ی شیخ محه‌مه‌د دانیشتبوون. حاجی مه‌لا په‌حمانیش له‌وئ بوو. کوره‌کی مه‌لا که‌ریم که‌ولیکی زه‌ردی باوکی خستبوه ناو بوخچه‌یه‌که‌وه له‌به‌رده‌می شیخ محه‌مه‌د داینا وتی: قوربان باوکم وه‌سیه‌تی کردووئه‌م که‌وله‌ بۆ جه‌نابت بی. منیش وا ئیستا هیناومه‌ته‌ خزمه‌تت. شیخیش له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ مه‌لا که‌ریمی ئه‌ناسی و ئه‌یزانی ئه‌م که‌وله‌ له‌پاره‌ی سوو پیکه‌وه‌ نراوه، به‌حه‌رامی ئه‌زانی، نه‌یویست. وتی: رۆله‌ من پیر بووم و تاقه‌تی که‌ول له‌به‌ر کردنم نه‌ماوه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ نامه‌وئ. کور و که‌سوکاری مه‌لا که‌ریم وتیان: قوربان یا ئه‌بی لیمان وه‌ربگری یا ئه‌بی بمان کوژی؛ ناببی وه‌سیه‌تی په‌حمه‌تی بشکی. شیخیش وتی: باشه‌ وه‌ری ئه‌گرم. ها حاجی مه‌لا په‌حمان با بۆ تو بی. ئه‌ویش وتی: بینه‌ قوربان باشه‌ با بۆ من بی، میراتی که‌ر بۆ که‌متیاره‌!. ئیتر که‌س نه‌ما له‌به‌ر پیکه‌نین؛ ته‌نانه‌ت که‌سوکاری مردووئه‌که‌ش.

شای ئیتران عه‌سایه‌کی به‌خه‌لات دابوو به‌حاجی بابه‌شیخی **۱۶۰.**

جه‌میان که‌سه‌ره‌که‌ی جه‌واهیرات بوو. شه‌وئیک دز ئه‌چیته‌ مالی حاجی بابه‌شیخ گه‌لی شت ئه‌دزن. له‌گه‌ل شته‌کانا سه‌ره‌عه‌ساکه‌ش ئه‌دزن. ئه‌و شه‌وه‌ش حاجی مه‌لا په‌حمان له‌جه‌میان ئه‌بی. به‌یانی ئه‌گه‌ر یته‌وه‌ بۆ «قه‌ره‌گوئیز» لیی ئه‌پرسن: ئه‌ری حاجی مامۆستا مالی بابه‌شیخیان زۆر دزیبوو؟ ئه‌ویش ئه‌لی: «ئه‌ری وه‌للا، بابه‌لی سه‌ره‌عه‌ساکه‌شیان لی بردبوو!».

۱۶۱. پۇژىك ئەحمەدئاغاي قاقلاوا (كە سەگە ئىرىشیان پى ئەوت) لە زەمبیل ئەبى. حاجى مەلا پەحمانى شەرەفكەندى لى ئەپرسى: ئەرى ئاغا يىستومە ئەتەوى قاقلاوا بفرۆشى و بچیتە ناو گەوركان؟ خۇ قاقلاوا زۆر خۆشە بۇ ئەو ئەكەى؟ ئەویش ئەلى: بە خوا قوربان فىرى ناو چۆم و ئا و نەبووم و لى ئازىم.

حاجى مەلاش وتى: جارىك كابرایەك بە ناو بازارى عەتارەكانا ئەروا، لە پەر ئەكەوى و لە ھۆش خۇى ئەچى. حەكىمىكى بۇ دىن. حەكىم ھەرچەندە خەرىكى ئەبى كابرا چاك نابىتەو. پاشان ئەپرسى: ئەم كابرایە ئىشى چى بوو؟ ئەلىن: لە دەباغخانە ئىش ئەكا. ئەویش ھەرگورج دەرىپكەى دائەكەنى، تەپى گوو لە بەر لووتى كابرادا ئەكا. كابرا ھەر بۆگەنەكە ئەچى بە لووتیا پزمەيەك ئەدا و راست ئەبىتەو. بەلى، پياو كە فىرى شتىك بوو زۆر سەغلەتە دەستى لى ھەلگى.

۱۶۲. حاجى سەعیدى مەلا حەسەنى عەلاف بۆى گىپامەو وتى: لەگەل مەلا حەمەمىنە شىتە لە سولەيمانى پىارمان دا كە حەمووشاغا بچىت دايكى خۇى لى مارەكا. حەمووشاغا ئىمەى ھەلگىرت و چووينە لای مەلا حەمەمىن پىى وت:

مەلا حەمەمىن من دايكم ھەرچەندە پىرە بەلام جوانە. ژنىك دىنى، ئەمەوى لىتى مارەكەم؛ چونكە لام وایە شتى شەرى ئەوى. ژنىكىش كە ئەوئى وىست بە شەرى دروست نىيە لە مالاً بمىننیتەو. تۆیش خۆت ئەزانى، ئەمە بۆ نان نىيە چونكە من دەولەمەندم و نانم زۆرە. بۆ نان بە دەست دايكمەو دانه ماوم، بەلكوو - شەرى شەرمى بۆ نىيە - بۆ گانە.

مەلا حەمەمىنىش وتى: باشە، مادام شتەكە بە ئەمرى شەرى مەنىش

سەرم لە بەردەمیایە. حەمووشاغا وتی: ئاخر وا نابێ، ئەبێ قەوڵ و قەراریك هەبێ لە بەینا. مەلا حەمەمین وتی: قەوڵ و قەراری چی؟ حەمووشاغا وتی: حەفته‌ی چەند جار ئەو ئیشە شەریعیە ئەیت؟ مەلا حەمەمین وتی: حەفته‌یه‌ك جارێك. حەمووشاغا وتی: كەمە. مەلا حەمەمین وتی: بابە حەفته‌یه‌ دوو جار.

مەسە لە سەر ئەمە بپایەوه و پێنج دینار بە یەمان لە مەلا حەمەمین وەرگرت. لەوە زیاتری پێی نەبوو. حەمووشاغا وتی: ئەمە نابێ، من كە فیلم ئەوێ. ئەگەر حەفته‌یه‌ دوو جار نەبوو، من چی جوابی دایكەم بدەمەوه؟ قەرارمان دا بچینه لای حاجی بڕایماغای خەفاف ئەو بێی بە كەفیل. مەلا حەمەمینیش پازێ بوو، وتی: باشە.

چووین بۆلای حاجی بڕایماغا و كارەساتەكەمان بۆ گێڕایەوه، وتمان: ئەوا هاتوین جەنابت ببی بە كەفیلی مەلا حەمەمین. حاجی بڕایماغا وتی: زۆر باشە، بەلام با مەلا حەمەمین ئەوە بزانی كە مەعناي كەفالت ئەو‌ه‌یه: ئەگەر ئەو، ئەو ئیشە ی پێی نەكرا ئەبێ من بیکەم.

لێرەدا مەلا حەمەمین تووڕە بوو دەستی كرد بە جێنۆدان بە هەموومان وتی: ئێوه ئەتانه‌وێ بە هەمووتانه‌وه شەرفی من بشكێنن و عەرزه و نامووسم لەناو بەرن. من ئەمە ناكەم هەر خۆم ئەبم بە كەفیلی خۆم. حەمووشاغا وتی: دەسا وەللا مەلا حەمەمین من بەبێ كەفیل شتی وا ناكەم و ناكەم بە زاوای باوكم؛ برۆ خوات لەگەڵ!.

حەمووشاغا ئەكەوێتە بیرێكەوه. حاجی حەسەنی خەفاف ١٦٣.

دەری دێت. پاش ئەوە ئیتر هەموو جار ئەيكوتایەوه بە چاویا. ئاخیری پوژێك پێی ئەلی: حاجی حەسەن كەم بیکوتەوه بە چاوما، وەرە تۆ بچۆ خۆت بخەرە بیرێكەوه، نان و كەبابێك ئەكێم بۆ قەدراغای

عه‌بدولفه‌تاح بی‌ت ده‌رت بی‌نن. ئەو وه‌خته هیه‌چمان له‌هیچ. تهنه‌ئا وه‌ نه‌بی تو‌نان و که‌بابیک قه‌رززار ئە‌مینیه‌وه.

۱۶۴. عه‌به‌ی حه‌مه‌خه‌یات له‌گه‌ل حه‌مووشاغا وه‌ختی خۆی لای حاجی عه‌بدولوه‌فا بوون. پاشان عه‌به‌خه‌یات بوو به‌حاجی و ده‌وله‌مه‌ند بوو. پڕۆژیک ئە‌چنه‌لای حه‌مه‌سه‌عید خه‌فاف، حه‌مووشاغا به‌حه‌مه‌سه‌عیاغا ئە‌لئ: ئاغا بۆی بنووسه‌یه‌کی له‌حه‌جه‌کانیم بۆ حه‌واله‌ بکا، به‌لام حه‌جی دووه‌م و سییه‌م نه‌بی، چونکه‌پاره‌ی ئە‌وانه‌ی به‌مووشین په‌یدا کردوه.

له‌قسه‌ی هاوچه‌رخان:

۱۶۵. به‌گه‌میران هه‌بوو، پڕۆژیک له‌هه‌ولیر له‌گه‌ل «مُعَلِّم» ی‌کدا ئە‌بی به‌شه‌ریان و شه‌ره‌که‌زل ئە‌بی. پاشان به‌موعه‌للمه‌که ئە‌لئ: سه‌گباب! تو‌کوو له‌گه‌ل من شه‌ره‌که‌ی؟ من ژنه‌که‌م موعه‌للمه‌ هه‌موو شه‌وی جارێک سواری ئە‌بم!

۱۶۶. محه‌مه‌د شه‌ریف بۆی گێرامه‌وه‌وتی: له‌و وڵاته‌دوو برا هه‌بوون، پیرداود و پیرمه‌م. پیرداودیان وا دیار بوو هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌ده‌عباکه‌ی ئیشی نه‌ئه‌کرد؛ به‌کوردی هه‌لنه‌ئسته‌تا. له‌م پروه‌وه‌دائیمه‌ماته‌مبار و به‌په‌ژاره‌بوو، ناهه‌قیشی نه‌بوو، چونکه‌بیبه‌ش بوو له‌به‌شیککی زۆر گه‌وره‌ی ژیان.

شه‌وێک دنیا زۆر سارد بوو، به‌لکوو به‌فر و کرپیوه‌بوو. هه‌ردووکیان پێکه‌وه‌له‌باخه‌لی یه‌کا نوسته‌بون. له‌نیوه‌شه‌ودا پیرداود ده‌ستی به‌ده‌عبا که‌وت سه‌یری کرد. بلامانی. راست بووه‌ته‌وه، گرتی و به‌ده‌سته‌که‌ی تری ده‌ستیککی ژه‌ند به‌پیرمه‌می براهه‌وه‌وتی: بڕام خوا کردوویه‌تی وا ده‌عباکه‌م

پاست بوو ته‌وه، به‌لکوو به هه‌رجۆر بووه به په‌له یه‌کیکم بۆ په‌یدا بکه‌ی
بچمه‌ لای تا هه‌لم له ده‌ست ده‌رنه‌ چوو! به‌لکوو ئەم تلیسمه‌ بشکی و
پرزگارم بێت له‌و ده‌رده‌ نه‌فسیه‌ و بۆ خۆم له‌ پاشا ژنیک بێتم و بېم به
خاوه‌نی مال و مندالیک. پیرمه‌م وتی:

برام ئەمه‌ قسه‌یه‌ تۆ ئەیکه‌ی؟ جارێ ئێسته‌ به‌م تۆفه‌یه‌ ماله‌ و مال هه‌ر
ناکرێ. ئەوا کراش، به‌م ده‌موده‌سته‌ تا تۆ کیرت نه‌نیشتۆته‌وه‌ من ئەم
یه‌که‌م له‌کوێ بۆ په‌یدا ئەکرێ؟ سییه‌م ئەو شته‌ که‌ تۆ گرتۆته‌ و به‌ هی
خۆتی ئەزانی ئەوه‌ هی برای خۆته‌ گرتۆته‌!

۱۶۷. پرووپیه‌ له‌ عێراق باوی هه‌بوو، دینار هات به‌ سه‌ریا. کابرایه‌کی
برین‌پێچ هه‌بوو له‌ هه‌ولێر، پیاوینکی به‌دیمه‌ن و که‌له‌گه‌ت
بوو. هه‌موو سه‌رشان و به‌رۆکی خۆیشی پر کردبوو له‌ نیشان و جوققه‌. له‌
هه‌ر شوینیک دانه‌نیشت ئەو شوینه‌ چاخانه‌ وه‌یا چیشخانه‌ بوایه‌ پاره‌ی
دانیشتووه‌کان هه‌موو ئەو ئەیدا. له‌م پرووه‌وه‌ حه‌ماغایه‌ک بوو بۆ خۆی.
جالێیان ئەپرسی: کاکێ خۆم! تۆ ئەم پیاوه‌تی و به‌خشنده‌یه‌ ئەکه‌ی،
مانگانه‌که‌ت چه‌نده‌ وا به‌م جووره‌ ئەکه‌ی؟ ئەویش خۆی نه‌ئه‌شکان
ئه‌یوت: من و په‌ئیسێ «صحه‌» په‌نجاوینج دینار مانگانه‌که‌مانه‌. به‌
مه‌رجێ مانگانه‌که‌ی په‌ئیسێ «صحه‌» په‌نجا دینار بوو، هی ئەو پینج
دینار بوو. به‌لام وای به‌لاوه‌ گه‌وره‌یی بوو که‌ خۆی بخاته‌ پال ئەو.

۱۶۸. مه‌لا جه‌میل گێرایه‌وه‌ وتی: ئەوا له‌ که‌رکوک دوو ژن نیشتوونه‌ته‌
سه‌روبه‌چکی یه‌ک و یه‌کتریان که‌له‌لا کردووه‌. له‌و وه‌خته‌دا
ئه‌وان به‌و جووره‌ له‌ شه‌ردان ژنیکێ لای ئێمه‌ - رۆژه‌یانی - کۆلێ کنگری
پێ ئەبێ ئەچی به‌لایانه‌وه‌ ئەلێ: خوشکم کنگر نا‌کرن!؟

۱۶۹. مەلا تۆفیقى حاجى برايم ناردى بۆر شتە وتى: لەو دەشتى بازىانە
لە گوندى كابرەكەى سەپان ژنىكى جوان و جىلى ئەبى،
لەگەل دايكىكى پىرا. ئەم ژنە دۆستىكى ئەبى. بە دۆستەكەى ئەلى: شەو
كە ھاتى لەودىوى چەپەرەكەو ھەگوى ھەلخە. ئەگەر ئامۇزگاریم كەردى بەو
پىيە برۆ بەرپوھ؛ ئەپنا بگەرپوھ. شەوئىك وا رى كەوت مەردەكەى چوو بۆ
سەر خەرمان. كاتى كە دۆستەكەى دى و دەنگى پى دىت بەم جۆرە
ئامۇزگارى ئەكات. بىشكەكە رائەژەنى و ئەلىت:

رۆلە لای لایە، رۆلە لای لایە

باوكت ھەستاوھ چووھتە چىايە

پىخەفى بردوھ و ئەم شەوھ نایە

تا بەیان ئەروا ھىچ دەنگى نایە

ئەو سەگەى مالمان ناوى زەنگىنە

خەسووشم تۆزى گونچكەى سەنگىنە

والەلای چەپم بۆ خۆى خەفتىە

بىشكەى كۆرپەكەش لای سەر كەفتىە

كە ھاتىە ژوورە و كۆلەكەى مالمە

تۆزى لەم لاتر تەنوورە و چالە

خۆت لادە لىيان بىرە لای راستم

دەست بگەرە ملم ھىچ مەكە باسم

رۆلە لای لایە، رۆلە لای لایە

دەردت لە گيانم بۆچ خەوت نایە

بەم جۆرە و لەسەر ئەم نىشانانە كاوراى دۆستى ئە چىتە لای راستىەوھ

و تا بەيانى بۆ خۆيان پىكەوھ رائەبوئىرن.

۱۷۰. بۆيان گيترامه‌وه كه له سوله‌يماني له گه‌ره‌كي سه‌رچيمه‌ن مه‌لا «كه‌ره‌مه‌يس» ناويك هاتبووه ئه‌وي، پيشه‌ي هه‌ر كتيب گرتنه‌وه بوو له‌گه‌ل نوشته‌ نووسينا. ژنيكي زور ناشيرين و ناقلای هه‌بوو ناوی «خاحه‌نيف» بوو. مه‌لا ئاره‌زووی لئ نه‌ئە جوولاً له‌به‌ر ناشيريني. پوژئي مه‌لا ئه‌چي بۆ كتيب گرتنه‌وه له‌كاتي نيوه‌پوڤدا ديتنه‌وه بۆ ماله‌وه پال به‌ده‌رگاوه ئه‌ني و ئه‌ليت: حه‌نيف خيرا دايكه‌نه له‌مالی باشچاوش په‌قم كردوو هه‌تا نه‌نيشتوته‌وه.

حەنەف ئەلئ: جارئ دەستم له‌هه‌ويردايه. مه‌لا ئه‌لئ: كچي! كه‌ نيشته‌وه مالي باشچاوشيني ترم له‌كوي ده‌س ئه‌كه‌وي په‌قي كه‌مه‌وه؟!.

۱۷۱. دوو دي هه‌يه له‌و موكريانه، يه‌كيكيان «سه‌راو» ي ناوه، ئه‌وي كه‌يان «بناو» ي ناوه. حه‌مه‌ي يو‌سو‌جان هه‌بوو، پياويكي ئازا و به‌ده‌سه‌لات و له‌جافه‌كان بوو. شكاتيان برده‌لای حاجي برايماغای عه‌نبار بۆ ئه‌وه‌ بۆيان ساغ کاته‌وه.

ئە‌ویش وتی: بيخه‌نه‌هه‌زه‌كه‌ي بۆ‌كانه‌وه، ئه‌گه‌ر كه‌وته‌سه‌ر ئاوه‌كه‌ ئه‌وه‌هي سه‌راويه‌كانه، ئه‌گه‌ر كه‌وته‌بن ئاوه‌كه‌هي بناويه‌كانه. حه‌مه‌ي يو‌سو‌جانيش وتی: به‌راستی ئاغا حوكميني چاكت كرد. له‌هه‌ردوو بارا من ئه‌خنکيم و تویش به‌ئاقل ده‌رئه‌چی.

۱۷۲. محه‌مه‌د مه‌لا شه‌ريف بۆي گيترامه‌وه وتی: له‌گوندي «گۆمه‌شين» له‌و خو‌شناوه‌تييه‌مام ئه‌ولا كچيكي هه‌شت سالانی هه‌بوو ناوی «خه‌جه» بوو. كوريني برازاشي هه‌بوو داواي خه‌جه‌ي ئه‌كرد كه‌مامي بيداتي. خه‌جه‌ش راوه‌ستابوو، مام ئه‌ولاش ئه‌يوت: كورم زور مناله‌چون ئه‌بي؟ خه‌جه‌له‌و ناوه‌دا هه‌ليدايه وتی: به‌خودای بابه‌هيج په‌كه‌له‌

من ناکه‌وئ. مام ئە‌ولای هه‌ژار ده‌می بوو به‌ته‌له‌ی ته‌قیوه‌وه‌ ناچار دایه‌ و راستیش بوو خه‌جه‌ هیچ په‌کی نه‌که‌وت!

۱۷۳. مه‌لاکه‌ی گوندی «هێرۆ» کتیییکی ته‌فسیری له‌ به‌رده‌ستا بوو موتالای ئە‌کرد. کتیه‌که‌ ده‌ستنووس بوو، به‌خه‌تی گه‌وره‌و حاشیه‌ی ورد و سوور نووسرابوووه‌. سۆفی شه‌ریفیک به‌لایه‌وه‌ دانیشتبوو؛ ئە‌ویش سه‌ری شۆر کرده‌وه‌ به‌سه‌ر کتیه‌که‌دا و په‌نجه‌ی خسته‌ سه‌ر خه‌ته‌ دروشته‌کان وتی: مامۆستا ئە‌مانه‌ ئە‌خوینیته‌وه‌؟ مامۆستا وتی: ئا. سۆفی شه‌ریف وتی: ئای سه‌گ مه‌لا، ئە‌مجا په‌نجه‌ی خسته‌ سه‌ر خه‌ته‌ ورده‌کان وتی: ئە‌م وردانه‌ش ئە‌خوینیته‌وه‌؟ مامۆستا وتی: ئا. سۆفی وتی: ئای به‌راز مه‌لا. وتی: ئە‌ی ئە‌و سوورانه‌؟ وتی: ئا. وتی: ئای نێره‌که‌ر مه‌لا. مه‌لاش وتی: به‌سه‌ به‌سه‌ سۆفی هه‌مووی ئە‌خوینمه‌وه‌ ئیتر هیچ نه‌ماوه‌.

۱۷۴. ئە‌حه‌ی جاو جارێک زستان ئە‌بێ ئە‌چی بۆ حه‌مامی موفتی له‌ سوله‌یمانی. که‌ دێته‌ ده‌ره‌وه‌ له‌ ده‌رگای حه‌مام ده‌رئه‌چی «با» لینی ئە‌دا یه‌کن له‌ هێلکه‌گونه‌کانی چرچ ئە‌بێ و ئە‌چی به‌ ناوا. ئە‌میش ئە‌گه‌رێ به‌ شوینیا و ئە‌گه‌ر پێته‌وه‌ بۆ حه‌مامه‌که‌.

فه‌ره‌جی حه‌مامچی لینی ئە‌پرسی: ئە‌وه‌ بۆ گه‌ر پێته‌وه‌؟ ئە‌لێ: ئە‌م حه‌مامه‌ دزی تیدایه‌، یه‌کن له‌ هێلکه‌گونه‌کانمیان دزیوه‌. له‌م قسانه‌دا ئە‌بن هه‌وای گه‌رم لینی ئە‌دا هێلکه‌گون شۆر ئە‌بێته‌وه‌ و دێته‌وه‌ شوینی خۆی. مامه‌حه‌مه‌ده‌ست به‌ قورساییه‌ک ئە‌کا و ده‌ست بۆ ناو لنگی خۆی درێژ ئە‌کا سه‌یر ئە‌کا هێلکه‌گون له‌ شوینی خۆیه‌تی. ئە‌لێ: فه‌ره‌ج دۆزیمه‌وه‌ شتی که‌ ده‌ستی دزی لێ نه‌که‌وئ هه‌ر ئە‌دۆز پێته‌وه‌.

لاله سه‌رحه د له دوايي دوايي ژيانيا له بهر نه وه چاوه‌کاني
 ۱۷۵. نه مابوو، کورپه‌کاني نه‌نارد بؤ دزي، مه‌رومالا تيان نه‌دزي و
 نه‌يانه‌تيايه وه، لاله‌ش کورپه‌کاني هه‌ر شتي‌کيان به‌تيايه سه‌ري نه‌بري و
 نه‌يکرد به خي‌ر و خي‌رات.

لتيان پرسى: لاله‌ ته‌مه چو‌ن نه‌بي‌ي مالى دزي‌تي ته‌که‌ي به خي‌ر و
 خي‌رات؟ نه‌يوت: ئيوه نازان، جه‌زاي خي‌ره‌که له‌گه‌ل کونا‌حي دزي‌يه‌که
 به‌ران به‌ر نه‌وه‌ستن، خي‌ره‌که گونا‌حه‌که دائه‌پوشي، ئيمه‌ش له‌و ناوه‌دا
 سه‌روپي و ري‌خوله‌که مان بؤ نه‌مي‌ني‌ته وه، به‌حه‌لالي نه‌يخو‌ين!

«خا مه‌يره‌م» هه‌بووه له‌و سه‌ره سي‌ي کچي جوانکه‌له‌ي هه‌بووه،
 ۱۷۶. کچه‌کان وه‌ختي شو‌وکردنيان هاتبوو، به‌لام له‌بهر نه‌وه که تو‌زي
 سه‌ري زمانيان نه‌يگرت و «ک» نيان ته‌کرد به «ت» سي‌ي خه‌لک بؤ خواستنيان
 نه‌ته‌هاتنه پيشه‌وه و هه‌روا مابوونه‌وه.

به‌ري‌که‌وت يه‌ک دوو ئافره‌ت جاري‌ک ته‌چن بؤ ته‌ماشاکردن و
 خوازي‌ينيان. دايکه‌که‌يان ته‌زاني ته‌م ژنانه بؤ خوازي‌يني کچه‌کان هاتوون،
 ته‌مي‌ي کچه‌کاني کرد که بؤ خو‌يان ئاقل دانيشن و هي‌چ نه‌يه‌نه‌سه. بؤ
 نه‌گه‌تي له‌و کاته‌دا مشکي به‌ژووره‌که‌دا تي‌په‌ري، کچي گه‌وره‌وتي: ئاي
 خوشتي ته‌وه مشتي بوو! دووه‌م هه‌ليدايه‌وتي: ته‌ني چووه‌تونه‌ته‌وه!
 سي‌يه‌م ده‌ستي‌کي به‌زولفا هينا ووتي: به‌خوا چات بوو شو‌تر من هي‌چ
 ده‌نم نه‌ترد، ته‌وه ئيوه بؤ ته‌وته‌ تاوي‌ژ تردن! خوازي‌يني‌که‌ران که ته‌مه‌يان
 دي، دل‌يان سارد بووه‌وه و به‌په‌شيماني گه‌رانه‌دواوه.

ته‌حه‌ي جاو جار جار ته‌چوو بؤ ديدنه‌ي شي‌خ بابه‌عه‌لي ته‌کيه‌يي
 ۱۷۷. له‌مزگه‌وته‌که‌ي خو‌ي له‌سوله‌يماني. شي‌خ حه‌مه‌عه‌ليه‌کي

باراوی هه‌بوو دووکانی به‌قالی هه‌بوو له‌سه‌ر جاده‌که‌ی سابوونکه‌ران،
 ئه‌چوو هه‌ندی میوه و شتی به‌قه‌زلێ ئه‌کپی و ئه‌یبرد به‌دیاری بۆ شیخ
 باب‌ه‌علی و پینکه‌وه ئه‌یانخوارد، پاشان شیخ حه‌مه‌علی داوای پاره‌که‌ی
 ئه‌کرده‌وه له‌ئه‌حه. ئه‌حه‌ش لووس و باریک ده‌ستی ئه‌گرت و ئه‌یبرد بۆ
 لای شیخ باب‌ه‌علی ئه‌یوت: پاره‌که‌ی بده‌ری! باب‌ه‌علیش ئه‌یوت: ئاخر
 ئه‌حه ئه‌وه‌ت به‌دیاری نه‌هیتاوه‌ بۆ من؟! ئه‌حه‌ش ئه‌یوت: یا شیخ پاره‌که‌ی
 بده‌ری، ئاخر من نه‌مویست به‌ده‌ستی خالی بێم بۆ لات، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌م
 نه‌هیتایه‌ تۆ له‌کوێ ئه‌وتری و شته‌ت ئه‌خوارد؟! شیخ باب‌ه‌علیش ده‌ستی
 ئه‌کرد به‌پینکه‌نین و پاره‌که‌ی ئه‌دا به‌شیخ حه‌مه‌علی.

حاجی محه‌مه‌دی عه‌به‌ر یه‌کیك بوو له‌نوخته‌بیژه‌کانی
 ۱۷۸. سوله‌یمانی و له‌و که‌سانه‌ که‌ قسه‌ی نه‌سته‌قیان هه‌بوو،
 پینکه‌نینیش نه‌بوو. ئیواره‌یه‌ک کاتی نویژی شیوان بوو له‌مزگه‌وتی شیخ
 جه‌لال له‌سوله‌یمانی. ئه‌وه‌خته‌ ترومپایه‌ک له‌به‌ر سه‌کۆی مزگه‌وته‌که‌دا
 بوو، ئه‌م ئاوی به‌لۆعه‌ و مه‌لۆعه‌یه‌ دانه‌هاتبوو. شیخ جه‌لال له‌ناو میحرابی
 سه‌ر سه‌کۆکه‌ قامه‌تی بۆ کرابوو هی نویژی شیوان. خه‌لکه‌که‌ش هه‌موو
 له‌پشتیه‌وه‌ راوه‌ستابوون.

نیه‌ت دابه‌سترا و نه‌به‌سترا کابرایه‌کی چه‌ته‌ولێ خه‌لکی ئه‌و شاره‌زووره
 هه‌ر له‌دووره‌وه‌ هات، تینووی بوو چوو هه‌ر ترومپاکه‌ ئاو بخواته‌وه‌.
 هه‌رچه‌ند به‌ده‌وریا هه‌لسووړا نه‌یزانی چۆن ئه‌که‌ویته‌ گه‌ر. حاجی
 محه‌مه‌د له‌سه‌فی پێشه‌وه‌ له‌نیوه‌ی نیه‌تا بوو هه‌ر خێرا ده‌رپه‌ری بازی
 دایه‌ خواره‌وه‌ چوو هه‌ر ترومپاکه‌ و به‌کابرای وت: باوکم تینووته؟ وتی:
 ئا، برا. وتی: ده‌ده‌م بنی به‌لووله‌که‌یه‌وه‌. ده‌می نا به‌لووله‌ی ترومپاکه‌وه‌

ئەوېش دەستى دايە دەسكەكەى و خستىه جوولە. تا ئەم ئەمەى كرد خەلكەكە ھەموو نوڤڙيان دابەست.

كە ئەو دەستى نا بە دەسكى ترومپادا ئاو باسقەنەى بەست، لە لووت و گوڤى كابرانە ئاو دەرپەرى. كابراش دەمى گير بوو لە لوولەى ترومپاكە، ھەرچەندە مل با ئەدا دەمى بەر نابى. حاجى محەمەدېش ھەر خىراخىرا دەسكى ترومپا باندە و ئاو ھەر زىاد ئەكا و ئەلئ: دە باوكم تير بخۆرەو. خەلكەكە لە ناو نوڤڙەكەدا دەستيان كرد بە ھىلكە ھىلك و پىكەنن و ھەموو نوڤڙيان برى. لەولاشەو كابرانە لادا ھات. چەند كەسك چوون دەسكى ترومپاكەيان لە دەستى حاجى محەمەد سەند ئاو وەستايەو. بە ھەرچۆر بوو دەمى كابرانە لە لوولەى ترومپاكە بەرەلا كرد، دەستيان بە سكى كابرادا ھىنا ئاوەكەيان لە سكى دەركرد و كابرانە ھەرچۆر بوو ھاتەو ھۆش خۆى.

حاجى محەمەد وازى نەھىنا چوو بە لايەو پىڤى وت: باوكم تىرت خواردەو؟ كابرانەى: ھەى دەويت باوك! ئەمە كەتن بوو تو وە منت گىڤا! وتى: برا چى بوو ئاوم دايت. يەكئ چوو ھەشارەو لوولە كەواوى خوارد، ئەى نابى ئاو بخواتەو؟ كابرانەى: ھەى بچۆ دەويت باوكەى شارىيە! رپامە گۆر باوكتان! شەرت وئ وە شەرتى خوا چوو مەو قسەكەى سەى ساق بگرم بالانتە رانتان بۆ بنىرى ھەزار شەقتان تى ھەلدات و گشتان گول بكا. بۆچى وا ئەزانن ئىمە بى عەشیرەتىن. كابرانە رۆيشت و ئەوانىش نوڤڙيان دابەستەو.

مژگەوتى حاجى مەلا رەسوول ھەبوو لە سولەيمانى. بەينى ۱۷۹. نيوەرۆ و عەسر بوو، كابرانەكى ھەزارەوورى ھاتبوو بۆ شار. لە بازار كەوايەكى كرىبوو چوو ھەزار تاتە بەردەكانى مژگەوتى حاجى مەلا

پەسوول. كەوا شەرەكەى خۆى داكەند و ئەو كەوا تازەىە لە بەر ئەكرد. كەوا بەو تازەىیە ھەرچەندى ئەكرد ناوقەدەكەى نەئەھاتەو ەك. توند توند رايئەكىشا و ھەر ئەىوت: «يا غەوس! بكەم وە قنگ داىكتەو ەسای خەىات بۆ كەواىەك پىت داگم».

ئەو ەندە بە توندى لىى ئەنەوى زۆرى لى كرد، كەوا شىرەىەكى لىو ەات و در. لەو ەختەدا كابر ئەو ەندە بە تىن ئەىنەوى لە ئەملاوئەولای كەواكە خۆىشى تىكى كەند. گویم لى بوو وتى: تى و شىرەى وە گوپ باوك خەىاتەكە! ئەم شارىیە دەوىت باوكانە ئىزى چوونە «بىسەلمىن» لادىى وە كافى ئەزانن. وە شىرە رازى ناون، تىشيان گەرەكە.

سەرەمى دەسەلاتى شىخ مەحمودى حەفید لە سولەىمانى، ۱۸۰. [شىخ] لە حاجى مستەفا پاشاى ياملكى توورە ئەبى و ئەمر ئەكا بىگرن. حاجى مستەفا پاشا كە ئەزانى ئىش زۆر خەتەرە و ئەگەر لەو ەختەدا بىبەنە لای، شىخ مەحمود ئەىكوژى، دىتە سەر ئەو ەخۆى بشارىتەو ە. ھىچ پەناىەك نادۆزىتەو ە ئەو ەبى كە پەلامارى قورئانىك بدات و بچىت بۆ گردى سەىوان.

بە پەلەپرووزى قورئانىك ەلئەگرى و ئەچى بۆ گردى سەىوان. لەو كاتەدا پىاو ەكانى شىخ مەحمود ئەبىنن و ەرا ئەكەن بە شوپىنا. ئەوىش گورج لەسەر قەبرىك دائەنىشى و دەست ئەكا بە قورئان خویندن. پىاو ەكان دىن ئەىگرن و ئەبىن بۆلای شىخ مەحمود.

شىخ دەست ئەكا بە قسەكردن و پىنى ئەلئ: تۆ ئىشى نابەجى ئەكەى و قۆمىتەت لە دژى من كروو ە. ئەوىش ئەلئ: يا شىخ! بە قەبرى داىكم من ئاگام لە ھىچ نىبە و بە تەواوى تەركى ھەموو شتىكم كروو ە. ئەو ە

لەو پياوانە بېرسە بزانە منيان لەكوئ ھيئا؟ من لەسەر قەبرى داىكم بووم قورئانم بۆ ئەخويند، حەقى زۆر بە سەرمەوھىيە.

شيخ ئەم قسەى بە لاوھ زۆر سەير ئەبى، چونكە ئەزانى درۆ ئەكا. داىكى چى و قورئانى چى! لەگەڵ ئەمانەشا ئەلئى: بېرۆ با خاترى قەبرە درۆزنەكەى داىكت بى.

لە راستيشدا قەبرى داىك نەبوو، ھەروا چووبوو لەسەر قەبرىك دانىشتبوو بۆ ئەو پۆژە كردبووى بە داىكى خۆى!

«عەزەشووكى» ھەبوو، جارېك پىئى ئەكەوئتە ئەو ناو دزەياھەتتە ١٨١. ئەچىتە مالى حاجى سەلىم. مالى حاجى ساواريان ئەبيت. حاجى و عەزە پىكەوھە دائەنىشن، حاجى ژن ساواري لى نابوو چووبوو بۆكانى ژنان بۆ ئاو. عەزەش بە پەلە بوو ئەيەويست بېروا. حاجى كورپىكى لە مال بوو وتى: پۆلە ھەستە لۆى تىكە و لۆى چەوركە. عەزەم عەزە بوو ھەر ھەستا لووس و بارىك پۆيشت. حاجى سەلىم وتى: بۆكوئ؟ عەزەش وتى: نە ئەم نانە ئەخۆم و نە بېشمگىن! لۆى چەوركە مەعنای چىيە؟

كابراھەكى دەورى شاخەپىسكە ژنىكى خۆشناوى ھىتابوو. ژنەكە ١٨٢. ئەوھل شەو-بلامانى-يەككى پيا ھيئا. زۆر تەرىق بووھە. مېردەكەى دلئى داھەوھە وتى: قەيدى نىيە شتى وا نىشانەى ئەوھەكە سالاھەكى خۆش ئەبيت. ژنە تۆزى كرايەوھە و شەرمى شكا وتى: پياوھەكە! كەواتە با يەككى تىريش بكەنم. پياوھە وتى: ئافرەت نا مەكە، عەمارەكە جىئى ھىچى تىرى تىدا نايئتەوھ!

بە بنەچە و باوك و دايك نىيە:

۱۸۳. پياۋيىك ھەبوو لە شار، دوو كوپرى ھەبوو. پياۋەكە خۆى زۆر بەدىن بوو، كوپرەكانى گەرەكەيان كە ئەتوت دەنكى ھەنارە لە پياۋەكە خۆى بەدىنتىر بوو. ھەموو دەم ھەر لە مزگەوتا بوو، سەرى بېرۇشتايە نوپۇزى ئەنەرۇشت. بېچووكەكە شيان دائىما لە كۆپرى قوما و لە گۆشەى دووكانى عەرەق فرۇشەكانا بوو. كوپرە زىاد لەمە، حىزىش بوو. ھەر لە شار پياۋيىكى تر ھەبوو، ھەرچى خوا حەزى لىنى نەكردايە ئەو ئەوھى ئەكرد؛ كەچى كوپرىكى ھەبوو بەپىچەوانەى ئەو، نوپۇزت لەسەر داۋىنى بىكردايە. بەراستى كوپرە، ۋەلىيەك بوو بۇ خۆى!

۱۸۴. كابرەيكى سىيان ژىتىكى ھىتابوو، شەۋى كە ئەچىتە لاي ژن تەماشائەكا ژنە بەرى خۆى پاك نەكردۇتەۋە. پىنى ئەلى؛ ئافرەت ئەوا من مىرد و مەحرەتم قەيناكا، بەلام ئەگەر بەم حالە چوۋىتە لاي يەكىكى نامەحرەم و بىگانە ھىچ خەجالەتى ناكىشى و ئاليتت عەبە؟!.

۱۸۵. پەحمەتتەكە ئەيفەرموو: پورپەش: ئەو كەسەيە كە توۋشى يارەكەى بىنى و جىگا چۆل بىنى، كىرى ھەلنەستى. ھەرۋەھا ئەيفەرموو خىرخا: ئەو كەسەيە كە پىرىژىنىك بە گانتىك بلاۋىنىتەۋە.

۱۸۶. شىخ ھادى پشەدرى ناردى بۇ رشتە وتى: كوپرىك لە «دووز» چوو بۇ زوبەير. ئەم كوپرە ئاشىكىيان ھەبوو لە دووز دايكى

وه لامي بۇ نارد كورم وەرەوہ. ئاۋ ھاتوۋە، سەرکاری ئاشەكە بكة با بكة وېتەوہ
گەر ئاتېكى لى بېخۇين. كورەش وە لامي بۇ ناردەوہ وتى: دايە سمتىك لە
زوبەير بۇ نان خواردن، ھەزار ئاشى دووز دىنىت!

۱۸۷. ھەزىزبەگ، ھەرچەندە چاۋى نە مابوو، بە لām ئەوہى خوارەوہى
ھەر لە كارا بوو. پۇژىك لەو دەشتى لای كانى ماسىيە ماكەرىكى
ئەگا، ماكەر ئەتپى و ئەو شوكرى ئەكرد. نەشى ئەزانى كە خەلك ديارە؛
چونكە چاۋى نە مابوو.

خەلكەكە چوون بەسەريا و وتیان: ھا ھەزىزبەگ خېرە وا شوكرى
ئەكەى؟ ئەویش زانى ئىشەكەى لى دەرکەوتوۋە ھېچى بۇ نە مایەوہ وتى:
چۆن شوكر نەكەم؟ بە عومرىكى ھەشتا سالىيەوہ كەر ئەتپىنم. كىرى وا
شوكرى ناۋى؟!

۱۸۸. مەلا سمايلى كانىسكان لەو سەرە ئەبى بە ميوانى مالىك.
پياويان لە مالەوہ نابى، ھەر ژنەكە ئەبى. ژنە منالېكى ئەبى
زۆر ئەگرى، ھەرچەندە لەگەلى خەرىك ئەبى ژىرى كاتەوہ بۆى ژىر
نابىتەوہ. مەلا سمايل توورە ئەبى و منالەكە وەرئەگرى. ئەویش لەگەلى
خەرىك ئەبى ھەر ژىر نابىتەوہ. دەستىك ئەدا بەسەر پشتيا و ئەلى: ژىر
ئەبىتەوہ ژىر بىەوہ، ژىر نابىتەوہ دەسا وەللا دايكت ئەگىم. ژنەش ئەلى:
دەسا وەللا مامۇستا ئەم منالە لاسارە خۆم ئەيناسم، ژىر نابىتەوہ تا ئەوہى
ئەيلىت بە چاۋى خۆى نەيىنى!

۱۸۹. ھەر مەلا سمايل گىرپايەوہ وتى: لەو ولاتى بۆلى و بابۇليە رېم
كەوتە ھۆبەيەك. بە شتىكىان ئەزانىم. كچىكىان ھەبوو مارەيان

ئه کرد. پرووم کرده کچه که وتم: کچم به لای مه زهه بی ئیمه وه - که شافیعین -
باوك بۆی هه یه کچی خۆی ماره بکا له هه رکه س که ئه یکا. ئیسته تۆ کچیت
با باوکت مارهت بکا؟ وتی: مامۆستا کچ بووم! خوا عافووم بکا.

۱۹۰. پیاویك هه بوو له سوله یمانی تووشی داوی ژنیک بووبوو.
پاره یه کی زۆری تیا خه رج ئه کرد. هه موو که سیش ئه یزانی وایه.
من ئه یناسم، لام وایه تۆیش ئه یناسی. پێیان ئه وت: بۆچ هه ر یه کجار
ناهیئنی و تووشی ئه و مه ساریفه زۆره ش ناویت؟ ئه ویش ئه یوت: به لئ
راسته، به لام له زه تی ئه ووم له ده ست ده رئه چی که هه ر جاره به دزه دزه
بۆی بچم و ئه ویش وه عده م بداتنی و درۆم له گه ل بکا!.

۱۹۱. کابرایه کی فه قیرۆکه هه بووه له «زیویه» ئه چێته لای مه لا
سمایلی کانیسکان؛ که مه لای ئه وئ ئه بئ. ئه لئ: مامۆستا شه رج
شه رمی بۆ نییه من له گه ل خیزانه که ما هه روه خت که ئه چمه لای له
وه ختی ئیشی شه رعیدا هه ر ئه لئ: ده لاچۆ کوشتمت بچۆ به ولاوه. منیش
سه رم لئ تیک ئه چی و نازانم چی ئه که م. ئه ترسم له بهر ئه وه تووشی
قه تلێک بيم. ئیسته چارم چیه؟ مه لا سمایلیش ئه لئ: باوکم بچۆ به و ده رده وه
بیکۆزه خویننی له سه ر من! کابرا ئه لئ: خوا ده وامی عومرت بدا.

۱۹۲. ئه حمه دئاغا جارێک له ئه سته مو ل ئه چێته مالی ئافره تیکی
پرووسپی بۆ ئیشی خیر، ئافره ته که ئافره تیکی له خواترس بوو!
- به رێکه وت ئه و شه وه ش شه وئ جومعه بوو - وتی: من به شه وئ جومعان
ئیشی وا ناکه م، چونکه گوناچه که ی دوو به رانبه ره. ئه حمه دئاغاش وتی:
قه دیدی چیه وا ئه زانین شه وئ شه ممه یه و دوو جارمان کردوه!.

۱۹۳. محمه‌دی مه‌لا که ریم بۆی گئیرامه‌وه وتی: کابرایه‌کی
 روغزایی ئەحمه‌دی شاسواری ناوبوو، ژنیکی «ئەحمه‌دېرنه» یی
 هینابوو. کابرا ژنیکی تریشی هه‌بوو. که ژنی تازه ئەگاته مالی میرده‌که‌ی،
 هه‌وینکه‌ی به‌م جوړه به‌خیر هاتنی ئەکا:

به‌خیر هاتی، به‌خۆش هاتی به‌سەر پینج و دوو شه‌ش هاتی
 به‌شه‌رمه‌وه و پرووره‌ش هاتی له‌لای خۆتان کیر بوو قاتی
 من لیره‌ بووم تو بۆ هاتی؟

ئەویش وه‌لامی ئەداته‌وه ئەلێ: بی‌فەر خازه، ده‌نگت وازه

پۆپت چه‌رموگ وه‌ک کلکه‌سه‌گ چه‌په‌ت خراوتر له‌ دینله‌سه‌گ
 من که‌هاتم بۆ تو هاتم با بیزانی من کیم؟ فاتم
 ئەتپه‌تینم تا ئەو خواره ئاوات ئەکه‌م له‌ ئاوباره
 جوانی من بوو ده‌نگی داوه گشت روغزایی هاتنه‌و ناوه
 به‌رزیان کردۆ شانی خۆیان منیان کرده‌ تاجی سه‌ریان
 که‌هاتم من له‌ ولاتی خۆم بۆ دیقی تو وا که‌وتمه‌ خۆم

۱۹۴. حه‌مه‌سه‌عید به‌گی جاف گئیرایه‌وه وتی: له‌و ده‌شتی «که‌لار» ه
 پیاوینک هه‌بوو حه‌مه‌ه‌لی ناو، براه‌کیشی هه‌بوو حه‌مه‌ی
 ناو بوو. حه‌مه‌ توژی شیتۆکه‌ بوو. گویدرێژیکیان هه‌بوو، حه‌مه‌ه‌لی به
 حه‌مه‌ ئەلێ: حه‌مه‌ نه‌که‌ی ته‌ماع بکه‌يته‌ گویدرێژه‌که‌. حه‌مه‌ش ئەلێ:
 کاکه‌، من چۆن شتی وا ئەکه‌م. من ئەو که‌ره به‌ دایکی خۆم ئەزانم،
 پیاو چۆن مرخی ئەپه‌ریتته‌ سه‌ر دایکی خۆی!.

۱۹۵. شیخ محەمەدی باليسانى وتى: مه لا مه جیدی شه قلاوا گێرایه وه وتى: مه لا مه حموودی مه زناوا له وه ختی خوڤیا له گه‌ل چه‌ند كه‌ سینکا به‌ کاروان ئە چن بۆ شویننیک، رینگاکه‌ نازانن. ده‌رویشنیک هه‌بوو له‌ گه‌ل خوڤیانی ئە به‌ن بۆ شاره‌زایی. ده‌رویش هه‌چی نه‌ خواردوو و ناخوا؛ وای لی دئی له‌ برسانا په‌کی ئە که‌وئ. هه‌رچه‌نده‌ له‌ گه‌لی خه‌ریک ئە بن هه‌یچ ناخوا. ئە‌لین: بۆچ ناخۆی؟ ئە‌لی: شیخ فه‌رموویه‌تی: له‌ کسمی ده‌ستی خۆت نه‌بێ نابێ شت بخۆی. ئە‌وانیش سه‌یر ئە‌که‌ن وا کابرا به‌لادا دئی و ئە‌مانیش له‌و رینگا چۆله‌دا په‌کیان ئە‌که‌وئ.

مه‌لا مه‌حموود ئە‌لی: باوکم وه‌ره‌ مادام وایه‌ به‌ کریت ئە‌گرین به‌ دوو نان بچۆ ئە‌و که‌ره‌ بگئی. کابرا رازی ئە‌بێ، به‌لام له‌ به‌ر برسیتی ناتوانی بچێ به‌ لای که‌ره‌ که‌وه‌. هه‌لی ئە‌گرن و ئە‌یه‌ن به‌ لای که‌ره‌ که‌وه‌، وانیکه‌ که‌ی ئە‌خه‌نه‌ دواپراوی که‌ره‌ که‌وه‌. ئە‌ویش هه‌یچ هۆشی له‌ خۆی نییه‌. له‌ پاش به‌یننیک که‌ گه‌رمای ئە‌گاتی و تۆزێ هه‌ستی پیا دیته‌وه‌ ئە‌لی: وازبینن خیرتان بنووسی، ئیتر خۆم خه‌ریک ئە‌بم!

۱۹۶. په‌حمه‌تییه‌ که‌ ئە‌یفه‌رموو: دوو شت زۆر خۆشه‌: مووچه‌ی ئە‌وه‌لجار. گانی ئە‌وه‌ل شه‌و!

۱۹۷. شیخ محەمەدی شیخ عومەر (شیخ محەمەدی خه‌تیب) گێرایه‌وه‌ وتی: مه‌لایه‌ك شه‌وئ میوانی ماله‌ پۆلیسیك بوو. پۆلیسه‌ که‌ سه‌ریتواره‌ خه‌فه‌ر ئە‌بێ و له‌ مال نابێ. ژنه‌ که‌شی جوان و پرووه‌ بازاری ئە‌بێ. مه‌لاته‌ماع ئە‌کاته‌ ژنه‌ که‌ و خۆی بۆ شه‌وئ حازر ئە‌کا و جینگاکه‌ی دیاری ئە‌کا. شه‌وئ پۆلیسه‌ که‌ دیته‌وه‌ و ئاگاشی له‌ هه‌یچ نییه‌، به‌لام پیتی جوان نابێ ژنه‌ که‌ی بکه‌وێته‌ نێوانی ئە‌و و مه‌لاوه‌. به‌

ژنه‌که‌ی ئه‌لې: جیگا‌که‌ی بگو‌یزیت‌ه‌ه و خۆی له شو‌ینه‌که‌ی ئه‌ه و رانه‌کشې.
مه‌لاش ئا‌گای لې نییه.

له نیوه‌شه‌وا مه‌لا ئه‌چیت‌ه سه‌ر جیگا، سه‌یر ئه‌کا ئه‌مه له باتی ژنه،
پیاو‌یکه و هیچ ده‌ره‌تانیش نه‌ماوه. پیاوه ئه‌یگرې و ئه‌لې: ئه‌وه چی ئه‌که‌ی
و بۆچی هاتووی؟
مه‌لا ئه‌لې:

مه‌یکه به هه‌را من خرووم هه‌یه، هاتووم بم‌گ‌یت. کابرا ئه‌لې: باوک‌م
بچۆ به‌ولاوه، من تا ئیسته ئه‌م جۆره ئی‌شانه‌م نه‌کردووه؛ ناتوانم. مه‌لا
به‌م جۆره خۆی ده‌رباز ئه‌کا.

کلێشه ی رژدی

۱۹۸. کابرایه کی چهرداوه روو هه بوو هیزه یه رۆنی هه لۆاسیوو، هه موو جار که نانی ئه خوارد پارووه که ی هه لئه گرت ئه یسوو به هیزه که دا و ئه یوت: ئه م نانه به و رۆنه.

کابرا مرد و کورپکی له شوین به جی ما. کورپکه له پاش ماوه یه که له دایکی پرسى: ئه و هیزه رۆنه چییه هه لۆاسراوه؟ دایکی ئه لى: رۆله ئه وه رۆنه. ربه حمه تیه که ی باوکت هه موو جار پارووی هه لئه گرت و ئه یسوو به هیزه که دا ئه یوت: ئه م نانه به و رۆنه. کورپکه ش وتى: جا دایه نه ئه ترسا هیزه که کونی تى بى. من نانه که هه لئه گرم و هه ر له دووره وه ئه لیم: ئه م نانه به و رۆنه. دایکی وتى:

ئۆخه ی رۆله! باوکت شوکر وه جاخى روونه. ئه گه ر قنگلاشك به ده م باوه بى وه جاخى باوك كویره وه نابى!.

۱۹۹. کابرایه که هه بوو له سوله یمانى پێیان ئه وت: «ئه حه چه قه ل». رۆژێك هات به سه ریا! ئه لى: دره م گوشتى كړى له «ئه مین چیترا». گوشتى نایه سه ر ئاگر و نه ینا، پێیان وت: له گه رپه کی هۆلى مه ولوودیه. هه ر خیرا گوشته که ی له مه نجه له که ده رکرد و برديه وه بۆ ئه مین چیترا. تۆزیکیش که مى کردبوو. پاره که ی هه ر لى سه نده وه. جا ئه مین چیترا گوشته که ی به ده سته وه گرتبوو بانگی ئه کرد: «خه لکینه! وهرن ئه مه گوشتى ئه حه چه قه له بیکرن!».

۴۰۰. کابرایه که هه بوو له سنه «سواوله سن» ی ناو بوو. تۆزى رۇنى کردبووه که له شاخیکه وه ههروهخت که ئه چووه دهره وه نیوه ی چه وریه سانیك له رۇنه که ی ئه هیتا به دهست و پهل و دهم و سمیلتیا له ناو خه لکا خۇی پیوه هه لئه کیشا ئه یوت: به خوا ئیمرۇ چیشته که مان زۆر چه ور بوو.

رۇزىك كوتوپر پشيله يهك كه له شاخه كه ئه فرىتى. كچىكى هه بوو هه پای کرد بۇلاى باوكى. كه له مزگه وت له ناو خه لکه که دا دانىشتبوو. هاوارى کرد: بابە هینه که کتک بردى. وتى: رۇله هینه که چهس؟ هيچ بيرى لای که له شاخه که دا نه رۇیشته؛ چونکه وا به قايمى هه لى گرتبوو شه يتانیش نه شه دۇزییه وه. وتى: بابە ئه وه ی سمیله کانت پى چه ور ئه کرد!

۴۰۱. وتى: ئه وا سه ير ئه که م دوو کابرا شه پریانه و به ربوونه ته سه روگویتلاکى يهك. وتم: ئه وه چیتانه؟ بۆچ به يه کا هه لزانون؟ يه کىکیان وتى:

کور! من میوانم هاتبوو چووم مریشکىکم بۇ سه ربىرى. قاچه کانم هیتا هه لمواسى به سه ر ده رگا که ی خۇمانا بۇ ئه وه خه لک بزائن که من مریشکم کوشتۆته وه. که چى ئه م کابرایه هاتوو قاچه مریشکه که ی له سه ر ده رگا که ی من لابر دووه و به سه ر قاپى حه وشه که ی خۇیه وه هه لىواسیوه بۇ ئه وه شانازى پیوه بکا و خه لک وا بزائن که ئه م مریشكى کوشتۆته وه!

۴۰۲. کابرایه که له و ده وروبهرى دزه ییه ژنىکى هه بوو «گوسته» ی ناو بوو؛ تۆزى پیویان هه لواسیوو. ههروهخت که گوسته شیویکى لى بنایه پیوه که ی ئه هیتا له باتى تامه چیشته، جارنىک ئه یکرد به مه نجه له شیوه که دا و خیرا ده رى ئه هیتایه وه.

رۇژىك مىوانيان ھاتبوو، گۈستە ساۋارى لى نابوو ھىناى دايىنا. پياۋە
وتى: ژنەكە شىۋەكە ھىچ چەور نىيە. ژنە ساۋارەكەى كىردەۋە مەنچەلەكە
و چوو جارىكىكى كە پىۋەكەى تى ھەلسووران و وتى:
تۆ بەزەيت بە خۆتا نايەتەۋە، ئەو بىرامە لۆچ نەخۆش بىكەۋى؟ دەبا
سكىتان بچى، پاشان نەرىيى: گۈستە سوۋچى تۆ بوو.

۴۰۳. خواجه ياقۇ ھەبوو لە سولەيمانى دوۋكانى ھەبوو لە بازارا. ھەموو
جار نىۋەروان كە كولتيرەى ئەكرى، ئەچوو ناۋە نەبرژاۋەكەى
دەرئەھىنا ئەيكرد بە پىخۇرى ئەۋى ترى. لىيان ئەپرسى: خواجه ياقۇ ئەۋە
چى ئەخۇى؟ ئەيوت: نان و ناۋەكەى!

۴۰۴. «كەلاى مراد» پەقىتەى كىردبوو، كۆرەكانى ھەرچەندە داو و
دەرمان و ھەكىميان بۆ ھىناۋو ھىچ كەلكى نەبوو. چوۋنە لاي
شىخ مراد نوۋشتەى بۆ بىكا. شىخ مراد ئەيناسى و چاكى ئەناسى وتى: پىم
بوۋش چاۋى سۇما كەت؟ وتيان: ئا.
وتى: نوشتە نەتۋات، بچن نائىك لە مالى خۇى بارن ۋە بەرچاۋىەۋە
بخونەى، ئەرەق كاتەۋە و پىزگار ئەۋت!

۴۰۵. كابرايەكى دەرۋزەكەر كچىكى ھەبوو ھەركەس داۋاي ئەكرد
نەيشەدايە و ئەيوت: ئەيدەم بە يەكىكە بتوانى نان پەيدا بىكا و
لە خۇم ئازاترىبى. ئەو كابراشە بىجگە لەۋەكە سەركەردەى سۈالگەرەكان
و زۆر دەۋلە مەندىش بوو، چۆلەكە پىزەۋلى لە مالىا نەئەبىنى. بەم جۆرە
ئەم كچەى ھەر مايەۋە و كەسى ۋا نەبوو بىداتى.

رۇژىك كابرايەكى سۈالگەر ھات داۋاي لى كىرد. ئەۋىش ھەر ۋاي
جواب دايەۋە. ئەمىش وتى: چلۇن، لە خۆت سۈالگەر تىرى؟ وتى: ئەگەر

توانی شتیکی له من سەند ئەو له خۆم ئازاتره. کابرا هات خۆی لێی گۆڤری و چەند سالتیک شوینی کەوت نەیتوانی هیچی لێ بیه‌ستیتەوه. رۆژنیک باوکی کچه چوو بۆ حەمام ئەمیش بەشوینیا چوو. له ژووری حەمامە کە بەرۆکی گرت وتی: ئاگە بۆ خاتری خوا شتیکم بدەری. ئەمیش وتی: برۆ سەگباب! لێره چیت بدەم؟ چی هەیه تالیمی بستی. ئەم هەر لێی نەبوو. ئاخیری کابرا بەری ئەتاشی، پیتی وت: ئەگەر تەلێ له مووی بەری خۆیشتم بدەیت من هەر پێ رازیم، بۆ ئەو بە ناھومیدی نەگەریمەوه دواوه. کابرا دەستی برد وتی:

ها سەگباب! ئەو تەلێ مووی بەرم. دە بچۆ بیکە بە پەلکە دایکت. بزنام مووی بەرت بۆ چیه؟ کابرا موو کە وەرگرت و ئینجا خۆی لێ ئاشکرا کرد و وتی: گرەومان بردهوه یان نه؟ کابرا وتی: ئەشەدوبیللا له من ئازاتر و پیاوتری. کە هاتنە دەرەوه ئیتر کچه‌کە لێ مارەکرد.

۴۰۶. رۆژنیک دوو سێ فەقی ئەچنە «بیانی»، مالی کۆنە کوێخاکە ی بیانی. ئەم کابرایەش زۆر چرووک ئەبێ و له مالیش نابێ. له پاشا کە دیتەوه چاوی پێیان ئەکەوێ ئەلێ: یارەبی چ بکەم؟ من خۆم نانم پێ ناخوری، ئیستە ئەمانەش هاتن بوون بە سەربار. ئەکەوێتە ئەم دەلیای فیکرەوه.

یەکن له فەقیکان چاوی پێ ئەکەوێ ئەلێ: فەرموو خالە. کابرا ئیتر خۆی بۆ ناشاردریتەوه دیت دائەنیشی. له‌گەڵ دانیشتن ئەلێ: ئەری فەقیینە ئاگرتان پێ نییه؟ یەکنیک له فەقیکان ژیر ئەبێ ئەلێ: کورینە هەلسن با پرۆین، ئەم کابرایە دەم‌ودوویەکی باشی نییه و شتی تر ئەقەومێ. بەم جۆرە کابرا له کۆلیان ئەکاتەوه.

۴۰۷. سه‌رده‌می دره‌م بوو، چوار که‌سی مووسڵی چوونه‌ بازار، هه‌شت دره‌م گوشتیان کړی. هینایان هه‌ریه‌که‌ په‌ تیکیان به‌ست به‌ به‌شه‌که‌ی خۆیانه‌وه و خستیانه مه‌نجه‌لێکه‌وه و خستیانه سه‌ر ئاگر. هه‌ر که‌سه سه‌ره‌په‌تی خۆی به‌ده‌سته‌وه گرتووه. پاش ئه‌وه که کولاً، هه‌ریه‌که‌ په‌تی خۆی راکێشا و به‌شه‌ گوشتی خۆی هینا و خواردی. ئه‌مجا ئاوه‌که‌شیان به‌ شه‌ریکی خوارد!

۴۰۸. هه‌ژار وتی:

سوارێك راده‌برد له‌ كوێره‌ دێیه‌ك
پیسكه‌یه‌ك گوتی: ببه‌ میوانم
گورجی دابه‌زی و پرسى: ئه‌سپه‌كه‌م
له‌كوئى گری دهم، مالت نازانم؟
گوتی: نه‌مزانى گویت هینده‌سووكه
من په‌شیمانم، بیخه‌ره زمانم!

۴۰۹. شیخ به‌شیری ئه‌ترووشی گێڕایه‌وه وتی: «عبدالباری» هه‌بوو له‌ مووسڵ، بازرگانێکی زۆر گه‌وره‌ بوو. «خواجه‌دانیال»یش هه‌بوو له‌ به‌غدا. عه‌بدولباری چه‌له‌بی و خواجه‌دانیال تجاره‌تیان له‌گه‌ڵ یه‌كه‌ هه‌بوو، شتومه‌کی مووسڵ و به‌غدايان بۆ یه‌كه‌ ئه‌نارد. زۆر به‌ دره‌نگیش یه‌کتریان ئه‌بینی؛ چونکه‌ ئه‌و سه‌رده‌مه هاتوچۆ له‌ به‌ینی شاره‌کانا که‌م بوو. سالیك عه‌بدولباری چه‌له‌بی له‌ هاوینا ریتی ئه‌که‌وێته به‌غدا له‌ حوجره‌که‌ی خواجه‌دانیالا له‌ خانی سه‌فافیر دائه‌نیشن. ئه‌و سه‌رده‌مه باوه‌شینه‌ پووشه‌ خورماکان هه‌بوو. پیاوه‌ گه‌وره‌کان ئه‌یانکړی و باوه‌شینی خۆیانیان پێ نه‌کرد. له‌و کاته‌دا باوه‌شین فروش به‌ویدا تی ئه‌په‌رئ، چه‌له‌بی و دانیال

هەريەكە باوەشيتىك ئەكرن.

چەلەبى ئىشى تەواو ئەبى و ئەگەر پىتەو بۆ مووسلى و باوەشيتەكەى خۆى لەگەل خۆى ئەبا. لە پاش سى چوار سال ديسان ئىشى بە غداى ئەبى و ئەچیتەو بۆ بە غدا و لەسەر سەكۆى حوجرەكەى خواجە دانيال دائەنیشن. چەلەبى مووسلى تەماشائەكا باوەشيتەكەى دانيال جوو كۆن بوو. لىي ئەپرسى: بپروا ئەكەى باوەشيتەكەى ئەو سالە پىكەو كرىمان، ئەلىي كۆنت كردوو؟! دانيالیش ئەلى: باوەشيتى ئەو سالەى چى؟ لەو وەختەو تائىستە هەموو سالى باوەشيتىكم كرىو، ئەمە هى ئىمسالە و تۆ بە كۆنى ئەزانى.

چەلەبى مووسلى ئەلى: بۆچى تۆ چى لى ئەكەى و كۆن بوو و كۆن ئەبى؟ دانيال ئەلى: چى لى ئەكەم؟ ئەيگرم بە دەستەو باوەشيتى خۆمى پى ئەكەم. چەلەبى ئەلى: مالى كاول چۆن و ئەبى؟ دەسا هينەكەى من هەر ئەوەى ئەو سالەى و هیشتا هەر تازەشە. دانيال ئەلى: بۆچى تۆ چى لى ئەكەى؟ چەلەبى مووسلى ئەلى: من باوەشيتەكە لەسەر دەسكەكەى قىت دائەنیم و بە دەست ئەيگرم. سەرم بە بەريا هاتوچۆ پى ئەكەم وەكوو يەكى «حى الله» بكا! ئىوہى جوولەكە مردووتان مری نازان چۆن ئەژين و چۆن پارە خەرج ئەكەن!.

کابرایەك هەبوو لە «نەغەدە» كەلەشیرىكى هەبوو، هەرچەندە ۴۱۰. مالى و منالەكەى پىتيان ئەوت: با سەرى بىرپىن، ئەو هەر ئەيوت: ئىمپرونا سبەينى. كەلەشیر بەم جۆرە چەند سالىكى رابوارد. وای لى هات لەبەر پىرى ئىتر هیزى تیا نەما، نەيئەتوانى چينە بكا و شتيك بۆ خۆى پەيدا بكا. کابراى خواوەنىشى هىچى نەئەدايە، لە تاوانا وشك هەلگە رابوو.

پوژنیک کە لە شیر ھاتە مردار بوونەو، کابرای خواوەنی خێرا فریای کەوت و سەری بری. ئەمجا خستیانە ناو مەنجەل و خستیانە سەر ئاگر. مأل و منال لە خویشیان کەوتنە سەما بە دەوری مەنجەلی گۆشتی کە لە بابا. ئەو پوژە ھەر لە بە یانییەو تا ئیوار ئ کول و دایانگرت. سەیر ئەکەن لە بەر پیری وەکوو ئاگری ھەر نەدیسی وابوو. ئاو کە یان ئەو شەو بە نانەو خوارد و پوژی دوا یی سەرلەنوێ خستیانەو سەر ئاگر. لە ئیوارەدا دایە گرن و سەیر ئەکەن ھەر وەکوو دوینی وایە، نە کولاو. ئەو شەو ھەش ئاو کە یان خوارد و گۆشتە کە یان ھەلگرتەو بۆ بە یانی.

دراوسیکیان ھەبوو لە نیو شەو میوانیان ھات دەستیان بە ھیچ لایە کدا نەگەشت بە کورە کە ی خوی و ت: ئا پوژە بچۆرە مالی مامت پینی بلئ: باوکم ئەلئ: میوانمان ھاتوو و دەستمان بە ھیچ لایە ناگا، کە لە شیرە کە مان بۆ بنیرئ توژی ئە یخە ینە سەر ئاگر میوانە کە ی پی رازی ئەکە ین و سبە ینی بۆ یان ئە نیرینەو!.

کابرایە ھەبوو زۆر پڑد و چرووک بوو. زیاتر لە ھەفتا سال ۲۱۱. عومری کردبوو، دەوڵەتیک ی زۆری پیکەو نابوو. ھیچکەس دەرگای مالی نەدیوو. تەنانەت میروولە بە ئاوات بوو توژی وردە نانی لە مالیا دەستکەوئ، بەو داخەو مرد و ھیچی دەست نەکەوت.

پوژنیک کۆمەلئ سوالکەر کۆ بوونەو سەرگوزەشتی خو یان ئە گێرپایەو، ھاتنە سەر ئەو کابرایە. ھەموویان وتیان: تا ئیستە ھیچمان لی نەدیو. یەکیکیان راست بوو وەو وتی: کئ گرەوم لە گەل ئەکا؟ یەکیکیان وتی: من لە سەر دووسەد قران گرەوت لە گەل ئەکەم، ئەگەر ھەر لە ئیستەو تا سالیکی تر تاقە پوولیتکت لی سەند، من دووسەد قرانت بدەمی. لە سەر

ئەمە لێك جیا بوونەوه.

كابرای سواڵكەر هەستا چوو هەستا سەر دووكانی بازرگان وتی: لە پێی
خودا شتیكم بدەری. وتی: خوا بتدات و دووکانی هەلگرت و چوو هە بو
مالهوه و ئەمیش شوینی کەوت.

ئەو چوو ژورووه و قاپی داخست. لە پاش تۆزێك هاتە دەرەوه چوو
بۆ مزگەوت. دیسان داوای لێ کردەوه ئەویش هەر وتی: خوا بتدات. ئەو
شەوه ئەو دەرگایە بەجێ نههێشت.

بەیانێ کابرا کە هات بچێ بۆ دووکان سەری پێگای پێ گرتەوه و وتی:
لە پێی خودا شتیكم بدەری، ئەویش هەرە کوو جاران وتی: خوا بتدات.
سەرت نەیه شتێم لێی نەبووهوه، حەشی پێی تال کرد. بەیانێ و نیوهرۆ
و ئێواره هەر هیچی نەدایە، وتی: باشە ئێستە هیچم نادەیتێ نامدەیتێ،
بەلام قسەیه کم بدەری کە فلانە وەخت شتیكت ئەدەم. چەند پرۆژیکیش
بەم جۆرە پایان بوارد. وای لێ هات مال و منالی کابرا وەرپس بوون. وتیان:
پیاوێ کە ئێستە چیت لێ کەم ئەبێتەوه ئەگەر بلێیت لە پاش ئەوەندە وەخت
شتیكت ئەدەم و ئەو وەختەش نەیدەیتێ و ئێستەش لە کۆل خۆت
کردبێتەوه؟ کابرا هەر رازی نەبوو. ئەمیش وەکوو میچ هەر لێی نەبووهوه.
بۆ بازار ئەچوو، بۆ مزگەوت ئەچوو، بۆ مال ئەچوو، هەر بە شوینیەوه بوو.
ئاخری کابرای کردە کون، چاری نەما وتی: پرۆ سەگباب لە پاش سالیکی تر
وەرەوه پوولیکت ئەدەم. ئەویش وتی: خوا لیت بەزیاد کا و پرۆیشت.
لە پاش سەعاتیک چوو بۆ ماله‌کە‌ی و تەقە‌ی دا لە قاپی. وتیان: کێیه؟
وتی: منم سواڵکەر کەم. عەرزی ئاغا بکەن ئەو لە ساله‌کە‌ سەعاتیکی
پرۆیشت. ئەمە‌ی و ت لێی دا پرۆیشت. سەعاتیکی تری پێ چوو دیسان
چوو هە و تەقە‌ی دایەوه لە قاپی. وتیان: کێیه؟ وتی: منم سواڵکەر کەم،

عه‌رزى ئاغا بکه‌ن ئە‌وا له‌ ساله‌که‌ دوو سه‌عاتى رۆیشت و لێى دا رۆیشت.
به‌ کورتى به‌م جوړه‌ دنیاى له‌ کابرا کرده‌ پیستى چۆله‌که‌. هه‌ر سه‌عاتى
نه‌ سه‌عاتى هه‌لى ئە‌کوتایه‌ سه‌رى ئە‌یوت: عه‌رزى ئاغا بکه‌ن له‌ ساله‌که‌
ئە‌وه‌نده‌ سه‌عاتى به‌سه‌ر چوو.

له‌ پاش چه‌ند رۆژ کابرای ده‌وله‌مه‌ند ئیتر له‌ توانایا نه‌ما، بانگی کرد:
وه‌ره‌ سه‌گباب، ئە‌وه‌ پوه‌له‌که‌ت و وازم لێ بێته‌. ئە‌وى تۆ به‌ منت کرد تا
ئێسته‌ عومرم به‌م عومره‌ گه‌یشتوو که‌س پێ نه‌کردووم. سوالکه‌ر پوه‌لى
لێ وه‌رگرت و به‌م جوړه‌ گره‌وه‌که‌ى برده‌وه‌.

کابرایه‌که‌ له‌ و کوێستانه‌ زۆر برسى بوو، پوه‌لى کرده‌ مالىکی زۆر
۲۱۲. گه‌وره‌. کوړنیک هاته‌ ده‌ره‌وه‌. کابرا لێى پرسى: خاوه‌نى ئە‌م
ماله‌ له‌ کوێیه‌؟ کوړه‌که‌ وتی: تا پاروونیک نانم نه‌ده‌یتى پیت نالیم!. کابرا
بى قسه‌ لێى دا رۆیشت.

کابرایه‌کی خۆشناو جووتى پىلاوى تازه‌ی هه‌بوو، چوو بۆ کاروان
۲۱۳. بۆ ئە‌و ده‌شتى «بیتوین»ه‌، تووشى چر و درکودالیک بوو
پىلاوه‌کانى داکه‌ند و به‌ پى پىخاوس نایه‌ مل درک و داله‌که‌. کوتوپر
چقلینیک ئە‌چه‌قى به‌ ژیر پى دا له‌سه‌ر پێوه‌ ده‌رئە‌چى. له‌ و کاته‌دا که‌
چقله‌که‌یان له‌ پى ده‌رئە‌هینا ئە‌یوت: یاره‌بى شوکر! هه‌ر باش بوو پىلاوه‌کانم
له‌ پىدا نه‌بوو، ئە‌گینا کونیا تى ئە‌بوو!.

کابرایه‌که‌ هه‌بوو- منیش ئە‌یناسم، وه‌للا سا تویش ئە‌یناسى -
۲۱۴. ئە‌یوت: ئە‌م ئاوه‌ جوانه‌ هه‌بى پیاو نان به‌ دۆوه‌ بۆخا.

منیش هه‌زار سال عومرم بى، پانکه‌ شریک له‌ مزگه‌وته‌که‌ما هه‌بوو له‌
به‌غدا له‌گه‌ل ئە‌وه‌شا که‌ خه‌رج و باجى له‌سه‌ر من نه‌بوو هه‌ر نه‌م ئە‌کرده‌وه‌.

دنياش گهرم بوو ئه يانوت: بۆچ نايكه يته وه؟ ئه موت: ئه م «با» جوانه
 هه بې پياو باي پانكه‌ی بۆچييه؟ له گه‌ل ئه وه شا با هه ر نه بوو. به سه‌رى
 تو هه زار ساليش عومرم نابې؛ كه واته بلې: به ره‌حمه‌ت بې.

خاله مه‌حموو جاريك به ره‌شه‌ی كورې ئه‌لې: رۆله هه‌ندى
 ۲۱۵. نانم بۆ بيته و ده‌رگاكه داخه. ئه‌ويش ئه‌لې: بابه حه‌ق ئه‌ويه
 ده‌رگاكه داخه‌م، ئه‌مجا نانه‌كه بيتم. باوكيشى ئه‌لې: به‌لې به‌راستى رۆله
 كورې منيت و تو له من ئاقلترىت!

داستان

۲۱۶. ھەزار گىرپايە ۋە وتى: لە ۋ سەرە پاشايەك ھات بە سەريا كە ياسايەك دابنى لە ياساى پادشاكانى پيش خۆى نە چى و ئەميش بە داھىنانى ئەم ياسايە ناويك بۆ خۆى دەر كا. فەرمانى دەر كە: كە ئەبى لە قەلەمپەوى ئەودا شە ۋ بىي بە پۆژ و پۆژ بىي بە شە ۋ واتە ئە ۋ ئىشانەى كە بە پۆژ ئەكرىن ئەبى بە شە ۋ بكرىن، بە پۆژيش خەلك بۆ خۆى بنوى. پۆژىك - كە شە ۋى ئەۋە - ھەستا چوۋە بازار بزانى مەردم فەرمانەكەيان لە گوئى گرتوۋە؟ كە چوۋ سەيرى كرد ۋا پىنە چىيەك مۆمىكى داگىرساندوۋە ۋ لە بەرى دانىشتوۋە پىنە چىتى ئەكا. وتى: كابرا ئەۋە تۆ ئە ۋ مۆمەت بۆ داگىرساندوۋە؟ كابرا وتى: قوربان ئەگەر شە ۋ كارى بە دەمەۋە نەكەم بە ئىشەكەى پۆژم پتوۋ بەرپتوۋە ناچم.

۲۱۷. «ھۆلاكۆ» پەلامارى بە غداى دا. «مُسْتَعَصَم» ئاخىر خەلىفەى عەباسى بوو، ھۆلاكۆ ۋىستى بىكوژى، پىاۋانى ئايىنى ۋايان بۆلۈ كىردى ۋە كە ئەگەر خەلىفەكانى عەباسى نەمىتن، دىنيا ئاخىر ئەبىي. ئەم قەسەيە بە جۆرى بۆلۈ بوو ۋە تەننەت بەرگوپى ھۆلاكۆيش كە ۋ تىبوو، ۋە بوو بە ترستىك لە دىليا.

لە پاش گەلى سى و دوو كىردن لەم بابەتەۋە ئاخىر قەسەى ھاتە سەر ئەۋە وتى: «موسىئەسەم» بگىرن و بىخەنە ناو لىبادىك و بىسوۋنەۋە. ئەگەر تەم ۋ مژ و نىشانەى دىنيا ئاخىر بوون پەيدا بوو، ئەۋا بەرەلەى كەن و منىش ۋاز

لەم فیکرەیه دینم؛ ئەگەر خۆ هیچیش پەرووی نەدا ئێتر بە جاری بیکۆژن. لە راستیدا هێنایان وەکوو ئەو وتی وایان لێ کرد، سەیریان کرد هیچ نیشانەیه‌کی دنیا ئاخریوون پەیدا نەبوو. ئینجا هێنایان لە ۱۲۴۲ی میلادی کوشتیان و بنەمالە‌ی عەباسی بە دەست هۆلاکووه بە تەواوی دوایی هات.

ئەزانی «شاییه‌که‌ی بناویله» چیه‌؟

۲۱۸.

«بناویله» دێیه‌کی بچووکه‌ له‌ بناری سوله‌یمانی. له‌ سه‌رده‌می خۆیدا هه‌ر چه‌وت ماڵ بووه. «شایی»یه‌کیان کردووه و بووکیکیان له‌ ناو خۆیاندا گۆنیزاوه‌ته‌وه. ده‌نگی ئەم شاییه‌ گه‌یشتۆته‌ سوله‌یمانی و کۆیه‌ و هه‌له‌ بجه‌ و قه‌لاچوالان. هه‌ر ده‌هۆڵ و زورپاژه‌نیك له‌ وڵاتانه‌دا هه‌بووه، هه‌موویان کشاوون بۆ بناویله. ته‌نانه‌ت له‌ وڵاتی سنه‌یشه‌وه هه‌ر بۆی هاتوون. که‌ شایی گه‌رم بوو و کۆری هه‌له‌په‌رکی به‌ ستراره‌، سەیریان کردووه ده‌هۆڵ و زورپاژه‌نه‌کان له‌ ده‌سته‌ی هه‌له‌په‌رکی که‌رگه‌لی زۆرتر بوون. ئەمه‌ به‌ مه‌رجێ که‌ مه‌حمودی سه‌لیم ئاغا و مسته‌فاغای بۆی که‌ مودی سۆچک بوو و ئەحه‌مه‌ده‌بگه‌ی سیاگۆنیزیش هه‌ر چوو بوون بۆ ئەو شاییه‌. ئەگه‌ر کۆری هه‌له‌په‌رکی چه‌و که‌س بووبێت. ده‌سته‌ی زورپاژه‌ن بیست که‌س بوون.

ئه‌مه‌بوو شایی بناویله	خه‌جه‌ و مه‌جه‌ و فاتيله
خه‌ و بله‌ و قه‌ويله	کۆپانه‌ شه‌ری ته‌ويله
گه‌رمیان کردبوو به‌ چۆپی	قريوه‌ ئەگه‌یشه‌ پۆپی
زورپا و ده‌هۆڵ به‌ تۆپی	پی ئەکه‌نێ به‌ پۆپی
پیریژنی سه‌د ساڵه‌	هیچ نه‌یه‌ماچ ناڵه‌
ئه‌یوت: هه‌روا ئەم حاڵه‌	بایمینی له‌م ماڵه‌

۲۱۹. فه‌قێ محه‌مه‌دی هه‌مه‌وه‌ند هه‌بوو له‌ ولاتی سوله‌یمانی، له‌ سه‌رده‌می ئینگلیزه‌کانا مودیری ناحیه‌ی بازیان بوو؛ وه‌کوو

ئه‌مین به‌گی قامیشیش قائیمقامی چوارتا بوو.

ئه‌م فه‌قێ محه‌مه‌ده‌ کورپێکی هه‌بوو مه‌حموودی ناو بوو. که‌ مه‌کته‌ب داهاات، مه‌حموود تا پۆلی شه‌شی سه‌ره‌تایی خویندبوو. ئه‌مه‌ بۆ ئه‌و سه‌رده‌مه‌ زۆر بوو. مه‌حموودیش خۆی له‌ خۆیا کورپێکی به‌ جه‌ربه‌زه‌و زیره‌ک و زماندار بوو. هه‌ر له‌ پاش ۱۹۳۰ سه‌ربزێوی ئه‌کرد و له‌وانه‌ بوو که‌ گه‌لێ جار به‌هۆی زمان و جه‌ربه‌زه‌یه‌که‌یه‌وه‌ ناوی که‌وتبووه‌ به‌ر ده‌می کاربه‌ده‌ستانی میری.

مه‌جیده‌عقوبی مۆته‌سه‌رپفی سوله‌یمانی ئه‌بی، ئه‌نێرێ به‌شوین فه‌قێ محه‌مه‌دا پێی ئه‌لێ: نه‌ختی ئامۆزگاری ئه‌م کورپه‌ت بکه‌ با ئه‌وه‌نده‌ سه‌ربزێوی نه‌کا. فه‌قێ محه‌مه‌دیش ئه‌لێ: جه‌نابی مۆته‌سه‌رپ پێنج شه‌ش هه‌زار رووپیه‌م له‌ مه‌حموودا خه‌رج کردووه‌ له‌ مه‌کته‌بدا تا بووه‌ به‌م مه‌حمووده‌. ئیسته‌ پێنج شه‌ش هه‌زار رووپیه‌ی تێتان ئه‌ده‌می مه‌حمووده‌که‌ی جارنم پێ بدنه‌وه‌.

۲۲۰. کابرایه‌ک هه‌بوو له‌و به‌ر کێوه‌، مام ئه‌ولای ناو بوو. هه‌رچه‌ند لییان ئه‌پرسی: مام ئه‌ولا عومرت چه‌نده‌؟ ئه‌یوت: په‌نجاوپێنج ساڵه‌. وا ئی که‌وتوو له‌ پاش ده‌ پانزه‌ سالی‌ تر لییان پرسیه‌وه‌: مام ئه‌ولا عومرت چه‌نده‌؟ هه‌ر وتویه‌ په‌نجاوپێنج ساڵ. ئه‌یانوت: ئاخ‌ر چۆن ئه‌بی پێش ده‌ پانزه‌ ساڵ په‌نجاوپێنج و ئیسته‌ش هه‌ر په‌نجاوپێنج؟ ئه‌ویش ئه‌یوت: برام پیاو ئه‌بی له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی بی؛ نابێ هه‌ر رۆژی قسه‌یه‌ک بکا!.

کابرایهك له «دۆل په‌موو» فیر بووبوو به‌ حوجره‌ی فه‌قیکان،
 ۲۴۱. هه‌موو رۆژئ له‌ کاتی نان خواردندا ئه‌چوو دائه‌نیشته‌ و ئه‌بوو
 به‌ شه‌ریکیان و ئه‌بوت: «ئای نه‌سیب!». به‌م جوّره‌ فه‌قیکانی بۆژه‌ کردبوو.
 رۆژنیک له‌ سه‌ر شیوه‌ی جاران چووه‌وه. فه‌قییه‌ك له‌ فه‌قیکان زۆر داخ
 له‌ دڵ بوو لێی. کابرا هه‌رکه‌ دانیشته‌ فه‌قیکه‌ هه‌ستا و هاته‌ ویزه‌ی، شلوکوته‌ی
 کرد و وتی: «ئای ئه‌جه‌ل!». ئیتر کابرا بېرای بېرای نه‌چووه‌وه‌ به‌ویدا.

مه‌لاحه‌مه‌مینی شانه‌زه‌ری شاتری هه‌بوو، عیڵ سه‌ره‌وژوور
 ۲۴۲. ئه‌بیته‌وه‌ بۆ کویتستان، ئه‌م له‌ شاره‌زوور ئه‌چی بۆ ئاش. گاباره‌که‌ی
 ئه‌مریت و په‌کی ئه‌که‌وئ. ماله‌گه‌وره‌ «مه‌حمووپاشای جاف» له‌ دواوانی
 زه‌لم و تانجه‌رۆ خستوو یه‌تی. هه‌ئه‌ستئ ئه‌چی بۆلای مه‌حمووپاشا و ئه‌لئ:
 تۆ کیت؟ پاشاش ئه‌لئ: تۆ کیت؟ ئه‌لئ:

من حه‌مه‌مین شانه‌زه‌رم سه‌گی قاپی شاعومه‌رم
 عیڵ سه‌ره‌وژوور بۆ کویتسان من ماگه‌سه‌وه‌ ده‌سه‌وسان
 گیرم خواردگه‌ له‌ ئاشا هاوارم برد بۆ پاشا
 چارم بکا له‌م ده‌رده‌ گاباریکم بۆ به‌رده‌
 باری لئ نیم پرووه‌و عیڵ با پیم نه‌یژن تووتکی خیل
 پاشاش دوو گاباری ئه‌داتئ و ئه‌روا.

له‌ ولاتی ئه‌رده‌لان منالان به‌ ته‌نیشته‌ یه‌که‌وه‌ دائه‌نیشته‌ و
 ۲۴۳. قاچ پائه‌کیشنه‌ و به‌م جوّره‌ هه‌لوور بلوور ئه‌که‌ن، ئه‌لئئ:
 هه‌تۆل مه‌تۆل، سه‌گی گه‌رۆل / ئارده‌کئ، ئارده‌انه‌کئ / میخم کوتا میخ
 هه‌لبه‌زی / تیکه‌ی چه‌پم لئ نه‌به‌زی / به‌ن سوور بام دا / عایله‌مه‌نه‌ی
 خوام دا / کاسه‌ی ماس پر له‌ پووش / خوا دای هه‌لی لووش.

(ھەلى لووش، بەر ھەر قاچىك كەوت ئەو ھەيان ئەو قاچەى ھەلئە كىشىت و ديسان لە قاچى تە نىشت ئەو ھە دەست ئەكەنەو بە يارى تا ھە موو قاچە كان ھەلئە كىشىنەو).

كەرى ئاقل! لەو سەنگاو ھە دىيى «درۆزنە» پياويك ھەبوو ۲۲۴.
ناوى ئەو ھە حمان بوو. ئەم ئەو ھە حمانە جووت و گا و فەلایى ئەکرد. سالىكيان گەنمى كەردبوو چال و بۆ سالى دوايى چالەكەى لى و ن بوو بوو. ھەرچەندە بۆى گەرا، نەيدۆزىيەو. گویدريژىكى ھەبوو كە سالى پار گەنمەكەى لەسەر خەرمان پى بردبوو بۆ سەر چالەكە و ھىناى لەسەر جىگا خەرمانەكەى پار بارى گەنمى نا لە گویدريژەكە و بەرەلای كەرد و خۆى شويىنى كەوت. كەر پۆيشت پۆيشت، تا گەيشتە سەر چالەكە و لەويدا وەستا. كە دايانەو سەريان كەرد ئەمە چالەكە گەنمەكەى. بەو جۆرە ئەو ھە حمان چالەكەى دىەو!

شىخ سەعیدى حاجى شىخ عەلى گىرپايەو بۆ رشتە وتى: لەو ۲۲۵.
سەرە عالمىكى گەورە. كە ناوبانگى پياوچاكىشى دەركەردبوو. پىي ئەكەوئە ئەشكەوتىك. تەماشائەكە سى چوار پارچە ئالتون لە شكلى چوار گۆشەدا دانراو. ئەويش لە دلى خویا ئەلى و چاكە ھەليان بگرم؛ بۆچى بە خۆپايى لىرەدا بگەون، ئەياندەم بە ھەژارپىكى داماو ئەو كەلكيان لى وەرئەگرى. ھەليان ئەگرىت و دىتەو دەرەو.

لە رىنگادا تووشى كابرايەكى پىرى كۆماو ئەبى خەرىكى كۆكردنەو ھى چىلكە و چەوالە. لىي ئەپرسى: ئەرى مامە خەرىكى چىت؟ ئەلى: قوربانى سەرت بىم! ئەم چىلكە و چەوالانە كۆ ئەكەمەو ئەيەم بۆ شار ئەيدەم بە سى چوار كۆلئە بۆ مندالەكانم.

عالمه‌که له دلۍ خوږیا نه‌لې: به خوا له مه هه‌ژارترم ده‌ست ناکه‌وئ که
 ئالتوونه‌کانی بده‌مئ. لیبی نه‌پرسی: مامه ناوت چییه؟. وتی: به‌قوربانت
 بم! سوږی پیروټ. نه‌مجا ده‌ستی کرد به‌گیرفانیا ئالتوونه‌کانی دهره‌یتا و وتی:
 سوږی پیروټ بچو! نه‌م ئالتوونانه بفروشه بیده به‌شتومه‌ک بۆ منداله‌کانت.
 سوږی پیروټ که ته‌ماشای ئالتوونه‌کانی کرد وتی: ئای به‌قوربانت بم!
 نه‌مه‌هی نه‌شکه‌وته‌که نه‌بی؟ وتی: به‌لې. وتی: به‌ساقه‌ی سهرت بم!
 نه‌گهر له‌هه‌لگرتنی بوومایه ده‌سال بوو هه‌لم گرتبوو. خوږم تووشی نه‌و
 گوناچه‌ناکه‌م. چیلکه و چه‌واله‌که‌ی خوږم به‌بی منه‌ت نه‌یفروشم و نه‌یده‌م
 به‌نان بۆ مناله‌کانم!.

۲۲۶. له‌و ده‌شتی دزه‌یی و گهردیبه‌ له‌گوندی «گیزی» رۆژنیک ده‌نگ
 بلاو بووه‌وه که له‌گوندی «گراوی» بزنیك ده‌ستی خستۆته
 بناگوئ و حه‌یرانان نه‌لې!.

نه‌م ده‌نگه‌ گونده‌که‌ی شله‌ژان. سه‌ید عه‌زیز هه‌بوو وتی: ئا ولاغم بۆ
 بیتن بچم بۆ گراوی بزائم وایه؟ وتی: سوار بووم له‌کاتی عه‌سرا گه‌یشتمه
 نه‌وئ. پێش هه‌موو شتی په‌له‌ی نویژه‌که‌م بوو، چووم بۆ مزگه‌فتی نه‌وه‌نده‌م
 زانی خه‌رکی پێشیان لی گرتم وتیان: نه‌رئ سه‌ید حه‌زیز راسته‌ ده‌رین
 له‌گیزی بزنیك ده‌ستی خستۆته بناگوئ و حه‌یرانان ده‌رئ؟! وتی: که نه‌مه‌م
 زانی خیرا نویژه‌که‌م کرد و گه‌پامه‌وه‌ لو گیزی.

۲۲۷. ده‌سته‌یه‌کی جهرده‌ تووشی کارواننیک نه‌بن. کاروانه‌که‌ پرووت
 نه‌که‌نه‌وه. له‌کاروانه‌که‌دا ئافره‌تیک نه‌بیټ، ئافره‌ت جلوه‌رگنکی
 جوانی له‌به‌را نه‌بیټ. به‌کئ له‌جهرده‌کان مرخی خوږی له‌جلوه‌رگی
 ئافره‌ته‌که‌ خوږ نه‌کا. نه‌لې: نه‌مانه‌ بۆ ژنه‌که‌ی من باشن. ئافره‌ت

ئەكیشیتە لاوہ ئەلئ: پرووتەوہ بە. ئافرەت ئەلئ: پیاوی چاك بە من ژنم
تۆ چۆن ویزدانەت ھەلیئە گری من پرووتەوہ کە ی؟ کابرا ئەلئ: من ئەمانە
نازانم، پرووتەوہ بە. ئافرەت زۆر ئەلئ و ئەم کەم ئەچئ بە گوئچکە یا.

ئافرەت پرووت ئەکاتەوہ تەنھا دەرپیکە ی لە پینا ئەمینی، سەیر ئەکا
دەرپیکە شی جوانە، ئەلئ: ئەویش داکەنە. ژنە ئەلئ: پیاوی چاك بە
من ماومەتەوہ ئەم دەرپییە. ئاخەر چۆن ئەویش بدەم بە تۆ ھەموو
لەشم ئەکەویتە دەرەوہ. تۆ ھیچ غیرەتی پیاوہتیت نییە؟

کابرای جەردە ئەلئ: من ئەمانە نازانم ئەبئ دایکەنی.

لەو کاتەدا پیاویکی ریش سپی نوورانی دەرئەکەوئ، ژنە ئەلئ: ئەو
پیاوہ بکەین بە حەکەم و ناوچی و پرسى پئ بکەین؛ ئەگەر ئەو وتی:
دایکەنە و بیدەری ئەوا ئەتدەم، ئەگەر خو نەشیوت، ئەوا ھیچ. کابرای
جەردە وتی: باشە.

پیاوہی پیر ھات و ژنەش وا خۆی گرتمۆلە کردوہ و دانیشتوہ، پرووی
کردە پیاوہکە و پئی وت: خالە ریش سپی! ئەم پیاوہ منی پرووت کردۆتەوہ
بەم جوړە ی لئ کردووم کە ئەمبینی. ئیستا ماوہتەوہ سەر دەرپیکەم،
ئەلئ: ئەویشم بۆ داکەنە و بمدەری. تۆ ئەلئى چی؟ پیاوہکە وتی: دایکەنە
و بیدەری. کابرای جەردە ئیتر قسە ی سوار بوو. ژنە چارناچار دەرپیکە ی
داکەند و ئەویشی دایە و خۆی گولۆلە بوو دانیش.

کابرای جەردە ھەموو جلەکانی پینچایەوہ دای بە شانیا و پۆشیشت.
زۆر دوور نەکەوتبووہ کوتوپر بروسکە یەك لە سەرەوہ ھات، دای بە تەوقی
سەری لە خواریەوہ دەرچوو و کوشتی و جلۆبەرگ لەو ناوہدا بلۆ بووہوہ.
ژنە بە ھەرچۆر بوو خۆی گەیانە جلەکانی و لەبەری کردنەوہ و پرووی
کردە خالە ی ریش سپی وتی: تۆ بۆچ وات کرد؟ خو من ھانام ھیتایە بەر

تۆ. خالە پریش سپی وتی:

رۆلە من خدری زیندهم. بۆیه وام پی وتی بۆ ئەو کاسە پر بی. ئەگەر
دەریکەت پی نه دایە، کاسە که پر نه ئەبوو. زولم و ستم که گەیشته
حەدی خوئی، ئیتر ئەبی سەرەولێژ بیتەو!

«پاقلە میسر»؛ له داستانی کوردی ئەلی: له سەردەمی خوئا،
۲۴۸. واتە له سەردەمی فیرەوونەکانا له میسر ئەو «ئەهرامانە»ی که

ئێستە هەن، دروستکراون. هەموویشی بە دەست و شانی خەلکی میسر
کراون و ئەو خەلکە وەکوو «قول» وە بەلکوو هەر بەندەبوون له بەردەستی
فیرەوونەکانا.

ئەکەوێتە سەردەمی «دارم» که یەکیەک بوو له فیرەوونەکانی
میسر. دەنگە دەنگێک له ناو خەلکا پەیدا ئەبی که ئێمە بۆچ بەم جۆرە
بچەوسێنرێنەو؟ ئەم ئەهرامە زلزلانە لەسەر شانی ئێمە دروست
بکری؟

ئەم دەنگوباسە ئەگاتەو بەرگویی دارم. دارم له گەل وەزیرەکانیا
ئەکەوێتە پاریژ کردن. وەزیریکی ژیری ئەبی ئەلی: ماوێهەک واز بێنە
له ئەهرام دروستکردن و چاری بخەرە ئەستۆی من. دارم ئەلی: باشە.
ئەمجا وەزیر فەرمان ئەدا که له هەموو ولاتی میسرا دەست بکەن
بە پاقلە چاندن. خەلک ئەکەوونە چاندنی پاقلە و پاقلە خواردن. چوار پێنج
سالیەک بەسەر ئەمەدا تی ئەپەرێ. رۆژێک له رۆژان دوو کۆری درواسی
که مالهەکیان بەرانبەری یەک ئەبی. ئەبی بە شەریان و شکات ئەگاتە
لای وەزیر. وەزیرە بانگیان ئەکا و لێیان ئەپرسی که چییە؟

یەکیەک له کۆرەکان ئەلی: ئەو کۆرە درواسیم له بەردەرگای

خانۋەكەى خۇيا سىنگىكى داكوتاۋە؛ من قايل ئابىم بەۋە. لەۋى كەيانى
پرسى: بۆچ ئەۋ سىنگەت داكوتاۋە؟ ئەلئى: رۇژىك لە رۇژان ئەگەر پارەم
ھەبوۋ ئەسپىك ئەكرىم و لەۋىدا ئەيىستەمەۋە. لەۋى تر ئەپرسى: ئەى
باشە تۆ بۆچ نايەلئى؟ ئەۋىش ئەلئى: منىش ئەگەر رۇژى لە رۇژان پارەم
ھەبوۋ ژن دىنم. كە ژنم ھىتا منالئم ئەبى، منالەكانم ئەچن بەۋىدا ئەسپەكە
لەقەيان لئى ئەدا ئەمرن. لەبەر ئەۋە نايەلئم سىنگەكە داكوتئى.
ۋەزىر ھەلئەستى ئەچىتەۋە بۇلاى دارم ئەلئى: خەلگەكە پىگەشتوون،
دەست بىكەرەۋە بە ئەھرام دروستكردن!.

لە داستانى كوردىيە ئەلئى: لەۋ سەرە لە ئەشكەۋىكا پىاۋىكى
۲۴۹. «عابد» و خواناس تەركى دىئاي كىرەبوۋ، ھەر خەرىكى
عبادەت بوۋ. رۇژىك كوتوپر لەناۋ بەردەلەكانا پارچەيەك قىر ئەدۈزىتە
ۋ ئەكەۋىتەۋە بىركىرەۋە كە ئەم قىرە چۆن كەۋتۈتە ئىرە؟ ئەمە ئەبى خوا
بۇ منى ئاردىبى بۇ ئەۋە ئىشىكى پى بىكەم. بە خولىاي ئەم بىرەدا ئەبى،
لە ئەنجاما دىتە سەر ئەۋە ئەلئى:

من لەم شۈنەدا عىبادەت ئەكەم و تەركى دىئام كىرەۋە؛ عىبادەتىش
ھەتا چەۋسانەۋەى زىاتىرى تىا بى خىرى زۆرتەرە. من دوو چاۋم ھەيە؛
دوۋ چاۋ ئىسرافە. دوۋم بۆچىيە؟ بە يەك چاۋ ئەتوانم كاروبارى خۆم بەرم
بەپرىۋە. خواش ئەم قىرەى ھەر بۇ ئەۋە ئاردوۋە. قىرەكە ھەلئەگرئ و
ئەىخاتە سەر چاۋىكى و بە قىرەكە چاۋىكى ئەبەستى.

ماۋەيەكى زۆر بەم جۆرە نوئىژ و عىبادەت ئەكا. رۇژىك لە رۇژان عالمىك
بەناۋبانگىەۋە ئەچى بۇ زىارەتى. سەير ئەكا چاۋىكى بە قىر بەستوۋە.
لىنى ئەپرسى: ئەۋە بۆچ قىرت ناۋە بە چاۋتەۋە؟ ئەلئى: ۋەللا ئىسرافە، من

که تهرکی دنیام کردووه و عیادهت ئەکەم، تاقە چاویک ئیشی من ئەبا بەرپێوه؛ ئیتر دووم بۆ چییە؟ ئەلێ: چەند سālە وات کردووه؟ ئەلێ: پانزە سālە. ئەلێ: دەسا ئەبێ نوێژی پانزە سālت بگێریتەوه؛ چونکە چاوت تەر نەبووه و ئاوی لێ نەکەوتوو!

۲۳۰. لەو سەرەمەلاوەیسی «جفار» هەبوو بەهۆی پمڵ و جەفرەوه دەستی بۆ عەرش و قورش درێژ ئەکرد و پاشەپوژی هەموو شتیکی لێک ئەدايهوه و ئەیدا بەدەستهوه. پوژێک کابرایەک ئەچیتە لای پێی ئەلێ: تۆ ئەم هەموو شتە ئەزانی و ئەم هەموو نەینیانە ئاشکرا ئەکە، کەچی ئاگات لێ نییه ژنەکەت لە مālەکە ی خۆتا مālەکەتی کردووه بە مالی باجی زەمزمەمەوه؛ چوار ئەپروا و هەشت دەرئەچێ. مەلاوەیسی کە ئەمە ئەبیستی شیت و هار ئەبێ. شیر و خەنجەر و دەمانچە هەلئەگرێ بە پەلە ئەچیتەوه بۆ مālەوه ژنەکە ی بکوژی. کە نزیکێ مāl ئەبیتەوه ئەکەویتەوه بیری کە ئەو هیچ ژنی نییه!.

۲۳۱. لە داستانێ کوردییە ئەلێ: لە سەردەمی خۆیا پادشایەکی زۆر بەدەسلات هەبوو تووشی نەخۆشییەکی زۆر ناھەموار بووبوو. هەرچەندی ئەکرد بۆی چار نەئەکرا، هەموو پزیشک و حەکیمەکانی ولات سەریان لەم نەخۆشییە سوڕ ماوو، بۆیان دەرمان نەئەکرا. هەر دەرمانێکیان ئەدايه پادشا پوژبەرۆژ خراپتر ئەبوو. لە ئەنجاما پزیشکێکیان لە ولاتی چینیەوه هینا و ئەو لە پاش ئەوه کە سەیری پادشای کرد وتی: پادشا چاک ئەبیتەوه بەو مەرجه ئەو دەرمانە ی من داوای ئەکەم دەستکەوێ. پادشا و هەموو وەزیر و پزیشکەکان بەم خەبەرە بە تەواوی گەشاندەوه و وتیان: هەر بەو مەرجه پادشا چاک بیتەوه دەرمان ئەگەر لە بنی ئەرزیشا بیت

په‌یدای ئه‌که‌ین. وتی: دهرمانی ئه‌م دهرده‌ی پادشا، خوینی منالئیکی سوورکاری موو زهردی چاوپه‌شی گۆنا پانی حه‌و سالانه‌ که بدرئ له‌ له‌شی و پئی به‌ه‌نووی تا سئ جار، ئیتر چاک ئه‌بیته‌وه‌ و ئازار له‌ له‌شیا نامینئ. ئه‌مجا که‌ وتنه‌ قه‌له‌ مره‌وی پادشا بۆ دۆزینه‌وه‌ی منالئیکی وه‌ها. هه‌رچه‌نده‌ گه‌ران منالئیکی به‌و ته‌رحه‌یان ده‌ست نه‌که‌وت. که‌لئ و قوژبن نه‌ما، شار نه‌ما، دئ نه‌ما، که‌لکی نه‌بوو. له‌ ئه‌نجاما وتیان: له‌م ولاته‌ پان و درێژه‌دا ته‌نها ئاشیک ماوه‌ که‌ ئاشه‌وانئیکی لێیه‌ و نه‌گه‌رابین؛ ئه‌گینا شوین نه‌ماوه‌ نه‌مان پشکنیی. وتیان: با بچین بۆ ئه‌و ئاشه‌ش بزاین هه‌یچ هه‌یه‌؟ که‌ چوونه‌ ئاسیاوه‌ که‌ سه‌ریان کرد ته‌نها ژن و پیاوینک و منالئیکه‌ و هه‌یچی تر. که‌ سه‌یری مناله‌ که‌یان کرد ته‌ماشایان کرد ئه‌و شتانه‌ی که‌ پزیشکه‌ که‌ وتوونی، هه‌موو له‌م مناله‌دا هه‌یه‌. به‌ ژن و پیاوه‌ که‌یان وت: ئه‌م مناله‌ چیتانه‌؟ وتیان: تاقه‌ کورمانه‌ و له‌مه‌ زیاتر هه‌یچی ترمان نییه‌.

ئیتر پیاوه‌کان ده‌نگیان نه‌کرد و هاتنه‌وه‌ خه‌به‌ریان هه‌تایه‌وه‌ بۆ پادشا که‌ منالئیکی به‌و جوژه‌مان له‌ ئاشه‌کۆنیکا دۆزیوه‌ته‌وه‌. پادشا و وه‌زیر و پزیشکه‌کان له‌م خه‌به‌ره‌ وه‌کوو دنیا‌یان سه‌رله‌نوئ پئی درا‌بیته‌وه‌ چ خۆشییه‌که‌ ئه‌که‌ن؛ به‌و جوژه‌یان به‌سه‌ر هات.

ئه‌مجا پادشا ناردی ئاشه‌وان و مناله‌که‌ و دایکه‌ که‌یان هه‌تئا، مناله‌ که‌یان برده‌ لای پزیشکی چینی چاوی پئی که‌وت وتی: ئه‌و مناله‌ که‌ من ئه‌یلیم و دهرمانی دهردی پادشایه‌ ئه‌مه‌یه‌. ئیتر که‌وتنه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ چۆن ئه‌م مناله‌ له‌و دایک و باوکه‌ی بستینن؟

عالم و وه‌زیر و پزیشک هه‌موو چوونه‌ بن ده‌ست باوک و دایکه‌ که‌یه‌ وه‌ که‌ پادشای مه‌مله‌که‌ت نه‌خۆش که‌وتوو و به‌و نه‌خۆشییه‌ ئه‌مرئ. ئه‌گه‌ر خوینی منالئیکی وا نه‌درئ له‌ له‌شی و بمرئ، مردنی پادشا مردنی هه‌موو

مه‌مله که ته. ئیسته ئیوه بینن ئەم منالە بدەن بە پادشا و بیکەن بە قەزاوێ گێری ئەو. پادشا بە گرانى منالە که زیڕ و زیوتان ئەداتى. باوک و دایک که گوییان لەم قسە یە بوو هەناویان هاتە خواڕووە و وتیان: شتى وا ناییت.

بەرە بەرە خەلکی تر سەریان کردە سەریان و وتیان: سەلامەتى پادشا لە مأل و ئەولاد واجترە لە سەر هەموو کەسێک. ئیسته ئیوه‌ش تازە لە بەهاری جوانیدان منالی‌ترتان ئەبیت. وا بزانی ئەم منالە‌تان هەر نەبووه. ئەوە‌ندە خەلک سەری کردە سەریان و ئەوە‌ندە‌یان چرپاند بە گۆیچکە‌یانا، پارزی بوون!

منالیان لى سەندن و بە سەنگی منالە که زیڕ و زیویان دانى و منالیان برد بۆلای پادشا. پادشا وتى: بیهەن بۆلای قازى. قازیش وتى: بۆ سەلامەتى سەری پادشا پشتنی خوینی بێ گوناخێک واجترە لەوێ که پادشا بمريت. پادشا خوای سەر زەوییه، لە نەمانى ئەو زۆر و ستم پەیدا ئەبیت و بلأو ئەبیتەو. لە نەمانى یەکیک لە ئەهلی مه‌مله که ت هیچ پروو نادا. کەواتە شەرع پێ ئەدا بۆ سەربەرىنى ئەم منالە.

بەم جۆرە لە هەموو لایە کەوێ بریار لە سەر سەربەرىنى منالە که درا، بە پادشا خۆشیشەو، چونکە خوینی ئەم منالە بۆ چاکبوونەوێ ئەو بوو. ئەمجا پادشا فەرمانى دا بە سەربەرىن. جەلاد بە خۆی و کێردیەو هاتە مه‌یدان. تەشتیکى لەولاوێ دانا بۆ ئەمە کاتى که منالە که سەر ئەبرێ خوینە که‌ی هەمووی بچیتە ناو تەشتە که و هیچی لێى لە کيس نەچى. دەستی منالە که‌ی گرت و هینایە سەر پەقرە جە که. پادشا و وه‌زیر و پزیشک هەموو لەولاوێ دانیشتبوون سەیری ئەم دیمە نە ئەکەن.

کاتى که جەلادە که منالە که‌ی هینا، منالە که چاوی بە جەلاد و کێردى

دەستی و تەشت کەوت دەستی کرد بە گریان و سەریکی بەرز کردەو
 بۆ ئاسمان و چەند جارێک لێوی بەیەکا دا و زەردەخەنە یەکیش گرتی.
 ئەم دیمەنە بەم جۆرە سەرنجی پادشای پاكیشتا و بانگی کرد لە جەلادەكە
 منالەكەم بۆ بێنە پێش ئەو سەری بیری. جەلاد پەلی منالەكە ی گرت و
 بردیە بەردەمی پادشا. پادشا منالەكە ی دانا و لێی پرسى: پۆلە ئەم گریان
 و لێو بەیەکا دان و زەردەخەنە یەت چی بوو لەم وەختەدا؟ منال وەكوو
 كانیاوی ئیلهامی خواپی پڑایی بەسەریا زمانی کرایەو و وتی: پادشاهم
 هیچ؛ ئیشی خۆت بکە. پادشا وتی: پۆلە ئەبێ ھەر پێم بڵییت. منالەكە
 وتی: ھەروەھا؟ پادشا وتی: بەلێ، ئەبێ بلییت. ئەمجا کورە وتی:

دڵسۆزتر کەس و میھرەبانتر کەس بەچاو ئەولادەو و باوک و دایکە. باوک و
 دایکی من بە پارە منیان لە دەست کردەو و دامیان بە دەست خەنجەری
 جەلادەو کە سەرم بیری. پەنگبێ ئیستە خویشیان لە گۆشە یەكەو سەیری
 ئەم دیمەنە بکەن. ئەوا دەستم لە باوک و دایک برا.

یەكێ ئەگەر ستمەمێکی لێ بکری ئەچیت بۆلای قازی دەردی زولم
 لێ کراوی خۆی بەو ئەلێ، بۆ ئەو بەپێی شەرع و قانون حوکمی بۆ بکا و
 نە یەلێ ئەو زولمە ی لێ بکری. کە ئیشی من کەوتە بەردەمی قازی، قازی
 فتاوی دا کە بۆ سەلامەتی سەری پادشا، خوینیکی ناھەق پریژینری،
 دروستە. دەستم لەویش برا.

پاش ئەو کە ئەگەر یەكێ ئیشەكە ی کەس نەپرسی، شکات ئەباتە
 لای پادشا بۆ ئەو ئەو دادی پرسی و بە ھانایەو و بیت. من ئیشم کەوتە
 لای پادشا و پادشاش وتی: ئەمە بۆ ساغ و سەلامەتی منە، ئەویش
 فەرمانی دا بە کوشتنم؛ بە کوشتنی منیکی بێ گوناخ.

ئێتر کەسم بۆ نەمایەو. سەرم بەرز کردەو بۆ ئاسمان، حەقمە بگریم،

چونکه سهرم ئه بړن و نه مامی ژيانم له پريشه هه لئه کيښن. زهرده خه نه ش له و کاته ناهه موارده دا گرتمی وتم: خوايه ئيشه کانت زور سهره، ليويشم که به يه کا دا وتم: خوايه که سم بؤ نه ماوه ته وه ته نها تۆ نه بئ.

پادشا که گوئی له م قسانه بوو سهری شور کرده وه به به رده می خويا و پاشان هؤنه هؤنه فرميسک هاته خواره وه به چاويا. ده ستي برد مناله که ی هه لگرت خستيه سهر کوښی خوئی و ماچی کرده وه و ده ستي هينا به سهریا و وتی: پؤله! مانه وه ی ژيانی من له پرستنی خوینی بي گونا حيتکی وه کوو تۆ پيک ييت، من ئه و ژيانم ناوئ. وه تۆ له ئيسته به دواوه ئيتر کوړ و جي نشینی منيت. فرمانی دا به جه لاد که کيږد و ته شتي خوت لابه. ئه لي: که پادشا ئه م ميهره بانيه ی نواند، به ره به ره ئازاره که شی له کؤل که وت و ئه له می تيدا نه ما.

۴۳۴. قهزا و قهدهر هه يه. ئه مه شتيکه راسته و بينراوه. له و نزيکی خوشناوه تيبه پياويک کورپکی سي چوار سالانی خوئی له گهل ئه بي، ئه چيته دهره وه بؤ سهر ره ز و باخ. ئه گاته سهر ره زه که له پاش هه نديک کورپه که ی خه وی لي ئه که وئ. هه لي ئه گري له بن داريکا دايته ني، جامه دانه که ی خوئی ئه دا به سهریا و خوئی ئه چيته وه به لای بيلکاريه که ی خويه وه. خه ريکی بيلکاري ئه بي کوتوپر به دهم بيله که يه وه دووپشکتيکی گه وره دهره په پري و پروو ئه کاته مناله که که نوستووه.

کابرا به بيله که يه وه هه را ئه کا به شوينيا هه رچه نده ئه کا نايگاتئ. کابرا ئه نيوت: ئه وا ته کان ئه دهم له خوم که ييگه می که چی وه کوو يه کن له دواوه پتي گرتم، هه رچه ند م ئه کرد نه ئه پويشتم. وتی: دووپشک له ده ستم دهرچوو راست پرووی کرده کورپه که و چوو ره ژيتر جامه دانه که و پاش

تۆزىك هاته‌وه ده‌روه و مى پى گرت و به شوپنه‌كه‌ى خۆيا گه‌پايه‌وه.
وتى: من له تاو كوپه، ئاگام له دووپشك بپا. چوومه سه‌ر كوپه و
جامه‌دانه‌كه‌م لادا، سه‌يرم كرد ماريك قه‌فى خواردوو به ده‌وره‌ى كوپه‌كه‌دا
و سه‌رى نزيكى بن مى كوپه‌كه‌ كردۆته‌وه، له و كاته‌دا دووپشكه‌كه‌
گه‌يشتوو، چوو ده‌اويه به ته‌پلى سه‌رى ماره‌كه‌وه! مار هه‌ر له جى خۆ
ره‌ق بووه و ئيتىر راست گه‌پاوه‌ته‌وه!

وتى: كه‌ ئه‌وه‌م دى چاوم به دووپشكه‌كه‌ش كه‌وت له گه‌پانه‌وه‌كه‌يا
وه منيش ئيتىر گورج بوومه‌وه ئه‌مته‌وانى بىگه‌مى، به‌لام كه‌ ئه‌و كاره‌ساته‌م
دى، نه‌چووم به‌شوينيا وازم لى هينا تا چوووه‌وه كونه‌كه‌ى خۆ!

له هه‌وليتى خدربه‌گى ئه‌حمه‌دپاشا پرسه‌ى هه‌بوو. له‌گه‌ل شىخ
٤٣٣ به‌شير ئه‌ترووشى و شىخ ئه‌حمه‌دى نه‌قشبه‌ندى له‌ رۆژى
(١٩٧٦/١٢/١٢) چووين بۆ ئه‌و پرسه‌يه. قسه‌ى مردن هاته‌ ناوه‌وه خدربه‌گ
گتپايه‌وه وتى:

سالىك له‌ گوندى «قازىخانه» له‌ دىواخانه‌ى حسيني مه‌لادا دانىشتبووين.
زۆر بووين، باسى مردنى مه‌ر هاته‌ گۆرئى كه‌ ئه‌و ساله‌ مه‌ر قرانى كردوو.
يه‌كئى وتى: من بىست سه‌رم مردوو. يه‌كئى وتى: من سى سه‌رم مردوو.
يه‌كئى وتى: من په‌نجا سه‌ر. هه‌ريه‌كه‌ شتىكى وت. يه‌كئى وتى: ئه‌وه‌ مه‌ر
چۆن ئه‌مرئى به‌م جۆره‌؟ كابرايه‌كه‌ هه‌بوو «مسته‌فابۆر»ى ناو بوو، ساغ و
سه‌ليم له‌ ئيمه‌ ساغتر. هه‌ر هه‌لسا له‌ ناوه‌راستى دىواخانه‌كه‌دا له‌ به‌رچاوى
ئيمه‌وه‌ پاكشا و وتى: وا ئه‌مرئى. ده‌ستى كرد به‌ ده‌ست و قاچ وه‌شاندن و
لرخه‌لرخ كردن، ئيتىر هه‌لنه‌ستايه‌وه. كه‌ لىنى كۆ بووينه‌وه سه‌ير ئه‌كه‌ين
مردوو!

۴۳۴. له و ناوچه‌ی «ئامیدی» یه سالتیک دنیا‌یه‌کی زۆر تووش و سارد بوو، له‌وانه بوو قران بییت. به‌فر هه‌موو دنیا‌ی داگیر کردووه. پیاویکی «هه‌راس» ناو له‌گوند ده‌رئه‌چێ بۆ دار کردن. که‌له‌گایه‌ک له‌گونده‌که‌دا شیت بووبوو چاوی سوور کردبوو، پاوی خه‌لکی ئه‌نا و که‌س نه‌یه‌وێرا به‌رچاوی که‌وێ. وا دیار بوو بۆشیا‌ن رێ نه‌که‌وتبوو بیکوژن. ئه‌و گایه‌که‌ چاوی به‌ کابرا ئه‌که‌وێ له‌و چۆله‌وانییه‌دا شوینی ئه‌که‌وێ. کابراش هه‌یچ چه‌کیکی پێ نییه‌ و گایه‌که‌ش ئه‌ناسێ. هه‌یچ چاری نامی‌نی ئه‌شکه‌وتیک له‌ نزیکیه‌وه ئه‌بێ به‌ هه‌رجۆر بێ خۆی ئه‌کا به‌ کونی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا. گایه‌که‌ شوینی ئه‌که‌وێ، ئه‌و ناچێ به‌ کونی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا. گه‌لێک خه‌ریک ئه‌بێ هه‌یچی بۆ نا‌کرێ. ئه‌مجا دینی له‌به‌ر کونی ئه‌شکه‌وته‌که‌دا ئه‌که‌وێ و پāl ئه‌دا به‌ کونه‌که‌وه و کون ئه‌گرێ و کابراش وا به‌ ژووریه‌وه. کابرا له‌ ژووریه‌وه له‌ سووچیکه‌وه کړنووش دانه‌دا و له‌ فیکر کردنه‌وه‌دا ئه‌بێ. تۆزێ به‌رچاوی پروونا‌ک ئه‌بیته‌وه ته‌ماش‌ا ئه‌کا و ره‌شه‌ماریک له‌وبه‌ریه‌وه په‌پکه‌ی خواردووه و نیوه‌ی شوینه‌که‌ی داگیر کردووه. کابرا به‌ جائی هه‌ناوی دێته‌ خواره‌وه. له‌ ده‌ره‌وه‌ گایه‌که‌ به‌ر کونه‌که‌ی لێ گرتووه، له‌ ژووریه‌وه ئه‌م ماره‌ له‌ به‌رانبه‌ریه‌وه. له‌ راستیدا دنیا‌ی لێ ئه‌بێ به‌ چه‌رمی چۆله‌که‌.

له‌م فیکرانه‌دا بوو ته‌ماش‌ای کرد وا له‌ ته‌نیشتیه‌وه دوو‌پش‌کێک به‌ ئه‌ندازه‌ی بستیک پرووبه‌رووی هات، هاته‌ سه‌ر که‌له‌مووستی پێی و به‌ له‌شیا هه‌لگه‌را و چووه‌ ته‌وقه‌سه‌ری و به‌ شوینه‌که‌ی خۆیا گه‌رایه‌وه و پرووی کرده‌ ماره‌که‌. چووه‌ سه‌ر پشتی ماره‌که‌ گه‌را، گه‌را چووه‌ سه‌ر ته‌پلی سه‌ری دای به‌ که‌لله‌ی سه‌ریه‌وه و ئه‌مجا له‌ سه‌ری لاجوو، پرووی کرده‌ ده‌رگای ئه‌شکه‌وته‌که‌ (وا ئه‌میش هه‌ر چاوی لێیه‌). گایه‌که‌ به‌ر کونه‌که‌ی

گرتبوو دای به‌گاوه، گا بۆره‌یه‌کی لێ هه‌ستا و له‌ شوینه‌که‌ی خۆی جوولاً،
تۆزێ چوو به‌ولاره‌که‌وت و به‌ر کونه‌ به‌ره‌لا بوو. دوو پشک دیسان گه‌پایه‌وه
هاته‌وه‌ بۆلای «هه‌راس». وه‌کوو جاری یه‌که‌م گه‌شتیکێ به‌ له‌شیا کرد
و پاشان دابه‌زی له‌و شوینه‌وه‌ که‌ هاتبوو له‌و شوینه‌وه‌ له‌ چاو ون بوو.
هه‌راس وتی: پاشان که‌ هه‌ستام چووم به‌لای ماره‌که‌وه‌ دارم تێوه‌ژەند
ته‌ماشای ئه‌که‌م تۆپیوه‌. هاتمه‌ دهره‌وه‌ پیش ئه‌وه‌ له‌ کونه‌که‌ دهرچم سه‌یرم
کرد گایه‌که‌ له‌ولاره‌که‌وتوو و هه‌ر چوار په‌لی پراکتیشاوه‌. زانییم که‌ نه‌ماوه‌.
چوومه‌ سه‌ری ته‌ماشای ئه‌که‌م مردار بووه‌ته‌وه‌.

ئه‌م باسه‌ شیخ ئه‌حمه‌دی نه‌قشبه‌ندی بۆی گێڕامه‌وه‌.

له‌ داستانی کوردیی‌ه‌وه‌ ئه‌گێڕنه‌وه‌ ئه‌لێن: دوو پادشای به‌ده‌سه‌لات
٢٣٥ و ئامۆزای یه‌ك بوون. ئاقاری قه‌له‌مه‌روی هه‌ردووکیان پێکه‌وه
بوو. کابرایه‌کی دهرۆزه‌که‌ر هه‌بوو له‌ ولاتی یه‌کیکیان دوو کچی شوخوشه‌نگی
هه‌بوو؛ خه‌رامانی ئه‌رمه‌ن و په‌لک سه‌وزی داستان هاوتایی نه‌ئه‌کردن.
ناوبانگی نازدارییان له‌ هه‌موو ولاتا ده‌نگی دا‌بووه‌وه‌. جوانی ئه‌مانه‌ به‌رگویی
هه‌ردوو پادشا که‌وتبووه‌وه‌. هاتنه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ که‌ هه‌ریه‌که‌ یه‌کیکیان ماره‌
که‌ن. نه‌سیب یه‌کی خستن. دوو نه‌مامی داستان بوون به‌ هاوسه‌ری دوو
شازاده‌ی جیهان. ئه‌م دوو کچه‌ له‌ گه‌رانی به‌ر دهروازانه‌وه‌ که‌وتنه‌ ناو ته‌لاری
شاهی و میترگ و میترغوزاری شادییه‌وه‌. نانی جو و په‌شکه‌ی به‌ر دهرمالان،
بوو به‌ گه‌نمی به‌هاره‌ و شیر و شه‌کری ناو مالان. مه‌گه‌ر خوا بیزانی که‌وتنه
چ خوشییه‌که‌وه‌.

رۆژێ به‌ رێکه‌وت یه‌کێ له‌و دوو پادشایه‌ که‌ چوووه‌وه‌ بۆ ژووری
حه‌ره‌مه‌سه‌را سه‌یری کرد و ئه‌نه‌که‌ی له‌ هه‌ر تاقیکێ ژووره‌که‌یا که‌رتنه‌ نانی

ره قى داناوه و كه س له ژووره كه دا نيبه، به بهر تاقه كانا نه سوورپيټه وه ده ستي راگرتووه نه لى: خوا له ده سستان نه برى په نجه يه نانم بده نى! به ده سته كه ي ترى توژى نانه ره ق نه خاته نه و ده ستيه وه. تووره كه يه كه له مليايه نه يخاته ناو تووره كه كه و نه لى: خوا ليتان نه برى. نه چيټه بهر تاقينكى تر هه روه ها، تا هه موو تاقه كان به و جوړه هه موو نه گه پرى. پاشان نه روا نه و جله شرانه كه له بهر يايه داينه كه نى. جلى خانمانه له بهر نه كا و نه چى له سهر دوشه ك دائه نيشى.

پادشا له مه زور سهرى سر ما. چووه ژووره وه له ته نيشتيه وه دانisht و پيى وت: بانو! تو شتى وا يو نه كه ي؟ خانم له پيشا نه چووه ژيرى. پادشا وتى: خوّم به چاوى خوّم ديم. خانم سه يري كرد هيچ چارى نيبه، وتى: راستى پادشاهم! من وام له ناو هه موو ناز و نيعمه تيككا. له هيچ شتيك ناته واويم نيبه، نه له خواردن، نه له بهر كردن، نه له كه نيزه ك و خولامان؛ به لام كرميك له سهر ما جوولئى نه كرد وه خته بوو شيتم بكا. شه و و پژ به وه وه نه تلامه وه. له نه نجاما تى گه يشتم كه نه مه ئيشى چييه. من سهره تا به ده روزه و به سوال كردن فير بووم، ئيسته نه وه م لى براوه، هيچ چاريكم نه ديوه نه وه نه بى كه به و جوړه خوّم شره بار بكم و به بهر تاقه كانا بسوورپيمه وه داواى نانه ره قه له تاقه كان بكم. به و جوړه ئيتر حه سامه وه و هيچ ده ردېكم نه ما.

نه مجا پادشاه كه ي تريش پژوژى كه چووه ژووره وه سه يري كرد ژنه كه ي وه كوو ژنه ي پادشاه كه ي تر به بهر تاقه كانا نه سوورپيټه وه داواى پارچه نانه ره قيان لى نه كا و له پاش ته واو كردنيان خو ي نه كاته وه به خانمه كه ي جاران. پادشا ليى نه پرسى: بوج وا نه كه ي؟ ژنه وتى: پادشاهم: من سهره تا سوالكر و گه دا بووم. به و جوړه كه تو منت يينى، له بهر مالانا گه دايم

ئەکرد. ئیستە ھەتتومەتە سەر ئەم ناز و نەعمەتە. ھەر جارە نە جارێك دینم وەكوو پیشوو بە بەر تاقەکانا ئەسوورپیمەو و ئەو تاقانە بە مائەکان دائەنیم کە سوالم لێ ئەکردن. ئەمجا خۆم بە خۆم ئەلیم: تۆ سەرەتا وا بوویت، خۆت لێ نەگۆڕی. پادشا ناوچەوانی ماچ کرد و وتی: نەجابت بە زاتە، نەك بە ئەسل و نەسەب.

۲۳۶. لە داستانێ گۆی ئاگردانی کوردییە ئەلێ: جارێك خدری زیندە لە دەشتێكا تووشی کابرایەکی ریش سپی پیسوپۆخل، چاودادپار و دەم خوار بوو. چوار کەری بە بارەو دابوو پیش، لۆکەلۆک ئەپروشت. لینی پرسى: تۆ شەیتان نیت؟ وتی: بەرپوێلا ھەوم یا خدری زیندە. وتی: بۆ کوێ ئەچی؟ وتی: بۆ کەسابەت ئەچم! شتێك پەیدا کەم بۆ منالەکانم. وتی: بارى گویدرێژە کانت چین؟ وتی:

ئەو ھەیان جەور و ستەمە. وتی: بە کێی ئەفرۆشی؟ وتی: بە پادشاھان. ئەو ھە دوو ھە میشیان ھەسادەتە. وتی: بە کێی ئەفرۆشی؟ وتی: بە ھەمەکان. وتی: ئەو ھە سێ ھە میان خیانەتە و گزی کردنە. وتی: بە کێ ئەفرۆشی؟ وتی: بە تاجار و بازرگانیەکان. ئەو ھە چوارە میس ھیلە و فیلە. وتی: بە کێی ئەفرۆشی؟ وتی: لە ژنان بەولاولە کەسی تر نییە!

وتی: جا ئەم کریانانەت دەست ئەکەوێ؟ وتی: یا خدری زیندە! ئەگەر ئێوە لێم بگەرپین و واز لە خەلکە کە یێن، ھەمووی بە رۆژێك ساغ ئەکەمەو!

۲۳۷. لە داستانێ رابردوو ئەلێ: ناسری عەباسی (۵۷۵-۶۲۲) ھیجری؛ کاتێ کە خەزە و سامانی «عاضد» ی فاتمی (۵۶۷-۵۵۵) ی ھیجری، کەوتە بەردەست و داگیرى کرد، تەبلیك لە

ژووره‌که‌ی «عاضد» ا بوو ئه‌ویشیان هینا. کابرا ته‌پله‌که‌ی هه‌لگرت و ده‌ستی کرد به لیدانی. کابرا که‌وته ترکه‌ندن. خه‌لکه‌که ده‌ستیان کرد به پیکه‌نین پیی. یه‌کیکی تر هه‌لیگرت که لینی دا ئه‌ویش که‌وته تر که‌ندن. خه‌لکه‌که له‌مه تووره بوون و ته‌پله‌که‌یان دری. له پاشا پیاوی شاره‌زا هات پیی وتن: ئه‌م ته‌پله‌هی تر که‌ندن نه‌بووه، به‌لکوو چاکه‌ی ئه‌م ته‌پله‌ئه‌وه بووه که له نزیکه‌ی هه‌رکه‌سیکه‌وه بوایه ئه‌و که‌سه کۆلنجی نه‌ئه‌کرد. «عاضد» نه‌خۆشی کۆلنجی هه‌بوو ئه‌و ته‌پله‌یان بۆ هینابوو له ژوور سه‌ری خۆیه‌وه دایه‌نا؛ ئیتر بپرای بپرای کۆلنجی نه‌ئه‌کرد. خه‌لکه‌که له درانه‌که‌ی زۆر په‌شیمان بوونه‌وه، به‌لام تازه بی‌که‌لک بوو.

له داستانی کوردیه‌ی ئه‌لێ: جارێک کابرایه‌کی «بابی» چوووه ۲۳۸. لای مه‌لایه‌ک وتی: ئیوه هه‌ر ئه‌لێن ئیشه‌کانی خوا جینگای په‌خنه‌ نییه و که‌س ناتوانی په‌خنه له کاری بگری. من سی په‌خنه‌م له ئیشی خوا گرتووه، بزانه‌م تو ئه‌یسه‌لمینی یان نا؟ مه‌لا وتی: فهرموو بیانلی. کابرا وتی: خوا شه‌یتان به‌ ئاگری جه‌حه‌نمه‌م ئه‌ترسینی له کاتیکا که خوا شه‌یتانی له ئاگر دروست کردووه. یه‌کیک له شتی که دروستکرا بی چۆن له‌و شته‌ ئه‌ترسی؟

دوو هه‌م به‌لای ئیوه‌ی ئیسلامه‌کانه‌وه وایه که خیر و شه‌ر هه‌مووی له خواوه‌یه، هه‌رچی خوا نه‌یکرد نابێ. که‌چی ئه‌گه‌ر یه‌کێ ئیشیکی نابه‌جێ له‌گه‌ڵ یه‌کیکا بکا تۆ له‌و که‌سه ئه‌که‌نه‌وه و ئه‌و به‌گوناه‌بار دانه‌نین. سییه‌م ئه‌لێن: خوا له هه‌موو شوینی که هه‌یه، جینگا نییه ئه‌وی تیدا نه‌بی. یه‌کیک له هه‌موو جینگایه‌ک بی، ئه‌بی هیچ نه‌لێ؛ ئه‌بی جارێک بییهری بۆ ئه‌وه که‌سه که بجیتته سه‌ر؛ که‌چی ئه‌وه‌تی دنیا دنیا به‌تا ئیسته

نه‌بیسراوه یه‌کێک خوای چاوپێ‌که‌وتبێت.

مه‌لا وتی: راسته‌ قسه‌ کانت، تۆزێ وه‌ره‌ پێشتره‌وه‌ تا وه‌لامت بده‌مه‌وه‌. بابی چوووه‌ پێشه‌وه‌. مه‌لا نه‌یکرده‌ نامه‌ردی خشتیکی کال له‌ به‌رده‌میا بوو، خشتی هه‌لگرت و دای به‌سه‌ر کابرا‌دا سه‌ری شکاند و خوێن فیچقه‌ی کرد. وتی: ئه‌وه‌ وه‌لامه‌ که‌ته‌.

کابرا که‌ ئه‌مه‌ی دی چوو بۆلای قازی شکاتی کرد. قازی ناردی مه‌لا که‌ یان هینا و وتی: تۆ سه‌ری ئه‌م کابرایه‌ت شکاندوووه‌؟ وتی: به‌لێ. وتی: بۆچی؟ مه‌لا وتی: ئه‌م کابرایه‌ ئه‌لێ: شه‌یتان له‌ ئاگر دروست کراوه‌ بۆچ ئه‌بێ له‌ ئاگر بترسی؟ که‌ خوا به‌ ئاگر ئه‌یترسینی. ئیمه‌ش له‌ خا‌ک دروستکراوین بۆچ ئه‌بێ لیبی بترسین و سه‌رمان به‌ خا‌ک بشکیت؟

دووهم ئه‌لێ: ئیمه‌ ئه‌لێین: خێر و شه‌ر له‌ ده‌ست خودایه‌. سه‌ره‌تا چاره‌نووس چی بێ ئه‌بێ بێته‌ جێ. ئینسان ده‌سه‌لاتی قه‌ده‌ری خوای نییه‌. من به‌ ئیراده‌ی خوا سه‌رم شکاندوووه‌ هیچ ده‌سه‌لاتیکی منی تێدا نییه‌؛ بچێ ملی خوا بگریت و داوای تۆ‌له‌ له‌و بکاته‌وه‌، من چیم. سییه‌م ئه‌لێ: ئیمه‌ ئه‌لێین: خوا له‌ هه‌موو جێگایه‌ک هه‌یه‌، ئه‌و ئه‌لێ: ئه‌گه‌ر هه‌بێت ئه‌بێ هیچ نه‌بێ جارێک بپیرێ. ئیسته‌ بچێ به‌ هه‌رجۆر بووه‌ به‌لکوو خوا بدۆزێته‌وه‌ و داوای خۆی له‌گه‌‌ل ئه‌وا بکا. یه‌کێ ده‌عوا له‌ سه‌ر یه‌کێک دروست ئه‌کا ئه‌بێ یه‌که‌که‌ دیار بێ، ده‌عوا له‌ سه‌ر که‌سی نادیار و نه‌بیراوه‌ قه‌د ناکرێ. له‌ سه‌ر قسه‌ی خۆی من موده‌عه‌ی ئه‌و نیم چی داوه‌ له‌ من؟

قازی روو ئه‌کاته‌ کابرای بابی ئه‌لێ: ئه‌مانه‌ت وتوووه‌؟ ئه‌لێ: به‌لێ وتوووه‌، به‌لام بۆ ئه‌وه‌م نه‌وتوووه‌ سه‌رم بشکێتن. قازی ئه‌لێ: باوکم حه‌قت به‌ سه‌ریه‌وه‌ نییه‌ برۆ. کابرا ئه‌لێ: رازی بووم، به‌لام شه‌رت بێ له‌مه‌ودوا

منیش دایکی ته وکسانه له که ر بکیشم که ته م جوړه قسانه ته که ن و منیان فیری ته م به زمه کردوه.

۲۳۹. له داستانی گوئ ناگردانی کوردیبه ته لی: جاریک مام پیوی پیش مه لا بانگدانی به یانی له مال ده رچوو. سهیری کرد وا که له شیریک به ده نگه جوانه که ی له سهر داریک قووقه قووق ته خوینئ. چوو به لایه وه وتی: ته وه بانگه که ت دا، وهره خواره وه با نویژه که مان به جه ماعت بکه ی ن. ته ویش وتی: ئاخر ئیما هیشتا هر نوستوو، با هه ستیت ته و وه خته منیش دیم قامه تی بو ته که م. مام پیوی وتی: له کوپیه تا بچم خه بهری که مه وه. دره نگه ته ترسم نویژه که مان پروا. که له شیریه که وتی: ته وه ته له پال ته و داره دا نوستوو بچو خه بهری که وه خیرت ته گا. مام پیوی چوو که سهیری کرد وا تانجیه که له وئ نوستوو، هر چاوی به تانجی که وت له ترسانا دهستی کرد به تر که ندن و بوی ده رچوو. که له شیریه که وتی: ته وه بو کوئ ته چی؟ وهره با جه ماعت ته که مان بکه ی ن. مام پیوی وتی: ده ستونویژه که م شکا. ته چم ته یشومه وه و دیمه وه.

۲۴۰. سهیری ته م رزق و به شکردنه که: گورگ پیوی ته گری و نه یخوا. پیوی ژیشک ته گری و نه یخوا. ژیشک مار ته گری و نه یخوا. مار چوله که ته گری و نه یخوا. چوله که کوله ته گری و نه یخوا. کوله زه رده واله ته گری و نه یخوا. زه رده واله هه نگ ته گری و نه یخوا. هه نگ میش ته گری و نه یخوا. میش میسوله ته گری و نه یخوا. میسوله میرووله ته گری و نه یخوا. میرووله هر شتیکی به رپهل که وئ تی ته پرووکی و نه یخوا.

۲۴۱. له داستانی کوردیبه ته لی: جاریک په رپه سیلکه یه که له سهر کوشکه که ی سوله یمانی پیغه مبه ر نیشتبوو وه، له و به ریه وه

پہرہ سیلک یہ کی ترہہ ہوو پروی تی کرد وتی: ئەبێ میردم پئی بکە ی. ئەویش ملی نہ ئەهینایە بەر. ئەمیش بالێکی راوە شاند و وتی: دەسا وە لالا ئەگەر میردم پئی نہکە ی ئیستە ئەم کۆشکە ژێرە و ژوور ئەکەم؛ بۆت سووتاوم! سولە یمانی پێغەمبەر گوینی لەم قسە یە بوو بانگی کرد پیتی وت: ئەوہ تو چیت وا قسە ی وا ئەکە ی؟ وتی: یا پێغەمبەر ی خوا، قسە ی عاشق هیچ لۆمە یە کی لە سەر نییە!

گئیسکه که ی هه یاس

ئەزەزى داسەانى گىسكەكەى ھەياس چۆن بوو؟

٥٣٦.

۱۶۲ له داستانی کوردییه ئه‌لی: هه‌یاسی خاس، جارێک له سولتان مه‌حمود له‌سه‌ر کاره‌ساتیک تۆزا و خۆی لی و ن کرد. چوو له‌ دێیه‌ک له‌ لای پیاویکی ده‌م سپی ئه‌و دێیه‌ بوو به‌ سه‌پان. سولتان مه‌حمود پای سپارد: هه‌رچی که‌ لین و قوربینی مه‌مله‌که‌ت هه‌بوو گه‌پان، پێ به‌ دێیه‌کیان له‌ هه‌یاسه‌وه‌ نه‌کرد.

سولتان به ته‌واوی که‌وته په‌رۆشه‌وه و کاروباری ولاته‌که‌ی له‌به‌ر نه‌بوونی هه‌یاس به ته‌واوی ئالۆزا. ئه‌مجا که‌وته سه‌ر ئه‌وه که به‌لکوو به فیل بیدۆزیته‌وه. جاپی دا به ولاتا که هه‌رکس مه‌ردار و شوانکاره‌یه، وه هه‌رکس پیاوماقوول و کاربه‌ده‌سته ئه‌بی له فلانه‌پۆژدا هه‌موو له باره‌گای سولتان حازر بن و که‌س دوا نه‌که‌وی. بۆ ئه‌و پۆژی ئه‌وانه‌ی که سولتان ئه‌مری دابوو هه‌موو حازر بوون. سولتان هیتای هه‌ریه‌که گیسکیکی دانێ، وتی: ئه‌مه‌ی هه‌ر له ئیسته‌وه تا چل پۆژی‌تر هه‌ریه‌که گیسکی خۆی برد، له دوا‌ی چل پۆژه بیهیته‌وه، ئه‌م گیسکه زیاد بکا ئه‌ده‌م له سه‌ری، که‌م بکا هه‌ر ئه‌ده‌م له سه‌ری.

یه کینک له و که سانه که له ناو ئەم حەشامەتەدا بوو ئەو کوێخا بوو که هە یاس له لایەوه بوو بوو به سه پان. عاڵەم هەریه که گیسکی خۆی وه رگرت و رۆشیت. کوێخای لای هە یاسیش یه کینک بوو له وانه. ئەم عاڵەمه به جارێ هەریه که له عاستی خۆی که و ته ترس و له رزه وه و پێی ئەم ئیشه ی بۆ به دی نه کرا. گیسک ئە گەر شتی ناده یێی مردار ئە بیته وه، ئە گەر ئەیده یێی زیاد ئەکا، ئە گەر ژەم ژەم ئەیده یێی هەر وه کوو خۆی نامینیتته وه. ئەمه ش ئەنجامه که ی سەر فەوتانی تێدا یه.

کوێخای لای هە یاس له هەموو کهس زیاتر که و ته په رۆشه وه. چونکه مه رومالاتیکی زۆری هه یه و له مه رداریدا به پسپۆر ناسراوه، که چی له ئەنجاما هه یچی بۆ ناکرێ و ئەبێ سەری خۆشی تیا بدۆرینێ. هەر به ته واوی که و ته په رۆشه وه. دنیای پرووناکی لێ بوو به شه وی تاریک. هە یاس پرسى: کوێخا ئە وه چیه وا خواردن و خواردنه وت لێ هە لگیراوه؟ وتی: رۆله، ئەمه کاره ساته که یه. هە یاس وتی: ئە گەر راستم لێ نالیت من ئەم ئیشه ت بۆ چار ئە که م. وتی: کوپم من ئەمه با یسی سه رمه. تۆ ئە گەر ئەمه م بۆ بکه ی سه رم ئەستینیتته وه، چۆن راستم لێ ئە لیم؟

هە یاس وتی: هەر چه نده برواش ناکه م، به لام نه کم کردووی. ئەمه ت هەر بۆ ئە که م و پرزگارت ئە که م. بیته بیچووه گورگینکم بۆ پهیدا که و ئیتر تۆ ئیشت نه بێ.

کوێخا چوو بیچووه گورگینکی پهیدا کرد و هینای دای به هە یاس. ئەمجا هە یاس که و ته ئیش. جارێ هینای پێش هەموو شتی ک ددانه کانی بیچووه گورگی هە لکه ند و ئەمجا به ستیه وه. هینای گیسکی گرتە جو و قەرسیل، تیری ئە خوارد و قونه ی ئە کرد. که ئە که و ته ئیواره ئە بیرد به لای بیچووه گورگه که وه. گورگ که چاوی پێ ئە که وت په لاماری ئە دا،

بەلام بەسترا بوو ھە ھیچی پێ ئەکرێ. گیسکیش کە چاوی بە گورگ ئەکەوت، ھەناوی ئەکەوتە خوار ھە. ئەوی خواردبووی بە ترس دایەنایە ھە. ئەبێر دەو ھە تیری ئەکر دەو، بۆ بە یانیش دیسان وای لێ ئەکر دەو. گیسکی بەستە زمان ئەوی ئەبخوارد بە ترس دایەنایە ھە. تا ماوێ چل پۆژ ھە یاس ئەمە کاری بوو لە گەڵ ئەو گیسک و گورگە دا. پاش چل پۆژە وتی: بە کوێخا بیبە ھە بۆ سولتان.

کوێخا گیسکی برد و چوو. عالەمی تریش ھەریە کە بە خۆیان و گیسکی لای خۆیانە ھە ھاتنە ھە. سولتان سەنگ و ترازووی ھێتایە ھە مەیدانە ھە. دەستیان کرد بە گیسک کێشان. سەریان کرد ھە مووی زیادێ کردو ھە، گیسکی واش بوو ھەر ئیسقانە کە ی مابوو، کەمی کردبوو. سەر ھاتە سەر گیسکی لای کوێخا. کە کێشایان سەریان کرد لە گەڵ سەنگ و بەردی ھە ھە لا ھەر ھە کوو یە ک وایە: نە زیادێ کردو ھە و نە کەم، لە گەڵ ئەو ھە شا ھیچ نە خۆشییە کی نییە.

سولتان کە ئەمە ی دەستکەوت لە خەلکە کە ی تریش خۆش بوو! وتی: بۆن من ھەر مەبەستم ئەمە بوو وا دەستم کەوت.

ئینجا کوێخا ی ھێتایە ژێر پرس و جوابە ھە کە چۆن ئەم گیسکەت وا ھێشتۆتە ھە؟ ئەویش بە سەرھاتی گیسک و گورگی بۆ گێراپە ھە. وتی: کێ ئەم تەگبیرە ی بۆ کردووی. وتی: ھیچ کەس، ھەر خۆم کردو ھە. سولتان وتی: من ئەمانە نازانم یا ئەبێ پێم بلێیت یا ئەتکوژم. خستێ ژێر ئەشکەنجە ھە. لەولاشە ھە بە ھە یاسی وتوو کە دەنگ نەکا و راستی پێ نەلێ. کە ئیش گەیشتە ئەشکەنجە و شکەنجە کاری و سەر تیاچوون وتی: شاھم بەسە پێت ئەلێم. وتی: کورپکی سەپانم لایە ئەم تەگبیرە، تەگبیری ئەو ھە.

سولتان ئەوا ھەياسى بە ئەقلى خۆى دۆزىيە ۋە. ئەمجا ناردى ھىنايانە ۋە
 و ئاشتى كرده ۋە. كويخاشى خەلات كرد و ناردى ۋە بۆ مالى خۆى، بە
 خۆى و بە گىسكىە ۋە.

۲۴۳. لە قسەى گوئى ئاگردانى كوردىيە ئەلئى: رۆژئىك سولتان مەحمود
 و ھەياسى خاس بە ناو بازارا ئەرۆيشتن، تەماشايان كرد پياويكى
 پيش سى سى كۆمەلە خۆلى لە بەر دەمايە، ھاوار ئەكا ئەلئى: ئەم كۆمەلە
 خۆلانە ھەريەكە گە ۋەھريكيان لە ناوايە، ئەيانرۆشم. كئى ئەيەوى بيت
 بيان كړئ. سولتان مەحمود گوئى لە قسەى كابرأ بوو وتى: ئەم كابرأ
 چەند گە ۋجە؛ ئەگەر گە ۋەھريان لە ناوايە بۆچ خۆى گە ۋەھرەكان
 ھەلناگرئ؟ ھەياس وتى: ئىستە من ئەچم بەلايە ۋە بزانم چىيە.

چوو وتى: مامەى پيش سى چۆنى ئەفرۆشى؟ وتى: كۆمەلئىك بە
 لىرەيەك. سولتان مەحمود وتى: ئەمە قسەيە؟ چۆن گە ۋەھريك بە
 لىرەيەك ئەفرۆشرئ؟ ھەياس وتى: من ئەيكړم. وتى: مامە ئەمە لىرەيەك
 و كۆمەلئىك پى بفرۆشە. وتى: دانىشە. دانىشت، مامە چىويكى گرت بە
 دەستە ۋە نايە سەر كۆمەلئىك وتى: ئەگەر نەيتىيەكت ھەبوو بەلاى ژنەكە تو
 نەيلئى. ھەياس وتى: يەككى ترم پى بفرۆشە. وتى: بىنە لىرەكە. لىرەى
 داىە و وتى:

ھەرگىز پشت بە زالم مەبەستە و پرووى خۆشى حاكم ھەلت نەخلەتئى
 و ئەو كۆمەلەشى تىك دا. مايە ۋە كۆمەلئىكى تر. وتى: ئەو شەم پى بفرۆشە.
 وتى: بىنە لىرەيەك. لىرەى داىە و وتى: ھەرگىز خزم بە بىگانە نەدەيت. ئەو
 كۆمەلەشى تىك دا. ھەياس وتى: مامە بۆچى خۆلەكەت بلأو كرده ۋە؟ وتى:
 ئەوە يانئ ئەم خۆلە بەسەر ئەو كەسەكە بەگوئى ئەم ئامۆزگار بىيانەى

من نه کات.

ھە یاس لە گەل سولتان مەحمودا پویشتن. سولتان وتی بە ھە یاس:
بۆم دەرکەوت تۆ لەو پیاوھ بێ ئەقلتر و گەوجتریت. ھە یاس وتی: باشە.
سولتان «خوشمیی» یەکی ھەبوو زۆری خوش ئەویست. خوشمیش
ئەو ھەندە جوان بوو ھەموو کەس ھەر خوشی ئەویست، بۆ خۆی بە
ئارەزووی خۆی سەری بە ھەموو مال و دووکانیکا ئەکرد، کەس نەبوو
پینگای لێ بگرێ. لەبەر ئەو کە بەبێ سەروبەر بە ھەموو لایە کدا ئەگەرا؛
وا قەلەو بووبوو ھەر نەبیتهو.

پوژیک سەری کرد بە مالی ھە یاسا. ھە یاس ژنە کە ی لە مال نەبوو.
چوو خوشمیی بردە ژووریکێ ژیر زەویەو ھە یاسا. مێیەکی ھەروەکوو
ئەوی ھێتایە ھەوشە کەو. لەو وەختە دا ژنە کە ی ھاتەو. وتی: ئافرەت
ئەمە خوشمیی سولتانە، زۆر چاخە، خوا ناردوویە؛ قاپییە کە داخە سەری
ئەبڕین با کەس پێ نەزانێ بۆ خۆمان ئەبووین. تۆیش دەنگ مەکە.
ژنە قاپی داخست و ھە یاس مەری سەر بڕی. گروویان، خستیانە دیزە
و ھە لیان گرت.

یەك دوو پوژکە خوشمیی دیار نەبوو سولتان پیاوی خستە ناو شار کە
بیدۆزنەو. ھەر دیار نەبوو. وتی: ھەرکەس ئەم خوشمییە منی لە ناو
دابێ، سەری ئەبڕم. ئەم ھەرەشەشی کرد، ئیتر سۆراخی خوشمیی بە تەواوی
بپا و سولتانیش زۆر بۆی بێ تاقەت بوو.

پوژیک ھە یاس لە سەر شتیکی ھێچ لە گەل ژنە کە ی بوو بە دەمە قالیان.
ژنە وتی: تۆ ئەو نیت کە خوشمیی سولتان سەر بڕی و لە ناوت دا؟ ھەر
ئێستە ئەچم خەبەر ت لێ ئەدەم. ھە یاس وتی: ئافرەت! ئافرەتی چاک بە،
من کردم تۆ نەتکردبێ. ئەگەر ئێستە تۆ بچیت خەبەر بدە ی، سولتان

سەرم ئەبړئ. ژنه وتی: من ئەمانە نازانم. عەزیەتی زۆرمت داوه، ئەچم
هەقی خۆمت لێ ئەکەمەوه. هەرچەندە هەياس دەستەودامانی بوو،
بێکەلک بوو. چوو بۆلای سولتان و وتی:

ئەم هەياسە کە تۆ بە یەکەم دڵسۆزی خۆت ئەزانی، ئەوە تا ئەو
خوشمیکەتی لە بەرچاو منەوه سەرپرێ. هەرچەندە هاوارم لێ کرد شتی وا
نەکە ی بەگویی نەکردم، وتی: هەر ئەبێ داخێک بەرمە دلی سولتانەوه.
سولتان چوووە دەریای غەزەبەوه، وتی: ئادە ی هەياسم بە بālەستە بۆ
بێنن. هەر ئەبێ ئێستە خوینی ئەویش بەرمە لای خوینی خوشمیوه.
هەياسیان بە قۆلبەستەیی هینایە حوزوور. سولتان پرووی تی کرد و وتی:
ئەمە هەموو نەکە کەت بوو؟ کە ئەترانی من ئەو خوشمییه م چەند
خۆش ئەویست، تۆ بچیت سەری بپرێ و بەو جۆرە من تووشی خەفەتی
ئەو بکە ی؟ ئادە ی جەلاد سەری لە لەشی جیا کەرەوه.

سولتان بەرگی غەزەبی پۆشیبوو، هەرچەندە هەياس وتی: پادشاهم
من شتی وام نەکردوو، بێکەلک بوو. وتی: لە ژنی خۆت بەولاوه کەسی تر
هەیه کە بەو جۆرە لێتەوه نزیک بێ؟ ئەو هاتوووە خەبەری لێ داوی. گوايه
ئەو درۆ ئەکا و تۆ راست ئەکە ی؟.

لەبەر ئەوە کە سولتان چوو بوو بە غەزەبا ئەو هەموو دۆست و ناسراوه
کە هەياس هەیبوو لێی کشانەوه و وتیان: یەکی ئەوەندە بەدەمەک بێ هەر
کوشتنی باشە. دەستی خۆش بێ سولتان با بیکوژێ.

هەندێ خزمی پرووتەلە و هەزار و فەقیری هەياس هەبوون، کە بیستیان
وا سولتان مەحموود هەياس ئەکوژێ، هەر یەکە چی بەرپەل کەوت لە دار
و تیلای کۆ بوونەوه و بە هەراھەرا و دەنگەدەنگ بەر بارەگای سولتانیان
گرت، وتیان: یا ئەمە یە ئەبێ ئێمەش سەر پرێ یا ئەبێ لە خوینی هەياس

خوښ بڼې.

سولتان مه حمووديش چووه ته به رڼې غه زه به وه و له قسه ي خوې نايه ته خواره وه، نه لڼ: هه ر نه بڼې بکوژي. خزمه کانيشي نه لڼ: نه بڼې له پيشا ئيمه بکوژي نه وه خته هه ياس بکوژه.

ئيش که گه يشته ئيره هه ياس بانگي کرد: پادشاهم! مه مکوزه خوشميت نه و له ژووري ژير زه وي ماله که ي منايه بنيره بيهتنه وه. سولتان زور سهرې سوړ ما. له راستيدا ناردي هيتايان سهرې کرد، راسته خوشميكه ي خوېه تي. هه ستا ده ستي کرده مل هه ياس، ماچي کرده وه و داواي ليوردني لي کرد. هه ياس وتي: پادشاهم من و تو تازه پيکمانه وه نامانکري. به لام نه مه نه و سې کوگا خو له بوو که له مامه ي ريش سپيم کړي و تو وت: تو له و گه وجترت. من ويستم هه ر سيکت بخه مه بهر چاو.

من به دنمه ک نيم. پوژنيک خوشمي هاته مالي ئيمه، من بر دم شاردمه وه مه رنيکي ترم هيتا و به ژنه که مم وت: نه مه خوشمي سولتانه، سهرې نه برين و ده نگ مه که. نه گه ر سولتان پي بزانې سهرم نه برې. ژنه که م نه و نه ينيه ي پانه گرت و هاته لاي تو نه وه ي وتي، وتي.

دوو هه م من دوست و خه لکنيکي زورم به ده وروه بوو، که چاکه م بو هه موويان بوو بوو، که هاته وه ختي ته نگ و چه له مه ي ناخوشي، هه موويان پشتيان تي هه لکردم و ليم ته کينه وه. نه وه ي که هات به هانا مه وه ته نيا خزمه هه ژاره کاني خوم بوون که هيچ چاکه يه کيشم بويان نه بوو بووه، وه به لکوو هه موو ده م هه ر لتيان دوور نه که وتمه وه.

سيه م نه وه بوو وتي: به قسه ي خوښي پادشا هه لنه خه له تيت؛ راست بوو، نه م هه موو لوتف و ميره بانيه ي که تو له گه ل منت هه بوو، هه مووت به مه رنيک گوپايه وه.

ویستم سڼ گه وهه ره که ی مامه ی ریش سپیت سووراو سوور پیشان
بده م و خوت به چاوی خوت بیانینی.

هه یاس نه مانه ی وت و لینی دا رپویش، تورا. سولتان مه حمود گه لی
به شوینیا گه را نه یدوژییه وه تا به هوی کاره ساتی گیسکه که وه دوزیه وه و
ناشتی کرده وه. هه یاسیش ئیر له وه خته به دواوه خزمه کانی خوی له خوی
کۆکرده وه، نه و پشته ی که جاران به خه لکی نه به ست، به وانی به ست!.

۲۴۴. نه مه کاره ساتیک بووه که به داستانی گوپی ئاگردان له ناو
کورددا نه یگیرنه وه، له وینه ی نه مه کاره ساتیک که پرووی داوه
و داستان نییه، هه ر له راستیدا پرووی داوه، نه مه ش بۆ پرووداوی میژوو
نه گیرمه وه:

زستانی سالی (۱۹۱۹) زستانیکی سهخت و تووش بوو. گرانی گه ورهش
هیشتا پاشه له قه ی مابوو. بی حوکومه تی و بی ئارامی، ختیه تی رهشی
خوی به سه ر ولاتا هه لدا بوو.

«میرزا سیف الله» هه بوو له سنه پیاویک بوو خوی به خوی
پی گه یشتبوو، ده وله مه ند بووبوو. بووبوو به خاوه ن پاره. ماله که ی تۆزی
که وتبووه قه راخ شاره وه، هه ر خوی و ژنه که ی بوو له و ماله گه وره دا،
«ژیرماله» به کیشیان هه بوو.

ژیرماله نه وه بوو که نه هلی لادیکان له بهر لیشاوی عرووس و له بهر
فه لاکه تی گرانی پرویان نه کرده شاره که. نه و ماله ی که تۆزی حالی باش
بوایه ژیرخانیککی نه دا به یه کی له وانه، به بی نه وه پاره ی لی وه ربگری.
نه وانیش خزمه تی ماله که یان نه کرد؛ له بان مالین، له نان کردن و
حاجه ت شستن. دیسان خاوه ن مالیش یارمه تی خواره مه نی و جلوبه رگی

کۆنه شی ئه دان. به مانه یان ئه وت: «ژیرماله».

میرزا سه یفوللا ژیرماله یه کی وای خه لکی دیتی «خرۆسه» ی له مالا هه بوو. ئهم ژیرماله یه ش هه ر خۆی و ژنه که ی بوو. شاره زای هه موو سووچیکی ماله که بوو بوو. ته نانه ت ئه یزانی سندووقی پاره که ی میرزا سه یفوللا و ده مانچه که شی له کوئییه.

ئهم کابرای ژیرماله له گه ل سێ که سی تری خه لکی ده ره وه دا قسه ئه کا به یه که که شه و له ناکاوینک بین، ئهم قاپی حه وشیان بۆ بکاته وه، میرزا سه یفوللا خانه بگير بکه ن. (خانه بگير ئه وه بووه که به شه و ده سته یه که ئه چنه سه ر مالنیک، به بی ته قه و هه را ئه چنه ژووره وه. خاوه ن مال ئه گرن و ئه یکوژن. نه ختینه و شتی تر که به وه زن سووک و به قیمه ت گرانه ئه یبه ن و ئه پۆن. حوکمه ت و شته ش نییه تا شوینیان که وی. ئه وه هه ژاره هه م سه ری ئه پوا هه م مالی).

شه ویکی توف و به فر و تاریک سێ که سه که دین. که پینستر ژوانیان گرتبوو. کابرای ژیرماله قاپی حه وشه یان بۆ ئه کاته وه و قاپی له و دیوه وه دائه خه ن. میرزا سه یفوللا و ژنه که شی نوستوون. پيش هه موو شتی ئه چن ده مانچه که له ژیر سه ریا ده ر ئه که ن. ئه مجا چرا هه لئه که ن و به ر ده ماخ ئه ده ن. میرزا سه یفوللا هه لئه ستین و به ر ئه بنه سه ر و پۆته لاکی. یه کیکیان ده ست ئه گری به سه ر ده میا نایه لی ده نگیشی ده رچی. ژنه که شی سه رینیک ئه خه نه سه ر ده می و ژنی کابرای ژیرماله ی به لاوه دائه نین تا خه فه ئه بی. میرزا سه یفوللا هه رچه نده ئه پارپته وه و هاوار ئه کا بی که لک ئه بی. ژیرماله که ی خۆی ئه ناسیتته وه ئه لی: کوره ئه مه پیاوه تی نییه تو ئه یکه ی ئه تناسم. چیم هه یه بییه ن مه مکوژن. ژیرماله که ئه زانی ناسیویه ته وه چه قویه که دیتی به ملیا سه ری ئه بری. بیریک له حه وشه که دا ئه بی

لاشه‌کە‌ی ئە‌خە‌نە‌ بیرە‌کە‌وه‌.

ئە‌مجا بە‌ شێ‌نه‌یی سە‌ندوو‌قه‌ پارە‌ و زێ‌ر و زی‌و و نە‌ختینه‌ی تر چی
ئە‌بێ‌. کە‌ کابرای ژێ‌رمالە‌ شارە‌زای هە‌موویە‌تی. ئە‌یهێ‌نن لە‌ سەر کورسییە‌ک
بە‌شی ئە‌کە‌ن و هە‌رکە‌سە‌ بە‌شی خۆ‌ی ئە‌خاتە‌ تە‌نکە‌ی باخە‌لی و لی
ئە‌دە‌ن ئە‌رۆ‌ن. ژێ‌رمالە‌ش قاپیان لە‌ سەر دائە‌خاتە‌وه‌ و ئە‌ویش لە‌گە‌ڵ
ژنە‌ی خۆ‌یدا ئە‌خە‌وێ‌. بە‌یانی هە‌را پە‌یدا ئە‌بێ‌ کە‌ مالی میرزا سە‌یفوللا
خانە‌بگیر کراوه‌. ژێ‌رمالە‌ش ئە‌لی: مە‌ن ئاگام لە‌ هێ‌ج نییە‌.

بە‌شوی‌نی چۆ‌راوگە‌ی خوی‌نه‌کە‌دا لە‌شە‌کە‌ لە‌ بیرە‌کە‌ ئە‌دۆ‌زنە‌وه‌،
دە‌ری ئە‌کە‌ن و ئە‌نینێ‌ن. رێ‌که‌وت چۆ‌ن ئە‌بێ‌، خزمێ‌کی میرزا سە‌یفوللا
ئە‌بێ‌ «ئاغە‌باوا»ی ناو ئە‌بێ‌، دووکانی عە‌تاری ئە‌بێ‌ لە‌ لای مزگە‌وتی
«حاجیە‌ولە‌سە‌ن». ئە‌و شە‌وه‌ کە‌ میرزا سە‌یفوللا ئە‌کوژری یە‌کی لە‌ دزە‌کان
لە‌ بە‌یانیدا ئە‌چیتە‌ لای ئاغە‌باوا شت بکری، کیسە‌ و یە‌نمۆ‌ره‌کە‌ی میرزا
سە‌یفوللا لای ئە‌و ئە‌بێ‌. کیسە‌ و یە‌نمۆ‌ره‌کە‌ی دە‌ردێ‌نی و پارە‌ دە‌رئە‌کا.
ئاغە‌باوا چاوی پێ‌ ئە‌کە‌وێ‌، ئە‌یناسیتە‌وه‌ کە‌ ئە‌مە‌ هی میرزا سە‌یفوللا یە‌،
بە‌لام هێ‌شتا خە‌به‌ری کوشتنی ئە‌وی نە‌بێ‌ستوه‌.

کابرا ئە‌پرا، لە‌ پاشا کوشتنی میرزا سە‌یفوللا بلاو ئە‌بیتە‌وه‌. ئاغە‌باوا خۆ‌ی
ئە‌یگێ‌رایە‌وه‌ ئە‌یوت: لە‌ ترسی ئە‌وه‌ کە‌ نە‌وه‌ک ئە‌و دزانە‌ بلێ‌ن: ئە‌ویشمان
لە‌گە‌ڵ بووه‌، هە‌ر دە‌نگم نە‌کرد، چونکە‌ دنیاکە‌ زۆ‌ر بێ‌ سە‌روبەر بوو. لە‌وانە‌
بوو حوکمە‌تە‌ پووچە‌ڵە‌ی ئە‌و وە‌ختە‌ میان بگرتایە‌ و دزیش لە‌ولاوه‌ بۆ
خۆ‌ی دە‌ربچوایە‌.

لە‌ پاش یە‌ک دوو رۆ‌ژ ژێ‌رمالە‌کە‌ش لە‌ مالی میرزا سە‌یفوللا بار ئە‌کا
و ئە‌پرا. ئە‌و کە‌سانە‌ کە‌ ئە‌و ئیشە‌یان کردبوو هە‌موو هێ‌چوپو‌وچ و نە‌دارا
بوون. گە‌لی لە‌ خە‌لکی شارە‌کە‌ ئە‌یانناسین کە‌ هە‌زار و لاتن؛ چونکە‌

ئه‌چوون قوره‌کارییان ئه‌کرد پوژی به‌قرانی یا قران و نیویک. ئه‌و پاره‌یه به‌کوله‌مه‌رگی به‌شی ئه‌کردن. چونکه تا پوژی عه‌مه‌له‌ییان ده‌ست ئه‌که‌وت چوار پوژ ده‌ستیان نه‌ئه‌که‌وت. که‌چی له‌دوای ئه‌و کاره‌ساته به‌بێ‌په‌حمانه‌ پاره‌یان خه‌رج ئه‌کرد و ئه‌یان خوارد. خه‌لکه‌که ئه‌مه‌یان ئه‌زانى، به‌لام قه‌ت دلیان به‌لای ئه‌وه‌دا نه‌ئه‌چوو، که ئه‌مانه تاوانیکی وایان کردوو. حوکه‌مته‌کی پێ‌کوپی‌نیکیش له‌ناو نه‌بوو تا له‌ئیش بکۆلیته‌وه. له‌پاش ماوه‌یه‌ک له‌سه‌رده‌می حوکه‌مته‌ی «شریف الدوله» داژنی کابرای ژیرماله‌ له‌گه‌ڵ می‌رده‌که‌یا ئه‌بێ به‌شه‌ریان. ژنه‌سێ و دووی لێ ناکا ئه‌چیتبه‌ لای شه‌ریفودده‌وله ئه‌لێ: می‌رده‌که‌ی من له‌گه‌ڵ سێ که‌سی‌تر میرزا سه‌یفوللایان کوشتوو.

شه‌ریفودده‌وله ناو و نیسانی کابرا وه‌رئه‌گرێ و ژنه‌لای خۆی گل ئه‌داته‌وه، ده‌م و ده‌ست ئه‌نێرێ کابرا ئه‌گرن. کابرا ئه‌خاته ژیر شکه‌نجه‌وه راستی سێ که‌سه‌ی‌تری‌شی پێ ئه‌لێ و ناو و نیسانی ئه‌وانیش له‌و وه‌رئه‌گرێ. سێ که‌سه‌که‌یه‌کی‌کیان هه‌ر له‌ناو شار مابوو. دووه‌که‌ی‌تر چووبوونه‌ ده‌ره‌وه. ئه‌نێرێ ئه‌وانی‌تری‌ش په‌یدا ئه‌که‌ن و ئه‌یانگرن. هه‌موو دان ئه‌نێن به‌وه‌دا که ئه‌وان میرزا سه‌یفوللایان کوشتوو.

شه‌ریفودده‌وله له‌ئه‌نجاما هه‌رسی‌کیان تیرباران ئه‌کا و ژنه‌که‌ش به‌حه‌پستی‌کی درێژ هه‌پس ئه‌کا.

ئه‌م کاره‌ساتی خانه‌بگیر کردنی میرزا سه‌یفوللایه له‌سه‌رده‌می‌کا بوو که «ابوالحسن خان»، «سردار محی‌رشتی» سنه‌بووه.

جاریک پیاویک له‌گه‌ڵ ژنه‌که‌یا له‌مالا که‌ویکی ٢٤٥
سووره‌وه‌کراویان له‌به‌رده‌ما بوو، ئه‌یان‌خوارد. له‌و وه‌خته‌دا

هه ژاریك هاته بهر دهركا، داوای شتیكي لى كردن، پیاوه كه هه ستا چوووه
دهروهه دهري كرد و گهلئ قسه ی ناشیرینیشی پى وت!

زه مان پشتي له كابرا هه لكرد، مال و سامان نه ما و ژنیشی ته لاق
دا؛ ژنه چوو مېردى كرد به پیاوینكى تر، رۆژيک له رۆژان ژنه له گهل
مېرده كه يا به خوښى دانیشتبوون، كه وینكى سووره وه كراویان له بهرده ما
بوو، دهستان دريژ كرد بۆ خواردنى و نه یانكرد، سوالكه ريک هاته بهر
دهرگا كه وتى: له پى خوادا شتيكم بدهنئ بيخوم. پیاوه به ژنه كه ی وت:
بچو ئه م كه وه ی به م نانه وه بۆ بهر به با بيخوا. ژنه چوو، سه پرى كرد ئه مه
مېرده كونه كه يه تى! نانه كه ی دایه و به گريان گه پرايه وه.

مېرده كه ی پرسى: ئه وه بۆچ ئه گرى؟ ئه ویش كاره ساته كه ی بۆ گتپرايه وه:
كه ژنى ئه وه پیاوه بووه و جاريك كه وینك له بهرده ممانا بوو، فه قيريك
هات داوای شتیكي كرد بيخوا، ئه ویش چوو دهري كرد و گهلئ قسه ی
ناشیرینیشی پى وت. پیاوه كه وتى: ده سا وه لالا ئه وه ژاره كه هاته بهر
دهرگا كه تان، ئه وه من بووم!.

له داستانى كورده وارييه ئه لئ: جاريك پادشای شارينك مرد
٢٤٦.
ويه كينكى تر به بئ قسه هات نيسته شوينه كه ی و خوى كرد
به پادشا. هه ر شتيكى كرد. له چاكه يا خراپه. كردى و دريغى نه كرد.
پادشاكه ی پيشوو وه زيريكى زورى هه بوو، يه كه يه كه بانگى كردنه لای خوى
و ئه م پرسياره ی لئ ئه كردن كه: «ئايا من خوا هيتاومى يا خوم هاتووم؟»
ئو كه سه ی كه ئه يوت: خوا هيتاوتى، ئهيدا له ملئ ئه يه پراند. ئو
كه سه ش كه ئه يوت: خوت هاتوى و به نازايه تى خوت بوويت به پادشا
ئهيدا له ملئ ئه ویش؛ ئه ویشى هه ر ئه كوشت.

ئه‌مه‌ بوو به‌ لایه‌کی گه‌وره‌ به‌ سه‌ر ولاته‌که‌ وه‌. هه‌ر که‌ سه‌ر هه‌ر شتیکی ئه‌وت له‌ کوشتن به‌ ولاوه‌ هیچی تری ده‌ست نه‌ ئه‌که‌ وت. ئه‌مجا سه‌ره‌ هاته‌ سه‌ر خه‌لکی تر. ئه‌نجامی ئه‌وانیش وه‌کوو ئه‌نجامی وه‌زیره‌کان بوو. پیاویکی پیر مابوو، سه‌ره‌ هاته‌ سه‌ر ئه‌و. پیاوه‌ هه‌ر سه‌ره‌ی گه‌یشته‌ سه‌ر به‌ جارێ هه‌ناسه‌ی لی برأ، چونکه‌ ئه‌یزانی به‌شی ئه‌ویش وه‌کوو به‌شی ئه‌وانی تره‌.

کورپیکی منالکاری هه‌بوو کورپه‌ وتی: باوه‌ من بنیره‌ جوابی ئه‌ده‌مه‌ وه‌. باوکه‌ که‌ وتی: پۆله‌ ئه‌م هه‌موو عاله‌مه‌ نه‌یان توانیوه‌ جوابی بده‌نه‌وه‌، ئیسته‌ تۆ چۆن جوابت پێ ئه‌دریته‌وه‌؟! جوابه‌که‌ی تۆیش هه‌ر جوابی ئه‌وانه‌ و ئه‌نجامیشت وه‌کوو ئه‌نجامی ئه‌وانه‌.

نه‌وه‌للا که‌ ئه‌نجام کوشتنه‌ با هه‌ر خۆم بچم. ئه‌و دلّه‌م نییه‌ که‌ تۆ له‌ به‌رچاومه‌ وه‌ سه‌ر بپرن. کورپه‌ وتی: هه‌ر ئه‌بی بمیتریت، یا جواب ئه‌ده‌مه‌ وه‌ یان منیش وه‌کوو ئه‌و عاله‌مه‌. به‌ هه‌رجۆر بوو باوکی رازی کرد. باوک وتی: باشه‌ برۆ.

کورپه‌ هه‌ستا چوو بۆ باره‌گای پادشا. حوشتیك و بزنیکی له‌ گه‌ل خۆی برد. له‌ به‌ر باره‌گای پادشادا به‌ستنیه‌ وه‌ و خه‌ به‌ریان ئارد بۆ پادشا که‌ یه‌کێک هاتوو به‌ و لām دانه‌ وه‌. پادشا وتی: با بیته‌ ژووره‌ وه‌. کورپه‌ چوو به‌ ژووره‌ وه‌. پادشا منالکی به‌رچاو که‌ وت، وتی: ئه‌وه‌ که‌ سێکی له‌ تۆ گه‌وره‌ تر نه‌ بوو بیت؟ کورپه‌ وتی: به‌لێ هه‌یه‌. هاته‌ ده‌ره‌ وه‌ هه‌وساری حوشتی گرت و برديه‌ ژووره‌ وه‌. پادشا زۆری به‌ لاوه‌ سه‌یر بوو وتی: کورم، یه‌کێک که‌ پشینیکی هه‌بیت و دنیای دیبیت. کورپه‌ دیسان هاته‌ ده‌ره‌ وه‌ پشینی بزنه‌ که‌ی گرت و برديه‌ ژووره‌ وه‌. کورپه‌ وتی: پادشاهم ریشدارت ئه‌وێ ئه‌مه‌ ریش؛ چاوت لێه‌ چ پشینیکی هه‌یه‌. پادشا ئه‌وه‌نده‌ی تر لینی به‌ رقا چوو. له‌ دلی خویا

وتی: ئیستە بۆ بیکوژم، پرسیاره که ی لى ئەکه م جواب ناداته وه ئەو وه خته ئەیکوژم. وتی: باشه پۆله، باشه. کوپه وتی: پادشام پرسیار ت بکه. پادشا وتی: من خوا هیتاومی یا خۆم هاتووم؟ کوره وتی:

پادشاهم نه خوا هيتاوتى نه خوښت هاتويت. پادشا وتى: ئه ي كى منى هيتاوه؟ كوپه وتى: كرده وى ئيمه. ئه گهر ئيمه باش بووينا يه توش باش ئه بوويت. پادشا وه لامى كوپه كه ي زور به دل بوو. كوپه ي گرت و ماچى كرده وه. ناردى باوكيان هيتا و كردى به وه زيرى خوى. ئه و زولم و سته مه ش كه هه يبوو هه مووى لابرد. عالم هه موو كه وتنه خوښيه وه. پاش به ينيك به كوپه كه ي وت: چاوت لئيه كه چه ند چاك بووم؟ كوپه وتى: پادشاهم ئه وه ئيمه چاك بووين، بويه تويش چاك بوويت. پادشا ئه وه نده ي تر قسه كه ي پى خوښ بوو.

٢٤٧. ئەلەين: لە وەختى خۆيا لە ئەستەمبۆل جوولەكەيەك هاتە سەر ئەووە كە موسلمان بىي. چوون خەبەريان بە سەدرى ئەعزەم دا ("شيخ الإسلام" ييش بوو). ئەويش ئەوہى پتيويست بوو لە ئاھەنگ و زەماوەند بۆى جيبە جى و لە كۆبوونەوہيەكى رەسميدا تەلقينى جوولەكەى دادا و شايت ئيمانى پى ھيتا و جووہ موسلمان بوو. ھەر كە شايت ئيمانى ھيتا سەدرى ئەعزەم وتى: بيكوژن. ئەم فەرمانە بوو بە شتيكى سەير و دەنگى دايەوہ. ھەرچەندە عالەم كۆششيان كرد، كەلكى نەبوو. فەرمانى سەدرى ئەعزەم گيرانەوہى نيبە.

خەلکە کە پەنایان بردە بەر سولتان کە بە لکۆو ئەو چاریک بکا. چۆن ئەبێ جوولە کە یەک لە بەر ئەو موسلمان بوو سەدری ئەعزەم فەرمان بدا بە کوشتنی؟

سولتان وتی: فه‌رمانی شه‌رعه و شیخولئیسلاام داویه‌تی، من ناتوانم بیگێرمه‌وه. خه‌لکه‌که هه‌ر وازیان نه‌هیتنا؛ چونکه ئیشه‌که زۆر نابه‌جی بوو؛ جووله‌که موسلمان بیت و له‌سه‌ر موسلمانیه‌تیه‌که‌ی بکوژرێ! ئه‌مه هه‌ر نه‌بووه. سولتانیش له‌ دڵا به‌لایه‌وه ئیشیکێ ناهه‌موار بوو، به‌لام شیخولئیسلاام به‌ فه‌رمانی شه‌رعی فتوای داوه ئه‌م ناتوانی له‌م پرووه‌وه هه‌لیوه‌شینیتته‌وه. شیخولئیسلاامیش له‌سه‌ر قسه‌ی خۆی نه‌ئه‌هاته‌ خواره‌وه.

له‌ ئه‌نجاما شیخولئیسلاامی بانگی کرد و وتی: فه‌رمانی شه‌رع گێرانه‌وه‌ی نییه، به‌لام چ من و چ ئه‌م خه‌لکه ئه‌مانه‌وی له‌مه‌تی بگه‌ین که چۆن ئه‌بێ غه‌یره دینیک که موسلمان ئه‌بێ له‌ [...] ^(۱)

۲۴۸. [...] بکه‌وی له‌ که‌وچک ده‌ست بکه‌ن به‌ جێوان به‌ من و بێن خوا بتگرێ مامه‌ولا بۆ کچیک به‌ خێوت کردووه. با بۆ خۆی له‌ مالا داکه‌وی که‌لکی می‌ردی نییه. وتیان: مامه‌ولا ئه‌وه عه‌یه‌ چیه‌ و تۆ باوکیت دانی پێدا ئه‌نی؟ هه‌چ باوک و دایکێک نییه دان به‌ عه‌یبی منالی خویانا بنێن؛ به‌تایبه‌تی کچ که هه‌ر ئه‌بێ می‌رد بکا و بپرا. مامه‌ولا وتی: باوکم کچه‌که‌م بێ فیکره، که‌لکی می‌ردی نییه، شتی زوو له‌بیر ئه‌چیتته‌وه. بکه‌ویته‌ لای هه‌رکس له‌ پاش چوار پوژ تووشی دیق ئه‌بێ و ئه‌یداته‌وه به‌سه‌رما. نه‌وه‌للا با دۆستایه‌تی بمینێ و که‌سمان له‌ که‌سمان عاجز نه‌بین.

هه‌رچه‌ند ئه‌وان وتیان: مامه‌ولا ئه‌مه‌ شتیکی و نییه ئیمه به‌ هه‌موو شتیکه‌وه قه‌بوولمانه، مامه‌ولا ده‌ستی نه‌هیتنایه پێشه‌وه. جه‌ماعه‌ت ناچار پویشتن و وازیان هیتنا. کچه‌ش گوێی له‌ ئه‌م هه‌موو حیکایه‌ت و کاره‌ساته

۱. [ئهم داستانە و داستانی پاشەوه‌ی ناتەواوه، پێ‌ئەچێ له‌ کاتی ئاماده‌کردنیا لاپه‌ره‌یه‌کی دا‌که‌وتبێت ... ب‌لا‌و‌کردنه‌وه‌ی کوردستان]

بوو، هه ناسه‌یه‌کی ساردی هه‌لکیشا.

که ئه‌وان رۆیشتن کچه خرت‌خرت که‌وته خۆی. که ئیشیکیان پێ ئه‌وت وه‌کوو کێچ پائه‌په‌ری؛ که باوکی پێ ئه‌وت ئیش و ده‌نگی زه‌نگی کلێسه هه‌ر له‌ میشکیا ئه‌مايه‌وه، شتیک نه‌بوو که دوو جار پێی بوتری. هه‌ر شتیک که مامه‌ولا یه‌که‌مجار پێی وت هه‌ر ئه‌وه‌بوو؛ دووباره‌ی نه‌بوو. ته‌نانه‌ت ئه‌و ئامۆزگارییانه که پێش چه‌ند سال باوکی ئه‌یکرد هه‌مووی هینایه‌وه بیرى خۆی و هه‌رگیز ئیتر رێک نه‌که‌وت جارێک ئیشیکى پێ بوتری و بۆ جارى دووه‌م بلی: له‌ بیرم نه‌بوو. هه‌تا ماوه‌یه‌کی باشی پێ چوو؛ مامه‌ولا زۆر سه‌یاه‌وه و پاشان دای به‌مێرد و له‌ دلێ خۆیا وتی: ئاوا چارت ئه‌که‌م، ئای کچ!

جاران له‌و خواره‌داواکردنی پیغه‌مبه‌ری باویکی زۆری هه‌بوو. ۲۴۹ هه‌رکه‌س هه‌ئه‌ستا داواى پیغه‌مبه‌ری ئه‌کرد.

له‌ سالێ (۳۲۵) هه‌جری کابرایه‌ک راست بووه‌وه وتی: من پیغه‌مبه‌رم. وتیان: په‌رجۆ (موعجیزه) ت چیه‌؟ وتی: هه‌رکه‌سه‌ کچیکى جوان یا خوشک یا ژنیکی هه‌بێ بۆم بێنێ من خیرا سکی پر ئه‌که‌م، هه‌ر ئه‌و کاته کورپیکى جوانی ئه‌بێ له‌ باوکی کچه‌ یا مێردی ژنه‌ یا برای خوشکه‌که‌ ئه‌کا. که ئیش ئه‌گه‌یشته ئێره‌ زۆر که‌س ئه‌یانوت ئه‌شه‌نوبیلا تو پیغه‌مبه‌ریت. جارێک گرتیان و بردیانه‌ لای پادشا. هه‌ر چه‌شنی قسه‌ی ئه‌کرد. پیاویک راست بووه‌وه وتی: یا پیغه‌مبه‌ری خوا! من نه‌ کچم هه‌یه، نه‌ ژنم هه‌یه و نه‌ خوشک. بزنیکم هه‌یه‌ بۆت دینم ئاوسى که. پیغه‌مبه‌ر هه‌ر هه‌ستا راست بووه‌وه و ویستی برۆا. وتیان: بۆ کوێ ئه‌چی؟ وتی: ئه‌چم بۆلای جبه‌ره‌ئیل پێی ئه‌لیم: ئه‌مانه «ته‌گه‌» یان ئه‌وێ؛ ئیشیکیان به‌ پیغه‌مبه‌ر

نییه. ده‌ستیان کرد به پێکه‌نین و به‌ره‌لایان کرد.

٢٥٠. ئەگێر نه‌وه: حه‌کیمێک کورپێکی هه‌بوو ئە‌یویست فیری حه‌کیمی بکا؛ ئە‌یوت: پۆله‌! که‌ چوویته‌ سه‌ر نه‌خۆشێک له‌ پێشا له‌ حه‌وشه‌که‌دا که‌ چوویته‌ ژووره‌وه‌ چاوێک بگێرێه‌ بزانه‌ چی که‌ وتوو؛ بلی: له‌وه‌ی خواردوو به‌یه‌ نه‌خۆش که‌ وتوو؛ بزانه‌: ئە‌گه‌ر توێکله‌ هێلکه‌ که‌ وتبوو، بلی: ئە‌مه‌ هێلکه‌ی خواردوو و سه‌کی توند کردوو؛ ئە‌گه‌ر په‌ری مریشک که‌ وتبوو، بلی: ئە‌مه‌ گۆشتی مریشکی شه‌ومه‌ نه‌ی خواردوو به‌یه‌ نه‌خۆش که‌ وتوو؛ ئە‌گه‌ر ماست و دۆ و شته‌ پزابوو، بلی: ئە‌مه‌ ماستی خواردوو و ساردی کردوو؛ هه‌روا به‌و جۆره‌ هه‌موو شت.

کوپه‌ به‌پێی ئامۆزگارییه‌که‌ی باوکی ئە‌چوو به‌پێوه‌ و له‌سه‌ر هه‌ر نه‌خۆشێک شتیکی بۆ ئە‌دۆزییه‌وه‌ و ئە‌یکرد به‌ مه‌هانه‌ی نه‌خۆشییه‌کی. پزۆی چوو سه‌ر نه‌خۆشێک، هه‌رچه‌ند چاوی گێرا له‌ حه‌وشه‌ی ده‌ورو به‌ریا، هێچی به‌رچاوه‌ نه‌که‌وت بیکا به‌ مه‌هانه‌، ته‌نیا ئە‌وی له‌و ناوا دا که‌ وتبوو کورتانه‌ که‌ریک بوو. چوو ژووره‌وه‌ هه‌ندێ سهری نه‌خۆشه‌که‌ی کرد و وتی: ئە‌مه‌ به‌یه‌ نه‌خۆش که‌ وتوو، گۆشتی که‌ری زۆر خواردوو؛ خه‌لکه‌که‌ ئە‌م شته‌یان به‌لاوه‌ زۆر سه‌یر بوو، ئە‌توانم بلیتم: هه‌ی ته‌ریان لی کرد و به‌ سه‌روگوتیلاک شکاوی گێرایانه‌وه‌ دواوه‌.

که‌ هاته‌وه‌ باوکی چاوی به‌و کاره‌ساته‌ که‌وت، وتی: ئە‌مه‌ چیه‌؟ وتی: بابه‌ له‌سه‌ر ئامۆزگارییه‌که‌ی تو، که‌ چووم چاوم گێرا هێچم به‌رچاوه‌ نه‌که‌وت؛ کورتانه‌ که‌ریک له‌ حه‌وشه‌که‌دا بوو، وتم: ئە‌م نه‌خۆشه‌ گۆشتی که‌ری خواردوو، وا وایان لی کردم! باوکی وتی: خوا بتگرێ پۆله‌ بۆ خۆت و بۆ ئە‌قڵت، من که‌ ئامۆزگاریم کردی، ئاوام کردی؟!.

۲۵۱. هەر ئەم حەکیمە و هەر ئەو کۆرە: جاریک که ئامۆزگاری کۆرەکە ی کرد وتی: پۆلە! که چوویتە سەر نه‌خۆش، ئەگەر هیچت بۆ درنه‌کەوت بیکە ی به‌ نیشانه‌ ی نه‌خۆشییه‌کە ی و فیکریشت بۆ ئەوه نه‌چوو که دەرمانتیک ی بۆ بنوین ی، بلی: ئاوی بدەن ی، ئا و له‌ هه‌موو شت ب ی مزەرەتتره‌، که هاتیه‌وه‌ چۆنیه‌تی نه‌خۆشه‌کە م بۆ باس بکه‌ من دەرمانه‌کەیت پ ی ئەلیم.

پۆزیک هاتن به‌شوینیا و چوو ه سەر نه‌خۆشیک، هەرچه‌ند چاوی گیرا شتیک ی به‌رچا و نه‌کەوت بیکا به‌ مه‌هانه‌ ی نه‌خۆشییه‌کە ی. دنیا ش سارد نه‌بوو، تا بلی سەرما ی بووه‌ و نه‌خۆش که‌وتوو؛ وتی: ئەمه‌ سکی وه‌ستاوه‌، ئاوی بدەن ی. ئەوه‌نده‌یان ئا و کرد به‌ گه‌روویا تا جیگه‌ نه‌ما و ئاوه‌که‌ له‌ ده‌میه‌ ئەهاته‌وه‌ دەرەوه‌! ئەویش هەر ئەیوت: ئاوی بدەن ی. وتیان: جیگا نه‌ماوه‌، وتی: ده‌ستووری که‌ن به‌ ئا و! ئاوی بدەن ی؛ ئەوانیش ده‌ستیان کرد به‌ حوقنه‌ کردن ی! ئەمیش هەر ئەیوت: ئاوی بدەن ی. ئەوه‌نده‌یان ئا و له‌ سەر و خواره‌وه‌ کرد ه ئا و سکی نه‌خۆشه‌وه‌، سکی نه‌خۆش وه‌کوو هیزه‌ ی فوو دراوی لی هات، شه‌قه‌یه‌ک هات و لیک بووه‌وه‌! کابرا راپه‌نی و وتی: ئەوه‌ چی بوو؟ وتیان: نه‌خۆشه‌که‌ بوو شه‌قی برد! وتی: به‌داخه‌وه‌. له‌ویش به‌ تی هه‌لدان ده‌ریان کرد. هاته‌وه‌ بۆلای باوکی، کاره‌ساته‌کە ی گیرایه‌وه‌. باوکی وتی: خوا بتگر ی پۆلە بۆ ئەقلت!

ئیتەر له‌ و پۆژه‌شه‌وه‌ کۆرەیان نا و نایه‌: «حەکیم قوونایی» و ئە و ناوه‌ ی برا به‌ سه‌را. باوکیشی تۆبه‌ ی کرد، ئیتەر نه‌ ئامۆزگاری کرد، وه‌ نه‌ ناریدی ش بۆ سەر نه‌خۆش؛ وتی: «داری ژاله‌ بی به‌ره‌»!

۲۵۲. سه‌رده‌می پیشوو هیشتا ئە م هه‌تیو هووته‌ دانه‌هاتبوو بۆ دوختوری و حەکیمی، واته‌ ئە م شتومه‌که‌ زۆره‌ که‌ دوکتۆر به‌هۆی ئە وانه‌وه‌

نەخۇشى نەخۇشى، بۇ دەرئەكەۋى، ۋە ئەبى لە نەخۇشەكەش بېرسى: كە چىتە. گوايە ئەمە بۇ ئەۋەكلىلىك بى بۇ دەرئەكەۋى نەخۇشىيەكە. ئەگەر يەككىش بلى: بابە ئەم پىرس ۋە خواسەى بۇچىيە، دوختۇر ئەبى خۇى نەخۇشى بزانى ۋە بناسى. ئەگەر يەككى ئەم قسەيە كرد، ئەيكەن بە كىۋا. ئەلەين: ئەى دوختۇر لە نەخۇش نەپرسى؟ ئەمە چ قسەيەكە تۇ ئەيكەى.

بابە با ۋابى. بۇ پىشتىۋانى قسەكەى تۇ جاران ھەكىمەكان دوو شتيان ھەبوو بۇ ناسىنى نەخۇش. يەككى ئەھات نەبىزى دەستى ئەگرت، يەككى ئەيوت: زمانت دەرئەكە بزانم بارى زمانت چۇنە؟ لەم دوو رېڭاۋە ھەكىم بۇى دەرئەكەۋت كە نەخۇشى ئەۋ نەخۇشە چىيە ۋە دەرمانى بۇ دەستىشان ئەكرد. ئەمە بىرو راى ھەكىمەكانى پىشوو بوو.

ئەلەى: ھەكىمىك ھەرجارەكە ئەچۈۋە سەر نەخۇش، ھەركە «نېۋ»سى ئەگرت نەخۇشىيەكەى بۇ دەرئەكەۋت، دەرمانى بۇ دەستىشان ئەكرد ۋە چاك ئەبوۋەۋە. زۇر كەس بىروايان بەمە ئەئەكرد. دوژمنەكانى ئەم ناۋەيان بۇ ۋلاۋكردەۋە ۋە گەياندىانە لاي پادشا كە ئەمە درۋىيە. پادشا ۋتى: ئەبى تاقى بىكەينەۋە، ئەگەر درۋ بوو لە سەرى ئەدەين.

پىۋاى ئاردە لاي ھەكىم كە كچى پادشا نەخۇشە ۋ ئەبى يىت بۇ چاۋپى كەۋتى. ئەۋىش ھات ۋتى: بىيەنن با چاۋم پى بىكەۋى ۋ نەبىزى بگرم. ۋتيان: كچى پادشا ھەتاۋ سىيەرى سەرى نەبىيۋە، ئىستە چۇن ئەبى تۇ دەستى بگرى ۋ نەبىزى بگرى؟ ۋتى: باشە لە ژوورىكى تر دايىنن، دەزوۋىك بىيەستن بە دەستىۋە مەن لەم دىۋەۋە سەرى دەزوۋەكە ئەگرم، بە ۋ جۇرەش ئەتوانم نەخۇشىيەكەىم بۇ دەرئەكەۋى. ۋتيان: باشە.

ئەمجا چوون پىشەلەيكەى نەخۇشيان ھىتا لە ژوورىكا دايانا، دەزوۋىكيان

به ست به ده‌ستیه‌وه، سه‌ری ده‌زووه‌که‌یان هینایه ژووره‌که‌ی‌تر پادشا و پیاوماقوولان هه‌موو له‌وێ بوون. هه‌کیمه‌که‌ش دانیشتبوو، ئاگای له هیچ نییه. سه‌ری ده‌زووه‌که‌یان دا به ده‌ستیه‌وه. هه‌کیم ده‌زووی گرت توژی واقعی و پر ما، ده‌زووی به‌ره‌لا کرد و دیسان گرتیه‌وه. دوو سی جار نه‌مه‌ی کرد و هه‌ر زۆتر سه‌ری سه‌ر نه‌ما و ده‌نگیشی نه‌ئه‌کرد. پاشان لییان پرسی: چیه‌ بوچ ده‌نگ ناکه‌ی؟ وتی: نازانم بلیم چی، منیش زۆر سه‌رم سوپر ماوه. نه‌م نه‌خۆشه‌ ده‌رمانه‌که‌ی گوشتی مشکه. له‌وه زیاترم بو ده‌رناکه‌وێ. پادشا و پیاوماقوولان هه‌موو ئافه‌رینیان کرد و وتیان: راسته، تو هه‌کیمیت. پادشا ویستی تو تاکی بکاته‌وه، نه‌وه‌ی که ده‌زووه‌که‌ی به‌ستراوه به ده‌سته‌وه‌ پشیلویه و عینسان نییه‌!

غاشقی وشەى خاوتىنى كورد، كەلەپياوى بەدەست وېرد، ھۆگرى داب وئەرىتى كوردەوارى،
 كۆكەرەھەى كەلەپوور لە دىھات و شارى، زىندووكەرەھەى شادى، شىخ عەلئەددىنى سەججادى.
 ناوى «عەلئەددىن نەجمەددىن عىسامەددىن» ە و لە بئەمالەى ناودارى «سەججادى» يە لە
 رۆژھەلاتى كوردستان. لە سالى ۱۹۰۷ى زايىنى لە سنەدا ھاتۆتە دنياو ە لە كۆشى خىزانىكى ئايىنىدا بەرەردە
 كراو ە. لە سالى ۱۹۳۸ى زايىنى ئىجازەى مەلايەتى لای مامۇستا «شىخ بابەعەلى تەكەيىنى» ە رەگر توو ە و
 جوو ە بۆ بەغدا و لە مەزگەوتى «نەعمە خاتوون» بوو ە پيش ئوتيز. لە بەغداش لای مامۇستايان شىخ
 «نەمجدى زەھاوى» و شىخ «محەممەدى قزلىجى» بە ھەندى لە زانستە ئىسلامىيەكاندا چۆتەو ە.
 لە سالى ۱۹۳۹ى زايىنىدا چۆتە مەيدانى رۆژنامەنووسى و لە ۱۹۴۱دا بوو ە بەرپۆتەبەرى گوفارى
 «گەلاويز» و وردە وردە بوو ە ھەمەكارەى و تا داخستنى لە ۱۹۴۹دا لەگەلى بوو ە.
 لە سالى ۱۹۴۸دا گوفارى «نزار»ى بە ەرەبى و كوردى دەرکردوو ە، كە گوفارىكى نىشتامانپەرەرى
 و سياسى بوو ە. تا سالى ۱۹۷۴ مامۇستاي وئە و ميژووى وئەى كوردى بوو ە كۆليژى ئادابى زانكوى
 بەغدا. لە سالى ۱۹۷۴دا كرا بە ئەمىندارى گشتى ئەوقاف و سى سال لەو كارەدا ماوئەتەو ە.
 ئىوارەى رۆژى پىنج شەممەى ۱۹۸۴/۱۲/۱۴ى زايىنى، كۆچى دواى كردوو ە و لە گورستانى شىخ
 عەبدولقادرى گەيلانى لە نزىكى شىخ عەبدورەحمانى ئەبولوھەى ئەقشەبەندى و شىخ رەزاي تالەبانى
 بە كۆشى خاك سىپراو ە.

عەلئەددىنى سەججادى زياتر لە چل سال خەرىكى زىندووكردنەھەى كەلەپوور و نووسىنى ميژووى
 وئەى كورد بوو. تىكۆشانى پىوچانى ئەم بايەبەرە نەپەشت كە گەنجىنەى كەلەپوورى نەتەو ە كەمان
 بفقوتى.

ناوى بەرز و رۆجى شاد بىت

انتشارات كردستان

Kurdistan Publication

سێنچ پاساژى نەلق ٣٣١٤٥٣٢٢

